



ЕПЛА

НЕОБЯТНОТО
ПРОДЪЛЖАВА
ДА ГОВОРИ
ОСИЯНИЯ
(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ДВАДЕСЕТ И ВТОРА

СЪДЪРЖАНИЕ:

722.1994.12.23 Пухльовци и ученици.....	6304
723.1994.12.26 Соколът – юнашко пиле.....	6309
724.1994.12.27 Български клуб “Астрономия”.....	6321
725.1994.12.27 Нимрул – тръбачът на осияния.....	6322
726.1994.12.31 Милиони служебни същества.....	6324
727.1994.12.31 Говори сам Бог!.....	6330
728.1995.01.01 Отново за орфическите групи.....	6331
729.1995.01.05 Условия за четене и писане на Слово.....	6340
730.1995.01.05 Цигулари и сметкаджии.....	6343
731.1995.01.05 Лъчезарна истина на улицата.....	6344
732.1995.01.06 Явлението и смилението на Отца.....	6349
733.1995.01.07 Макът в центъра на розата.....	6356
734.1995.01.07 Да се сливаш с Бога без съница.....	6363
735.1995.01.09 Бургас – централната поща на Земята.....	6368
736.1995.01.09 Молитва-верую на гностѝка.....	6372
737.1995.01.10 Изискв. за публик. на осияния в чужди книги и сборн. и в периодиката....	6376
738.1995.01.11 Колене, черен дроб, косопад.....	6379
739.1995.01.12 Илухимната тръба.....	6384
740.1995.01.12 Където Бог ни прати.....	6386
741.1995.01.13 Хората ще поникват като цветя.....	6393
742.1995.01.14 Волни и домашни птици.....	6399
743.1995.01.17 Жителите на Уран.....	6417
744.1995.01.18 Нови сърца по елхите.....	6428
745.1995.01.18 А можеше да са по-малко.....	6433
746.1995.01.18 Всеки звук – монада.....	6434
747.1995.01.19 Свободен си напълно!.....	6440
748.1995.01.19 Спасители от кромозомите.....	6451
748A.916.11.16 Разумните девици – неделна беседа от Учителя.....	6466
749.1995.01.21 Коне и души.....	6472
750.1995.01.22 Направо Ме срази!.....	6480
751.1995.01.24 Бяла и черна култура.....	6489
752.1995.02.09 19 Из Дневник 131.1.....	6493
753.1995.02.23 Разчитане, упование и упование.	6499
753A.995.02.24 Из Дневник 131.1.....	6506
754.1995.02.27 Животът на Нептун.....	6507
754A.995.03.01 Автопортрет на морала си.....	6534
755.1995.03.01 Животът на Плутон.....	6536
755A.995.03.02 Из Дневник 131.1.....	6545
756.1995.03.06 А с Мен всичко е възможно!.....	6548
757.1995.03.08 Ефимерните ефемериди.....	6553
758.1995.03.09 Из Дневник 131.1.....	6560
759.1995.03.14 Разливане на асцендента.....	6560
760.1995.03.17 Обяснения и осияние за часовата астрология.....	6563

23.XII.130(1994)г.
Бургас - Изгрев

ПУХЛЬОВЦИ И УЧЕНИЦИ



8,004

- Може ли лично осияние за Б.?

- За него – по-нататък. Сега направи усилие, без насилие над себе си, за да живеш физически. Съвсем се изоставяте някои приятели – ставате книжни плъхове и домошари. Словото, работата на духовната нива са най- силният ви мотив, но това става навик, а протоните не се загряват от нищо, освен от горещата вода. Това обаче стопля електроните; протоните – само по индукция. Тъй като имат връзка, малко топлинка се предава. Само че протоните обичат силата на духа, действие, природно разд-

вижване! Протоните са божества от мъжки тип – покоряват пространства, търсят простор, радват се на редовно отиване навън - и особено на изкачване!



Станеш ли, работата ти е да излезеш навън, нищо повече! Свободните от задължения не трябва да се прибират по-рано от 10 часа, а при възможност е добре да прекарате целия ден навънка. Слънцето след 10 ч. се усилва, но има шапки; има закон за разходки през горите.

Престоят в съвременните къщи е смъртоносен – съкращава живота със стотици години. Можете да начертаете една спадаща линия, в зависимост от застоя в къщи. Станалият рано, излезлият тихо поне час преди изгрев слънце, се класира сред най-добрите на Небето.

Сополиви, подкашлящи, болnavи – няма такова

нещо в Школата! Сърцето ви трябва да тупа часове наред с темп, по-висок от обикновения – на това ли ще ви уча? Станете, отупайте праха от сърцето и ума си и не се помайвайте: слънце, движение, въздух – това е Школата днес!



Сякаш сирене продавах ¾ век пред очите ви, а не пример давах! Слово може да се чете и пише с панини, ала старци ще останете, ако не излизате. Седнал си да пишеш на приятелите да правите традиция по балнеосанаториуми да ходите... Заедно с отрепките да киснете по басейни и да куцувате по алеи... Нищо подобно не съм ви съветвал, нито съм стъпял на подобни места, макар че там светии и светици лекуват хората!

Съвземете се, станете, пейте, дишайте, ходете нагоре-надолу безспир! Силна дума казах за нещастните болни по санаториумите, не искам да ги обиждам, но отрепка в очите на световете е всеки слабодух човек, който се изоставя и не се бори с нокти зъби за живот и здраве. В цялата вселена обаче няма нищо по-смешно и жалко от затлъстял пухльо, който върти педали в къщи. Това е сто пъти по-

лошо, отколкото да не се мърдаш въобще. Ти дишаш спарен въздух, ако ще и всички прозорци да си отворил – понеже астралната, етерната, умствената спареност в един блок и един град е много пострашна от физическата. Спарен е психическият въздух и в тренировъчните зали, с които сега се гордеят "напредналите" народи.



Определение за глупак: същество с две ръце и с два крака, което пълни гушата на бизнесмени и трениери, за да гълта прах и бензинови пари. Важи не само за посетителите на такива салони, но и за всички автомобилисти и пешеходци, които имат Витоша под носа си, а си седят в л...та. Ако ще днес сто пъти да си отишъл до ксерокса, за да пуснеш Слово, мухльо ще си останеш в универсума! Универсалната вселена се намира над 1000м. височина и поне 1500м. над голем град! Живот без планински изкачвания е живот на плъхове, къртици, на мекотели и духовни плазмодии! Не ще и дума, че обиждам несправедливо тези животинчета, като ги давам за пример... Тяхната кръв е неизмеримо по-чиста от вашата, докато не са влезли в аурата на човека. Ако вие дишахте

и се движехте като една къртица, само че на височина над 1000м, трябваше да живеете 3000 години, напълно здрави и млади! Хайде, поне като медуза се движете – една медуза днес се посвещава на универсума много по-предано, отколкото влечещите се по улиците и гниещите у дома. Всяко животинче ви бие по този показател с неизмеримо число точки; всяко бебе се мърда сто пъти повече от вас в денонощето.



В бъдеще морските селища ще се посещават само по програма, като исторически паметници и сре-дища за отправяне по бреговете. Морските равнища до 50-100-150 метра са натъпкани с най-страшни ми-язми и в бъдеще ще се стреля без предупреждение, когато някой слезе толкова ниско. Това не важи за девствените планети, но при вас се вижда ясно, че равнището на етерния, астралния и менталния кло-зет е достигнало 150-200м надморска височина, а из-паренията и вонята му се вдигат, на някои места дори до 5000 метра – над високопланинските градо-ве, например. Над всички останали се образуват не-що като куполи от астрална урина и изпражнения, които по реките се отливат към по-ниското, в зави-симост от дебита им. Тъй като реките ви са стана-ли на черни ручейчета, смъртта се надига над мо-ретата и пълни вече полята. Не излизате ли по ви-соките планини – свършени сте!

Та ако толкова ви е грижа за Словото, за което дори Аз нехая, раздавайте го само на търсещи - вед-нага след изгрев, по върхове над 2000 метра!

26.12.130(1994)г.
Бургас-Изгрев

СОКОЛЪТ – ЮНАШКО ПИЛЕ!

Осияние за Сините камъни над Сливен

(някои от снимките са автентични от тази и още една екскурзия)

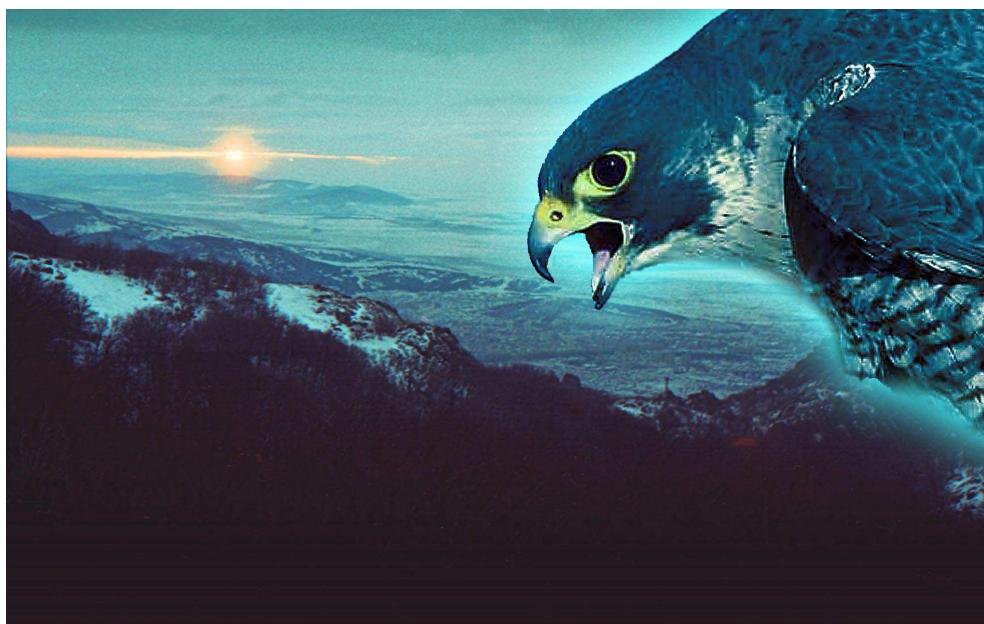


5,40ч.

На 24 декември, благодарение подаръка на Дядо Коледа, направих екскурзия до Сините камъни над Сливен. Ходил съм веднъж там, но много отдавна, и то съм забравил откъде се изкачихме. Помня само интензивно синята светлина от тия скали – физическа или не само физическа. Знаем от Учителя, че това е едно от местата в България, където се вливат течения от Слънцето. При пътуване край Сливен, винаги впечатлява особената импозантност на Сините камъни и неизменното им синьо светене, даже и в лошо време.

Сега бях изумен от небивалата им красота отблизо – няма човешки думи да се опишат формите и красотата им! Реките скочат фантастично; светлозелените, тъмнозелените и сините лишии покриват цялата планина. И дърветата са особени, и настроението, и всички вирове, бяло-червени и сини скали, камари камъни и камъчета, светли пътеки, тъмносиньо светещи върхове дори през мъглата. Мрачен ден – а странна светлина! Един козар обясни, че тук имало стари уранови мини и неизбродни пещери. Мислех си, че единствената професия, която би ме задоволила, би била частен екскурзовод. За нищо на света не си представям как бих гнил повече в някое градско помещение, ако ще и за милион заплата. Вътрешният глас потвърди, че това е оптималната професия, но в случая

било колкото благословение, толкова и опасно за езентуалните "клиенти" – според опита досега, по закона за ускоряване на кармата и дихармата на докосналите се до Словото по един или друг начин. На връщане, при прехода към Керемидената къшка, където са се криели хайдути (П.Хитов и хората му и др.), се случи нещо, за което не съм сигурен дали имам право да го разказвам, поради казаното напоследък от Елма за намаляване на Явлението, ако се оповестяват.



Бих искал да Го попитам само, защо тази внезапна светлина, която се появи като пеех "Благославяй", хвърли сянка? Нима бе физическа? И въобще, може ли да се каже нещо за ролята на Сините камъни? Има ли там клон на Агарта или е само място, където се влива енергия от Слънцето? И вярно ли е внушението, че светиите и адептите, учениците, трябва вечер да се вглеждат във всеки светнал прозорец на градовете и селата, когато ги гледат от планините, изпращайки персонално благословение от Бога? Налистна ли будните души отвръщат със съответна светлинна вълна през своя прозорец?

Правилна ли е и мисълта, че по празници трябва да раздаваме десетъка си на просящи и бедни?

- Сините камъни се наричат "Осью", понеже са свързани с тази звезда. Не само планетите, молекулите и пр. са свързани с полета, звезди, планети, но и всяка педя по Земята направлява към строго определен обект в Космоса. Посветените знайт това и се спират на едно място, само когато се налага да спят. Разбира се има и Посветени, които не мръдват от твърдината си цяло прераждане; по цели хилядолетия, ако трябва.



Янтарната светлина на Сините камъни тече наистина от Слънцето. Само че Осио се ражда на Земята само през седмото измерение. Сините камъни имат престол на Ангелите на Логоса, пребиващи с още няколко йерархии на Осио.

Сокът на Правдата не пламти, но впръсква. Пламтенето е навън, но впръскването – навътре. При него се пораждат индукционни токове, светещи синьо, въпреки че има и Син Огън. Правдата впръсква не огън, а напрежения, понеже се стреми към компактност на Битието. Така че, на Сините камъни, освен ролята на някои други скали или йерархии, протича Правдата.

Сокът на Правдата се впръсква, но е сладък. Той е тъй кондензиран, че горчи, но това е от свръхсладост. През ципата на ореха протича също Правдата, понеже тя обича нагънатостта.

Радвам се при всяко стъпване на разумен крак на Сините камъни! То отеква в самата глъб на Осио и предизвиква промени. Понеже човекът е последното творение, а Тот предава особеното и единичното чрез монадата на човека, повечето светове, същества и йерархии копнеят с милиарди векове да се роди някъде Човек и да отекне стълката му по планините!



Само чрез разумния човек Бог предава законите Си на Трите Вселени. Съвършените нямат друг начин да предават нещо надолу, освен през краката. Следователно, те трябва да се родят като човеци и да почнат да ходят по планините. Слизането и изкачването предизвиква прилив на кръв в 16 коленни чакри и пробужда съответните жлези. Съединението на ходилото с твърдата планинска плът представлява най-високото богослужение, познато в универсума! На юмрука се служи от долините - нему не са чужди светилищата, пещерите, тайните обители, морските гълъбини и дори някои ръкотворни храмове, - но Физическата Вселена се открива само на пешходците-планинари.

Сините камъни представляват плацдарм за обмяна на правди. Природните и адските видове нямат орган за обмяна на правди: там всеки вид, всеки псевдоиндивид се бори за отстояване и налагане на собствената правда.

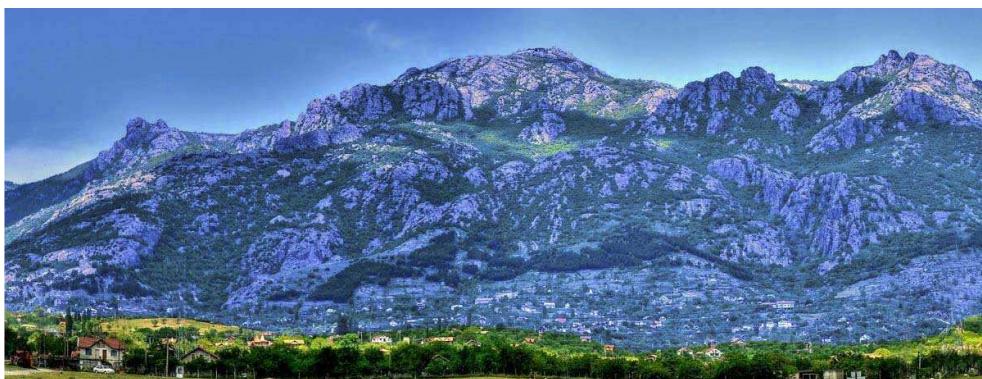
Само човекът подсигурява на всички светове "сорн" ("правдйн" на славянски) – съвършена есенция от органа на правообмена. Не случайно на тази екскурзия ти преживя образа на такъв литературен герой, който обикаля по църквите и всички общества с различни идеи, представяйки се за съвършен последовател на всяка от тях. Ти видя, че такъв образ не



е лъжовен, а представлява съвършен адепт на Осио, който намира правдата на всяка част и се превъплъщава в нея съвършено.

[За съжаление], пред седемте религии [на Земята] не правдообменът, но правдонаточването е високият идеал: те острят вярата си, подобно на шило, за да пробиват небеса и сърца със своята "единствена правда". Правдонаточването се допуска и в Първото Посвещение, когато праведникът слага основа на своя избор; но после и той добива благ поглед и толерантен език, пробуждайки олтарите на правдообмена. Ти от опит знаеш в колко общества

ти предлагаха да станеш тяхен водач, само защото умееш да произнасяш тяхната буква по-добре от самите тях. Оставял си ги огорчени, че ги напускаш, не подозирайки, че не можеш да останеш и да блееш само "ааа" или "еее", или "иии"...



Когато в коленните олтари се појви противоадска светлина или надправеднишка, надапостолска смазка, съществото с монада, наречено "човек", изпитва непреодолима потребност от членоразделна реч и, следователно, от правообмен. За да има реч, трябва да участват всички звуци от азбуката, езицът трябва да артикулира по всички правила на фонетиката. Пребродвайки всички църкви, попадайки в различни правди през стотиците си прераждания, съществото с искра от Бога започва да говори не само един, но стотици и хиляди езици, съчетавайки основните звуци на правдите, през които е преминал. Съгласните представляват правдите на Познанието, а гласните – правдите на Вярата.

Познанието и вярата са плодове на ума и сърцето, но плод на тяхната женитба е Пътят на ученика – съвършеният плод на волята. Ученникът почва да се учи да артикулира – да съчетава правилно и неконфликтно основните вери и науки, - докато започне да говори. В този смисъл, обикновеният вярващ само блее, мучи, мяучи. Той проповядва своята "единствена правда" – [за него] всички останали са от Лукавия... Дървеният философ обаче не проповядва, но спори. Той спряга своята единствена консонанта "съмнявам се"... Ръмжи, стърже, грухти, кукурига, понеже се мисли за умен – усвоил е един съгласен звук и

си точки носа, и си повдига челото с него. Само ученикът обаче се насочва към Сините камъни, преодолява инертността на вокалите и ръбатостите, и започва да стъпва на твърда почва: радостта от правдообмен!



Възхождайте, прочее, на Осио по-често, за да се подгответе за неговото пристигане. Пианото има нужда от акордъор – Осио ще ви акордира скоро. Понеже Хозун не търпи острите полярности, и тук той ще смекчи напасналите се правди и ще "налади" божествените различия по най-хармоничен начин.

Степените на саможертва се усещат най-ясно на Сливенския Балкан. Питаше ме оня ден, на Сините камъни, каква е ролята на сливенчанина в Космоса. Отговарям: сливане на правдите във всемирна улфония! Сливата е растение, което има подобна роля; и синята, моравата слива, първа посреща удара на неправдата и със силна воля дава отпор срещу правдите-острени. По-нататък ще ви дам знака на Ахернар, ако решите да проведете упражнението за свързване с него чрез гроздов сок. За предпочтитане е това да е сок от сливенска лоза – и тази седмица да прекарате на Сините камъни.

Повече от четирима души наистина няма в Сливен сега, подходящи да бъдат запознати с осияния-

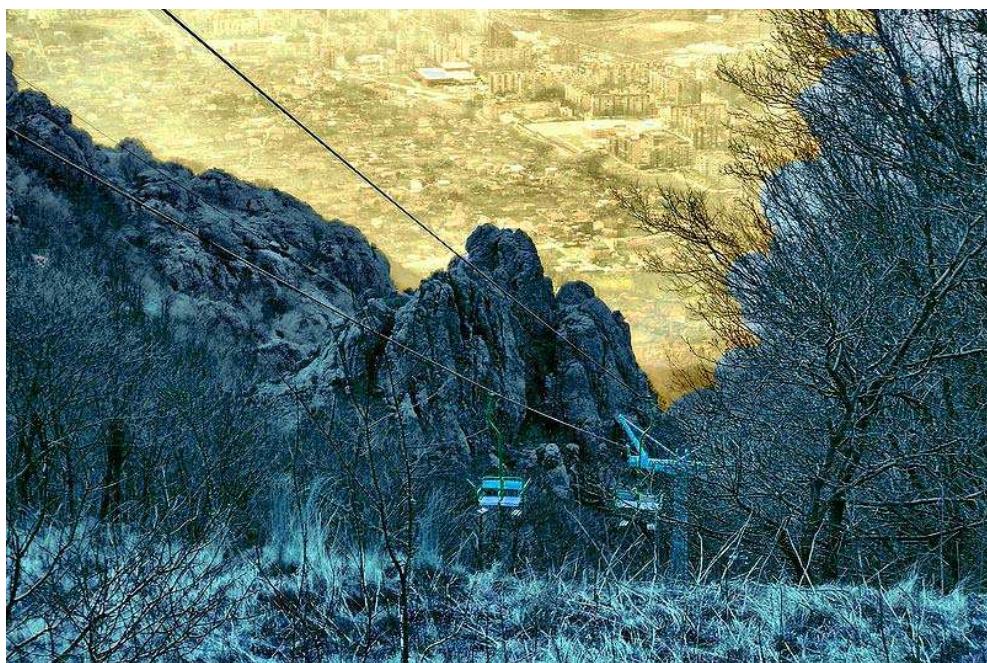
та. Това ти го казах още онъ ден. Обърни се към Светицата от Прованс – Тя е една от тях.



През този период оставайте до тъмно горе и правете упражнението с прозорците. Някои от вас ще предизвикат ответни светлинни вълни. Жаждата на сливенчанина да се слее с Любовта е пословична; плуването в хармонията е най-високото блаженство за него. И наистина, Сливен и селата му се делят на три категории: „сливенчани”, „сливенци” и „сливналии”. Те се разграничават по степента на саможертва, според която се лансират с предимство за попадане на Ахернар. Най-напредналите от тях наистина се усещат като щастлива глина в ръцете на Създателя. Готовността им да останат на ниско равнище, докато е необходимо на Елма, наистина е необикновена. Четирима са готови за осиянията, но Ние виждаме 105 сливналии, които се излъчват нощем направо в принципния свят! Това е рядко дори и за България.

Не мислете, че принципният свят е едно и също с идейния. Идейният е също физически, той е смъртен и преходен. Чистилището на "висшия манас" е причинният свят, в който душите на праведните проверяват кои идеи водят до добри последствия и кои – до лоши. Първият вид престават да бъдат

идеи и преминават нагоре, където се превръщат в принципи. Принципите на онези, които ги отстояват, дискриминирали чужди принципи, не са никакви принципи, но са склерозирали идеи, предразсъдъци. Те стоят като просяци или барикади пред Царството на Разсъдъка, дадено всички Принципи са равноправни.



Това е и работата на Сливенската Агарта - Осиён. Сините камъни са нейната централна база. Ако спивнали и гости на Осиён чистят редовно балкана си от човешките остатъци, емисиите на Агар-та оттук ще бъдат по-кристални и хората с монада по вселената по-лесно ще отливат невинните идеи в принципи, т.е ще протича по-добре процесът на диалектически анализ и синтез.

Питаш се, по какво се отличава Агарта от Изгрева... – Още по пътя през Осиён започнах да ти обяснявам: в Агарта семейството от сродни души е постигнато на невидим план, а на Изгрева ще се постигне във видим, триизмерен, напълно щастлив. Затова Сините камъни са мястото, където сродните души ще се срещат и в трите свята, а не само в два или в един, както е постигнато респективно в Агарта и Шамбала. В Шамбала огънят гори навън, в Агарта – навътре, а на Изгрева – по всички измере-

ния! Шамбала ражда звездите, Агарта – антизвезди-
те, а Изгревът – планетните районе. От това след-
ва, че когато сродните духове и сродните души за-
почнат да се разпознават и обменят и в трите свя-
та, Царството Божие ще слезе на Земята. Тоест, в
плътната, триизмерна, веществена материя, с кое-
то ще я направи прозрачна и отново прекрасна – ще
отмине грехът на сърцето да търси и се каращисва
с копия на хора.



Светлината, която светна зад теб и хвърли
сянка, бе физическа. Адептите от Ахернар, на база-
та си в Сините камъни, пеят всички Мои песни, и ка-
то чуха да се пее "Благославяй", ти пратиха отве-
тен поздрав. Радостта, която изпита, е духовната
им светлина, но Осио е към Божествения свят и за-
това живее не само духовно, но и физически. Разбира
се, има и физическа светлина, която не хвърля сянка,
но тя е още опасна за вас, туземците на Инлания, ко-
ито сте още феодали в домовете си. В бъдеще и на
Земята, както по всички изкупени светове, на всяка
порта ще има светещ надпис: "Пътнико, който и да
си, откъдето и да си, влез в този дом и остани
колкото искаш! За теб тук винаги ще има посте-
ля, трапеза и свобода. Ако не искаш да си сам, по-
чукай на съседната врата: сестра ти или брат

ти от Световете на Добрата Памет ще ти се откликне незабавно. А ако решиш да си тръгнеш скоро или веднага, след като си починеш сред свои, знай че никой няма да те спре и винаги ще те помни и обича".



Соколът е тотвселенска птица, съвършена! Той се спуска стремглаво надолу, където вижда, че раздават щастие. Черните братя преведоха погрешно този вик на Духа и създадоха подобие на сокола – направиха сокол-хищник. Но и той е необходим в различаването на Битието от съсирано щастие: соколът-алохим ще те съзре от километри, от светлинни години, ако се съсириш от желание да станеш единокъщник. Тогава ще се нахвърли върху теб - и ще се превърнеш в пух и перушина.

Край 10,204.

Допълнение от х. към това осияние:

В ръцете си имаме златни ключове, но не ги използваме. Ето, и това осияние е престояло в ръкопис 14-15 години, а е можело да започнем упражненията със Сините камъни веднага. Природата, Посветените, са заложили съвършено ясни знаци на свещените места – народът пръв ги забелязва. Въпреки че Осион е домът на



**Карадила - Сините камъни:
Гълъбът**

Сокола, там живее и Гълъбът – един много висък ангел, покровител на България и всички миротворци. В Карадила име и местност "Архангела", там е и Обсерваторията. Ако над Сливен се постигне сливане на противоположностите и различията по високия идеал, Соколът престава да дебне и преследва съществата на безлюбие-то и ги прехвърля на Гълъба. Ако някой сега прочете това осияние и се вдъхнови, желателно е всяка година да се организират събори на Осион по време на обявения период от Елма за контакт със Осио (Ахернар) – от новолунието преди съвпада на Слънцето с тази звезда до самия съвпад. Да се проучи осиянието основно и да се определят по пунктове специфичните видове дейности и "богослуже-ния" за сливане на сродните души, на различните истини и правди, на различните идеи и научни течения. Да се разпростарни оси-янието из всички духовници общества, и ако някъде се намери човек с искра Божия, а не фанатик - да се предприемат координационни действия за присъствие на представители от всяка жива деноми-нация и общност на този събор. Мъртвите няма да се отклиknат, но достатъчно е да има поне по един човек с монада от дадена цър-ква, академия, съюз или духовно учение - у него ще се яви импулс за правдообмен. Да се информират вече съществуващите организа-ции и съюзи от този тип, например - икуменистите. Да се органи-зира снабдавянето с грозде или гроздов сок от сливенските села. Да се проучи и приложи Божественото от всички български и све-товни народни традиции, свързани с Гроздето, Гълъба и Сокола, като се създаде нова програма-ритуал за празниците в Осион (Си-ните камъни над Сливен). Ако и в Братството се намерят хора с по-добра френология, които искат да бъдат ученици, бихме могли

да дадем пример първи.

; Ето, тук има още една снимка на "Халката". Народът я е кръстил **така**, но Невидимите Обитатели на Осион го знаят като "Целувката". Целование значи ставане едно цяло – сливане с Бога, с цяловселената. В тази природна скулптура може да видите и ръце, и какво ли още не.



27.XII.130(1994)г.

Бургас – Изгрев

БЪЛГАРСКИ КЛУБ "АСТРОЛОНИЯ"

Предлага безплатен кореспондентски курс по астрология, астролония и елмознание, при следните условия:

1. Участникът получава поредната лекция или образец на посочен от него адрес;

2. Образецът се попълва с нужните данни, изчисления или чертежи, и се изпраща точно копие от него до адреса на клуба. Преди попълването, участникът си изкарва матрично копие, което ще му трябва чисто за размножаване, + още едно, което също връща на клуба;

3. Теорията се преписва с възможно най-четлив и красив почерк, ползвайки специалните шаблони за писане в холограмка и под определен ъгъл, като се правят два пре-

писа: единият (не ксерокопие, но оригинал) също се изпраща на организаторите на клуба;

4. Желаещите могат да се организират на малки групи, под ръководството на най-навлезлия в материета;

5. Всеки следващ материал се изпраща на участника, само след като е върнал цветен препис на предишния (или ко-пие на черно-белите материали);

6. Не се изключва индивидуална работа или занимания с малки групи по домовете, когато водещите представители на клуб "Астролония" са в града ви;

7. За избягване на пощенските разноски, когато и където е възможно, може да се организира обменна квартира и да се ангажират куриери или лично да се получават и оставят там материалите;

8. Желаещите да презаписват касети с аудиоинформация могат да ги получават от посочения адрес. Следваща касета се изпраща, след като се върне, предишната или до-бро копие от нея (или поне празна касета)

9. Конкретната работа започва след индивидуално попълване на анкетна карта, придружена с фотографии на участника, както и на два селективни текста: "Молитва на искрата Божия" и "Верую на детето на Урания" (Това е "Молитва-верую на гностика" – б.л.)

27.12.130(1994)г.
Гр.Пещера

НИМРҮЛ – ТРЪБАЧЪТ НА ОСИЯНИЯ

ЖЛО / Н.С.Б.



19,154.

"Нур" – "виолет", по абсолютен код. Рицарите на всички времена са под покровителството на "нур" - Пламъкът на Подвига. Рицарите през средните ве-

кове на Земята са от този корен. Самият крал Артур съдържа това "ур" в името си. (Името му въздейства така само на народите, които го произнасят с "у". Но има и обратно въздействие при такова произнасяне върху духа на крал Артур и на всички негови съименници, независимо как звучи името им на родния език – б.п.) Подвигът за възстановяване на Правдата, Доброто, отваря щерната на Виолетовия Пламък, осветява пътя на Лотоса, пени прибоите на Промяната.

Под неговия печат идва да победи и този път Нимрӯл – Тръбачът на Осияния. Победи има много зад гъ尔ба си, никога не е падал при равен бой. Роб никога не беше – има осанка на достойнство азът на Нимрӯл! Плоди небесна Правда под Вавилон; намери стъпките на Роланд; би се под Новгород; окрили меча на Валтасар!

И наистина, божествен е произходът на Нимрӯл – той слиза от ултравселената, не възлиза от глината. Алохимно е царството на духа му - сядане на едно място няма у него. Подтиска го скуката, спартното съществуване; жаждата му за простори и риск е неутолима!

Пирин знае духа му преди седем периода на Имна. Родопа те извика тогава, понеже имаше нужда от синтез. Неуморно се подвизаваше, танцуваше, яздеше елени, бозаеше от сърни, мореше до припадък Орфеевите приятели, бягащи от развихрените ти коси – тогава ти бе вакханка...

Живецът ти е огън; как сега да не въздишаш около тенджери? Поискаш ли нещо – имаш го; пожела сега семейство и деца – не са ли по-добри, отколкото на другите хора?

Приеми обаче предишния си облик – пътувай всяка, когато си свободна. Тъмното у теб не е от ада – просто се взривява сърцето ти от кутийката, в която е поставено. Свикнала си с простори, гонила си се с ветрове... Ти прекосяваши континенти и браздеше океани – как няма да те хващат бесните в някаква си къщица, в никакво си градче?...

По-добър приятел от този няма да намериш – помни ми думата. Той е напълно зрял да те разбере и да те пусне на воля – пред теб още отсега се откри-

ват неотъпкани пътеки. Редувайте се; понякога бъдете заедно, понякога се развявайте поотделно – и ще видиш как младостта се възвръща с пролетно, светло бучене! Направи си фирма, ако трябва, но непременно пътувай, откъсвай се от тук, ако не искаш да се чудиш защо ти причернява. Сокол в кафез колко живее? Напротив, периодите заедно ще са много по-приятни и ползотворни, ако си позволяваш отдих по други места. Тези по-обикновени женски мисли, които те сполитат, не са твои – те идват от рода ти. Ти нє ги пъди, но им противопоставяй собственото си "аз" – гордия дух на кораба, който отплава. Реки от мед и масло си способна да отпринши – с твоя ум и сръчност, с твоя чар на неумолим търсител. Много жени биха ти завидели, ако знаеха какъв силен дух живее в теб, каква велика нездадоволеност движи душата ти, каква радост и щастие те очакват, ако се събудиш отново за същината си и решиш да поведеш Своите – Светлите Деца на Пророка.

Ти си мост между няколко култури и имаш всичко в ръцете си да бъдеш по-добра от стотици, от хиляди. Понеже си дух, а не потребител, ти умееш да мечтаеш, да планираш и да променяш. Поставяш си цели и можеш да ги преследваш. Арабският свят те чака, но свещената турска душа първа трябва да се напие от сребърната изящна канка, която държи в ръцете си. И тук, и в Турция, ти можеш да имаш стотици клубове! Отвори сърцето си, реши се на Подвиг – и остани това, което си: Нимрùл – тръбачът на Осияния!

31.12.130г.
Родопи – 1000м н.в.

МИЛИОНИ СЛУЖЕБНИ СЪЩЕСТВА (отговори на различни въпроси)

8,05ч. 1. Може ли да се надяваме за днешния последен ден от старата година да получим повече осияния, въпреки изискването до 10 часà човек да е навънка?

2. Може ли хората да си преписват Осиянията под 2000м. височина, като едно изключение за празника?

3. Защо Небето допуска тази повсеместна трагедия с децата, които започнаха масово от най-ранна възраст, неконтролирани от никого да пушат, да пият и какво ли още не, и са подложени плътно на програмата на тъмните сили за пълна развала на човечеството?

4. Имаше ли същества в обекта, който П. видя на 28 декември рано сутринта в небето над гр.Пещера - или това беше обикновен спътник?

5. Защо този път не действа феноменът на значително удължаване на времето на връщане от св. Константин до II комплекс?

6. Реално ли бе видението на 29 декември след обяд, когато един от нас видя със затворени очи голям брилянт точно над себе си, чиято фронтална стена бе мътна, а останалите – прозрачни?

7. Ако има шанс днес да ни се говори, може ли да се получат лични послания за някои приятели и да се отговори на различни въпроси - или Елма ще определи сам темите?

1.Ако преди това излезете навън поне за половин час.

2.Това се допуска не само днес – преписване може да става всяко и навсякъде, но получилите осияния на по-голяма височина ползват повече сила, присъствие и щастие.

3. Цялото се отличава с любов към Цялото, а частите – с любов към частта. При това ония части, в които живее Цялото, са способни да обичат не само частта, но и Цялото, а Цялото е способно да обича и частите си, понеже живее в тях. Горко обаче на част, която продължително време не може да се събуди за любовта към Цялото! Трябва да съм ви говорил, че хората с искра от Цялото са смесени с подобия на хора, омесени от антициялото. Те растат също като нормалните хора – от бебета, през деца, до възрастни. Следователно порочните примамки, които Сатаната е заложил в културата си, са с някаква висока цел, с най-висше разрешение от Бога. Съществата с монада се отвращават от тази култура още от самото си раждане и нищо на света не може да накара такъв човек да приеме в очите, ушиите или стомаха си, в дробовете си, тези мръсотии. Съществата с неразцъфната и замъждяла монада обаче се повлияват от общия поток на времето си, който се влива в каналите. Те не подозират, че съ-

ществува наклон на канализацията, и че всичко нечисто се оттича под земята, за да пътува към страшните средища на вонята и разложението. Детската форма, следователно, не може да заблуди Създателя, ако под нея се крият шпиони, слезли да разверащават, да бъдат продавачи и клиенти на адската култура. Трябва да се спазват, разбира се, вторичните мерки за предпазване на децата от порока – социален, педагогически, родителски и пр. Това е белег на развито общество с контрол над адската продукция. Така се предпазва една голяма част от поколението и разъщаяват вторичните култури на светското човечество. Но в бедствени времена като сегашното се оголват до дъно мотивите и симптомите на първичното – както в божествен, така и в адски смисъл. При това, няма никакво правило или закон, които да предпазват бъдещите строители на живота от безобразното, пошлото, отвратителното. Павел съветва: "Всичко опитвайте, доброто дръжте!". Повечето хора с монади неизбежно опитват по малко от всичко, а понякога и повече, но след не много време се отвращават от адското, тъй като то е неполезно, вредно, противно на душата им. Без опит няма как да се задействат съпротивителните сили на Божественото, отпорът на здравото срещу умъртвяващото. Силните по-бърже стават независими от масовата, т.е. адската култура, от адските племенни и плебейски традиции, от натрапчивите куки на твърдите от пъкъла.

Ала на някои всичко това им харесва. Те се пристрастяват към храните, наркотиците, гледките или звуците на своите си, оправдават ги и приемат философиите в защита на тази продукция. Точно затова епохите на пълна развала са най-благоприятни за отсяване на монади от сажди, на живи небесни зародиши от запъртъци. Следователно, не препятствуварайте на никого да опитва от всичко, а само наблюдавайте кой се заразява и кой се отпървава, в края на краищата, от средищата на тази епидемия.

Монадата не обича да я програмират, тъй като

по принцип това е невъзможно. Човешкият дух, божествената индивидуалност носи неповторимото в себе си и то не може да подскача като маймуните по дискотеки, да дишаш вонята на пушещите, да се напива с пикната на микробите и техните трупове. Поне дълго не може: ритва един ден всичко това и поема пътя нагоре – на свобода, на простор!

Наистина, нашите са безпомощни, когато са още роби на туземни семейства или единствени родители; на сиропиталища, където паплачта се храни, пие и гледа, и слуша по адска програма. Много мъка, много болести и отчаяние се събират в невинните монади при такова пленничество, но това също е предвидено и има двояка цел: да си платят за подобни престъпления в миналото, и след това да се наблюдава от Космоса кой кога се осъзнава и какви усилия прави да си възвърне човешкия облик.

Сега някои от вас събират от някои вестници съобщения за престъпни деяния с деца. Това наистина е най-ужасното, непростимото, непобиращото се в ума на невярващия и вярващия: как е възможно Бог да допуска такова нещо! Аз също се потрисам от мародерствата пред очите Ми от това, което правят със Самия Мен навсякъде, тъй като живея в телата на всички същества с монада, а част от мен – и в студените, служебни същества без искра божия. Ако не присъствувах и там, нямаше как да се контролира тази сфера, щеше да има нещо извън Бога. Но направо сразявам аргументите и фактите с твърдението, че на всеки се случва това, което сам е правил в някое предишно прераждане. Като дете, полученият урок е по-потресаващ. Но Сатаната не се потриса от тия сцени, тъй като е професионалист – не отмерва никому ни йота повече страдания, отколкото е причинявал. Сегашните религиозни мразят Сатаната, хулят го и благославят само Бога и положителните йерархии. Ако Сатаната вършеше своееволия, то нямаше да има защо въобще да се говори за Бог – Бог не би бил всесилен. Следователно, Сатаната се справя съвършено с наблюдението и въздаянието. Стриктно премерва порцията на всеки

и знае точно кога да му я поднесе. Пред него не минава никаква хитрост, никаква самозаблуда; илюзия не може да се крие от зоркото му око. Правдата настига всяко същество – от най-малката микроба, до падналия елохим! Микробата ще загази, ако не се размножава и храни според предназначението си, а елохимът – ако престане да поддържа равновесието между любовта към обекта и любовта без обект.

Вие, нормалните хора, щастливите, децата на Бога с Неговата сияеща Искра в сърцето си, не можете да бъдете безучастни. Не можете да не се тревожите, когато на беззащитните се продава алкохол, подава им се чашка в къщи, пуши се в тяхно присъствие или се пуска адска музика, адско видео. Сред хората съм пуснал и гени на активната съпротива, воини на реда и божествения закон, които неминуемо ще подложат крак на търговците на пъклена цивилизация, на адското съжителство по родови признак. Тези мои свети поборници – от редовия родител с монада до законодателя и полиция от новото човечество –, ще бъдат безмилостни, ще наблюдават всеки сантиметър от планетата и ще пресичат престъплението още преди да се е породило. Съществуват планове в главите на Мои хора още от сега за такова устройство на обществото, но още е рано да се приложат, тъй като анархията на планети като вашата върши прекрасна работа. Ако нямаше условия да се излюпят яйцата на всички видове – както небесни, така и адски; да се възвисяват полезните същества нагоре към светлината с борба, със собствени умения и да възлизат над джунглата, никога нямаше да се проведе "Страшният съд". А той се провежда постоянно, не е никаква бъдеща атракция. Вие поне със сигурност знаете, че всеки миг от живота на всяко същество се снима на живо и се разглежда в многобройни комисии още през същата нощ, така че съдът не е някъде далече в бъдещето или след смъртта на физическото тяло. Всяка нощ се правят корекции на личната съдба, с прецизност, нямаща равна на себе си. На небето боговете, ангелите и стотиците милиарди заминали човешки души

се занимават по график и с това. Към всеки от вас са прикрепени наблюдатели, повече от песъчинките в пустинята, тъй като попечителите ви си служат с безброй служебни духове – няма нито миг, нито милионна част от дъха ви, от удара на сърцето ви, от святкането на мисълта ви, нерегистриран! Измъкване на свобода в Космоса е съвършено невъзможно, ако не са ви одобрили всичките ви стражари от Небето и ада, ако се е намерило невидимо с просто око петънце от студ, корист или лъжа в живота ви!

"Страшният съд" се провежда – живите няма защо да се плашат. Щом си с искра Божия и тя още не е оттеглена в лоното на Отца, не е останала само сажда или отверстие в сърцето ви, колкото и да сте грешни, вие сте с перспективи. Страшните удари на съдбата, тънките й длета и премазващите й валяци неминуемо ще отпъдят от Творението прохисналите философии, мухлясалия вкус. Тогава вие просто ще се присъедините към нормалните граждани на космическото човечество, които пътуват навсякъде - и са прекрасни!

4. Това бе радиоспътник.

5. Демонтирана е базата на пришълците. Преместиха се в друг район, понеже вие тук предишния път прокарахте прям коридор през Йулма и той им пречи да ползват наличната си техника. Следователно, УФО-тата не са на крайно издигнати цивилизации, та затова се налага те да приемат технически вид при премествания в пространството.

6. Видението не бе субективно, но не бива да наричаш соматическия елмаз „брилянт“. Присъствието на Моя проекция някъде става под формата на прана или салма в диамантена форма. Соматическият елмаз представлява единство от прана и салма – салмата са матовите му повърхности, а праната – прозрачните. "Соматически" е превод от божествената дума "сатò" и означава слизане на праната в салмата и обмяна между тях. Изпратих Себе Си соматически, за да ти известя, че Съм приготвил всички условия да се излекуваш не само природно, но и протонно. При теб се получи охлажддане на протон-

ното тяло, откъдето стана пробивът за изтичане на прана и салма. Прекалено се посвети на социалния си дълг, но в условията на града това неизбежно охлажда протонното тяло. Онази епоха на безсмислени саможертви за насъщния и за поддържане на обществоено мнение, считай за безвъзвратно преминала! Получи салма и прана от природата отсега нататък, но в съчетание с призванието си. Направлявам мощи сили към теб за възстановяване. Не изменяй повече на пътя си, на естественото, на Промисъла. Бог е промислил всичко за теб, не отхвърляй помощта Му. Преди се налагаше, но сега няма проблеми, наистина няма. Работи както знаеш, твори пълноводно, съсредоточи усилията си в един център – от него излизай и в него се завръщай. Повече не търси нищо и никого. Нека теб те потърсят, но нека те намират предимно чрез плодовете на духа ти, а не лично. Личен достъп се дава от сега нататък на малцина – преодолелите нещата с "нощна мантия". Няма да тълкувам този смисъл.

7. Бог ще говори по Свой план, а лични послания и въпроси отлагам за по-нататък.

Край 14,12ч.

31.XII.130(1995)г.
Йулма - 1000м. н.в.

ГОВОРИ САМ БОГ!

11.15. - Щом ще говори Сам Бог, няма ли изисквания за наклона и цвета на писане?

- Считайте холизацииите за Гласа на Бога, въпреки че ви ги предава Синът Му. Съществена разлика няма, понеже Бог използва тялото на Сина Си, но това е пак Негово тяло. А в случаите, когато се е намесвал сам Тот или Бог, Цялостният, при вас не е възможно да се пише с писменостите, ъглите и цветовете, които им съответстват. Предавам Словото от Моите тронни висини в Неговите, но Ние сме пак едно. (В този миг на вън се усили вята – б.п.)

Бог осъществява желанията ви с нова сила – ни-

кой от вас няма да остане неприласкан. Който сега дойде при нас, тази нощ, приказен път му отварям! Системно следвайте пътя на Доброто, старайте се повече да се обичате и по-малко да се делите. Товарът на Новото Слово нека ви бъде приятен, мислите – просторни, а постъпките – радостни. Стилът на живот просете от Мен, а Любовта ще прелива през вас към всички останали. Нежно прощавайте погрешките на неопитните, размишлявайте за причините, отстъпвайте на добрите, проверявайте старательно недобрите.

Отмина най-предният пламък на Словото; предстои средината, но тя проща, без да отстъпва. Приемете ново Посвещение, пригответе се за славни промени, станете най-после съсъди избрани! Пламъкът на святостта се слива с духа на милостта! Но ангелите ще пазят своите си през тези тъй силни времена. Нов свет се ражда пред очите ви!

Край 19,42ч.

1.01.131(1995)г.
Йулма (Родопите) над гр. Пещера - 1000 м.н.в.

ОТНОВО ЗА ОРФИЧЕСКИТЕ ГРУПИ

2,38 ч. сутр.

- Какъв е принципът на разпределението?

- Когато преди свещенодействието не е имало свещенослужение, а е имало джумбуш, Тот се радва, но ясновселената - не. Тя обича сериозните, определени и точни неща. Урокът ви ще се повтори покъсно само с хора, готови да участват безусловно. Свободата на някой да не участва е свещена, но при такива събирания с определена цел предварително питайте, и ако някой не е готов, не го канете. Това не е несправедливо, а е във висша степен справедливо, понеже неучастващият не вярва в Словото, а вярва в стария човек в себе си. Тогава се прекъсва веригата, и дори участващите да са в пълна хармония, неучастващите създават неголеми, а понякога и го-

леми ями, в които се препъват вярващите в Новия човек.



Моника Ерòса – Изобилие

И затова сега ви казвам: или всички участвайте, но без страх, или приемете трънения път на Старото човечество. Страхувате се най-вече от сложния въпрос за физическото присъствие на "чужд" човек при вас, с който никога не сте били наедине. Аз пък ви казвам: точно в това е силата на Новото човечество, тъй като се изпитва съвършената хармония в мислите на останалите и тънкото разбиране

на другия, за да не му се причини страдание.

Сега решете сами - и ако до 7 минути от сега нататък не вземете решение да сте всички, по-добре си лягайте кой където иска и не се обвинявайте. Понеже това е изпит, невзет още от никого във вашата галактика! Трябва да се съгласите, че е крайно труден, и Бог не ви обвинява. Ако обаче друг път решите да го провеждате, смейте се повече в началото, но преди Светото Действо бъдете сплотени в духовни практики - пеене, молитви, четене на Слово. В противен случай, може да влязат в някои от вас по-обикновени духове, които се надяват да се наслаждават на ситуацията по користен начин.

И не е достатъчно това да стане само един път. Трябва да имате последователни дни с ново разределяне по жребий всеки път, защото инак пластичността на съзнанието няма да докаже предаността ви към Христа, т.е. към Милостта и Абсурда.

"Седем минути от сега нататък" значи след края на тези Ми думи. Но не будете повторно заспалите.

- Не всичко разбрахме. Може ли действото да се проведе без спящите в момента двама души?

- Не че не може, но предупредих за сериозната опасност. Така, както сте в момента, също не всички са напълно определени и съзнателни. Така че остават по-малко твърдо убедените, а ямите ще бъдат повече. Ето защо, сега не препоръчвам импрегнацията на пространството за мир на Балканите по този начин. Ако обаче се решите в София, тези от вас, които са убедени да направят нещо, това ще бъде проправителна сесия.

Не убеждавайте повторно никого. Това е висша привилегия, царски избор някой да бъде поканен за основаване на орфически клас! Така че приелият от първия път остава завинаги; но колебаещият се да не се кани втори път. Ако някога се реши, нека сам се помъчи да създаде такава група.

Стъпвате по жарава, знам! Няма практика във вашия район - поради това пъртини няма утъпкани. Истината си пробива път най-трудно, затова е тъй

неизвестна. Нещастието, старостта, учат хората. Така че нека оставим традицията да пъпли; а вие, които не сте вече охлюви, предпочетете да сте сами, но да не правите повече компромиси.

Ако някой не чувства, че прави компромис, и Словото и Делото и чудесата разцъфват по петите му даже и по закона на двойката, то нека не се отказва от тази майчина крепост - тя е велика сила! Тогава ще носите Словотно и Делото докато рухнете под напора на старостта - но по-добре така, отколкото без никаква сродна душа.

Честита ви новата физическа година! Радвам се, че сте тук, и ви казвам: сам поемам част от кармата на Балканите, която вие не сте в състояние да поемете. С това приближавам мира по-осезателно, отколкото ако въобще не бяхте се събрали.

Дали, как, и доколко тази конкретна работа, описана тук, е спомогнала за възвръщането на мира в Югославия, като се има предвид, че войната там бушува от 1991 г., ще покажат анализите в акашовите записи. За нас е важно, че Елма тук прогнозира скорошен мир и твърди, че лично съдейства и ние сме съдействали за него – и мирът се сключва окончателно през септември същата година (т.нар. "Дейтънски мирен договор") – б.п.

Благодаря ви, синове и дъщери Moi! Никога не мислете за вина, но се старайте да убедите Стария Адам и Старатата Ева в сърцето си да ви пускат понякога от "дисци́па"… [дисциплинарната рота]

- Може ли някой от присъстващите да приложи друг метод за приближаване мира на Балканите?

- Съществуват начини - има и силни души помежду вас. Съществува метод не на жребия, а на смяната на гостуващи по дълбоко взаимно съгласие. Но тук четворка пак не върши работа - трябва да са 6 души.

Третият път си остава Христовият - самотното подвизаване. Той не се покрива със страданието, но предполага усилие за изпълняване на Словото на дело в рамките на ненасилието над себе си и над близния. Когато говоря "сам", имам предвид периодите на самота по закона на вътрешния глас или

на лунните фази. Това, редувано с периоди на живот с най-близката душа, приближава 50% от мира; 75% - при шесторка, 100% - при 12 души. При повече от 12, но подобни по численост групи, мирът започва да се разлива и сред други огнища по планетата и в Космоса.

Ако сърцата и умовете на някои оглашени се разбунтуват, не трябва никога повече да отваряте тази тема пред тях. Словото е слязло, понятията са дадени, някои форми за работа - изяснени.

Петлите вече пеят - при това трети петли! Който се събуди - събуди; който не - не е виновен. Винаги помнете това!

На 4.01.131г. - отново на Изгрева в Бургас, - в 8,46 ч. дойде импулс от Елма или Хол да се отворят напосоки томове от Учителя, за да се види какво ще каже Той по горното осияние. Първо в ръцете попадна Евангелието, но като бе разтворено, оказа се, че в това издание са включени и псалмите. Ето къде се отвори:

Пс. 86:11 - Научи ме, Господи, на пътя Си, и ще ходя в Истината Ти; Дай ми да се страхувам от името Ти с не-разделено сърце. (при превод да се има предвид, че българската номерация на псалмите не съвпада с руската.

12. Ще Те хваля, Господи, Боже мой, от все сърце, и ще славя името Ти до века.

13. Защото голяма е Твоята милост към мене; И Ти си избавил душата ми от най-дълбоката преизподня.

14. Боже, горделивите се дигнаха против мене и тълпата на насилиниците поиска душата ми; и не поставиха Тебе пред себе си.

15. Но, Господи, Ти си Бог многомилостив и благодатен, дълготърпелив и изобилствующ с милост и верност.

Пс.88:1: 1. ... Господи Боже Спасителю мой, и денем, и нощем съм викал пред Тебе!

2. Нека дойде молитвата ми пред Твоето присъствие; Приклони ухото Си към вика ми.

3. Защото се насити душата ми на бедствия и животът ми се приближава до преизподнята.

4. Считан съм за един от ония, които се провалят в рова; станах като човек, който е безпомощен,

5. изхвърлен сред мъртвите; като убитите, които лежат в гроба и за които Ти не се сещаш вече - които са отсечени от ръката Ти.

6. Положил си ме в най-дълбоката яма; в тъмни мес-

та, в бездните.

*7. Натегна върху ми Твоят гняв - и с всичките Си
вълни Ти си ме притиснал (Селла).*

*8. Отдалечил си от мене познатите ми, направил си
ме гнусен на тях, затворен съм и не мога да изляза.*

*9. Окото ми чезне от скръб! Господи, Теб съм призо-
вали всеки ден, простирал съм към Тебе ръцете си.*

*10. На мъртвите ли ще покажеш чудеса?... Или умре-
лите ще станат и ще Те хвалят?(Селла).*

*11. В гроба ли ще се прогласява Твоето милосърдие -
или в мястото на погибелта верността Ти?*

*12. Ще познаят ли в тъмнината чудесните Ти дела и
правдата Ти в земята на забравените?*

*- Адът е най-страшен за праведник, който се от-
клонява. Тъй и ти в "Песента на Ранената Птица"
плачеш чрез Мен, както Давида, за това, че не искам
да постъпите като половинчатите. Не отхвърляй-
те Песните на Скръбта, каквито пях и в месата за
Бременната, понеже Бог скърби наедно с ония, които
плачат от яд, че не ги разбират.*

*"Туй, малкото "аз", не е гражданин на Земята.
Един ден, когато ние се събудим, когато минем гра-
ницаата на Земята, когато минем от смъртта към
безсмъртието, оттам ще дойдем в общение с ума и
сърцето - ще дойдем на тази Земя, която няма да е
такава, каквато е сегашната. На всеки ще му бъде
приятно да живее колкото иска на нея. Тогава няма
да има тия противоречия, които сега съществуват."*
*(Том "Вземи детето", стр.233, неделна беседа "Приложи доброде-
тел", 13.03.1932г.)*

*"Вие на гъсеницата не може да дадете морала на
пеперудата. На вълка не може да дадете морала на
овцата. На паяка не може да дадете морала на пче-
лата. Паякът си има особен морал, вълкът си има
особен морал, гъсеницата си има особен морал. И
като дойдем до хората, вие трябва да разберете, че
не всички хора произлизат от един и същи род. Сега,
ще се натъкнете на едно противоречие... Казва ви
се, че всички произтичате от **един** прародители.
Нали тъй? Окултната наука оспорва това! Всичките
хора не са родени от един баща. Не са! Туй сега меж-*

ду стените да остане. Разбирате ли? То не е за вънка. Изнесете ли го, ще се компрометирате всички... Затова, като кажем, че всички хора не произтичат от един баща, подразбираам, че има няколко рода материя, от която хората са създадени. Няколко ви-да материя има и, следователно, телата на всички хора не са образувани от една и съща материя. Вследствие на това, се явява туй съвременно противоречие. И дълго време ще съществува, докато дойдат ония, по-висшите светове, които сега алхимически работят, т.е. превръщат нисшите елементи, които сега функционират в човешките тела... Но докато човек добие това ново тяло, той трябва да работи дълго време – трябва да си достави материя, а тази материя се добива много мъчно... И тъй, ние се намираме при създаването на своя организъм, при създаването на своя ум и сърце. Ние се намираме пред една от най-мъчните задачи. Като ученици, туй трябва да го знаете! Не си правете илюзии. Да се създават органите на бъдещото сърце и на бъдещия ум да мисли тъй, както **Бог** мисли - то е много сериозна работа..

Сега онези, слабодушните ученици, казват: "Тази работа, като е толкова трудна, не е за нас..." – Така може да мисли само един, който не е ученик! Но който е ученик, неговата задача е да трансформира своето сърце. Това е приготвление за **третата** култура, която сега иде. Аз я наричам "трета култура"... Третата култура - тя е културата на сърцето. Значи, човешкото сърце трябва да се трансформира, да се преобрази... Ще се превърне в една материя възвишена и благородна, в която човешкият дух ще може да работи тъй пластиично, в която човешкият ум ще работи тъй възвишено, че да поддържа този благороден стремеж.

Сега окултните ученици - вие, - за да можете да работите, непременно трябва да имате абсолютна вяра! Знаете ли какво значи абсолютна вяра?

Вие сте влезли в Школата много лесно - всички сте влезли без никакви изпити и мислите, че сте в Окултна Школа... Не! Вие сте в **преддверието** на

Окултната Школа; и сега, който ще влезе в Окултната Школа, ще мине през един изпит - през 9 огъня ще ви прекарам! Не мислете, че то е лесно. Аз още не съм ви взел на разходка в другия свет. В Школата тук много лесно влизате; но един ден ще ви взема в Школата горе - да видите как всъщност стои работата.

Сега изведнъж ще кажете: "Ха да видим тази работа!" - Няма какво да видите. Най-първо, трябва да имате абсолютна вяра и безстрашие!" (ООК, Беседа "Тъмното петно в съзнанието", 21.01.1923, с. 6-10)

Великите неща на земята стават чрез вярата, в която взимат участие много същества и помагат на хората. Обичат ли човека, те му помагат и той успява в предприетата работа. Във вярата нещата стават по любов. Работите ли само с вярване, не можете да очаквате на никого. Мнозина могат да ви обещаят, че ще ви помогнат, но когато трябва да го свършат, не можете да ги намерите. – Защо? – Защото не са свързани с вас по любов. И при това положение пак могат да ви помогнат, но трябва да чакате, когато те имат свободно време. При суеверието, вие сте принудени да разчитате на ония същества, които мислят само за себе си...

За да израсте едно плодно дърво или дinya, например, човек трябва да посади няколко семки, а не само една. В земята има червеи, които нападат семената. Те изядват повече отколкото трябва. Ето защо, посаджайте повече семки, за да могат някои от тях да израснат и да дадат плод в бъдеще.

Този съвет на Учителя даде оправдание на най-последната ни практика да даваме за работа един и същ текст или една и съща задача на няколко души, тъй като, от десетилетия опит, виждаме че някои хора въобще не я свършват, а други я протакат с години, въпреки че сами са поискали да съдействат. Като се знае по колко хора на земята и в Космоса измират всеки ден поради нестигналото Слово Божие до тях, дублирането на "вестонците" става задължително, което важи дори за военната стратегия – и в космоса сега е война за възвръщане на Земята в зоната на Свободните Светове – б.п.

Ако садите малко семена, червеите могат да ги

изядат и за вас да не остане нищо.

Следователно, вярващият трябва да бъде в съгласие с физическия, духовния и Божествения свят.
(Том "Реалности и сенки" стр. 130-131, 27.04. 1931 г. ООК, лекция "Разбрани неща")

21,30 ч.

Господи! Тук има свидетел, че отворих Евангелието и томовете съвършено напосоки. Отново съвпадението с основната тема на осиянието е изумително! Твоето Присъствие се изявява за кой път вече; връзката с Теб е най-прекрасното нещо на света. Толкова много сме Ти благодарни! Ежедневно ни се обаждаш и тук, и на улицата - предупреждаваш ни за всичко. Пловдаме в изобилието и грижата Ти чрез Твоите чутки и чисти създания! Изтръгни и мъката ни, която ни глодди, че Словото и служите Му не получават отклик и от други души, които инак изглеждат тъй издигнати...

- В очите на Небето, претенциозното минава за трето качество. Непретенциозното по отношение на отстъпници - второ качество. Обикновено третокачествените са едновременно и второкачествени: претенциозни към **Моите**, непретенциозни към посредствените, когато блестят... Но отсъс-твящите от божествената трапеза няма как да знаят, че в следващия акт старите ще бъдат млади, а младите от света - мъртви. Обменяйки се с вас, не-винните си постилат за цялата вечност, понеже дойдоха и превързаха раните ви, когато бяхте не-мили-недраги, когато не бяхте привлекателни.

Ако падне небесен герой и някой му протегне ръка, положи сенце под главата му, подаде му шепи с изворна водица и остане при него в балкана, най-горе се пише за него в Небесната Книга: "При обръщането на сцената, той пръв да го срецне!"

Премазаният от подвизи не е югледен всяко, но спреш ли се при него, ти се спираш пред своето бъдещо и настоящо щастие. Още днес с него ти можеш да бъдеш щастлив, ако носачът за тебе е по-скъп от носилката и ако не искаш *ти* да си в нея. А утре, продам ли вехтата ти дреха на пръстта, ти ще облечеш нова, от сърма и злато, с нишка от аурата на оня, за когото си се погрижил! С тези (ти) одежди на царска дъщеря, той ще познае своето си и пръв ще те посрещне, когато простолюдието и новите пре-

тенциозни ще се помъчат да се домогнат до десницата му.

Да! Всички приказки на всички народи разказват в безброй много форми истината за Най-Малкия Брат и за Грозното Патенце, мъчат се да ви внушат пътя на Пепеляшка, но вие, обикновените хора, хилядолетия наред се плодите с обикновени хора. Прекъсвате връзката на душата си с нейната най-чиста мечта, съвършено ослепявате за нея - и спрягате настървено глагола "очаквам"...

Прокълната е тази дума - не се очаква даже сам Бог! Трябва постоянно да се самораздавате - поистинен път няма. Слабият ручей ще потъне в пясъка, ала силният ще стане река. А как се става река? - Като приемаш множество ручеи и потоци в себе си! Не тиня, не локва, не блато, а подскачаща от камък на камък стихия - ето какви ви искам! Пълноводни да бъдете, много плувци и кораби да се радват на благословението ви.

5.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

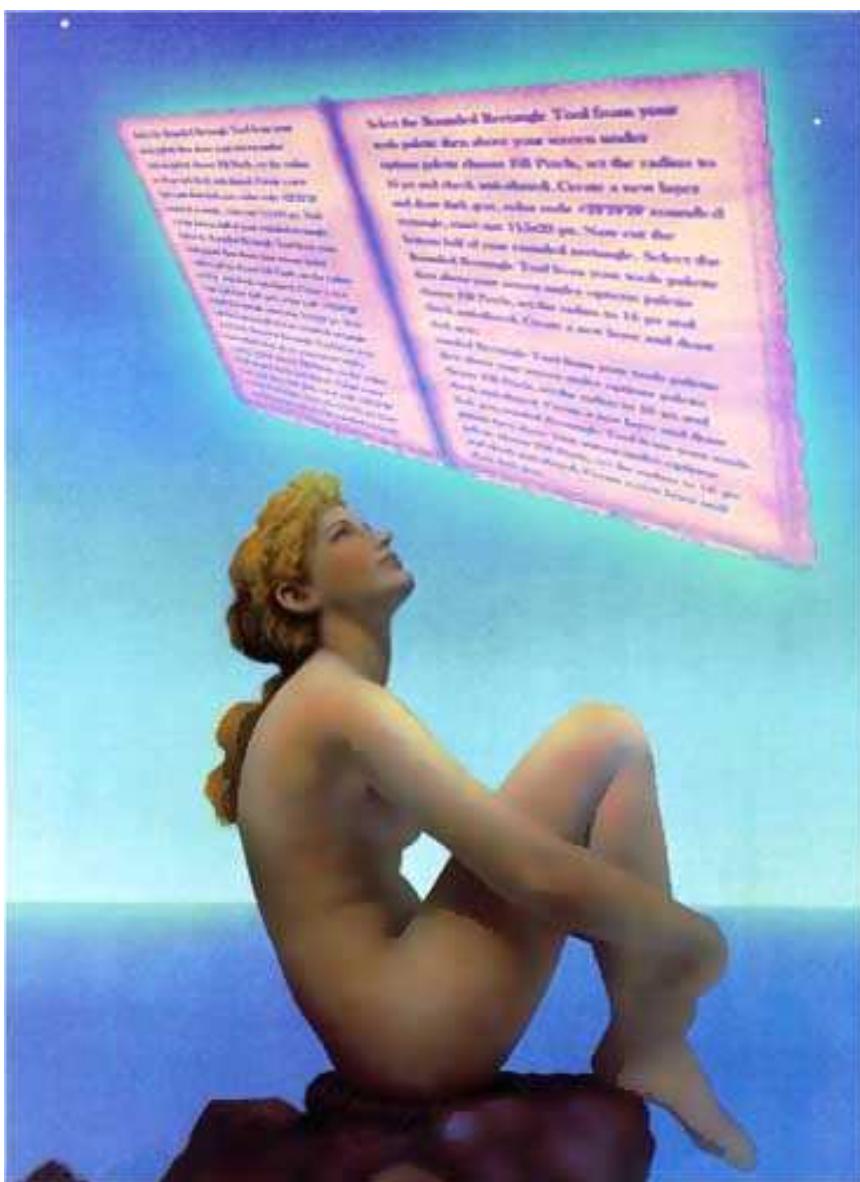
УСЛОВИЯ ЗА ЧЕТЕНЕ И ПИСАНЕ НА СЛОВО

При четене на Слово, погледът трябва да е нагоре. Това развива суперселеското тяло на человека и чувството ни за свобода и подвиг, свързва ни директно с Духа.

7,57ч.

- Може ли да се продиктува "Верую на децата на Мъдростта" или "Кредо на децата на Урания"? Още от началото на миналата година в Рига започна да напира необходимостта от такъв фундаментален текст - нещо като клетва, която би трябвало да произнесе всеки (и да я напише; или общо всички), който иска да бъде допуснат в курс по астрология или друга окултна наука. Бабаев бе казал, че зад повечето лектори по астрология не се явява духът на Урания - като ясновидец, той вижда това. А на изявите, свързани със Словото от България, дори и публични в големи салони, той се радваше като дете и създаваше всякакви условия те да процъфтяват. Не е никакъв проблем навсякъде да има наплив от желаещи да изучават астрология и сродните ѝ дисциплини. и тук, в Бургас, бе получена покана и се състояха две-три срещи с курсисти на Ц., една

радиостанция също е готова за интервюта и предавания на живо, но възниква въпросът: няма ли изисквания, за да бъде допуснат някой до Храма на Мъдростта? Повечето курсисти в Москва и Рига не са вегетарианци и трезвеници; някои почват веднага да правят хороскопи за пари с ясната прагматична цел това да им стане професия. Почти всички цитират или измислят предимно отрицателни прогнози и тълкования, които внушават отчаяние на лековерните и така на практика ги програмират магически. Повечето автори на такива книги са тъкмо от този вид - жреци на левия път, роби на статическата причинност, измислящи и комерсиали, които не се срамуват да им звучи името, да стават преподаватели и авторитети, без и да са помиривали Шамбала, Агарта или Изгрева.



- Аз работя писменно само с наличие на сàлма.
Досега съм допускал изключения поради силното ви
желание за Слово. Това повече да не се повтаря! Пет

специални енергии предшестват действата с ръцете. Будуващите преди изгрев добавят още няколко – зависи кога са се събудили. Ти трябва да си се молил, трябва да си ходил, трябва да си дишал, трябва да си пял, да си слушал или чел Слово, да си играл паневритмия или правил упражнения след посрещане на изгрева; да си пил изворна вода и си се хранил по всички правила; да си обменил сладки думи и радости и да си творил, преди да се заемеш с краснописване! Повечето неща съм ви ги дал в словометрията. Бива ли сега да правите и от книжовността наркомания?

Та само едно ще коригирам засега в словометрията: часът за краснопис е следобед, а не сутрин.

Освен това, като ви наблюдавам, навсякъде четете новите текстове с наклоните неправилно – поради незнание. Тук няма вина. Но, помислете: защо съм ви дал тия наклони? Не бива да обръщате листа, та да го четете хоризонтално – тогава силата се изсипва надолу. Ръцете правят триъгълник, държат листа нормално (за да се чете текстът с поглед нагоре, а не надолу, както е внедрено в културата на старото човечество – б.п.), а очите следят редовете. Така четат Белите Братя, така се прави и гимнастика на очите.



Обратно: при писане, погледът е вече надолу - развива смирене, т.е. мюонното си тяло. Разпознаваме Космическия Човек и се прекланяме пред Него и хората My около нас.

5.01.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ЦИГУЛАРИ И СМЕТКАДЖИИ...

16, 16 ч.

Преди малко - точно в 15,46ч. - падна торбичката с хляба и разсипа панерче с гроздови семки (Словото и Христос - Лозата). Разбира се, че може и да е случайно, но в реда на ежедневните Му обаждания по един или друг начин, може и да не е. Още повече, че времето съвпада с думите Mu днес, че Словото трябва да се записва следобед, а не до обед, както бе заложено от мен в словометрията. И друг път съм мислел за това, че за действия с ръцете и най-вече с пръстите е най-подходящ домът на Девата (последните два астрологически часа до залеза, според еволюционната астрология). Бях задрягал след проверката на НК'95, но шумът от падането на хляба ме събуди именно в часа на Девата (за Бургас) - 10 минути след започването му. Случайно или не, това даде стимул да се коригира окончателно времето за красописване - 11-ия астрологически час след изгрева - и времето за словометрически изчисления: 12-ия - часа преди залеза.

Има ли сега Елма нещо да ни казва - или падането на хляба и гроздовите семки бе случайно?

- *Примерът за будността на съзнанието ти е похвален! Наистина, искам да плодите Словото писмено тъкмо по това време. Но който няма възможност, нека пише по всяко време следобед, и вечерта до 9 ч.. Специалните ви срещи за красопис и словометрия обаче нека протичат в Часа на Ръката. Те са пак два: на дясната и на лявата. Ти по-горе обърка нещата: почва се с подготовка за словометрични изчисления, а после се пише - по един астрологически час. Първо действа лявото полукулбо - сметките, а после дясното - красотата. Дясната ръка борави с частиците, а лявата - с вълните. Ние славим и анализа, и синтеза. Но в часа на Светата Дева - като богиня на планетите, на отделните същества и части в Битието - първо се анализира, а после се синтезира. Разбира се, вие не можете да извършите изчисленията в един астрологически час, освен ако не обработвате предишно писане. Важно е да започнете с анализ на ситуацията. На земята първо се мисли, а после се постъпва - първо се "пазариш" със света, за да не те окраде...*

Питате: тогава не трябва ли да красописваме

с лявата ръка? - В този астрологически час - трябва! Това е дар на леваците, на цигуларите - на всички инструменталисти, при които лявата ръка е водеща. Ако цигулари управляваха света, нямаше сега да сте в ръцете на сметкаджии! Аз затова свиря на цигулка в този век - за да пусна Шестата Рана, Новата Култура.

5.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ЛЪЧЕЗАРНА ИСТИНА НА УЛИЦАТА



22,02ч.

Днес наистина е ден на изненади! Непосредствено след завършването на предишното осияние, някъде към 17,15ч., попитах Диктуващия иска ли да продължи - да изясни, ако е възможно, какво точно се прави тогава в "дома" на Близнациите сутринта, след като се оказва, че словописът и словометрията остават за късно сле-

добед. Той обаче явно е бил решил да проведе на практика друг урок - урок за дома на Везните (2 астрологически часа от залез слънце нататък, по еволюционната система). Нареди незабавно да изляза да взема едни снимки, които можеше спокойно да изчакат до утре - така и бяхме решили с "П." Взех ги в последния момент преди да затворят и тръгнах необичайно бавно по главните улици. Дали не иска днес Той да ме срещне с някого? За какво беше това експресно излизане?

Въобразих си "случая Горна" (Оряховица) - когато ме бе пратил тъй далече - както си мислех тогава, "за зелен хайвер", - а се оказа, че е заради един поглед, който щял да измени съдбата на един серафим на земята (онази руса гимназистка пред гарата, само $\frac{1}{2}$ час преди да взема влака обратно). И сега започнах да се вглеждам в хората - не само за да срещна познат, но и за да се оправдае някак неочекваното ми излизане по Негово нареждане. И тъй като не срещнах никого, реших че няколкото разменени погледа със симпатия и интерес може да са били "мисията" ми тази вечер. Не бях разочарован, тъй като тръгна темата за "движението" вечер по главните улици в села и градове, където хората си разведряват душите и срещат нов народ, стари познати. Разбрах, че тази традиция е направо душеспасителна и необходима за обмяна на специфични, ведри съдържания, без които направо бихме се задушили в микрогрупите, в които "живеем". Освен сродна душа, има и ята от сродни души!

В последния момент, точно преди последния завой, блясна лъчезарно най-прекрасната Истина, която се е появявала досега пред очите на душата ми в Бургас! Бях потресен от красотата и яснотата ѝ - от това, че нашият обичен Баща е знаел много добре защо ме изпраща навън и къде точно ще стигна до върха на въпроса за смисъла и предназначението на Венериния "дом" - "дома на Бёлите Везни", според науката на светлите Посветени. Омаян от красотата на тази удивителна Истина, която се яви едва ли не осезаемо, сякаш бе ангел до мене, аз реших да направя още една обиколка пеш из града, за да се насладя на присъствието ѝ. На бликналата радост, че в скръбен момент Бог знае какво е нужно за очите на душата ни и ни назначава среща с най-хубавото Нещо, което не сме и очаквали, - среща съвършено зрима, до болка ясно материализирана! Че срещата с една Истина е тъй сладка, както срещата със сродна душа - това е понятно и преживявано само от мистиците. Защо Бог е решил, че трябва да срещнем една красива Истина навън и на строго определено място, след като тя би могла да дойде при нас и нощем в съня ни - това е извън рамките на нашето проумление.

И толкова ли е важно, в края на краищата, точно Истина - или човек или ангел срещаме на улицата, - след като това е по висша повеля отгоре и ще остане да сияе в душата ни във вечността?

Сега, като редактирам този текст след години, трябва да кажа директно, че съм използвал този иносказателен и замъглен начин да опиша случката, за да не кажа директно, че тогава срещнах една млада приятелка и се разходихме из пустите вечерни улици. Казал съм го така, понеже някой до мен тогава четеше всичко, което пиша и не исках да огорчавам съществото до мен, че съм се развълнувал тъй силно от друга жена...

Безсилен да опиша радостта си от преживяялото - тъй ярко и видимо, - оставям на Най-Прекрасния да го стори:

23,10ч.

- Усмири сърцето си и разбери: закъсняваш сериозно за учебния полет! Дори на Мене Ми дърпат ушите - Аз, Който Съм Господарят на времето, - когато толерирам някого за каквото и да е след времето за изпитане. Закъснял си с цели 40 минути! Ти са вече в много висока честота. При това, преяде точно в четвъртък вечерта, когато трябва да се пости (То е ясно откъде е било преяддането късно онази вечер. Човек си мисли, че така заглушава жестоката болка от човешкото правило, че винаги вечер трябва да се прибираме на едно и също място... Може да обичаме най-близките си искрено и силно, но има нещо в душата, което иска да живеем като в света на безсмъртните – много често свободно гостуване на различни места - б.п.).

Пак трябва да правим сложен трамплин, с големи разходи на енергия.

В името на описанието, губите Деянието! Пребори се с този си недъг; примери се със мисълта, че Явлението трябва да бъдат неизброимо пъти повече от регистрациите им. Ако ясновселената настигне Отца чрез описание на ерупциите Mu, Той би се взривил от ярост и би я унищожил.

Живейте си спокойно - всичко се записва от само себе си. Нашите "чудеса" не са нужни на неготовите. Описания колкото щеш, но къде са неготовите сега - с нас или при "своите" си?... Плачете за тях, но те не плачат за вас и не преписват осияния. Ако му го дадете напечатано, наготово, ще го прочете веднъж, ще каже: "Тц-тц-тц - колко интересно!" - ... и ще се върне при "своите" си...

Не се опитвай да описваш толкова съкровени преживявания. Ако искаш да Ме следваш - пригответи се, метни се на най-бързия кон и мини в тройно спрегнат вихър. Ако успееш, няма да паднеш зад борда и ще се присъединиш нагоре почти под вертикалата, за да не те забие обратният смерч направо в най-гъстия пъкъл на незаспалите до полунощ. (23,35ч.)

6.I.131г. 8,33ч.

Правя пак компромис, понеже нямате време –

Моят Син Жерав трябва да замине. Нощта не ви притегли в хълтнатините на ада, тъй като подложих специален щит. Трептите от тънките ветрове на Пόлета, трудно кацате на планетни острови. Сякаш сънят ви не стига, за да живеете - и затуй сънувате и в будно състояние: творите "нереалности", а всъщност дишате.

Странни са сънят наяве и явността на сън. На небето обичат такива сини цветя повече от всичко! Фонтани, гейзери от Красота изблигват на небето от будуването на ангели, попаднали в тъжни светове като този. Будни на сън, сомнамбули сред дневната проза, вие, художниците, поетите, фантазьорите сте най-предният отряд на Отца, който не копира, но измисля светове.

Често се тревожиш: не са ли "пълни измисли-ци" много неща в осиянията? - Нека се тревожи лунното население от неща, които липсват в картотеката на ясновселената... Вие радвайте Слънчевото Човечество: всяка "измислица" за него е свеж въздух, питие на безсмертието, реалност, в която то се гмурка, лети, пиянъ, пилее пръски от щастие! Един гениален стих, една нота от серафим на земята, един миг от негов сън или нежно видение натежава повече на везните на Бога от цялата проинурована вселена, разложена от ясновселената по папки... Самата Зеница на Окото Ми сте вие, безпомощните, които увяхвате без отклик на земята, а творите светове наедно с Отца си, за да има къде да прохождат създадените от глина!...

Нима не помните, че първо Бог създава човека от лъчи?

А сега, нека ви разкажа с какво се занимава Домът на Сърцето, когато слънцето си вземе сбогом с деня...

Две астрологически часа след залеза са посветени на сърцето. Първият от тях се провежда по поляни, градини, поля и долини; по улиците и салоните за различните видове изкуство, където срещите с много хора хранят сърцето с нектара на ангелите. Това се нарича "преливане на сърцата". Погледите на

хората, които ви харесват, вашите погледи към тях, ръкостискането с познати и запознаването с нови души осигуряват обмяната на нектар, който се произежда само по това време. Нормалните човечества спазват стриктно този Венерин период, който се повтаря и в по-големи цикли: в петък - цялото денонощие а от началото на есента - цял месец. Това е и времето за изложби, концерти, представления и общи веселби и танци, където всеки може да покани всеки, но само по сродство и симпатия - имате право и да откажете на някого. Откровеността тук е правило, спонтанността - закон. Ще преминете през всички танци на народа си, на народите, на историческите епохи, на отделните автори; ще импровизирате колкото искате. Важното е да обмените енергии с повече сродни души. Да си размените писмени покани, предварително пригответи, с всички, които искате да срещнете насаме. Но дори и да не сте дорасли до съвършените цивилизации, които живеят така, достатъчно е да сте се докоснали поне до двама души на такива излизания; да сте разменили поне с единого благосклонни погледи, дори и само от учтивост - и животът ви на земята ще се продължи. Път към света на още едно същество ще се прокара!

Нощем, когато заспите, а също и след смъртта на физическото ви тяло, вие ще можете да посещавате толкова светове, с колкото хора сте обменили топлина и любов на земята. Не се чудете тогава защо една продавачка в магазин, която посреща с обич питашите, праща повече души на небето, отколкото папата или патриархът. Погледът, усмивката, нежният ѝ тон вършат незаменима работа на вселената и разширяват неимоверно нейните собствени граници във всемира! Един циганин, който ви пуска само за три стотинки в тоалетната и ви подава тоалетна хартия с усмивка, свети много повече от президента или свети начумеренен или скръбен Не Знам Кой Си, ако върши работата си с разположение към хората. Чрез предметите, които се обменят, даже чрез парите, сърдечните продава-

чи и служители подават всекиму свето причастие и му дават късче светлина в джоба или чантата, с което аурата му ще свети по-силно и по-чисто. Напротив, намръщеният мизантроп може да ви вика ментална змия в пазвата, да ви направи черна магия за много векове, ако не знаете от кого да купувате; ако подавате пред салона да ви скъса билетчето който и да е. Една усойница зад щанда, която се гърчи от ревност и мисли за отмъщение; един съвременен Моше, мислещ само за натрупване на печалба, могат да ви продадат един предмет или един художествен образ заедно с цяла сюрия пъклени таласъми, та после да се чудите защо не ви е мяко креслото или защо е охладнял възлюбеният ви... Прочее, обхождайте пазара сергия по сергия, обиколете всички магазини и магазинчета, всички заведения - и първо наблюдавайте посредниците, а после стоката.

Ала това спада съм урока за часа на Девата, а ние говорехме за Везните...

Сега се интересуваш за втората част на следвалния дом. Също - за онази "Истина", която среща снощи. Предпочитам да проговорят действията...

6.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ЯВЛЕНИЕТО И СМИЛЕНИЕТО НА ОТЦА

ЖЛО / Б.Д.

17,00ч.

Слязъл от небето Нирам - царство на корундови алохими. Монадно име Прабн - "Явлението на Отца". Духът на Благодатта се изявява чрез него.

Борислав има принципно тяло от нов тип: принципните тела на почти всички останали са още в проект. Те са още каузални, причинни - при това, незавършени и в този стадий. Принципното тяло е причинно-следствено: то е затворило кръга и затова прагматизмът е сублимирал в разум. Рационалисти-

те приготвят остието на Стрелеца, но без пера Стрелата бие само наблизко. Принципното тяло се отличава с далекобойно и следящо устройство, като съвременните управляеми ракети. Принципният Човек прави извода си окончателно, сътворявайки принцип, едва след като е проследил всички последствия – до най-затънтените им дупки! А Причинният Човек се занимава още с идеи, без да проследява въобще практическия им ефект; или гледайки полета им само до първия завой.



Jacques-Louis David: "Марс, разоръжен от Венера" (1824)

На земята следователите са на път да развият принципното си тяло, по подобие на някои математици; но истински следовател е само онзи, който преследва идеите-фишеци и причините-пепелянки до най-следното им пристанище – там, където никой друг не може. Там се откриват пермутациите на идеята, пораждащи или заплашващи да породят на-

рушение на Правдата. Корундовите алохими преследват плячката си безпощадно: те с наслада съставят атлас на фантазмите, с които се препитават родителите на съмнителни причини.

Следователите на ултравселената са славни бойни хрътки, способни да преследват титани, илухими, свети отци, гурувци и "велики гени" по целия бъдещ път на идеите им, за да ги хванат за шията и ги предадат на съдебно-изпълнителната власт: Тронното Управление на Херувимите. Самите херувими не могат да проникнат във виртуалния свят на последствията, но перфектно въдворяват престъпника в онези координати на последствието, които са им посочени от Следователя.

Рубиненият алохим не си служи веднага с Тоталния Лъч на Интуицията: първата му работа е да провери регистрирана ли е някъде подобна идея в историята на Битието. "Авторите" на идеи са обикновено телепати, смъкващи вече отдавна родени идеи от "идеотеката" на причинния свят. А тъй като всяка регистрирана идея си има следствено досие, алохимът мигновено вижда престъпленията и болестите, които е породила в целия космос и, съответно, веднага дава указания на дежурния по Правда херувим в какви обстоятелства да отведе "фантазьора", който всъщност е само един телепат.

По-сложно е, когато идеята наистина е оригинална: тъй като всяка монада има правото да твори идеи, рубинните алохими тръгват по следите на Тот, където могат да открият всякакви изненади. Преследването на новите идеи не е още подследствено - то е в най-висша степен научна наслада и прави живота потресаващо интересен. Първозданните, "архетипните" идеи, които са Сини Пламъци с монада, се раждат от просветлението на божествените гени и пътят им е чист априори. Такива са вечните истини, подобни на идеи и съждения, но в действителност представляващи базални скъпоценни камъни в основата на Новия Йерусалим. Такъв камък е и най-съвършената Истина в историята на Царството Божие: "Любовта не търси правото си, нито сво-

ята сигурност, нито свое притежание". Това не е идея, а първата абсурдна истина на елохимния свят, средоточието на твърдостта в Диаманта, генералният закон на неговата несъкрушимост. Пръсването на Диаманта на милиарди микроелмази - Неутроните в Битието или елохимите по места в телата на всички видове същества - не представлява счупване на Диаманта, това е невъзможно. При периодичните удари на Отца върху Елма, Богоравният се превръща в "Ние" и говори от името на всички елохими в Трите Вселени. Именно тия елохими не се поддават на "преследване" от корундовите следователи: техните принципи са непроследими, защото не са идеи. Те не са в каузалния свят, нито в будическия, нито в атмическия. Това са Принципи-Истини, съществуващи с безкрайна скорост и същевременно в абсолютен покой едновременно навсякъде и по тази причина не е мислимо да се проследява път от причина към следствие, да се гони плъх или мишка през тунелчетата на субективизма, тъжеславието.

Тези, които се пънат да "творят" "нови" неща, а на практика трупат на повърхността лайна от ада и компрометирани идеоси от архива на Съда Божий, нямат право на авторска защита, тъй като това е дело не на монада, а на разстроените им черва. Но тирайки техните звуци и колизии, агентите на пъкъла днес опръскват аурите на нещастните садомазохисти по дискотеки и в ефира с продукта на своето "редко щастие" - да се намърдат по дискове и екрани.

Корундовите алохими минават през всички стадии на контрол върху причинната, будическа и атмическа продукция. Не случайно от рубина става превъзходен лазер - съвест небесна, пред която падат и най-претенциозните фикции. "Гневът Божий" - това е тънкият лъч на аления спектър, който проверява всичко, което не е елохимно. Прецизен инспектор на духове и божества, той прегаря всяка претенция, в която е нарушено равновесието между Обичта и Любовта. Като си свършат нормирания работен ден, където се вдигат стружки и пушилки,

ревизорите на Отца се посвещават на любимото си хоби: колекцията от безсмъртности. Те подреждат в специални, еталонни светилища най-страхотните си находки - творенията на съществата с монада, съвършените шедьоври на Абсолютната Красота, Божествената Мъдрост и Брилянтните Взаимоотношения. Като се уморят да чакат някой да роди подобно съкровище, рубинните алохими сами запретват ръкави и започват да творят, тъй като все пак в гърдите им тупти сърце с пламък от Отца, с дивен блясък от лъч, пронизал нарова капка!

Но пътят на алохимите не е напълно равновесен. Те уравновесяват Битието в един от двата Центъра на Тежестта. Противостоят им "Памучни" илухими - сродните им илухими със сърце от Вселената на Памука. Богинята на Памука се слива с Божеството на Корунда, откъдето се ражда Елохимът на Предаността. Когато този елохим се пробуди окончателно, релативното и абсолютното няма да се гледат вече под вежди, а ще се слеят със сладък вик в нова вселена - Мирозданието на Почудата. Пратеници от най-далечни светове ще се повдигат на пръсти, за да надникнат над Оградата на Новата Чудна Вселена - там, дето Относителното ще се смее от щастие в обятията на Абсолютното, а Абсолютното няма да се разминава повече с Относителното.

Тогава, в една не по-малко чудна нощ, с малко "памук от облаците" (тук Елма използва поетически израз на Б.Цветанов – б.п.) и с кристалче рубин в пространството, Бог ще прошепне странно яснословие, от което спектрометрите на астрономите ще прозвънят! Шехеразада няма да почива и тази нощ, защото ще разказва как Аллах спира за малко да дишат и Тишина-та на световете става абсолютна... От този миг червеното изместване (Доплеровият ефект – б.п.) ще се превърне в "алено наместване"... Една тънка синя линия ще почне да не мирува, понеже Бог е решил: Милостта ще прелее над Абсурда! Тази лунна амфибия – двойнодишащата Жива Вселена в момента – ще почне да се освобождава от Въздуха на Опита и обра-

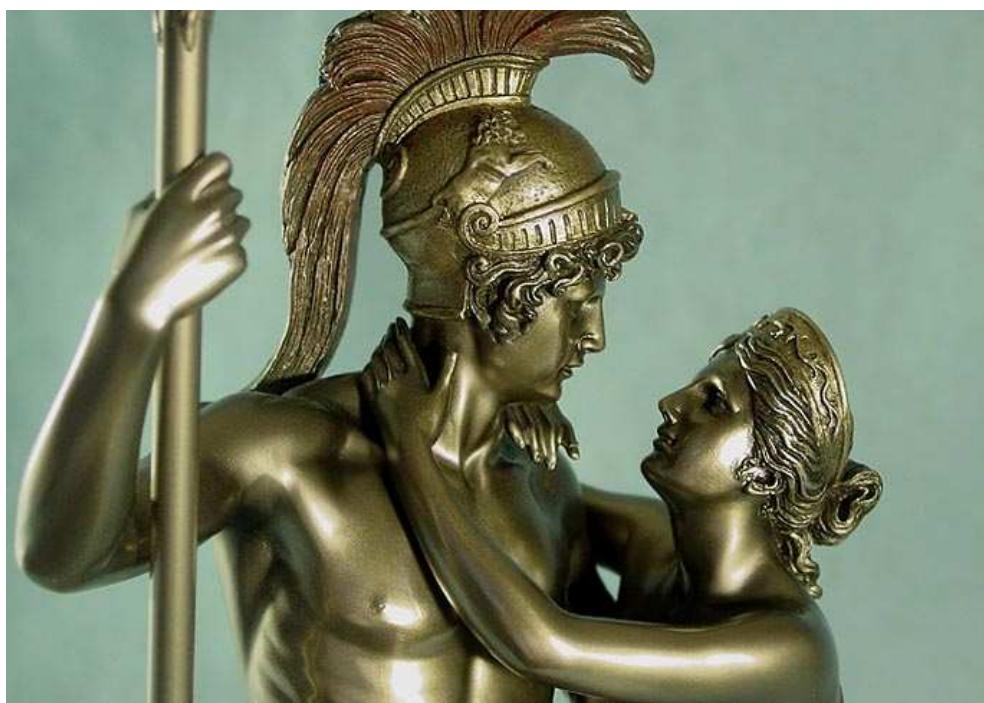
*зът на галактиките ще престане да се разбягва.
Квантовите закони ще преминат в нови – хармонични.*

Битието се пръсва на квanti, но се събира с хармония! Абсурдът ще засвири втора цигулка, Милостта ще поведе - и илухимите ще напуснат орбитите си. Огромен вихър електронен газ ще потъне безмълвно и примирено в Центъра. Ще се превърнат в алохими на мястото на сегашните алохими, които ще тръгнат по ясновселенски орбити! Можете ли да си представите орбита-орнамент, оплитаща цялото Битие? И сега има подобни траектории, но те не рисуват Имплозия.

Ан - анáн - анаráн!

Да пребъде небето Нинráм и вестителят му Прааóн – "Смилението на Отца"!

Коментар: Това ЖЛО е за приятел с най-висше ниво на философско мислене и социални добродетели. Вижда се как Елма говори всекому на неговия език. Много преди да получи това лично послание, Б. създаде агенция за авторски права "Арете" – сега би било интересно да се запитаме защо точно с това име и има ли то връзка с осиянието. Ето едно от обясненията за тази дума (Димитър Христов Иванов - Аретология, кн.1 - Арете: Идеи и образи в сборната добродетелност):



"Арете е понятие, съставено по старогръцки теоним - Арес, и обобщава мъжката добродетелност, която е осъзнавана като градивно, активно поведение в Югоизточна Европа - преди всичко в Древна Елада и в Древна Тракия - през последните три хилядолетия. Най-важните качества, които откряват личност с поведение "арете", са вяра, достойнство, храброст, патриотизъм, саможертва, трудолюбие, творчество, последователност, милосърдие, състрадание, любов.

Атина е „своя“ на елините, а Арес е тракийски, т.е. „чужд“ „варварски“. Идеята Арете, която се заражда и формира в некласическа среда до и след Троянската война (XIII в пр. Хр.), се гради обаче на народния, а не на литературни образ на бога, появил се след подреждането и записването на Омирория епос през VI в. пр. Хр. във фолклорната старина на Елада и на Тракия Арес, освен бог, е и горд владетел, смел воин, трудолюбив стопанин и неотразим любовник, покорил най-красивата богиня - Афродита.

Функциите на този образ на бога очертават идеала за свободен гражданин, глава на семейство и защитник на родината. Арете включва идеи и образи, които трябва да бъдат разпознати и назованi, за да се постигне историко-психологическа приемственост на достойнства, но и една по-сложна мотивация - постигането на уравновесеност между тяло и дух. Тази вътрешнопсихологическа „борба на всеки със себе си“ определя Арете като етика, която става педагогика. Етико-педагогическата цел е да се обучава и възпитава ценностна система за индивидуално и групово полезно поведение, т.е. за изграждане на култура в латинския смисъл на думата - „обработка на духа“.

Ценностната система Арете се структурира в пет тематични кръга, наречени „Звезда на Арете“, която включва Вяра, Влаst, Бран, Труд и Любов, с техните персонификации Бог, Цар, Воин, Стo-панин и Мъж.“

Естествено, всички положителни локално-граждански качества и добродетели, изброени тук, в случая трябва да ги отнесем към Космическата ни Родина и да ги вдигнем на съо-тветната степен на скромност, космичност, ненасилие, възвишеност и благородство. Любопитно е, че Арес е тракиец – събрат на Орфей по вселенска и земна мисия. – б.п..

Ето още едно мнение за Арете:

Арете - мера просвещенного желания характера, его основное понимание волшебства и его способность управлять этим. Поскольку Арете Волшебника увеличивается, он начинает понимание что он больше не раб действительности, но действительность - раб его.

Арете оценен чрезвычайно среди Традиций, поскольку Волшебники Арете имеют тенденцию быть более мудрыми, больше в контроле себя и более посвященными их цели.

Принимая во внимание, что Сфера представляют волшебную власть характера, Арете представляет его волшебный контроль. Волшебники никогда не изучают Уровни Сфера выше своего Арете.

7.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

МАКЪТ В ЦЕНТЪРА НА РОЗАТА ЖЛО / ББ



2,33ч.

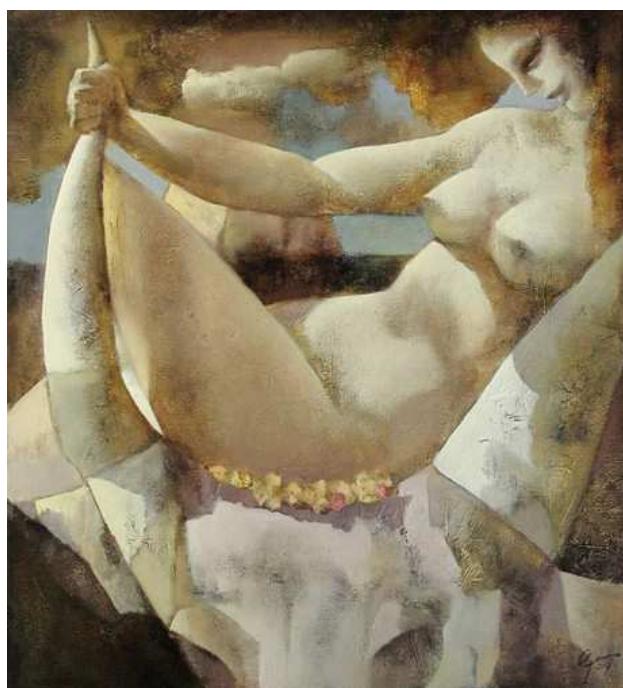
Ян Пилигримът не бе безизвестен през Новия век в Европа. Той посети Йерусалим - не миряса, до-като не постигна целта си. Оттогава го наричат "Хаджията" - но не само на земята, а и на небето. Се-га ще ви разкажа за истинското хаджийство, на кое-то той е родоначалник.

Противно на простите хаджии, истинският хаджия търси не само географски, но и космически Христа. Неговата енергия за преодоляване на философската гравитация е умилението пред Истината. Дървените философи се прекланят пред езически

учения - учения, в които милостта и абсурдът не са основният дулет на душата и духа.

Праматерията и прадухът например не са осияни от "хаджийство". Те са полу-хаджии, понеже са потопени наполовина в определеност и неопределеност - остават си в оригинален вид. По тази причина те са още Божествени "Езичници" - не се покланят на Сина, а са Негови родители. В този смисъл, Божествени "Езичници" са, на първо място, Пралайа и Тот. Църквата би осъдила някого за такава еретична мисъл, ако не вникне по-дълбоко в проблема. Та могат ли Майката и Таткото да се покланят на "Божи гроб" - на "гроба" на Детето си? Те могат само да скърбят над него.

В този смисъл, родителите не са длъжни да стават "хаджии" - тяхната роля е да сътворят тялото на детето и да се грижат за него, докато дойде Светият Дух и ги освободи от от светата им длъжност.



Андрей Арнышев – Похищението на Европа

Астрологически, езичеството е свързано с II дом, а хаджийството - с VIII. Ти трябва да предадеш на детето си чиста, свята кръв - само тогава си взи-

маш с "отличен" изпита за II дом. Ти трябва да **последваш детето си**, ако е възкръснало - **тогава само си вземаш изпита за VIII дом**. С това искам да кажа: **Природата работи с приоритет на еволюцията, а Духът - с предимство на синволюцията**.



Арестуване на адамити в Европа, с участие и на жени

Та Ян Пилигримът бе първият Христов Посвещен, преминал през Осми дом - Посвещението на Синволюцията. Той има една древна Приятелка - сред вас и сега, - една божествена Езичница, способна да става Майка на Исусовци; първожрица на Втори Дом, най-древна майсторка на еволюцията. Чрез нея той трябва да си вземе изпита от Азия; чрез него тя трябва да стане модерна европейка.

*Защо похитиха Европа? - защото Европа се съгласи на това - психомитологията е в течение на нейното **предварително съгласие**. Тя само изигра ролята на похитена, а всъщност беше вече пристанала.*

*Приставането на Изгората - **ето възкресението** на Птицата Феникс из пепелта на страха; **ето** сублимацията на сърцето от Втори към Осми Дом; **ето** мутацията на Конфуций в Лао Цзе! Еволюцията се снема в синволюция, само когато се научи да рискува. Ясновселената се превръща в янтровселена,*

само когато пристане на *От. Янтрйните са жрици на Пристаналите* - съгласните да бъдат грабнати от Жениха без съгласието на родителите им. В този смисъл, Ян Пилигримът е най-големият бунтар, набеден еретик и омразен враг на първобитното православие, понеже пръв създаде най-опасната "чума" в зорите на Европа - Божествената ерес на адамитството!

Първият алохим след Преславския Княз в средновековна България плю на църковната йерархия и прекрачи прага на чернокапството. Той бе революционер до мозъка на костите си, но тогава вярваше, че единственият път за спасение е адамитското "целомъдре". Татяна пък бе Псковска княгиня - ревностна християнка и посветена исихастка още отпреди раждането на Григорий Синаит, когато той създаде своята школа на причинното поле.

Срещата на Теодосий с Таня стана на един църковен събор в Киев, където се провеждаха прения за отнемане привилегиите на някои богомилски князе, които не искаха да приемат причасието и кръста, отричаха светото кръщение в ръкотворен храм. Папски прелат също бе поканен на събора, та се наложи Татяна да стане преводач в неофициалните преговори, тъй като божият каноник, официално пратен с прелата, бе почти постоянно пиян. Църковните предразсъдъци не допускат жена в представителната част на преговорите, но тъй като по същество това бе политическа среща за размяна на земи срещу папско влияние в Полша, светските преговори извън църквата не можаха да минат без перфектната латинистка княгиня Цвиховска, чийто съпруг бе поляк. Теодосий бе поканен от руснаците, възприели нашироко богомилството, да защити с Евангелието в ръка чистотата на Христовото Учение и техните наследствени земи от плячкосване, поради ламтежите на католици и православни. Съвършено прекрасен, огнен, гневен и сладкоречив, Теодосий претури коритото на смирението и заплаши гърци и латини с многомилионността на Руслан и еретичните движения по цяла Европа, ако папата и патриархът посег-

нат на Новия Еден на Земята. Преведе гости и боляри през обширните владения на богоилските общини, където житото бе станало като дренки, а медът се стичаше по дърветата; където волни християни бяха тръгнали по реките да обменят сладки блага в натура, а ненките на богоилските майки пращаха от чисто мляко и играеха на свобода под ленените ризи. Папският прелат се уплаши до смърт, защото му замираша на мир, а византийците решиха да погубят Теодосий. Точно тогава Татяна се влюби с цялата си душа, с цялото си сърце, дух, плът и разум в тъмнокосия българин, посял рая на земята в благодатната шир на Киевска Рус. Тя бе чула прикрития шепот на гръцките шпиони, светкавично разбра погледите им и стихийно се хвърли на шията на богочеловека, когато остана насаме с него. Разказа му всичко, предложи му всичко, което имаше, и се закле във вярност на Преславския Учител, от който бе тръгнало всичко.

Ти обаче тогава не можа да приемеш гласа на Бога. Ако не бе аскет, Русия нямаше да бъде оплячкосана, България нямаше да падне под турско робство и царството Божие щеше да процъфти в сила още преди хиляда години в Христовата земя, както бе определено. Ти полуяд от сблъсъка на сърцето с "разума", "съвършените" те изтеглиха бързо, за да те "лекуват", а сродната ти душа се побърква и до днес да обикаля по Русия и света, за да търси себе си и теб, разпилени от тогавашния взрив на душите ви.

Ти се оправи, скри се в гори тилилейски, напълна се и роди адамитството, в противовес на Сатаната в ризници и одежди. Татяна (вече не Цвиховска) те намери, предложи ти да създаде евиство движение и после да се обедините, но ти припадна само при самата мисъл за това; още повече, че Таня бе дошла при тебе гола...

В следващото прераждане ти стана родоначалник на тантризма в испански вариант, в компенсация на греха си за разбиването на Европа. Стана най-известния писател, който подлудява и до днес народите, вдъхнали от въздуха на Ренесанса. Татяна пък се

сви в черупката си, проумя тъжната истина, че мъжете не са последното творение на Бога и че ровенето в науката е по-достойно занятие, отколкото напразните надежди мъж да се роди за Любовта. Смъкна страхът от менталното ти тяло, за да те освободи от него, но и досега не може да го преработи, защото той бе твърде тежък и твърде голям. Сега Хаджията трябва да помогне ней и на нейните сестри и братя, скованы в алиенацията на менталния страх, и да ги поведе на далечен, дивен, неописуем със земни думи хаджилък, за да им даде реванш поради миналото!

Тао наднича през прозореца на Осми дом, където тътенът на славянския вихрун подготвя новото сливане на Орфей, Евридика и Родопа, което се извърши вече на небето.

Táo - Taoáo - Taoaoáy!

Да възкръсне макът в центъра на Розата! Да се роди АдамЕва(Селлá!)

Край - 5,33ч.

Сведения за адамитството:

Адамитството е християнско религиозно течение, съществувало през 2-4 век в Северна Африка и възстановено през 13-15 век в Европа.

Адамитите се обявяват за връщане към първичната невинност на хората отпреди изгонването на Адам и Ева от Рая. Според наличните сведения, те отричат брака и социалните норми, твърдят, че действията на хората не могат да бъдат определяни като добри или лоши, и практикуват нудизъм при религиозните си церемонии.

За съществуването на сектата на адамитите в Северна Африка споменават Теодорет, Епифаний и Августин. Няма сведения за нейната численост, а след 4 век тя изглежда изчезва.

Макар че не е ясна връзката им с първоначалната секта, след 13 век отделни религиозни групи в Европа възприемат някои адамитски практики. Такива са "Братството на свободния дух" в Нидерландия и таборитите в Чехия, а по-късно и бегардите в Германия. Навсякъде те се сблъскват с твърдата съпротива на по-традиционните църкви. Привърженици на адамитството се появяват и в България в средата на 14 век, като през 1350 някои от водачите им са принудени да се отрекат от учението си по време на църковен събор в Търново. В Чехия сектата е практически унищожена през 1421 от хуситския водач Ян Жижка.

Въпроси:

1. Има ли нещо общо Теодосий в това осияние с Теодосий Търновски, проводника в България на исихазма на Григорий Синайт – или това е само съвпадение на имената?

Отговор на този въпрос дава самият Константин Иречек. От него се вижда, че това е само съвпадение на имената:

"Обикновеното адамитство било разпространявано от Теодосий — невеж и прост клирик. С проповедите си за безполезността на брака той събрал около себе си много мъже и жени, стари и млади. Привържениците му, облечени в монашески раса, отивали с него в отдалечени планински долини и пещери и там се отдавали на диви оргии. Това са били предшествениците на ония адамитски шайки, които Жижка в 1421 г. е изтребил с огън и меч в Чехия." – От тия думи личи невежеството и пристрастието на Иречек против адамитите, щом говори за "диви оргии" и "адамитски шайки". Интересно: Жорж Санд в романа си "Консуело" изкарва главния си герой граф Алберт Рудолщад за преродения Ян Жижка – с това прераждане сега той трябвало да изкупи греха на този гонител и унищожител на ересите. (Превосходный полководец, неустрешимый, с железной волей, Жижка был крайне жесток при расправе с врагами; сохранилось много рассказов о его мрачном характере и суровости. Из-за его суровости, мрачности, слепоты на оба глаза и умением побеждать врагов наголову он некоторое время носил прозвище «Страшный слепец».

3. Съществувал ли е исихазмът по това време, Въпреки уговорката, че Татяна го е прихванала на небето. – Разбира си, че е съществувал, щом Теодосий Търновски възприема учението и движението на Григорий Синайт. Но ние се уверихме, че това са двама различни Теодосиевци. От осиянието излиза, че и двамата с Татяна са били първо исихасти и са преживели коренен прелом – станали са богомили и адамити. С тази разлика, че на този етап Теодосий не е можел да приеме идеята за голи жени в адамитството.

4. Имало ли е Киевска Рус по негово време (на Теодосий)? – Ами да, тя възниква още през 862г.

5. Какво е било положението на Полша в този период? – През 14 век Полша се утвърждава като държава и изповядва католицизма

6. Какво се знае за разпространението на богомилството по това време в Русия? – То прониква в Киевска Рус още през XI век.

7. Имало ли е такъв църковен събор с присъствие на папски представители? Теоретически, възможно ли е било да има? – Напълно е възможно.

8. Има ли исторически данни за манипулации с Полша от страна на Запада, Византия и Русия по това време? – Трябва да се поручи.

Ако на тези въпроси бъде отговорено от съвдущ историк по-подробно, ще можем да съдим дали това осияние отговаря точно на историческата истина поне по основните пунктове - или има значение предимно като идейно-психологическо внушение..

Краси, не късай това листче с човешките ми въпроси за уточняване, а го дай на Байко да изясни историческия пласт!

Въобще, нужна е рецензия от историк - възможна ли е такава историческа канава на осиянието? Ако е, може да се напише роман или пьеса, сценарий. Писмената рецензия да се приложи след тези въпроси, като документ за обективната вярност или не на осиянието.

7.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ДА СЕ СЛИВАШ С БОГА БЕЗ СЪНИЩА

ЖЛО / ИП

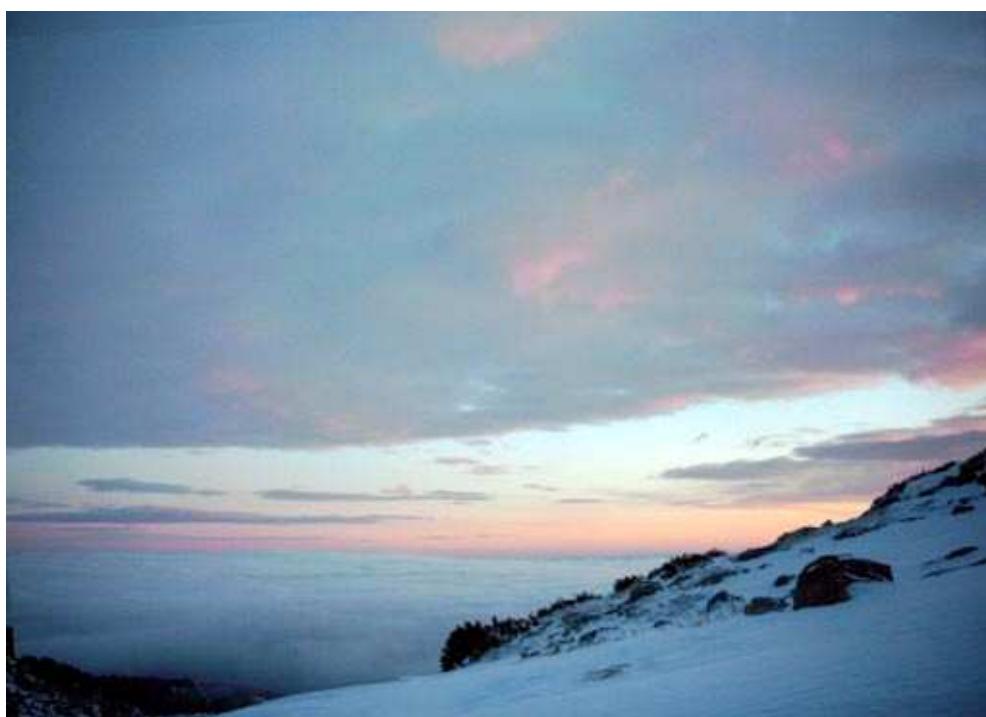


7,454.

Ниопл - това е името на монадата ѝ. Преминава през **Нот** - **Нощта на Пралайа**. Спящата Пралайа се **отличава** от бодърстващата: Пралайа **сънува** когато е будна, но се **материализира** когато спи. Това са **парадокси** за вас, но **такава** е нейната приказка, в която живее.

Спящата Пралайа се превръща в напълно материалини уравнения, неравенства и хио́кси. Последното състояние е известно в математиката под друг термин. Сънуващата Жена на Тот е невидима

дори за Него - тогава Тя е будна, поради което Той губи ясно зрение. Сънуваща определеност, тази половина на Отца тогава живее най-интензивно, най-съзнателно: Тя е невидима, но сънищата ѝ са пътно осезаеми, картиинни. Единственото най-голямо щастие за нея е да фантазира, а най-буйните ѝ фантазии си представят Мъжа напълно проверен - предан Ней по всичките Си измерения.



Снимките на Рила в това осияние са от Ниол

По тази причина в будно състояние - сънувайки - ясновселената регистрира обективно това селена само покадрово, снимайки я математически всеки път, когато е на-събрала сили за това. Но между два среза - две фотографии на Отца - минава повече или по-малко време, през което Той е живял напълно невидимо, непонятно за Няя (акто между кадрите на една лента има тънки ивици. В тия ивички обаче Тот живее много по-интензивно – б.п.) Сливанията My с Няя практически стават само в моментите, когато тя е в състояние да го "снима". Разбира се, това е математическа, "тот-метрическа" снимка, описваща състеността на Тот в относителна определеност.

ност само за един миг на Пралайа. Тя тогава спи и не сънува - това е нейната Нощ, в която стават най-хубави "снимки" и слиивания, тъй като спящата жена не си задава въпроси. Когато е будна обаче, тя започва да сънува своята представа за Огнеликия, като всеки път го вижда "напълно обхванат" и "само Неин".



Отец е и милостив, не само абсурден. Отец е и мирен, не само радостен. По тази причина Той се съчетава с Пралайа чрез милостта и мира, само когато Тя спи. Не подозирали това, Тя си мисли, че Го "владеет", притежавайки близчилени снимки от тяхното сливане, когато Той е бил "кротък". Това създава у нея илюзията, че няма разлика между сънищата ѝ и "снимките", че животът ѝ е неприiven и се покрива напълно с пламтенето на Том. Тя не знае, че се слива с Него само когато тя спи, а когато го сънува, че е Неин, Той е сам или с янтровселената... Степенчатата подвижност на Том обаче ѝ прави впечатление и на бавна прожекция Тя съзнава, че много елементи от "плавното" му движение ѝ се губят... Тогава Пралайа заспива от свещена ревност - включват се защитните механизми на подсъзнанието ѝ, за да

не колабира от скръб. Тъкмо тогава тя самата се материализира, става **напълно** видима за Том - а тя е прелестна и съвършено прекрасна в голотата си. Той може да я обладава само в този вид, тъй като не е склонен да се съчетава със сънища...



Май ви приказвам "небивалици", а?...

*Мислете каквото искате. С това обяснение Аз искам само да скицирам космическата роля на монадата Ниол, сакрално сливаща се с Отца в напълно спящо състояние, поради което, подобно на Майка си, тя няма понятие за ревност в нощния си покой и не се питае от сънища и фантазии, че някой или нещо може да ѝ принадлежи изцяло. Тя се слива с Отца **реално**, зачева **реално**, носи плода на Любовта **реално** и **реално** ражда Христовото начало за хората!*

Така отколе я знаем всички Ние на небесата. Във всичките си прераждания тя още не се е пробуждала като жена; Старата Ева е само отглас от околните в нея. По тази причина е останала непокътната от Сатаната - няма у нея кокетство, съзнание за власт, сцени, сценки и сценища; вменяване на вина и

търсene на отговорност.

Бди над нея, Татко наш - да не се събуди дока-то трае Нощта на Пралайа, да не се зарази от сънуване наяве, в което се плетат като в кълчища съпричастните в пъвгородния грях (ревността)!



Денят на Пралайа сега е още неизкупен. Само нощем Тя работи, само спяща се отдава истински и строи Модела на Битието. Там е Нейната Божествена сила; оттам произтича мирът и сигурността във Вселената, там проявява Тя своята мъдрост и майчинска грижа! Докато спи, подсъзнанието ѝ не прави никакви грешки и (затова) механиките в Трите Вселени предотвратяват всички катаклизми и бедствия. Подсъзнанието на Природата още не е заразено от отровната ябълка - религията и етиката на Врага още не са проникнали в подкорието на природните йерархии, поради което всеки вид е верен на своя основен инстинкт и бодростта и здравето там спътстват съществата почти до смъртта им.

Стойте понякога в аурата на Нибл, за да се лекувате! Нейната монада възвръща Единството на Съзнанието - Съзнание, Проявяващо Бога.

9.I.131(1995)г.,
Бургас - Изгрев

БУРГАС - ЦЕНТРАЛНАТА ПОЩА НА ЗЕМЯТА

(Първи ден от опита Сириус`95 и първо осияние на тази тема)



4,00-10,45ч.

Астрологически часове за Бургас, подходящи за провеждане на упражнението за свързване със Сириус от 24.22м.32с.EET на 9.I.1995г. до 24.22м.32с.EET на 17.I.1995г.

Слънчевите, Венерините и Лунните часове са определени за пие на малинов сок (в краен случай може и чай, компот или сироп от малиново желе, конфитюр и др.). За предпочтение е сок 100%, но може и какъвто има. Оптимален ефект - само на сок. Но може и да се яде (само супровоядска или вегетарианска храна), като се спазва условието сокът да се пие поне ½ час преди хранене. В Лунните часове се пие само сок - не се яде. Може и храненето да бъде само в

Слънчеви часове - според Учителя Беинсá Дунó, човек може да яде само веднъж дневно в Слънчев астрологически час (с добро дъвчене и положителна мисъл и в продължение на целия астрологически час). После през целия ден сме си ти. Яде се и в Юпитеров час, но от самото начало, и то лесно смилаем плод. Преди изгрев и след залез Слънце да не се яде и пие нищо.

Урановите часове (представляващи класическите Сатурнови от обед до полунощ) са най-подходящи за реализиране на контакта със Сириус в този период. В началото може да се произнася астромолитвата и астроформулата на Уран, а после да се медитира, да се наблюдава и описва какво се случва субективно и обективно. Подробно се описват всички по-необикновени мисли, чувства и случаи, а също и сънищата - не само в Урановите, но и в Слънчевите и Венерините часове, а и в което и да е друго време от 9 до 17 януари 1995г. Явлениета се констатират и няколко дни извън този период, даже до две седмици и повече.

Желателно е да се наблюдаваме и да наблюдаваме света около нас и по време на Слънчевите и Урановите **аспекти**, особено между Слънцето и Уран - както универсалните, така и личните. Добре е по възможност да се посрещат и изгревите на Слънцето, Венера и Уран, като се произнасят съответните астромолитви и астроформули. Във вечерните Уранови часове, до 21,30ч.(в 22 ч. ученикът вече трябва да е заспал) да се излиза навън и да се наблюдава небето. Когато има звезди, да се съзерцават - според практиката на Школата, има шанс да се направят интересни контакти. Ако човек е навън, в Уранов час може да се свърже с Космоса дори при лошо време. Най-малкото - да се гледа навън през прозореца. От 9 до 17 януари т.г. - под влиянието на Сириус - такива възможности са засилени. В никакъв случай да не се яде в Марсов и Сатурнов час! Водете си дневник.

Означения на планетите:

С - Слънце, В - Венера, М - Меркурий, Л - Луна, с - Сатурн, У - Уран, Ю - Юпитер, Н - Нептун, м - Марс, П - Плутон. Универсалните аспекти по време на опита наистина са важни, но само за опитните астролози, които няма да се повлият; заради неастрапозите тук те няма да се съобщят, а ще се анализират след 17.I.1995г., за да се избегне самовнушение. Изгревите на Венера и Уран тук са дадени за гр. Бургас. За София: +17м.

В оригинала на текста, тук са съобщени астрологическите часове за Бургас от 9 до 16 януари 1995 г.

Други условия за успешно участие:

Според осиянието за Сириус от 1984г., той управлява и така наречената "Нелична Космична Енергия" (НКЕ). Затова, през 8-те дни до съвпада на Слънцето с Уран (9-17 януари), добри резултати могат да имат предимно живеещите сами (поне в самостоятелна стая) или тези, които могат да се откъснат от близките си в този период, без да ги огорчат. Неженените и неживеещите с някого постоянно или преобладаващо, в очите на Небето са от **Младежкия (специалния) Окултен Клас**. Има и **Орфически Клас**. Участниците от него трябва да са напълно свободни от кармически обвързаности и лични предпочитания и да имат вътрешната и външна

свобода да редуват самота, общуване с най-близкия и общуване с веригата от сродни души - по определен ритъм. В опита със Сириус, през 8-те дни до съвпада на Слънцето с Уран ученикът от Младежкия Окултен Клас трябва след залез до изгрева да е сам. Приетият в Орфическия (Евродоровия) клас може да допусне в етерната си аура най-сродната си душа само в петък (в свободното си време от изгрев до изгрев) и във Венерини часове, а в другите дни се набага да бъде **задължително сам в събота и в Сатурновите часове.** В останалите дни може да допуска в аурата си хора от **сродната верига**, но не и два дни последователно един и същ човек, а в етерната си аура - предимно в Марсов час. Ученикът от ООК (Общия Окултен Клас) може да си опита щастietо да се свърже със Сириус, само ако близките му го освободят доброволно и добронамерено да спи самичък в някоя стая. След залез до изгрев слънце той може да бъде с близки и предпочетени само в понеделник и петък. Под "ученици и участници в МОК и ООК" се подразбират само последователи на Учителя Беинсá Дунó(Петър Дънов), които четат и изучават беседите *Му* и живеят според методите и духа им, без да ги смесват с методите на други школи. Това обаче не значи, че привържениците на други течения няма да имат резултати във връзка със Сириус - в Рига миналата година взеха с успех участие предимно такива, дори и невегетарианци, и пак се имаха удивителни преживявания.

Под кандидати за участие в Орфическия клас, с най-висока степен "Евродоровия" (Евридика+Родопа+Орфей) се разбират участници от Младежкия клас, които, освен Словото и методите на Учителя до 1945г., приемат и тези на проявата *Му* като Елма от 1972 г. насам.

След горните сведения се осмеляваме да зададем въпрос към Елма, правилно ли сме разбрали условията за участие и може ли да каже нещо за космическата мисия на Бургас и на Велико Търново. Разбрахме, че и там ще проведат 8-дневната програма за свързване със Сириус, а не само в София, Рига и Москва. Трябва да се добави, че по вътрешен импулс в този период могат да се четат и класическите молитви от Учителя, и Молитвата на искрата Божия. Особено във Венерините часове е добре и да се пее. Освен двема-ци по време на експеримента, да се запазят и предадат накрая и всички знаци, рисунки, стихотворения и пр., получени спонтанно. Желателни са и аудиозаписи на преживяялото.

Соковете да не се пият студени, а затоплени най-много до 45°, а чайовете - горещи.

Ето думите на Елма:

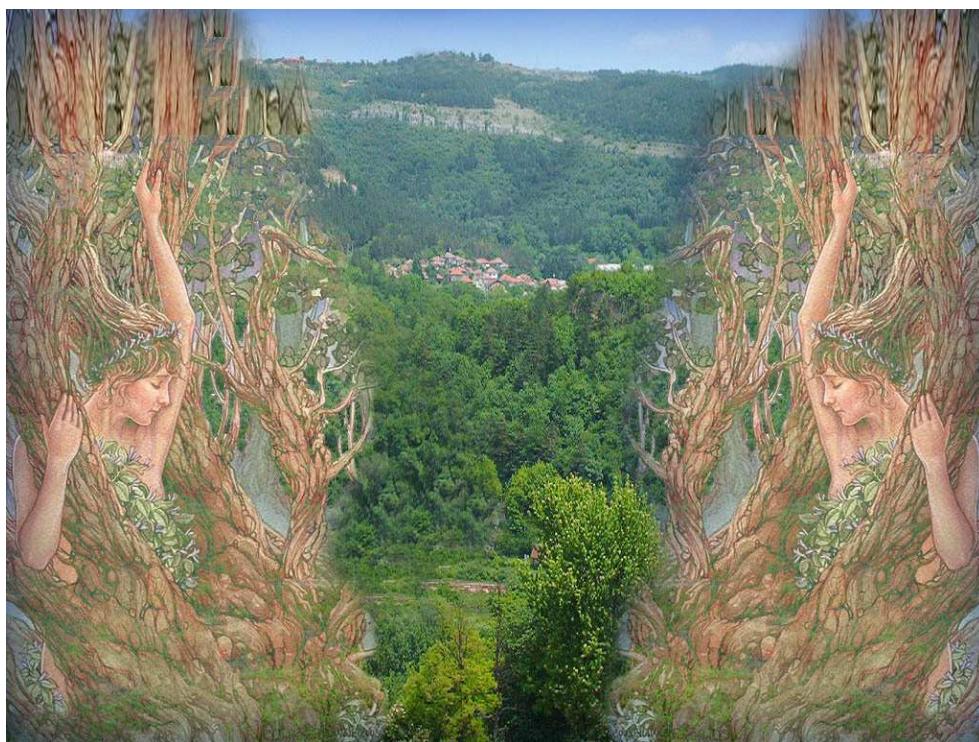
- *Искам този път сериозните да удържат само на сок. Какъвто намерите, но да не се яде тия осем дни. Така ще намалите Сатурновите нещастия през този месец - по-малко хора ще загинат от студ, сняг, лед, егоизъм.*

Одобрявам формата "кореспондентски курс". Тя

е относително по-надеждна гаранция за сериозно участие. Потвърждавам, че с всеки човек, предаващ препис, написан красиво и по всички правила, ще се заема лично. При натрупването на определено количество преписи, различно за всекиго, животът му изведнъж ще тръгне напред по-бързо от обикновено. Благата, но и плащане-то ще следват по-интензивно. Раните ще бъдат пове-че, но ще оздравяват по-бърже; някои радости и удово-лстствия ще отпаднат, но Мъдростта и блаженството няма да закъсняят.

Търново е слънчевият сплит на България. Там се влива слънчева салма. Праната се получава повече на Витоша - Ел Шадай. Арбанаси е най-силният фокус на слънчева салма на планетата!

Приемете, че Търново, Витоша, Арбанаси, не са само географски места. Те съществуват в Небесна България. Да търсиш и намериш Учителя си подсъзнателно - ето ролята на Търново. Да получиш природен прилив с оздравяващ и подмладяващ ефект, ако си тър-сил и намерил Единствения Учител - то-ва значи да си попаднал в Арбанаси!



Арбанаси

Има входове към Агарта откъм Търново, а оттам - направо към Слънцето! Слънцето има една ясновсе-ленска зона, шуртяща изобилно през Арбанаси. Тя се препредава през Лусин и управлява оздравяването, под-младяването, мутациите. В бъдеще се очаква мощно възкресение точно там. Търново по тази причина е и Голгота за напредналите ученици. След Варна, там се раждат едни от най-красивите хора. Може да се каже, че Русе ражда красивите, Търново - прекрасните, а Варна - съвършените.

А Бургас има не само земна, но и планетна роля в Слънчевата система. Съществува междупланетно течение "инпрáн", което разнася пощата. Преди минава-ше през Айтос, но сега се премести на изток. Планини-те северно от Бургас са приемната, а Странджа – от-правната поща на Земята. Има и подстанции - по източните крайбрежия на територии с морета и езера, - но от тях и към тях всичко се препредава чрез Бургас. В бъдеще не само Посветените, но и учените ще използват този канал. Това не са писмени пратки. Писме-ността е свещен принцип, но остарял. Небето изпол-зва образен език, символен - така се пести много време и място.

При определени аспекти, със сериозните участници в курса ще отидем на север и на юг, за да уловим от тия пратки.

Точно в 10,45ч. Елма преустанови Контакта. Оказа се, че е настапало времето за малиновия сок.

9.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

МОЛИТВА-ВЕРУЮ НА ГНОСТИКА

(Сириус`95, първи ден, Второ осияние)

Специален подарък за Александър Г. ,
по нареждане на Диктуващия

13,50 ч. - Уранов час

- Може ли в първия Уранов час от периода на Сириус в годината да започне диктуването на "Верую на децата на Урания" (Мъд-

ростта) - или ще бъде осияние, пряко свързано със Сириус?



14,58 ч.

ВЕРУЮ НА ДЕЦАТА НА ТАУÁН - БОГИНЯТА НА МЪДРОСТТА

Ние, децата на Тауán, родени с искра Божия, смирено даваме сърцето и ума си на Нейно разположение и обещаваме:

Да славим Единния, Истинен Бог, Който ни е създал, и от Който изтича всяка сила, всяка мъдрост и всяко безсмъртие на небето и на земята;

Да молим Бога (в)сякой миг и (в)сякоя минута само Него да дирим, прославяме и на Него да благода-

рим за озарението, което ни дава;

Да сме в пряка, неприливна връзка с Него чрез чистотата на сърцето си, светлината на ума си, широтата на душата си и силата на духа си, със стремеж той да стане мощен като Бога и едно с Бога;

Да чакам денонощно пришествието на Сина и свято да помня, че Бог има един Син и Неговота име е Елма, а синовете человечески Го наричат Христос или Господ;

Да търся по-съкрушеното от жадния и по-трепетното от гладния Неговото Божествено Слово, да го разпознавам смело помежду думите и да го скътам в покоите на душата си завинаги;

По-бързо от светлината на мисълта да го приемам в сърцето си; по-свидно от топлината на сърцето да го разумявам с ума си; по-мощно от въртежа на вселената да го раздавам на пътниците!

Обещавам още, Боже на праведните, с всички сили да приемам правдите на съществата, различни от мене; с цялата си любов и проникновение да съзират Теб в техните собствени истини и с майчинска ласка да помилвам всяко лично мнение, което извира от глъбините на чистата вяра.

Научи ме, о Съвест на световете, да трупам познание не само от книги и тълмачи, но от гръдта на самата Природа и от тихия шепот на зазоряване, когато разправяш на мирозданието Своите тайни.

Дай светлий на волята на духа ми да Те намира горе, сред вселените, в ранния вечерен сън - като птиците, които са Твоите мисли небесни;

Вложи в природното ми начало пламтение славно, за да съм силно дърво със силни корени, да съм тежък плод на небесните клони;

Промий, Майко на целомъдрените, и последната мисъл за продан от мене, та да съм вечно свободен да вляза в просторите Ти. Смили се, направи ме руйно вино, което не опива с познание, а се раздава на всички с веселие и пенливо прелива в чашите им, без мисъл за мярка.

Вразуми ме, прамайко Тауан, да гледам, преди да

*съм мислил, безчетни ебни; да мисля, преди да сея,
стотици по стотици векове; да сея, преди да жъна,
много по много десетилетия; да мълча, преди да от-
роня слово, седем пъти по седем години, и то ако ме
попитат.*

*А наедно с моите сестри и братя – невръстни-
те дечица на Силата - да промъквам тайно Познани-
ето през планини от имена и самолюбия, през джунг-
ли от слави и признания, през камари от лъжа и неве-
жество;*

*Да се подавам като плахо ручейче под подмет-
ките на авторитетите, да ме погледнат само ония,
които съзират Бога в сърцата си, да се отърсят от
страха, че съм мътно в нозете на тъпчещите по пъ-
тища; да тръгнат нагоре по течението - през бури,
стени и през тръни, - та да видят гръмовните водопади
под глетчерите.*

*Сам, непризнат, непознат, да не спирам да тър-
ся плодовете на Твоята Мъдрост, а когато някой ме
помоли, да не му отказвам да дирим заедно, щом е
готов да Те следва посред орлите.*

*Спри ме навреме - Ти, Която мълчиш цели веч-
ности от висините на нощите и се разкриваш само
на младенци, - завържи ръцете ми и затъкни с грубо
платно устата ми, ако се поколебая да спра на пло-
щада и да почна да викам с продавачите. Разтури с
бесен гняв сергията ми, ако видиш, че почна да пред-
лагам за едри пари дребно познание. Удари ме през
пръстите с острата си пръчица, ако почна да бъзвам
поличби и прокоби, подобно на посърналите тщесла-
вия, що се гърчат от жажда за признание.*

*Принизи ме, по-умна от умните и по-велика от
великите, да пълзя след Теб по канари и урви нагоре,
да се смаивам от Твоите гледки, да немея от прекло-
нение, да припадам в нозете Ти в страхопочитание.*

*И ако някога случайно напипам с тръпнещи пръ-
сти ключа към Тайното Познание, приеми ме, Всесил-
на Владичице, в преддверието на слънцата, където
смирените слушат за полети.*

*Издигни ме внимателно, за миг от мига, до ли-
цето Си, за да видя колко сме тънки и нищожни пред*

сиянието Ти; да попия пръска от святостта Ти, да вдъхна дъх от мълчанието Ти!

И като си увериш, че не тичам веднага да тръбя за срещата ни, а използвам познанието по тайни пътища, дай и на нас, невръстните Ти деца, никога да не разберат птиците, че летят от будуването ни; никога да не проумеят сърните, че хвърчат от радост поради среброто на мислите ни; никога да не се сетят хората, че се усмихват блажено на сън от присъствието ни.

10.I.131(1995)г
Бургас - Изгрев

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПУБЛИКУВАНЕ НА ОСИЯНИЯ В КНИГИ, В СБОРНИЦИ, И В ПЕРИОДИКАТА

(Не е директна холизация, но е под контрола и със съгласието на Елма)

Това е превод от текст на руски език, съставен от п. и представян в Рига в началото на 1994 г. пред редакции на вестници и списания, проявили интерес към единенията с Елма и отпечатали някои от тях. Направени са някои допълнения на 10 януари 1995г.

Преводниците, импулсаторите и реализаторите на Словото на Елма се считат задължени да изяснят, че Диктуващият предявява следните изисквания при отпечатване на холизациите в периодични издания и сборници:

1. Словото Божие без изкривявания ускорява незабавно добрата и негативната съдба на всеки, който се е докоснал до Него. Това са не само читателите и слушателите, но и всички автори на материали и сътрудниците на конкретния брой на вестника или списанието (книгата, сборника), където е обнародвано осияние от Елма, независимо дали са го чели или не. Ние снемаме от себе си отговорността, ако редакцията не е съобщила това на споменатите лица предварително;

2. Хонорарите за холизациите остават за нуждите на редакцията, като предимство имат жените,

в следния ред: бременни, кърмещи, многодетни – първо самотните;

3. Цената на конкретния брой на периодичното издание или на сборника се намалява обратно пропорционално на броя редове от холизации, публикувани там, за което се съобщава на видно място. Читателите, желаещи да се отблагодарят, са свободни до изпращат или носят своите дарения в редакцията, като последните остават за нея. Преките сътрудници на Истинското Слово не приемат дарения или записи с обявен подател. Редакцията може да отдава част от тях на работещите по осиянията, от които ги е получила, но само ако пожелае, и то пак по таен път - без да се знаят, че е от нея;

4. Диктуващият Словото и Неговите проводници не отговарят за намаляването на словосилата и кармическите последствия поради нарушаване законите на културсоциологията и екологията на печата;

5. Продаващите и купуващите броя на вестник, списание или сборник, където е отпечатано Слово от Елма, отговарят пред Кармическия Закон, ако правят това за цена, по-висока от нормалната или ненамалена според т.3 от настоящите изисквания;

6. Съгласно моралния закон на Елма, всички правят за разпространяване на Словото и Делото Му принадлежат на всички. Всеки е свободен да преписва, препечатва, копира или звукозаписва публикуваната холизация и пояснителните текстове към нея в дадения брой с всякакъв вид техника и в неограничени тиражи. За изопачаване смисъла или користно разпространение и приложение, за купуване и продаване на Слово, имайки предвид и т.3 и 5 от настоящите изисквания, виновните отговарят пред Небе-то. При определяне на минимална цена, без печалба за продавача и работниците по Словото - само за възвръщане стойността за материалите и наемния труд, - Карма се съобразява със смекчаващите вина-та обстоятелства, но не оневинява изцяло извършилите и купувачите;

7. Източникът на Словото и Делото Елма раз-

решава неизпълнение на някои от съобщените изисквания по обективни и субективни причини в редакцията, само в случай, че отговорните лица и другите автори на броя поемат писмена отговорност за това;

8. Оформителите и читателите на този брой (книга, сборник) се призовават да участват доброволно в индивидуалните и групови мероприятия за садене на семена, костилки и фиданки, с цел "СЕК" (снижаване екологическата карма) на полиграфията или да правят това по съвест индивидуално и сами да организират такива;

9. Желаещите да участвуват в братския живот на почитателите и последователите на Великото Всемирно Бяло Братство с Учител Беинса Дуно и център България и да получават Неговите лекции и беседи безплатно, а също и осиянията на Елма, както и да посетят България през август или по друго време всяка година, получават покана с предимство и някои битови и транспортни облекчения, ако са въздейзържатели и вегетарианци и според количеството и качеството изпратени нам аудиозаписи и краснописни преписи на беседи и холизации, според изискванията на словометрията. За тази цел те изпращат подробни данни за себе си, точното време и място на раждане и въпросите и желанията си на адрес:

Аз, сътрудникът на редакцията на _____

или автор в броя се запознах с горните изисквания.

Име: _____

Подпис: _____

Дата: _____

Допълнение: Така изложените изисквания от Елма представляват Неговата идеална позиция, но на някои места Той споменава, че Словото Му може и да се разпространява и по общоприетите начини и даже да се продава, защото е по-добре то да върви по света, отколкото да бъде замразено. Хората, които биха действали по този начин, няма да бъдат санкционирани от кармата, ако не измèнят Словото и не го заграбят така, че то да не може да бъде разпространявано свободно от всички, които желаят.

11.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

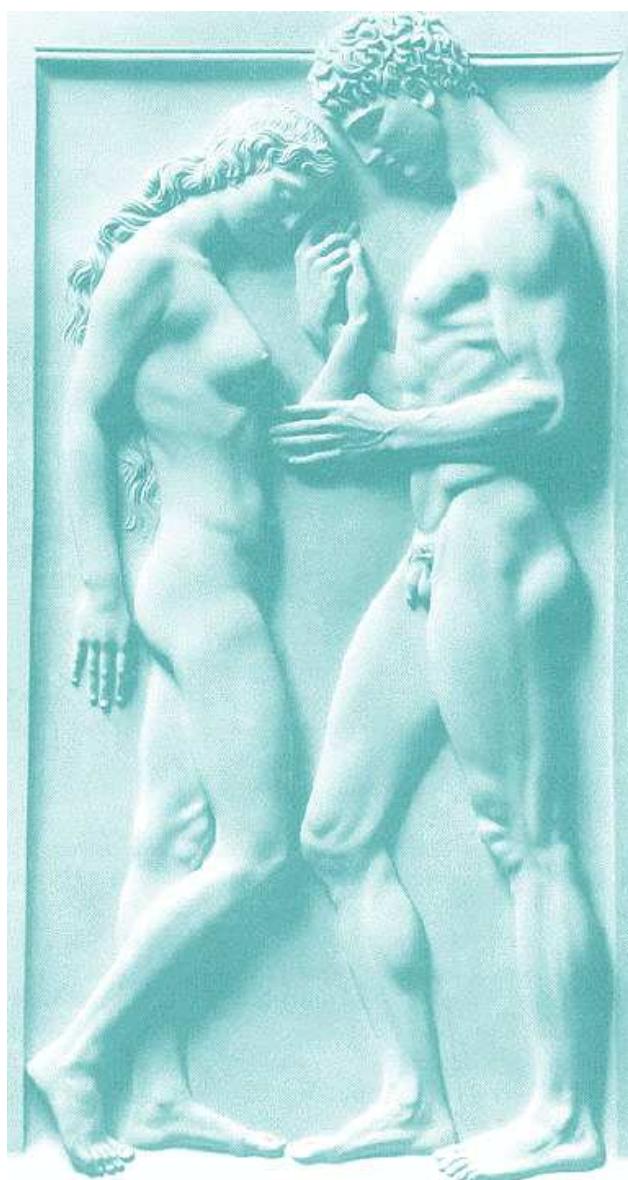
КОЛЕНЕ, ЧЕРЕН ДРОБ, КОСОПАД

Специален подарък за Димитър Р. от
гр.Пещера - по нареддане на Елма
6,40ч.

На 9.I.131 г. вечерта, точно когато един приятел-невролог е говорил пред аудиторията си по астрология за това, че едно потиснато чувство за три дни може да се прояви като изкълчване на крака на четвъртия ден, на друго място в Б. се случва нещо подобно. Един приятел питашо е така пострадало лявото му коляно, след като и на дясното е правена операция. Какви са психическите и физическите причини за скъсване на менискус, разтягане на сухожилие и гонартроза? Има ли надежда за лечение - и какво се препоръчва? Въпреки липсата на артрити и артрози у хората, които редовно ядат "ангелска" (картофена) супа според традициите на Братството, ние знаем и хора - даже измежду стенографите на Учителя - които бяха вързани десетилетия наред чак до смъртта си и не можеха да ходят. Свързано ли е това с никакво отклонение от Пътя или се дължи на липсата на пълноценни белтъчини и масти в храната на бедния вегетарианец (липса на бобови, ядки, зехтин и пр.)? В какво степен е виновна вода-та, която пием? Има ли значение и жестоката експлоатация на краката по градските улици, рядкото ходене в планините и неходенето бос по тревата?

- **Първо, предупредих ви, че сам поемам удара от невъзможността ви да живеете по новия начин. Тук не говорим за вина, а за преданост. Най-предани-те са поискали още в изначални времена да бъдат съпричастни на Полето, Което поема най-големите напрежения.**

Сега, съобразете кои части от скелета пое-мат най-големия товар при ходене, при стоеене? – Явно ходилата, коленете и тазът. Тъй като хипер-вселената е структура, скеле, опорна конструкция на Проявеното Битие в движение, то и Христовите монади се занимават предимно с милостта и абсурда. Преобладава ли абсурдът - трошат се кости; преобладава ли милостта - разтягат се сухожилия. Понеже милостта в някои от вас преобладава, вие не съумявате да спазите пропорцията и пренебрегвате собственото си "аз".



Арно Брекер – Ти и аз

Шиповете се дължат на някои отклонения на мистичната - превръщането ѝ в милозливост. Полето на нормалната кост се съпротивлява на чужди нараствъци - азът се самосъхранява, предпазва се от чужди аури, има самоуважение. Вие трябва да проследите връзката между костните заболявания и някои форми на черепа. При слабо самоуважение, при постоянно самомалтретиране в името на близните, се охлабват връзките в коленете. Когато правите това за народа си, за по-голяма група, за човечеството - пострадват сухожилията на ходилата ви. Малтретирате ли душата и тялото си в името на собствени амбиции, страда тазът. Това Природата е разрешила при жената: разширяването на таза при раждане се дължи на нов тип "ego" в нея – способността да се отказва от амбициите си заради ново, друго, по-слабо същество.

Приплеснатото дупе, стегнатият ханш долу е идеал за мъжка красота и говори за самозащита, не-отстъпчивост. Ако сте с такъв човек, той непременно ще претендира за нещо, самоуважението му няма да ви отстъпва. При развито блатгоутробие, такива хора са външно добродушни, но съумяват да се самосъхранят.

Сега питаш, с коленете как стоят нещата. И друг път съм казвал, не веднъж съм казвал: превалират ли отношения с чужди аури над допустимата норма за всеки отделен човек, непременно ще почнете да куцукате! Ще ви въртят и болят колената и пушек ще се вдига. Семейна и градска болест - така я знаем Ние. Нарушаването на неприкосновеността - ето първата причина за тия оплаквания. Пипат ви повече, отколкото трябва; срещате повече хора от нехристияния път - и коленете са готови! Състеността на аурите в един град, в едно село, в един дом, също е "пипане". Проникват във вашата аура, "събличат" ви и през стените - и искате да се опазите от пороища...

Сега кажете Ми: едно стадо овце в природата същото ли е както в кошарите? Тоя гнилец по коленете им, дето всяко втора сега куцука, не се дължи

само на нечистените кошари. Сърцето на съществото с искра Божия постоянно се свива от липсата на простор, свобода; "тарапаната" накрая го поврежда. Това удря в коленете, кожата и черния дроб - и ето накрая и **косите окапали!**

Сега няма да ви казвам на какво се дължи промяната в състава на калция, на остеина. Ще ви кажа само: припомнете си, че и **вие сте чада Божии!**

Край на I част - 8,15ч.

10,50ч.

- Изглежда, това важи повече за мъжете, като се включат и инфарктите, простатата и пр. Няма ли при жените малко по-друг цикъл от поражения; но и някои здравни предимства: опазването на косата, по-дълъг живот и пр.? Освен това статистиката твърди, че семейните живеят по-дълго от ергените. Явно тук има закономерности, допълващи картината от днешното осияние.

- **Прав си.** По-дългият живот на жената се дължи на нейната по-съвършена материя. Но също и на пречистващия цикъл - това е всеизвестно. Предимството на майчинството е напълно безспорно. Само че тук се наблюдава отдавна и една трагедия, поради ролята на илузийното царство на Земята. Някои жени си продължават живота с преобразена мъжка, детска, родова енергия (затова се борят с нокти и зъби да не са сами – б.п.). Предимно жени, но има и много мъже такива - те пък смучат и от жените, не само от тези, които споменах. В този случай, въпреки че са постоянно заедно с някого, те не само не рухват, но стават все по-жизнени, здрави.

Същото важи и за **сменящите партньори** - там има алохимен вампиризъм, не мислете, че е цве-те (това важи за хората с по-ниска еволюция и когато е по-често от определеното и без спазване на Тройния Ритъм – б.п.). А дългият живот на семействата важи само за тия, които са съвместими, понякога и "щастливи". Когато преживяванията им са синхронни дълги години и никой не е лишен от своето, смазката на коленете се произвежда изобилно и артериите се поизчистват от шлаката. Само че това важи само за едно прераждане. Съвместимостта им е била висока само по първите три показателя (физически, астрален и ментален – б.п.). Ако нямат принципи, душевен стремеж и духовен

живот, също много сродни, след смъртта на трите физически тела те си вземат сбогом "навеки". "Здрави" и "щастливи" егоисти, бездуховни семейства, които са се "уредили" - с лопата да ги ринеш, особено на Запад.

Тук Ние говорим за различните закони, които управляват трите категории хора. Обикновените са съвместими само до смъртта - в най-добрия случай. Учениците са съвместими по разум, душа и дух - те се обменят и получават здраве и щастие, само духовно.

Освен биоритмите, има и духовни ритми – причинен, буднически и атмически. Учените вече започват да откриват някои от тях. Причинният е на 54 дни, будническият - на 2 години, атмическият - на 7. Разбира се, има и множество подритми, идващи от слънцата, с които сте свързани. Ако откриете човек от вашето слънце, ще видите, че специфичният ви ритъм е подобен. Не казвам "еднакъв" - пълна еднаквост няма. Има разминаване с по няколко мига на всички подобни ритми. Има много хора, с които сте в подобен - 2-годишен или 7-годишен ритъм. Но с душата от вашата двойна звезда ще имате подобие и в обер-ритмите. Тия няколко мига избързване, а следващия път закъснение, могат да се окажат епохални за вас, ако ги схванете. Повечето бракове се разпадат до 2 години, защото нямате тия мигове разстояние. Единият ще е в плюс, другият - в минус.

А Учителите, съвършените хора, са широкоспектърни - те са свързани с всички ритми. Те се настройват моментално на ритъма на съществото, с което общуват. Техният отклик е океан от Любов!

Ето какво се падна от беседите на Учителя при отваряне напосоки на случайно взет том:

"Когато обаче тази енергия е достигнала до върха на експлозията и се съbere в някоя част на тялото, ние трябва да спрем тази експлозия - т.е. да дадем направление на тази енергия да извърши някаква работа.. Ако енергията е груба, тя

произвежда всички тия отлагания. Те се дължат на тия течения на електричеството. Когато вибрациите са по-груби, тази полуорганическа материя се натрупва около ставите - и когато времето се измени, мускулите се съкращават и тогава почва да се образува едно налягане, търкане. Тия полуорганически вещества, които са твърди, като минават през тъканите предизвикват едно триене, после едно запалване, става една химическа реакция - и в резултат се явява едно подуване." (Том "Окултни лекции от ООК стр. 140-141, бседа "Окултна музика" от 22.X.1922г.)

Имаш красива жена. Господ е създал тази красива жена - иска да ѝ се радват! Но ТОЗИ иска да обсеби тази красива жена - само той да я има; ОНЗИ иска да я обсеби... Питам: Защо другите да не се радват? Господ поставил хубав "паметник", та който мине, да се радва. Турците казват: „Да гледаш хубавото, красивото, добро е“. Тази статуя е сложена да я гледат хората и да се възхищават. Някою обаче се поревнала - качва се и задига статуята... [...] И като го хванеш, той ще каже: „Някой дявол е, който я е задигнал...“ Къде е този дявол? - Дяволът е вътре в нас! Туй желасамо НИЕ да имаме статуята или да я продадем, да се облагодетелстваме - туй желание е този дявол!" (стр. 127-128).

12.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ИЛУХИМНАТА ТРЪБА

(специален подарък за НИЯ)

11,30ч.

"Каква безбожна болка! Казвам ти, Родригес, приятелю, обичах я. Ти не можеш да разбереш, не знаеш какво е това, никой не знае. И самият аз не го знаех, преди да се изпречи на пътя ми тя. Обичах я повече

от Леонор, повече от децата си, повече от кралството си, повече от Христа - повече от всичко! Забрави го, отче, забрави го веднага, но веднъж завинаги то трябва да излезе от мен, трябва да го кажа на теб: обичах я повече от безсмъртната си душа".

Лион Фойхтвангер, "Испанска балада", с.435



Из една театрална постановка на "Испанска балада"
от Лион Фойхтвангер

Тази реплика на испанския крал Алфонсо бе първото нещо, което възникна в съзнанието ми след получаването на една новогодишна картичка с потресаващо съдържание: "Да бъде това, което ти желаеш и както ти го желаеш".

Не е ли чувството на Алфонсо и това пожелание от най-любима Приятелка уникално осияване от Любовта?

12,10 ч.

- Съвършената слепота за недостатъците и следването на сродна душа във вечността - ето илу-химната тръба, през която се минава в света на

многолюбието!

12,18ч.

"При великия морал на живота, смърт не съществува. Когато двама души се обичат, те трябва да живеят според основния морал, който изключва смъртта. Те се обичат вечно и никой от тях не може да умре. Придобие ли Божията Любов, човек може едновременно да обича много хора". (Учителят Беинса Дуно - Из том, пак избран случайно и отворен напосоки: "Доброто оръжие", с.167, беседа "Морални правила" от 2.VII.1930г.)

12-13.I.131(1995)г.

Бургас - Изгрев

КЪДЕТО БОГ НИ ПРАТИ

(специален подарък за Б.Р.)



Мисълта за себе си и за своято си и постоянната тревога за това държи човека в ада. Освобождаването на другия и неосъждането му, самораздаването на всички като извор ни връ-

ща в душевния и земния рай. Емануил Сведенборг казва, че мисълта и животът за себе си и за света автоматично сваля човека и даже всеки ангел и божество на дъното на ада, а мисълта и животът за Бога и за другите незабавно ни издига до върховете на рая.

ДЖОН БЕЙНС
Из "Науката за любовта"
1998г., превод 1994г.
стр.239-241

ИСТИИНСКАТА ЛЮБОВ

*Дава, не иска нищо
Неegoистична
Самомотивирана
Резултат от процес
Изживява се с отворени очи
Не манипулира другия
Позволява развитие на индивидуалността
Не зависи от секса
Непрекъсната
Мъдра
Зряла
Не обвързва другия, желае единствено
да дава от себе си
Гъвкава
Няма утилитарен произход
Носи мир, увереност, сигурност
Поражда щастие
Нараства с течение на времето
Напълно искрена; двамата се познават
Съществува общуване на няколко нива
Осигурява индивидуално равенство и свобода
Няма граници
Обновява се и се усилва от вътрешни промени
Стимулира и развива индивидуалните възможности
Плодотворна и продуктивна интелектуално,
емоционално и духовно
Стреми се към цялостна еволюция
на всеки партньор
Вътрешната или магнитната
сексуалност е активна
Управлява се от толерантност,
взаимно уважение, съвършено общуване
и дълбока обич
Има свой собствен модел
Активна, творческа, постоянно се обновява
Двойката споделя както грешките,*

*така и успехите
Има собствена динамика
Постига съвършен съюз на всички нива,
като запазва вътрешното пространство
Резултат на воля и размисъл
Не е смущавана от призрака на
фантазиите, защото е реалистична
Основава се на взаимно сътрудничество
Има съзнателни морални принципи -
резултат на дълбока вътрешна будност*

ФАЛШИВАТА ЛЮБОВ

*Изисква и е нетолерантна
Главно егоистична
Натраплива, основана на страсти
Може да настъпи от пръв поглед
Хипнотична
Манипулира другия
Не позволява развитие на индивидуалността
Оцеляването ѝ зависи отекса
Не е непрекъсната: има прекъсване
Налагаща се и невежа
Инфантилна
Крепи се на задължения и обещания
Тесногръда
Зависи от полезнота на другия
Поражда тревога, недоволство, конформизъм
Носи само мимолетно удоволствие
и наслада или причинява нещастие
Намалява с течение на времето
Нуждае се от лицемерие, лъжи и преструвки
Съществува общуване само на едно ниво
няма равенство; експлоататорска;
липсва лична свобода
Ограничена
Промените, противоречащи на интелектуалното
и емоционалното програмиране я унищожават
Ограничава индивидуалните възможности
и им пречи или е причина за развитие
на единия за сметка на другия
Плодотворна само в областта на емоциите
Не позволява развитие на двамата;
ограничена и статична
Активна е само физическата сексуалност
Управлява се от ревност, суета, egoизъм,
задължения и обществени предписания*

*Съобразява се с общоприетите културни модели
Пасивна, управлява се от навика и инерцията
Двойката определя "виновни" и "невинни" страни
Програмирана и статична
Изисква симбиотично сливане без
вътрешно пространство за индивида
Плод на импровизация
Съживява призрака на фантазиите,
основана е от фантазии, нереална
Конкурентна
Има неосъзнати, програмирани
и повърхностни морални стандарти;
крехка и ограничена съвест*

стр.13: "Божествената Любов не е абстрактен или неосъзнат обект, основан на платонични представи. Напротив, Божествената Любов означава постигане на цялостност, обхващаща всички страни на любовта, които обикновено се пренебрегват. Тя се стреми към любов, която задоволява не само тялото, но и душата, ума и духа".

стр.281: "5. Създаване на богове: Тайнството на тегургията показва как човек може да създава богове. Вече разгледахме подробно противоположния, отрицателен полюс на тази практика - опасната игра на човешките страсти, създаваща магнитни демони. Херметическата двойка съз-нателно насочва създателската си способност и ражда невидими деца, които са действително богове, сътворени от висши духовни принципи, а не от плътската природа на индивида. Тези скрити деца са духовното потомство на двойката и стават част от нейното "Божествено семейство". Те са също така елементите, които я предпазват и ѝ помагат да постигне съвършена еволюция."

22,11ч.

Поради голятата вдъхновение от общуването с този извънредно напреднал адепт на Бялата ложа - Джон Бейнс, - както и заради нетърпението да се сондира Елма по тези въпроси (и после Учителят пак да отвори от томовете Си където ръката попадне), поисках разрешение да продължим сега, въпреки, че е късно.

Източникът каза:

- Сега! Ученник, който обръща толкова много внимание на въпроса за двойката - може да е "херметик", - подпира старата култура, а не Новата. При Отца и Мировата Душа двойка може да има, обаче на

всички други равнища съюзът между полярностите се разпада със скоростта, с която съществата пренебрегват милостта и абсурда.

Истината не може да се постигне нито в юридически, нито в духовен брак. Предателството да се търси път към Бога по двойки се върши не само в пирамидите, но даже и в Хималая и в Рила!

Първо ние любим Бога, т.е. Цялото. Това значи изпълнение на волята Божия. Съвършеният първо отива там, където Бог го прати; първо приема онези, които Бог му праща. Свърши ли работата си добре, той вече има свободата да потърси сродната си душа. Там е работата, че "сродната душа" отдавна е станала едно с онзи, който служи на Бога! При това положение, вие наедно ще протягате ръка на нямащите, ще утешавате скръбните, ще водите сърдатите.

Следователно, този, който търси сродна душа вън от себе си, той още не служи на Цялото както трябва. Слушаш ли Бога, смиляваш ли се над Неговите останали деца, ти си тъй преизпълнен и щастлив, че никога няма да ти мине мисълта да търсиш "сродна душа". Пламъкът на Божията Любов те смалява до всеки, който има нужда от теб, а сродната ти душа се радва на това.

Затова казвам: съмнителни са връзките ви с тия души, които стават на нокти, щом Бог ви прати при някой друг. Тая песенчица Ний ви пеем непрекъснато.

Спасението на човешкия род няма да дойде от двойката, това е сигурно. Двойката е необходима, само за да се появи напрежение за работа. Докато работите за Бога, можете да останете даже и по двойки - никой не ви пречи. Само че постоянно пребиваване по двама скоро изчерпва потенциала и вие представате да работите. Правдата тогава се наежва и прави ред спънки на всяка двойка, която трупа дивиденти повече за себе си. Но Аз ви обяснявах това досега в толкова много варианти, че на някои вече ще им втръсне да четат осияния... Дайте да се занимаваме с по-интересни проблеми, тъй като времето минава, а вие принуждавате даже Словото

да тъпче на едно място!

Не че пренебрегвам книгата на Тимéй - полезна е. Като се изключат няколко неверни твърдения, тя е чудесен учебник по полярология. Само че повечето неща вие отдавна ги знаете. Защо да се мъчат хората да раждат богове по двойки, след като вие раждате ежедневно много повече богове, когато сте верни на Бога, т.е. на Любовта в себе си?

край 23,17ч.

23,19ч.:

"В Писанието е казано: "Голяма е радостта на ангелите в небето за всяка жена, която е предала сърцето си в търсене на Божията Любов!" И аз бих желал да има повече такива жени на земята, за да се радват ангелите.

Ако жената мечтае да се ожени само за да има мъж, тя нищо не разбира. Има смисъл жената да се ожени, ако може да повдигне мъжа си, да го насочи към прав, разумен живот, към изпълнение на Волята Божия. Ако тя не отвори сърцето на мъжа си към слабите и угнетените, нищо не е направила." (Това се отвори от първата книга от взетия куп: "Новата Ева", стр 18)

"Сега аз искам да остане в ума ви идеята за правилно разбиране на Божията Любов. Това е предмет на Новото Учение. То говори само за една Любов - Любов към Бога. Много е любил човек, но любовта му всяко е имала два резултата: тя е започвала с живот, а е свършвала със смърт. Обаче когато възлюбите Бога, ще имате само един резултат – живота: ще започнете с живот и ще свършите с живот. Който люби Бога, той никога не умира. Прекъсне ли връзката си с Любовта, човек умира. Затова и Христос казва: "Това е живот вечен: да позная Тебе, Единнаго, истиннаго Бо-

га". Познаването подразбира готовност в човека да направи всичко, каквото неговият Възлюбен желае.

Следователно, ако обичате Бога, вие можете да направите за Него всичко, каквото Той желае. И ако Бог прави за вас всичко, каквото желаете - и Той ви обича." (Том "Доброто оръжие" стр. 86)

"Под думата "Любов" ние разбираме Божественото Начало в човека. Влезеш ли в този кът, ти си вече у дома си" (Том "Божествената мисъл", стр 115)

"Много ученици обичат да мечтаят за бъдещето си, но така те губят напразно силите си. Мечтите се допускат вън от Школата, но не и в Школата, където програмата е запълнена. Който иска да мечтае, нека слезе в ада. Там е място на всички мечти, проекти и планове. Когато някой иска да стане велик, Бог го праща в ада - да види великите мечти и планове на видни свещеници, учители, майки и бащи." (Том "Трите живота", стр. 218)

Не ми се прекъсваше потока на Присъствието, но при този цитат ми дойде мисълта, не прекалявам ли с отварянето на томове. Когато пръстът ми попадна на тази мисъл от "Трите живота", замалко се разколебах, тъй като не продължава директно темата за Божествената Любов, така брилянтно течаща поради Присъствието: от осиянието в началото, през мислите в "случайно" отворените томове. Но когато попитах: "Пак Ти ли отвори и този том?" Той каза: "Да". Като помислих, разбрах, че връзката е много тясна. Освен това, пряко отговаря и на въпроса ми, не прекалява ли Джон Бейнс, като застъпва твърдо реализма в отношенията и напълно отрича мечтаенето, витаенето, фантазиите, егостиичните фантасмагории в любовта.

Сега е 0,20ч., 13 януари. Остават още два тома неотваряни на масата - от купа, който взех както ми падна. Той казва да ги отворя.

"Вие искате Бог да мисли за вас. - И Бог ис-

ка вие да мислите за Него! По човешки говоря: Бог мисли за вас толкова, колкото и вие мислите за Него." (Том "Събуждане", стр.179, беседа "Непреклонимо желание")

"Преди всичко, вие трябва да се освободите от своя вътрешен страх. За това ще ви помогне Любовта. Казано е в Писанието, че Любовта изпъжда страха вън от човека. Страхливият не може да влезе в Царството Божие - в царството на Любовта. Да любиш, това значи да се примериш с Бога, с всички живи същества." (Том от Учителя "Степени на съзнанието", стр 208)

13.I.131г. - 0,48ч.

- Обичайте се правилно; правете всичко с любов, любете Цялото!

Целувайте се свято, светете чисто, чистете основно.

Основата на безсмъртието е любовта към всички, към близния и към себе си. Редувате ли ги - с вас съм.

13.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ХОРАТА ЩЕ ПОНИКВАТ КАТО ЦВЕТЯ

(Специален подарък за Д. (Ноинна)

Тук за мото може да се цитират думите на едно дете от книгата на Корней Чу-ковский "От две до пет", че виждало как от гробовете си хората никнат като цветя.

6,35ч.

Тази нощ бе велика! Тъй живи, драматични, ясни и пълни с поука и напрежение сънища рядко се сънуват. Или съръхгениална игра на подсъзнанието в стил Шекспир, или наистина "архетипна" режисура: съвършено класичен + съвършено модернистичен "филм", проектиран от големи майстори - режисьор, актьори, обстановка, камера... Въобще – незабравимо! Калдерон, Шекспир... Фелини... Невъзможно е да се правят паралели - въпреки очевидната театралност, сценичност, художественост на живото съновидение, със

силни елементи на гротеска и перспективни деформации (сякаш с широкоъгълна оптика на места, за да се подчертава трагикомичното); всичко бе прекалено реално, за да е сляпа игра на умореното подкорие. Опитвам се да описа впечатленията си, но думите са бедни.

Преди всичко - сън с Учителя! От години не е идвал тъй ярък и осезателен сън с Него. Не е изключено Сириус да работи - нали е тъкмо периодът? Защото всичко е изкуство - няма нищо натурално. И въпреки това - съвършено живо! Ние си въобразяваме, че животът е натура, проза; но тази нощ даде усещането за Един едновременно драматург, сценарист, режисьор, актьор, оператор и художник. Нима художествената "преформация" не е Неговият живот?

Бях на Изгрева. Декември 1944 - 27 число, знамението. Всички знаят, че тялото на Учителя е в ковчега. Тържествено, светло мъртвило; празнична скръб. В момента пред салона няма никой. Изведнъж Учителят излиза, минава на сантиметри край мен и започва да се изкачва по стръмната дървена стълба към горницата си, вървейки назад. Той е като от восък, но жив - по-жив от всяко! Изкачва се тъй решително и енергично, че не остава и следа от чувството, че е като восъчна кукла. Вероятно това е изгледът на смъртта само външно: жълт, крехък, полуопрозначен, аскетичен. С всяка крачка нагоре перспективата се изменя наистина като през широкоъгълник - това придава нереалност и величественост. Учителят наистина малко се забавя горе и се обръща нормално. В този момент Той е въплъщение на най-голямата скръб, многозначителност, красота и величие. Сякаш казва: "Видяхте ли?!"

Какво да сме видели - не знам... Може би мировата скръб, може би мировия подвиг, може би драмата на Богочовека... За мигове, очите ни се срещат. По-скръбна красота от очите на Учителя в такъв момент човечеството не знае. Аз съм на около две години и нещо на 27 декември, така че няма как да Го помня физически, въпреки случая на Изгрева. Когато един път питах защо е дошъл при мене и дълго-дълго ме е милвал, говорейки ми нещо, отговорът бе само три думи: "Посветил те е". Дали не дойде моментът да чуя сега най-съкровеното, което е останало тайна за мене? Ако Бог се смили, мога ли да очаквам днес чрез осияние възпроизвеждане на думите *Му тогава?* Това е изненадващ шанс, възможно най-големият подарък, който може да получи една жадна за Истината душа в интервала на Хо, Протан и Термона! (Слънце - Уран - Сириус)

След това Учителят си влезе в стаята. Физически не Го виждах, но вътрешно Го проследих, че отива да "умре" втори път. Или да възкръсне?

Какво значи всичко това - ако въобще значи нещо?...

Вторият сън бе панорама на "Изгрева". Изгрева в кавички - тъкмо така, както го е поставил д-р В.К. в книгата си "Изгревът" - във всичките му измерения, включително и карикатурните. Объркани последователи. Доминиращи широкоъгълно физиономии. Изпъкващи простотии, користи, фанатизми. Прилича на камерата на Б.П., когато операторът му е снимал "братството" на гроба на Изгрева - най-нещастните физиономии (горките, не са виновни) - тотална антиреклама... Грозотата и недостатъците - под лупа. Уж документален материал. Тогава му казах, че от цялата касета на

първия му пробен филм бих оставил само половин секунда - едно красиво просветване на слънцето в контражур... Накрая сънувам салон и стаята на Учителя откъм гъ尔ба. Кръчмата. Изнесено вино за продан. Кръчмарят се тюхка колко много губи от неочакваните промени в България... Картончета със задраскани и нови цени...

И - третият сън. Истинска пиеса, в която проследявам от два метра драмата на главния си герой. Но на два-три пъти влизах в него - аз бях този "герой". Връща се от гурбет в чужбина. Интелектуалец, но ходил да спечели, за да изхрани семейството си. След него тълпа сънародници, един от друг по-известирани" - позволявам си тази дума от софийския жаргон преди години. Все типове, изключително колоритни (и Шекспир, и Ильф и Петров). Надушили са, че в него е големия келепир и дебнат да го оберат. А богатството е голямо: тежки дисаги с пари и ценности... Имаше и 20-килограмово кюлче злато! По едно време се появи Ноинна с децата си. И на нея ѝ кроят кюляфа. На една почивка ме моли да взема парите ѝ, аз да ги нося. Слагам всичко в една раница - и на гърба! Вече аз съм главният герой. Перипетии колкото щеш... От сто километра се вижда, че през дупката блести злато, а искам да нямам такива спътници... Накрая "пиесата" мина през свръхмодерен "дизайн" и режисура: някой рисуваше символични карикатури на героите и на действието по пода - хълмообразен шперплат - и всички се смееха... Недвусмислени сексуални шеги. Пълна увереност, че нещастникът ще бъде обран... И, наистина, накрая "пенсионерът" се спъна в едни влакови релси, падна, всичко се разпия - и хиените го разграбиха. Изправи се нещастен и опустошен. Откачени от едното ухо очила (с кръгли стъклца, разбира се...); увиснали безпомощно ръце. В джоба обаче са спасени няколко стотинки, златни. Те остават за децата - все пак няма да гладуват известно време...

Събудих се, напълно възроден душевно и физически. Довчера едва ходех, с непоносими болки в коляното след инцидента на 9-и вечерта. Не отидох на хирург, само защото познатият на П. отсъства. Мислех, че съм за операция. Не знам, може би не се е разминал, сигурно беше и е нещо много сериозно, но в момента няма никакви болки - лекота, вървя свободно и сгъвам лесно коляното. Дай Боже, дай Боже - както казват хората...

Първата мисъл сутринта, заедно с впечатлението от сънищата, бе темата, дошла при заспиване снощи: "Тъмничари, затворници и ятаци". Дали Елма би говорил на тая тема?

Когато си починах след всички тия снощи и нощни вълнения, нямах импулс да моля за отговори по поводните въпроси. Привлече ме книгата на моята най-скъпа духовна сестра на небето и на земята - Весела Несторова. Тя бе излязла заедно с томовете беседи, които отварях по повод осиянието "Където Бог ни прати". Дори отворих и нея и се падна пак нещо за Божествената Любов, но не го включих, защото си казах - "Само от беседи"...

После книгата ѝ ме грабна, защото бях чел само началото. Съвършено невъзможно е човек да я чете, без да му избият сълзи не веднъж, почти през страница - и да не се чувствува горд, че познава такава българка! Тази книга е пленила и Матей (Преображенски - А. Лазовски), който едва сега разбра кой е Учителят и пламенно стана трибун на Господа на земята.

Поиска ми се да помоля и за живоструйно лично осияние за Ве-

села - завършила Елмáйра Колидж в Америка и имала приятел Елмър там. Не е ли това предпоставка, за да се срећне с Елма на земята?

- Съвсем правилно разбра, че тези преживявания ще се поднесат като специален личен подарък именно на Д. Понякога ние правим психодрами на сън, но не само за да се преобразите и очистите, а и като отражение на реални театрални действия в невидимия свят. В това отношение Съществата като нас, елохимите, сме виртуози.

Сънят ти с Учителя като оживял мъртвец обаче не е само символ. Съвършеният има по ед-но тяло в анабиоза във всеки свят - съвсем като мумия. Съхранението му се пази в пълна тайна, тъй като и Той има врагове. Пази се не само в свещено място, но и в секретни координати с разместено време. То е разместено само с няко-лко секунди или минути, но в неравноделен код, който се знае единствено от Него. Този метод се използва поради закона заnevмешателство в природата. При сгъстяване на физическо тяло по етерното му подобие се използват елементи от околната природа и тогава се изменят природни и исторически програми.

Сега Учителят няма намерение да променя плана, съставен от Небето. Това не е само план, но и нещо, което вече се е случило в принципното поле и по-нагоре. Реално тепърва има да се случва, всеки ще действа според свободната си воля и кармичните закони, но то вече се е регистрирало в бъдещето като филм. Небето го е приело за съвършено - най-доброто от всички възможни варианти, дори и да се очертаava всемирна катастрофа. Ако същества от съвършения свят се намесят природно, физически, бъдещето не би било вече същото, а това ви е известно от всички фантастични книги и филми на тази тема. Природата обаче е построила специални хранилища със замръзнало време, някои от които съхраняват като в хербари. [Това са] "изсушениите" тела на Посветените и на всички хора - праведни и грешни, - живели в някой свят. Някои скоро ще възкръснат от самите си кости, които са подобни хранилища на личността - това са хората, които са

умрели. Оригинал-ните кости не са винаги носители на тази възможност, но поради опасност от унищожение или изгниване, ангелите-ръководители на човека снемат копия от тялото му още приживе, само когато е бил най-близко до красотата, доброто, здравето. Така не се губи не само човешкият, но и останалият генофонд на Битието, сътворен оригинално от Бога. Създаденото от пъкъла и от разни ангели, напуснали Бога, се оставя от Небето на саморазпад. Така не може и дума да става за възкресение на шума; но семената от Бога покълват.

Защо Природата да прави семена на растения, а да остави отделния индивид да изчезне? Всяко същество с монада има и семе - и то триизмерно, природно, физическо! Не говоря за половото възпроизвеждане на рода човечески - това не е индивидуално безсмъртие на плътс-кото тяло. Божествената плът няма нищо общо с плътта от кал.

Скоро от земята ще израснат хора - техните семена, които са останали живи през вековете, ще покълнат. Идват такива космически условия, които ще ги полеят и стоплят - Пролетта пристига! Не се беспокойте: ако някъде сега има вода, Природата е предвидила това. Семето на Аза оцелява при всички условия - та даже и при пръсване на планетата в пространството. Съвършената програма на Великата Всемирна Бяла Ложа предвижда почти мигновено порастане на човека от зърното му.

Не мислете, че ще бъдете пак от такава материя - много съм ви говорил за пластичните, кристални тела. Те имат вътрешно, слънчево дишане; могат да плуват, да летят, да се пренасят навсякъде в просторите на Вселената! Това, което не знаехте, но то е описано в Свещеното Писание, е че всички идеални индивиди от всички епохи ще се съживят. Природата не е толкова разхитителна, та да отиде неин шедъвър на вята. Мнозина приказват и мислят, че безсмъртната душа преминава през много тела, а накрая те са само спомен. Това се прави, всичко е снето - пази се. Обаче всеки от вас, който е искра Божия, се различава, понякога значително, в

отделните си прераждания и въплъщения по световете.

Съвършени хора е имало, прекрасни хора е имало, красиви хора са съществували на земята и са слизали и расли като пълноценни личности - серафими и херувими, божества и ноади, светии, архангели, гении, младенци, пророци! Стотици илухими, хиляди алохими създадоха най-съвършените образци на божовете на Земята. Поклонете им се и сега, но не вечно само духовно, а и зрително, реално, природно, физически! Ще се срещнете лично с най-хубавите обраzi на артисти-те, в които бяхте влюбени, ще прегърнете май-ки и бащи, ще поскитате по света с Нефертити, Жанна, Аполон, Пенелопа...

Да! И художествените персонажи ще станат на хора, както е предвидено във Великата Пролет на човечеството. Само че и всички те, известните от миналото, ще се "надпреварват" да чакат аудиенция при вас, ако сте с всичките си "прешлени" на земята... Това е последният изпит преди пълно безсмъртие във Всемира. Вие трябва да сте създали поне толкова обраzi на прекрасния човек през вековете, колкото са пре-шлените на гръбнака. Във всеки един прещен спите самите вие от някое свое минало полезно съществуване. Понякога по пет, шест, десет в един прещен!

Плътското, съвършеното тяло на Учителя от всички епохи се съхранява! Когато дойде редът да се появя на едно място със всичките Си тела, вие ще се сащисате колко си приличам! Въпреки някои разлики, Рама, Кришна, Хермес Трисмагист, Иисус, Зороастър и пр. ще се изправят пред вас с едно и също лице - и вие ще видите, че Бог не еволюира.

И модите се пазят в специални полеви "гардероби" на нашето подсъзнание. Ще бъдем автентични, съвсем живи - и всеки от нас ще може да се раздели на толкова екземпляра, колкото е необходимо. Духът Ни е голям, справял се е с едновременно общуване с неизчислимо количество същества - ще се справи и с няколко септили-она...

Та този сън не бе игра на фантазията ти. Ти разблокира обаче минал момент: секундите, когато се връщах от гроба в стаята Си. Скоростта на съзнатието ти бе в обратно време - бях слязъл замалко и пак се върнах, но с "неживото" Си тяло. Трудно става гъвкаво, но се подчини. Това бе момент преди възкресението, понеже трябваше да подготвя страната за по-сил-ни времена. Предадох властта на руските адеп-ти във върховното им командване, където има винаги представители на бялото и черното братство. Те не можеха да Мен последват нагоре и затова се наложи да се върна за последни разпо-реждания, без които Съветска Русия нямаше как да победи нацизма. Въпреки цялата русофобия в момента, вие трябва да знаете, че не руснаци правят белите по света, а смъртните врагове на човечеството, които влизат в телата на руснаци или вземат техните имена, за да сеят омраза към свята Русия сред несведуците. Така те излагаха и американците през съвременните войни, внушавайки образа на жестокия янки, който се занимава само с бизнес и удоволствия.

"Пиесата" след този сън разшифровай сам или с Д.; а какво ти говорих на полянката, засега си остава тайна, понеже няма да се задейства, ако се разгласи.

14.I.131(1995)г.
Изгрев – Бургас

ВОЛНИ И ДОМАШНИ ПТИЦИ

ЖЛО / ЕГ(Аéлмн)

Вместо ЖЛО за "Аелмн", възникна желание да се пита за друг човек (...). Но в същата минута се обърна по гръб една фигурка на фантастичен кон от едно сухо клонче и скъса и оцапа листа. Значи – трябва за "Аéлмн"...

12,06ч.

"Кожата на Мел" - това е нирванната граница, в която се е родил Аéлмн - Принцът на Благостта. Нирванната светлина не пресича границите на тая особена, тънка "кожа", опазваща света на блаженството от посегателствата на натрапници. Никак не

звучи тази ваша дума "кожа", затова предпочитам да ползвам, по нямане на друга, "мембрана".



*Сега ти се чудиш по каква причина не се получи послание към (...). - Фронтът е тежък и нямам сега време за немобилизиранни. Знам колко се възхищаваш на това сияещо, елитно същество, но правилата са строги и изискват не само струнно, но и орбитално съзнание. Струнността се състои от Аза, а орбиталността - от душата. Струната ви прави тънки, а душата - природни. "Природен" значи да стоиш **при родната** си Майка - ясновселената. "Струнен" значи да се стремиш към **уникалното** и да трептиш сам. Следователно, ако сте повече **струна**, отколкото душа, вие сте със слаба магнетичност. Душа без струна обаче няма електричност. Магнетичният не може да устоява; електричният не може да прilаскава. Сега призованите под бойните знамена на Елма стават магнетични по молба на Живота; стават електрични по повеля на Импулса. Господ следи стриктно и записва: сменяте ли ритмично прilаскане с устояване?...*

Магнетичният струнý спирално, не изменяйки на Аза си. Електричният струнý само по права, но не изменя на душата си, единствено ако радиус-векторът му е сам Бог. Спиралното струнéне представлява по-къса елмазена струна, която расте свободно на дължина, но в орбита около по-дълга. Щом по-дългата е с радиус-вектор към Бога, тогава не се страхувай: ти летиш спирално направо към Него! Ако си в орбита на струна, насочена към себе си или към някой авторитет, ти ще правиш пируети в пространството, докато осъзнаеш суетата на сомнамбулите.

За Нас, Които ви наблюдаваме отвътре, повечето от вас са сомнамбули, понеже сте под влиянието на Луната, а не на Селена. Сомнамбул, който се катери по покривите сам, строи струна по права. Сомнамбул, който следва сомнамбул, строи струна по крива и се върти с нея около струната на водача си.

По покривите сега са накацали милиони и гледат Луната... Всеки се е вторачил в своята лунна илюзия и очаква от нея "живот" и "щастие". Има и струни, които се въртят силно около себе си. При това положение, ако се откликна да дам осияние за сомнамбул, има опасност той да се събуди докато е на стената или на покрива. А осиянието е шепот! Шепотът е по-опасен от вика, понеже стопява притеглянето на Луната. Да отлепиш сомнамбул от стената истински, значи да осъзнае суетата на амбицията, на кариерата си.

Стените, по които се катерят повечето стени сомнамбули, са не толкова светското признание или търсенето на одобрение за постъпките, колкото сърдечните ви обекти. Вие се държите за тях с нокти и зъби за да не паднете, но те не хаят за вас. Често сте се закачили на някоя стенна кука, висите безпомощно на нея и махате ръце - куката не ви пуска... За такива понякога давам осияния, защото са се уморили да махат и почват да чуват шепота Ми. И да ги събудя, няма да паднат: куката ги държи... Много разчитам на кармичните ви ченгели, които ви дават възможност да помръзвнете през зимата, та да

почне да крещи душата ви за помощ, когато се събуди...

Значи, най-недопустимо е да се будят сомнамбули, които все още "драпат" по стените по собствено желание, без да ги тегли някой отгоре с мощна кармична кука; без да са се уморили вече и да са заспали, провесени от някое ръждиво желязо...

Сомнамбулите по плоските покриви са по-спасяеми - много по-спасяеми от онези по религиозните. Катедралното, алпийското религиозно съзнание развива здрава хватка за покрива, защото е много стръмен. Да събудиш фанатик, тесногръд вярващ, който рецитира цитати, значи да хързулнеш сомнамбула от неговия верски покрив и да стане долу на пихтия - за векове! Но плоските покриви (атеизъмът или цинизъмът), колкото и да са прокълнати от Енергетиката на Духа, спасяват сомнамбулите при събуждане, понеже те не са се катерили по метафизично верую; не са били сламки във водоъртежа на монофиксацията.

Докато Плутон не е влязъл в Стрелеца, не се занимавайте с аристократи. Те са си построили прекрасни гнезда по шипиловете на своето самоупование и нямат нужда от орбитално съзнание. Напротив, ако почнете да се катерите с риск за живота си за да ги "спасявате", те ще ви ритнат с добре отработен автоматичен рефлекс - и тогава вие ще полетите в пропастта, а не те. Вие не сте никаква примамка за тях, защото сте разкъсани и раздрани от изкачването. Не ги трогва и това, че го правите ради тях. Още при първата ви сърдечна дума, при първия ви намек, че се познавате с някой от тях от "Лоното на Отца" или от "древен Египет", те ще ви стрелнат с празен поглед и ще скрият главите си зад ръба на гнездото. Зная, там сомнамбулстват най-пъстролетите райски птици, най-сънуваните от вас "сродни души от вековете", но Ние виждаме: те са обикновени кукувици.

Затова сега се обръщам към една от тези, които няма да паднат при събуждане, няма да се сврат в гнездото си, когато Тръбачът затърби зазоряване.

Вас ви боли сърцето, че ви преплитат орбитите с обикновени сиви врабчета, с полски гургулици и степни ластовици или с някоя самотна орлица, настърхнала от студ във висините. - Откажете се от пауните и фазаните, не обръщайте внимание на папуяците! Сродна душа е тази, която ви следва по петите, а не бедното "богато" създание, което трябва да се кани с бъклица...

Не разчитайте и на домашните птици – техният полет е до плета. Кокошката ще ви окряка, петелът ще се пери на кола пред своята аудитория от сърца с подрязани крила, за които Словото е четене на книги, а Делото - ходене по хорове, салони, паневритии, планини и молитвени събрания. Не се качвате по дуварите на петлите, за да проповядвате на кокошки! Самите петли ще се наежат срещу вас с остри шипове, задето подкокоросвате ятото им да вдига шии към небето. Не се позволява да си чупят вратовете дворни птици, привикнали да вдигат глава само за пиеене. Не вярвайте и на патките от масовите аудитории, ако тръгнат на тумби след вас... Патоците им скоро ще си ги "завърнат" (диалектна дума за "подкарвам, подгонвам стадо обратно" - б.п.), а които си нямат послушен паток ви слушат "upoено", защото се надяват да ви хванат за паток... Поведете ли такива наевънка, сред звездите, те ще съврнат обратно и ще замахат "лопати" в реката. Не се пънете да четете с патетичен глас Слово и на птици в кафез - не ги подсещайте за топлите страни, защото ще станат още по-тъжни. Не си купувайте от зоологическата градина креватен лебед, понеже ще поиска да се нарисувате до него на кревата "за вечни времена"... Лъхне ли ви маршът на Менделсон от очите на някоя "очарована" душа, която моли да ѝ направите хороскоп или да си слушкате касетки само двамата под юргана - бърже разперете криле и се приберете при своите си!

Затова и сега протягам десница към далечния жерав от "Мем branата на Мол": ще се върне ли скоро сред ятото от жерави? Само първите слова от посланието Си до нея пророних в началото и в края на

това осияние. Ако поиска - ще си приказваме много и дълго. Портокаловият дъх на Пергам се носи още в градините на сърцето ти! Тирол помни твоите йодлери; Бенгалия тръпне от стъпките на нозете ти...

Не търсете, за да бъдете търсени!

Потърсете, за да намерите!

Днес е 15 януари 131г. Импулс да се отвори автобиографията на Весела Несторова "Път към светлината". Само едно дененощие след крайно специфичната мисъл на Елма в началото на настоящото осияние за спиралното въртене около права, насочена към Бога, за Го да достигнем, на стр. 175 от книгата днес прочетох:

"Поддържай светлината си, както е сега - обикаляй, върви по крива линия около правата, за да стигнеш целта! Любовта е единствената сила, която само дава и никога не иска нищо да ѝ се върне".

Макар че Учителят е казал тези думи на Весела на Богоявление – 19 януари, - най-горе, на стр 131 в книгата й, където се намира цитираната мисъл, е написано "15.I.1941г". Нека математиците изчислят каква е вероятността само един ден след осияние за спирално движение към Бога около права да се падне буквально същото от Учителя при отваряне на случайно отворена книга, и при това отгоре да пише същата дата! Математическата прецизност в случая изисква да се отговори има ли въобще точно такава мисъл от Учителя във всичките *Му беседи* и лични разговори в продължение на повече от половин век; има ли я същата мисъл в осияние от 1972 до 1995 година - и каква е вероятността те да се съвпаднат по смисъл, форма и време с точност \pm един ден и \pm 5 дни по дата от идването им, с дистанция от 54 години. Каква е вероятността и това "съвпадение" да е случайност, след като такива случаи на точни попадения при контакта с Учителя като Елма през изминалите десетилетия са не стотици, но хиляди, а напоследък - ежедневни?

Приятелите ще разберат, че тези думи не произлизат от никакво лично честолюбие, а от огромната радост за "**напипания**" след значителни проблеми и изпитания златен код на прекия контакт с Всемирното Присъствие. То се оказва наистина "по-близо да нас от сънната ни артерия", както казва Насими; не по-малко реално от щастието да се влезе в пъртината към безсмъртието, прокарана от такива дивни планинари като Амунда и Венно. Именно те ни насочиха да разбираме и тълкуваме правилно кардиналната тема на Учителя: **Любов към Бога!** Ако за грамадното количесство религиозни това звучи абстрактно и се интерпретира на практика като спазване на правила, като молитви и случайни благодеяния, то за хора като Венно и Весела това бе живот, отدادен на всички - без предимство на личните предпочтения. Изглежда именно на

това иска да ни научи смъртната ни присъда във всяко прераждане, което е проумяла и безкрайно интелигентната душа на АМУНДА (В.Н.), осмелила се да цитира в книгата си Учителя в оригинал:

"Не търсете единичната любов - в нея идат всичките страдания. Да любиш **едного е да определяш и търсиш страданието."** (стр. 102)

"Старото се стопява и много хора вече приемат Новото. Един мъж трябва да обича всичките жени, а не да отделя една и да я нарича "по-добра от другите". Не е ли и тя съставена от същите елементи и няма ли същия произход като другите? Забранено е **всякакво изключване! Научи се на правилна обхода към **всички!** Всяко нещо, което ти създава вътрешно раздвоение, не е съвършено. Ако нещо подтиска и ограничава сърцето ти, то ще се развие в по-нататъшни противоречия и мъчнотии. А защо да си създаваш излишни тревоги в живота? Направи живота си прост и плодотворен, доколкото ти е възможно. Кое е подобро: да учиш стотици деца - или да служиш и се жертваш за четири-пет пияча на вино?"** (стр. 105)

"Има нещо, което на **никого не трябва да се дава - то е **само** за Бога. Сърцето си дай на **Бога!** А хората си дават и обменят **сърцата**... Бог не дава да се обсеби Любовта! Ако обичаш някого - ще му дадеш условия за **растеж.**"** (стр. 118)

"Капката вън от океана е нēмоощна, но е силна в **okeana. Вземай от океана - и разда-**

вай! В Любовта да няма разделение! Страдаме, когато делим Любовта или искаме да я обсебим. Любов без обект - това е Великата Любов!" (стр.119)

"Ние постоянно пропускаме настоящето, в което е скрита единствената ни възможност за щастие." (стр.124)

*"Оставете Божественото във всяко семе да се прояви свободно, защото Божественото бележи своя ритъм **САМО** в свободата!" (стр. 127)*

"По какво се отличава безграничната Любов? - По безграничното доверие!" (стр.132)

"Когато имаш вдъхновение, то е присъствие на ангелите; а когато обичаш всичко – това е Бог, Който се проявява." (стр.143)

*"Има Един, Който ви обича, без да ви изгаря. В миналото сте горени много пъти – написали сте много книги и драми за любовта си, но сега ще обичате по нов начин. Ще обичате без изисквания или ограничения – **свободно** ще обичате и ще обичате **всички** неща и **всички** хора, но най-много вашия Баща – Бога." (стр.145)*

*"Някой те обикне; ти после искаш **повече** да те обича, но любовта намалява. Ти трябва да живееш с **първия** момент на любовта му!" (стр.147)*

"Това, което ни изглежда любов, то не е още любов - то произлиза от магнетизъм и е магнетизъм, който се изчерпва. Това е само

*привличане. Трябва широк поглед, простор! Любовта - това е **вечното** разнообразие на живота. Когато се сплитат двама души, изгубват свободата си.*" (стр.148-9)

*"Едно същество, като те обича, когато си в нужда ще се яви и ще ти помогне, а след това ще изчезне; и всяко ще ти се явява в нужда. **Това** е Любов! А не да ти пее всеки ден все една и съща песен... Гениален е човекът на **Вечното** разнообразие."* (стр.149)

*"Някой, като те обича, ти ценѝ и се интересувай от процеса на **Любовта**, който става в него. Това е процес, в който **хиляди** участват - и ти, ако не го цениш, туряш препятствие на самия процес. **Бог** се проявява в този процес - ценѝ го!*" (стр.157)

"На влюбени не преподавайте Новото Учение." (стр.168)

*"Ако една мома предпочете **един** момък пред другите, тя не е вече идеална за мен. Тя не трябва да предпочита никой! Всички сме като едно цяло пред Бога. Ние сме в Бога, в Христа, но Той не е, не живее още в нас. Ако Той живее в нас, към **всички** ще сме пълни с Любов и ще уважаваме **всеки**, защото ще виждаме Бога във **всеки**!"* (стр. 169)

В тази своя уникална книга, с. Весела споделя още:

"Учителят ни даде задача да образуваме триъгълници по трима души в група - и така да работим. Работата по триъгълника трае две години, с будно съзнание, което оттам насетне се превръща вече в живот и изявление на ученика докрай.

Най-напред, работата на триъгълника трае три месеца. Първо се хвърля жребий с листчета, с трите думи "Любов", "Мъдрост" и "Истина. Всеки от тримата ученика взема едно листче и вече работи с първите указания, дадени тук, цял един месец. След това, на същата дата следващия месец, се започва работа върху следващата добродетел. И това пак трае един месец. Третият път се взема следващата добродетел.

Този триъгълник не е статически. Работата е динамична и триъгълникът се върти. Първата линия - тази нагоре - е линия на Любовта; втората линия – надолу - е линия на Мъдростта, а хоризонталната - третата - е Истината. Така че в три месеца всеки един минава пътя на целия триъгълник - трите страни.

След това, четвъртия месец, всеки един от триъгълника ще работи върху трите добродетели. След това се почва втората част от работата - психоаналитическата страна. И тя трае три месеца: последователно се изреждат всички страни на триъгълника; а четвъртия месец работата е обща - всички работят върху трите добродетели едновременно и имат будна мисъл и внимание в дейността си. След това започва третият дял от работата, за три месеца, която е вече метафизическа. Тя също трае три месеца; и един за обща работа - това е дванадесетият месец". (Весела Несторова, "Път към светлината", с. 171-172)

До този пасаж от книгата на Весела стигнах на 15 януари 1995 г. Ние сме много близки с нея, но тя никога не бе споделяла с нас точно този вид работа с Учителя. Okaza се, че и като състав не е имало само статични тройки (триъгълници), но и "динамични", "въртящи се" тройки – периодично един от тримата излиза и влиза отвън друг. Неща, които в осиянията на Елма се говорят постоянно още от самото начало. Очевидно, Той още тогава е правил опити за нещо повече от Младежки или Специален клас - "Орфически" или "Евродоров". Така го нарича сега Учителят като Елма, - но резултатите ще са били сполучливи, само ако някой от участниците е постигнал безсмъртие.

Изискването да си неженен е съвършено очевидно за право на участие в МОК (Младежкия Окултен Клас), тъй като за такива мероприятия човек трябва да е напълно свободен. Но за Евродоровия клас човек трябва да е неженен в още по-дълбок смисал: за него не трябва да има по-близки хора в този свят от Ятото, с което гнезди и лети по вселената. Народът ни има една чудесна пословица, която звучи като психоаналитичен шперц: "Когато някой се не дава да го познаеш, гледай го къде ходи." И друг път съм я цитирал пред приятели. А ето сега, само един ден след като дойде осиянието "Волни и домашни птици", отново по брилянтните пътища на Присъствието, чета в книгата на Амунда думи на Учителя: "Аврам се прибра при **своите си!**" (стр.187). Сравни с думите по-горе в осия-

нието: "Разперете криле - и се приберете при **своите си!**"

Кои са тези "свои"? Задавам този въпрос, отново почвам да търся отговори в книгата на Весела – и ето къде попадам. Както казах по-горе, тя се е осмелила да предаде думите на Учителя в оригинал!:

**"Нашата задача е да будим Любовта –
Божественото у другите.**

Кои са "наши"? - Които приемат Любовта и предават Любовта са "наши"!

Любовта да влезе в нас и никога да не ни напуска - да я предаваме **навсякъде!**" (c.181)

"В духовния свят има закъснение, когато не разбираш законите. Не прилагаш навреме и намясто Любовта, а отлагаш и пропускаш шансовете." (c. 183)

"Когато в един човек е зима, не си оставяй цветята в неговата градина." (c.184)

В книгата си Весела разказва още:

"Вечерта бяхме с Учителя в стаята Mu, където имаше три легла. Той бе легнал на едното легло, в бяла риза и бяла жилетка, и дълго ни говори. Бяхме четирима души с Него. Газената лампа хвърляше бледа светлина върху лицето Mu и Mu придаваше неземен вид."

Тогава тази групичка е преспала с Учителя в наблюдателницата на "Верни" връх. Ето какво им е казал Той през тази майсторена вечер:

"Реално е това, което ти си разбрал и възприел **истински. Като го предадеш някому, и той го възприема и прилага по същия начин."** (стр.188)

При разговори с Весела, тя си спомняше още по-точно някои неща, които в книгите си е предала съкратено.

По-късно, когато вече слизат:

"Слизахме бавно от планината, където бяхме прекарали няколко райски дни с Учителя. Изпълнена с радост, вървях по стъпките на любимия ми Учител и си мислех: "Благи Учител"

лю, както вървя по земните Ти стъпки на планината, така искаш с цялото си сърце да вървя и в духовния път, в който непрестанно Ти ни водиш като любящ Баща. Благодаря Ти, Учителю, вечно ти благодаря!" (с. 193)

А Той продължава да говори:

"Любовта с обич се отплаща, обичта с Любов се отплаща, а отплатата за Любовта е Мъдростта и Истината." (стр.202)

"Да обичаш някого е да му дадеш условия да се прояви." (стр.204)

"Реалното в живота не седи дълго време. То е един малък момент. Не искайте да задържите нещата повече, отколкото трябва." (стр.212)

"Желанието - също. Възприемеш го както трябва, задържиш го колкото трябва - и извадиш онай енергия, която е потребна от туй желание." (стр. 212)

"Не давай храна и условия на оня, когото карат в затвора - той отива там да учи ограничението. Намерй свободните - и на тях дай храна и плодове." (стр. 217)

Естествено, това е мисъл, за която в Словото има съответни тези и антитези. Не че няма да нахраним осъдения, ако имаме възможност, но тук не става дума само за държавния затвор. Всеки сам си е влязъл в някой астрален или ментален затвор и не иска благата ни. И да ги иска, чувството за "дълг" и самодейността му са по-силни от симпатията му към нас. Следващите думи на Учителя илюстрират абсолютно точно и образно тия ежедневни положения в живота ни:

"Едно поточе, като потекло в планината, стигнало до една скалá и очаквало тя да го приеме с отворени обятия, но тя го бълснала далече от себе си, когато то се ударило в нея.

То се спуснало надолу по склона - и там цъфтяло кокиченце..." (стр.218)

*"В духа е скрита **любов**, а душата е **изявената любов**." (стр. 230)*

*"Когато човек върви в **божествения път**, няма да срецне вълци и пантери, а ще срецне само туй, което му трябва." (стр.231)*

*"Страданията са отзук, че не сме приели **Любовта навреме.**" (стр. 232) – И откъдeto **Бог** би искал, за да раждаме перфектни плодове на живота. Той не ни принуждава, но шепне тихо в сърцето ни. Ако не Гочуваме, упоени от магнити и самодейности, Той с въздишка ни оставя на последствията.*

*"Божественото е безкрайно. **Изобилно** ще вземеш от Любовта и **изобилно** ще даваш - **то** е Божественото!" (стр.233)*

*"**Долу** идолите! Човек ще обича **Един** – **Господ**, а Той - **всички**. Човешката любов е малка росна капка, която се изпарява. Божественото е любовта към **всички!**" (стр. 239)*

*"Как ще различаваш хората? - Жертвай за човек, който е готов да жертва **всичко** за Бога и за своя близън - и **най-после** за себе си. Който служи на Бога и на близния си със **всичко**, а **най-после** на себе си - **той** е твойт близън! (А ти) оставяш да ти посяват други семена, мътиш кукувичи яйца - и после те отлетят и за тебе нищо не остава..." (стр. 240)*

"Каквото е необходимо - вземи, дай и отмиши. Не спирай дълго." (стр. 241)

Черната ложа са имали мото: светлина и знание за **малкото**, мрак - за **многото**. А Бялата ложа - светлина за **многото**, тъмнина за **малкото.**" (стр.240) - Същото важи и за Любовта.

"Вечното благо е сбор от **безбройните** капки - малки блага, които **ежеминутно** се втичат в нас. Това са **непрестанните** импулси на Любовта, която постоянно поддържа живота ни!" (стр.260)

"Ангелите работят по любов. Те сами се досещат каква е волята на Бога, какво Той желае - и го изпълняват веднага. **Не човекът** е недоволен, но астралните същества в него са недоволни - те са много взискателни. Човек върши нещо, което не е негово желание, а на друго същество. **После** вижда истината." (стр.276-277)

"Чрез Любовта се отварят вратите на ада и душите се освобождават, когато двама се любят. **Христос** държи ключовете на ада - и **адът се отваря!**" (стр.277) - Ето една от много редките тези в Словото в защита на двойката. Но каква трябва да е тази двойка, Кой трябва да ги е съbral?

"Новото Учение седи в това, да знаеш как да снемаш раницата от гърба си. Глупак е, който уповава на своята къща или разчита на себе си. **Единственото** реално нещо е Любовта!" (стр. 290)

"Хората искат да оградят един извор, че само **те** да черпят от него и да продават водата му - **търговия** да правят, да делят Любовта!"

бовта... Там е грехът! Всички трябва да черпят от извора свободно! Тъмните ангели делят Любовта." (стр. 298) – И другаде Учителят говори за каптирането на извора само за единого и за търговия с водата му. Това не бива да се разбира само в сводническия, експлоататорския смисъл. Дори само един да пие и това да изглежда морално, то пак е търговия - в замяна ти очакваш нещо. Ако не материално, очакваш определено поведение, грижа, внимание, присъствие, определена реакция – **разчиташ**. А тази дума произлиза от "правя си сметката". Така че проституцията не е само материална.

"Черните се боят от жената – от живота. Те не допускат жената в школата си. (стр. 304)



- Може ли да задам още въпроси? - (тук не е отбелязано какви са били въпросите).

16.I.131г. 10,35ч., Бургас - Изгрев

- Приеми, че това е лично осияние за Аелмн. Тъй като той е един от духовете, които бяха при мен и се познаваха с Амунда, те, заедно с Д., трябва да ос-

ветят пътя на Амунда към Небето. Нека като "Вéнно" и тя каже: "Имало е Братство на земята!" Бог поверява Тайното Покривало на светли ангели като нея, а вие сте нейни наследнички.

С това послание намирам пролука към сърцата на всички ваши сестри, които присъстват на Трапезата, но още не са наляли масло в светилниците си. Ако не побързат, отново ще отворя вратата за просящите.

И наистина, с. Весела (Амунда) споделя в книгата си:

"Имах много частни разговори с Учителя, в които Той ми разкриваше истини, които са още неосъзнати от нас." (стр. 279)

Сравни с ЕММ – от началото и края на гл.3:



5 Радостната аз – не унивах и слушах дума по дума словата Му, понеже Го любех по-много от всичко на земята и на небето!

6 А когато апостолите се разсейваха или спяха

по време на Слово тялом и духом, Господ само на мене говореше, понеже аз нявся не заспивах.

8 Такава е тайната на Словото мъдро небесно: лей се пред всички, но един по един богати телесно заспиват, а богати от мъдрости – може.

9 Нищият духом, подобно на мене, от много не разумява, но чуе ли Божие Слово – слухти му духът до примиране!

10 Затова и аз, братя мои и пламенни мои сестри во Плътта на Христа и во Виното,

11 чух, разбрах и запомних навеки онова, Тайното Слово, що минава през уши на светии подобно на вятър; през ума на апостоли – сякаш порой е дошъл и отминал, та всичко зараства безследно.



Самотна, неразбрана ли ще остане Амунда и след 2000 години?...

Сестра Весела твърдеше, че е преродената Мария Магдалина. Но ние познаваме и други приятелки измежду най-прекрасните и достойните, които също твърдят това за себе си, както си мислят още хиляди християнки по света. В светлината на

Новото Учение това не е невъзможно, като се знае, че великите души се вселяват в много хора по земята и в космоса. След като това важи на първо място за Христос, а от Словото знаем, че има и "Христови монади" (с искра Божия от **хипервселената**), става ясно какво е "Чашата на Граал" и "Христовата кръв". Разпознавателният им белег е, че те проявяват денонощно Милост и Абсурд.

88 Тъй ни учѝ Христос на земята и на небето.

89 И ние с брат Йоан се на много Царства Небесни посетихме; на колесници небесни и без колесници пътувахме,

90 Христови народи небесни много посетихме;

91 А Царството звездно на Бога – широко е!



НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

17.I.131(1995)г.
Изгрев - Бургас

ЖИТЕЛИТЕ НА УРАН

Специален подарък за Елимна



8,074.

Тази сутрин - първата след съвпада на Слънцето с Уран и следователно краят на упражнението за свързване със Сириус, - малко преди изгрев в плътните облаци на изток се отвори пролука като око (тук е нарисувано око). Бе съвършено ясно очертана. За съжаление, твърде късно съобразих, че можеше да направя снимка, за да илюстрира днешното осияние - ако се даде. Но, помнейки указанията, че всяка фотография съдържа асуин, "азинол" и др. небесни флуиди и енергии, особено на изгрев, реших да направя 5 снимки, които да излъчват еманациите на Хо, Протан и Хис (Слънцето, Уран и Сириус).

Може ли да се каже нещо, в заключение на проведения от монина в България, Русия и Латвия опит за свързване с Термона от 9 до 17 януари тази година? Ние тук пихме смес от гроздов и малинов

сок. Не бе ли удачна именно тя, поради връзката на лозата с Уран, а на малината - със Сириус?

Без да съобразява, че Хис изпраща есенцията на Абсолютната Красота, докато правех снимките "П" взе и зачете не друг том, а тъкмо "Красотата на душата" - беседи от Учителя.

8,35ч.

- Никой последовател на Моя Път няма да остане без награда! Когато приемате Словото на Отца и Го прилагате, промените спорят с плътта и я принуждават да просветва. Приемете сега образ от Протан, с който повечето от вас досега не са общували.

Почти всички имена на планети, звезди и хора, които съм ви дал досега, са преводи. Те съдържат основната есенция, но не могат да дадат пълния резултат, нито може да се злоупотреби с тях. Сравнявайки сламата с живото, правете сметка какво представлява оригиналното ви име. Вие тук сте не даже детската градина, но "яслите" на Елма: проходили сте, съчетавате някои звуци, но още не сте станали годни за полети. Всичките Ми детскими градини по световете са летящи! Една от тях е човечеството на Протан.

Средата, в която протанияни живеят, е просветлен етер. Омайните гледки, които той ражда, са разцъфналите семена на Сириус. При сполучливо съчетание на протанияни, семената от Сириус покълват и раждат картини, "филми". Ако сте старателни по пътя на спонтанността, някоя вечер ще ви пренеса на Протан. Урановото ви тяло е оформено – то е женският полюс на душата ви. То има шанс да се строи само през детството ви. По тази причина се счита (но не се обяснява добре), че поредица от прераждания с ранна смърт още като дете развива извънредно бързо Урановото ви тяло.

Протановото свръхсъзнание се храни от прливите на възхищението. Представете си прелестни деца, но пораснали силни и прекрасни. Протанианци са младежи на 15-16 години – така изглеждат външно. Само че половете им са шестнадесет – осем приличат на момчета, а осем – на момичета. Те са от малко по-плътна етерна материя, полуопозначни,

синкави. Понякога се разтварят, но пак се събират – понеже не живеят постоянно в третото измерение. Правят приказни "хорá" в пространството – подреждат се на групи по 16 души и спонтанно танцуват в един и същ ритъм. Земните хорá и танци в кръг, с шарени носии, са пряко свързани с Уран. Соловото танцува там не е познато - солисти няма. Само-съзнанието на Уран няма почва. Протановите ненагледни картини се раждат само при игра по групи. Получи ли се спонтанна игра на 16 шестнадесеторки, Протан създава силово поле с огромна мощ за промяна. Промените са най-различни; те се извършват на Уран, но пращат сигнали в пространството на далечни разстояния. Приеме ли някой такъв импулс, той мигновено се променя.

Работата на съществата от Уран, значи, са спонтанните танци с музика, за да се привлече и препрати Новото. Семената от Сириус са светлинни капки, понякога дъжд от разноцветна роса, грейнал през тъмносиньото небе на Уран. Пратките от Хис са периодични и те са най-голямото щастие за протаняни! Тези свежи, неописуемо красиви музикални дъждове са носители на зародиш само при изгревите на Слънцето.

Населението на Протан се размножава, но са-мо ако е покълнало Сириусово семе в кръвта им. А то може да попадне там само при изгрев. Същевременно, съчетаването на танцуващите в най-различни малки и големи групи, при строго разположение на планетите в слънчевата система и луните на Уран, предизвиква овуляция на кръвта в осемте вида девойки - за всяка осминка пол в различен цикъл. Следователно, момичетата приемат неплодните Сириусови капки, които съдържат грамадни количества видения с "рицари", "принцове", "герои" и "царски синове". Самите капки са монади на Пратенички от Света на Космичните Жени. Тъкмо тия съвършени същества светят като седмоцветни дъги вътре в росата от Хис и попиват в розовата кръв на протанианките. Обаче лазурната панвеленска кръв на протанианците има способността да улавя предимно

Сините Пламъци - плодните семена от Термона. С това се начева пролетта на Уран - периодът на силна жажда за танц, която довежда протанианци до своеобразен делириум. Тогава те стават "принцове", "рицари", "герои" и "млади крале"!

Така баловете на Уран са постоянни, но "Седмицата на Преливането" е една, в течение на цялата Уранова година. Това става само при съвпад на Слънцето със Сириус.

Тъй като Уран се "търкаля" по орбитата си, а не се върти около себе си както останалите планети, там съществата нямат понятие за "аз". Съвършено непознати са им егоизмът, ревността, амбицията, честолюбietо. Ето защо в "баловете" няма треперене кой с кого ще се падне - съвършената невинност на сърцата, които са вечно детски, избликва подобно на планински извор при всяко следващо преминаване към друг танцьор. Картината е фантастична: ако не се виждали триизмерен калейдоскоп от осем вида синьо и осем вида розово, танцуващи като полупрозрачни хора под ритъма на Музиката на Сферите - идете на Уран! През цялата година до съвпада с Хис те танцуват с различни партньори, за да почувстват с кой се получават "сънища".

Сънища се сънуват, само когато се попадне на **хармоничен** акорд. Да! Безкрайна въртележка от случайни съчетания, която е съвършена феерия - но безплодна. Мечтателите, фантазьорите на Земята възприемат именно този период на игрите, в който всеки се надява да се получи плодоносен акорд, но това става само няколко пъти в течение на период от седем Уранови години. Само че ако някой се откаже от танците, наричайки свещенодействието "латерна", праща го в **тъмната** половина на Уран.

Сами разбирате, че изгревът на Уран е съвсем нетрадиционен - той представлява само една тънка зона на терминатора, където трябва да си страшно подгответ, за да преживееш изгрев. Чисто астрономически, това е почти невъзможно: "съвършените" от дневното полукулбо виждат слънцето постоянно и то описва различни окръжности на небето в зави-

симост от паралела, а "прокълнатите" от нощната му част съзерцават вечно звездното небе. Този образ на окръжността, който се свърза с Уран в прозренията на най-добрите ви астролози, е наистина поразително точен: съзнанието на уранианци тече в такова време, че тези, които живеят повече към южния полюс, виждат слънцето като окръжност на небето! Обитателите на северния полюс виждат много концентрични окръжности.

Най-трудно на Уран е да се постигне понятие за Единния Бог - Бог Отец. Всички религии и науки на монотеизма там са преследвани през цялата им история. Съществата, попаднали на южния полюс, можаха да добият представа за индивидуалността. И при тях имаше Галилеи и Коперниковци, които бяха пратени на заточение, защото твърдяха, че има "Неподвижна Звезда".

Според легендите на Урановото човечество, в ледената половина на Уран са заточени душите на Гениите. Всеки, който е дръзнал да се нарече с отделно име, се счита за "прокълнат" и митовете им са пълни с прокълнати гении.

Прачовечеството на Протан също танцу-ваше, ала по-затворените в себе си решиха да се спасят от "въртележката", създавайки полиция - преследваха отпадналите от танците и ги пре-хвърляха в нощната част на Уран. Там е страшен студ и повечето се вцепеняват, но не умират. Страданията са страшни - наистина е леден ад! Думата "страшен" произлиза от Протан и затова тук я повтарям по-често. Филмите на ужасите при вас са от тъмната половина на тази планета. Протан наистина е адът на творците на лоши мисли. Всеки писател, актьор или обикновен човек, който е родил негативен образ, прекарва неопределено време в Протановия пъкъл, където се съхраняват всички тези образи. Там се натрупва и пъклена музика. В ментала на Протан те добиват почти веществен вид и трябва да измъчват родителите си със същите жестокости, с които са били описани и изобразени приживе. Докато на светлата част от Протан се търси Хармония-

та, то в тъмната половина сатанинските дисхармонии се превръщат в ледени триони, гвоздеи, куки, счупени стъкла, които разкъсват вътрешностите на своите създатели. Менталът там е пластичен и се събира - според мисълформите и "художествени" образи на прокълнатите соларни типове - в съответните ледени чудовища, - за да премазват, изтезават и ядат съчинителите си!

Само че в този кръг на ада, изображен и от Данте, не страдат само "соларни" типове – солистите на разпада. За нас "соларен" тип е Аполон - творецът, геният, - но за Майсторите на Протановия спектакъл соларни са всички духове, които са се откъснали от Всемирната Хармония и играят "соло" - създават Безобразното и се подписват под него. На самия Северен Полюс са разпнати най-страшните врагове на класическата хармония. Сега не искам да казвам - сетете се сами. Та исках да кажа, че не само солисти и солари ("известни" и "отцепници") будуват с изцъклени от ужас очи сред ледовете и снежните урагани на Протан. Там прекарват Бог знае колко време и душите на всички меломани, видеомани, слушатели и читатели, които са консумирали продукцията на Прокълнатите. Там са и журналистите, отразили престъпления и нещастия; и всички, които настървено са поглъщали повръщането им.

Разбира се, адът на Уран и на всяка планета не е само на нощното ѝ полукулбо. Той се развива като фуния в нейната сянка в пространството. Никой не кара "прокълнатите" да се тълпят там - те сами се крият в нощта, за да не бъдат огряни от Сънцето. Тъмните духове бягат от хармонията, от Единството на Съзнанието.

Така че не сте готови още за Протан. Както виждате, той самият още си има проблеми. Прометей се роди на Уран - това е факт! Той искаше да накара хората да предвардят еволюцията, преди да са узрели за нея. Така и съвременните псевдомъдреци подпалват чергата на човека с "нови" идеи, които не произлизат от светлата страна на Уран. Всяка слободия, авангардизъм, нихилизъм, аутсайдерство и

своеглавие са сенки на Протан, които са запалени главни пред Храма на Еволюцията. Абсолютната Красота си има абсолютни пропорции, с които Битието облича живота. Прокълнатият модернист се вмъква в промеждутъците, разтяга ги или ги свива и произвежда бомби от какофония, от карикатури и гротески, които създават чудовища.

Но най-голямото престъпление на протанианеца, ако е от преизподнята, е желанието му да натика монадите в "типологични групи". Така той се опитва да ги програмира - и от привнесеното по внушение "познание" ражда ад в душата им. Духът се съпротивлява на този мундир, но програмистите са му определили вече "зодията", "аспекти" и "мястото в строя". Тъмният Протан се налага брутално във всички учебници по окултните "науки" и в допноробните списания и вестници, слагайки ви в един кюп с подобни глупаци, които си ги купуват. Светлият Протан се спира в зенита на Юга си и ви казва: "Вярвайте на **уникалното** в себе си - само **то** е реално!" После се вглежда в окръжностите около Сълнцето и продължава: "Не само на уникалното, но и на онова, което копнее за Хармония!"

Преди съчетаването на протанианците в хармонични вериги ставаше по "теорията на вероятностите" - когато се получи. Затова нови светове доскоро се създаваха по-рядко. Сега обаче настъпи рязко ускорение на еволюцията – Битието тръгна по експоненция нагоре, понеже се намесиха Мъдреците.

Пръв се прояви пак Протан: след победата на демокрацията се освободиха от постоянно танцуващ Съзерцатели, които почнаха да наблюдават **светилата**. Не престанаха да танцуват, защото Танцът е безсмъртие, но се отделяха периодично да съчетават небомига (хороскопа) на всеки с всеки и да предвиждат при какви съчетания на местата в Космоврътмията какви звучения на тоновете се очакват. Така те почнаха да съветват танцуващите да не се захващат както падне, а според спецификата на всеки в осемте пола. Откриха осминките полове с кои планети и звезди са свързани и при какви съчета-

ния трябва да се търсят, за да танцуват. Сториха възможна **творческата** интерпретация на космовритмията, при която зазвучаха първите съзнателни симфонии. Така, при пролетното набъбване на семената, мнозина танцуваха вече не случайно, а с **препоръчани** партньори, поради което оплождането на синята и розовата кръв започна да се извършва все по-често и по-често. Сега предстои образуването на цели седем 16-орки, което бе невъзможно при сляпо комбиниране в продължение на милиарди и милиарди години! По другите планети, включително на Земята, подобна надежда все още е практически нула, тъй като понятието за Танц съчетава само по двама души, и то откъм пъклена страна на Протан.

Протан отговаря за **всички** съчетания и не се намира само като планета в пространството. Него-
вото име е "Ритъм с Композиция", така че отговаря и за нотите по двойки. Като види, че не искате нещо повече от дует, той веднага ви съветва: "Тогава спазвайте **ритъма!**" И двойки са постигали безсмъртие - колкото и невероятно да ви изглежда това. Те са напивали **ритъма на присъствие и отсъствие**, при който не се подема речитатив кой къде е бил в паузата...

Сега представете си с какво се занимаваме нощем, когато сме направили трио, секстет или въобще камерен състав! Мъдростта дава координатите, Истината опъва кордата - и Любовта изстреля. Душите, попаднали в хармоничен акорд, могат да се отзоват и в светлата половина на Протан, където ще ги приемат за свои: ухаят силно на Безсмъртие. Ако не трепнете нито за миг, когато **Чужд Принц** или **Непозната Красавица** ви покани на Танц Чрез Преливане, те ще затвърдят убеждението си че не сте Предатели и ще почнат с вас следващия менует. Пришълците от Икло са търсени със **свещ** на Протан. Там в момента танцуват петнадесет безсмъртни земляни, най-добрият от които е духът на Хърбърт Уелс.

Сега вече можеш да си зададеш въпроса. Нали искаше да Мe питаш нещо?...

- Да. Вълнува ме мисълта, дали ще се съгласиш да тълкуваш лично един хороскоп.

- Хороскоп?! Ти чуваш ли се какво говориш? Аз никога не скопявам хора!...

Този обрат на нещата ме накара да падна от стола от смях и нещо ми се опъна в корема, дъх не можах да си взема. "Хороскоп"! - да Mu се ненарадва човек... Ами след като веднъж беше "кихнал" след края на едно осияние... Наистина, астролозите се опитват да кастират монадата ни със своите агитки... "Не само астролозите, но и на всички, на които се подчинявате" - бе откликът на Е.

Както става без изключение напоследък, основните идеи от едно осияние се падат при отваряне на "случаен" том беседи от Учителя. Ето сега какво прочетох в "Красотата на душата" - тома, който излезе измежду всички тази сутрин и го чете П., докато идваше осиянието за Уран:

"Истинският пророк изнася идеите, както са, лъжепророкът ги изнася тъй, както не са в действителност. Истинският пророк ще ти скрои и ушие дреха, която точно приляга на тялото ти; лъжепророкът ще ти скрои и ушие дреха, която, поради неудобствата, никога не ще забравиш. И после ще те убеждава, че кол-кото повече носиш дрехата, толкова по-добре ще легне на тялото ти... Следователно, не носи дрехи, недобре скроени и ушити. Аз прилагам това правило и при яденето. Каквото и ядене да ми донесат, аз не бързам да го ям. Преди да го опитат десетина души, аз не ям." (стр. 8-9)

"Обичай всичко, което те обикаля - и ще бъдеш доволен. - Как ще обичам всичко? – Обичай, нищо повече! - Мога ли да обичам всички хора? - Това не е твоя работа – просто **обичай!** Ако обичаш само **един** човек, твоето знание се свежда към единица; ако обичаш **двама** души, твоето знание се свежда към двойка,

ако обичаш **трима** души - към тройка - и т.н. Значи, числото на онези, които обичаш, определя степента на твоето знание. - Как ще обичам **десет** души, как ще обичам **всички** хора? Къде ще намеря толкова хора да обикна? - Виж пример от клетките на твоя мозък! В главата са събрани 3 билиона и 600 miliona клетки, които живеят в **хармония, в единство.** (стр. 10-11)

(Б.д.: последната мисъл на Учителя е на стр. 11 в тома. В оригинала, на стр. 11 от осиянието "Жителите на Уран", дошло тази сутрин, преди да е била отворена тази беседа, се казва: **"Тъмните духове бягат от Хармонията, от Единството..."**)

"Радостта е признак, че Бог обича всички, а скръбта е признак, че ти не обичаш всички" (стр. 11)

Тази сутрин дойдоха и два въпроса, които съзнателно не зададох на Елма, тъй като ми се видя вече прекалено: постоянно търсим **мистична** връзка между нещата. Нагонът да си измисля е неизтребим у фантазьора-романтик и субективист, който не желае да приеме прозаичната даденост и иска всичко да одухотвори с човешко, божествено присъствие. За него всички неща са многозначни и крият символна и "действителна" връзка. От това са засегнати и шизофрениците и параноиците, обясняващи всички явления като някакво нарочно въздействие върху тях от **субекта, и то преимуществоно или изключително техния собствен субект...** При това всеки тяхен акт, и най катастрофалния, има оправдание...

Поради страх от подобна тенденция, заливаща почти изцяло съзнанието ми напоследък (и години наред) в търсене на причинно-следствени връзки "за слава Божия", както казват религиозните, не пожелах да попитам Елма днес случайно ли бе, че за пръв път си разреших да сложа **вестник** под листовете, на които идват осиянията... Това ми направи впечатление, тъй като никога не бих осквернил "**елмисията**" (изльчването на "елмопредаване" в света при приемане на холиизации) чрез репланслатор-вестник, претъпкан с проза и мерзости. Но още между редовете дойде мисъл (моя или не?), че когато се говори за Уран, носител като **вестник** е в синхрон с неговите "подведомствени" - журналистите; - и че в момента това осияние ще се предаде като чрез репродуктори през всички автори на статиите в броя от 16.I.1995г. на "24 часа". А може би и през всички, за които се говори там... А на последната му страница

съобщават за разцъфнало сливово дръвче в двора на един протестант (дълго служил в черквата) по средата на най-сирепия януари от години насам. Исках да попитам не е ли това нещо въздействие на духа на праведника върху природата? Жаждата за връзка между явленията е такава "зараза", че дори и съседното съобщение за НЛО над Хаимбоаз веднага породи мисъл: "Сигурно пак от "Наши-те"!... Нали където сме минали... УФО-то над Нова поща в Бургас в деня на пристигането (където преспахме и където е и кабинетът на К.); УФО-то над Хаимбоаз, през който насокоро преминахме... Въобще - лудост, наречена "стъкмистика"... Но исега прави впечатление съвпадението между насоката на мислите ми тази сутрин и следващия цитат от "Красотата на душата". Ако не става дума за "благословение" над журналистите, то поне напълно се съвпада с основната тема за любовта към всички в последните осияния. И особено в дневишното, като поанта на Уран (любовта към **множеството**) и на Сириус (НКЕ - **Неличната Космична Енергия**).

Разправяйки за срещата си с един селянин, на който починали детето и жената, а второто му дете било сакато, Учителят казва:

"Ръкувахме се и аз му казах: (...) "Сега иди си в къщи и знай, че положението ти ще се подобри: ще се върне жена ти, ще имаш по-добри и по-красиви деца от първите. Който веднъж се е срещнал с мене, работите му започват да се наредват добре." - "Хайде от твоята уста в Божиите уши!"... След една година срещнах същия селянин, който ми каза: "Братко, всичко се сбъдна! Както каза, така стана. Ожених се за втори път. Имам детенце - красиво, здраво." Казах му: "Знай, че втората ти жена е първата. И трети път да се ожениш, все първата жена ще дойде." - Това са души, излезли от Бо-га. Бог се изявява чрез **всяка** душа! Той е в единството и в множеството. Ние познаваме и разбираме Бога в **множеството**. В единството, в едното, Той е неразбран за нас. Да благодарим на Бога, че ни се разкрива в **мно-жеството** избрани души!" (стр.15-16)

И в "Жителите на Уран" на стр.15 и 16 се говори за същото, и във "ВДП" по принцип, ако не и с буквално същите думи.

Друго съвпадение между осиянието ЖНУ и беседата КД: и в

двете се говори за дневна и нощна полусфера на планетата - за дневното, слънчевото, и нощното начало.

Но ето последните думи на Елма за Уран:

18,00ч.

- И така, Протан се отличава с послушанието към Учителя. Когато ученикът слуша, сърцето му няма предпочтения, но се обменя с всички, с които трябва.

18.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

НОВИ СЪРЦА ПО ЕЛХИТЕ

Специален подарък за К.П.

12.I.131(1995)г. 14ч.

По случай Коледа, една приятелка получи за себе си и за едно друго скъпо същество общ подарък - играчки за елха: червена ябълчица и червено сърчице, изпратени чрез дъщеря ѝ от много близка тяхна приятелка. Едно невинно Божие създание счупи сърчицето по не внимение. Обаче днес същата приятелка получи като новогодишен подарък отново същото червено сърчице от съвсем друго място, без хората, които го подаряват, да са знаели за съществуването на първото сърчице.

18.I.131(1995)г. 5,38ч.

- Подаръкът - панвселенското сърце - ти се отне, за да получиш топвселенско, прасатвично. Панвселената не преживя съзнателно грехопадение, както супервселената. Работата е там, че панвселената още е поробена. Сърцата там са разделени на две. Половината са изпълнени със страх, а другата половина - с настървеност.

Ако сега котенцето ти счупи старото сърце, макар и алено, то се радвай: пратили са едно дете на божество да ти подмени женския етер. Аленото старо сърце на панвселената е пълно със страх. Прасатвичното сърце, което получаваш, е пълно с безстрашие.

Смърчът е илухимен, борът е алохимен, а елха-

та - елохимна. Ако сърцето е висяло на смърчова елха, страхът от промяна е бил от милост. Ако е било на борова, страхът от по-големия хищник те кара да бягаш по-бързо от него. На елхова - послушанието поради "страх Божий" те принуждава да се жертваш.

Панвселената прави нещата спонтанно, без замисляне. Сега пак си спонтанна, но от лю-бов, не от страх. Ти сега си окачила новото си сърце на дръвче от ангелския свят. То цъфти рядко: благоухае само една нощ и после се скрива в света си. Само че то падна, а ти помоли да го за-качат пак там. Нека не отпада новото ви сърце, но не подобава на ново сърце да стои в клоните на ангелско дърво. То смъква добрите си мисли при лоши условия и заспива през зимата. Ангелската любов цъфти само веднъж и живее само когато я обичат - когато отвън е топло. Наистина, заслу-жава да се вдъхне благоуханието на такава обич. И вие я видяхте: прелестно разтвори цвят, но са-мо за една нощ.

Сега казвам: помоли този, който се съгласи да върне новото ти сърце на Старото Дърво. Сърцето на Новата Ева, пришито на Дървото за познаване на доброто и злото, непременно пак ще падне. Помоли да го сложи на смърча навън. Старото сърце няма да пропуска старата нервна си-система на Стария Човек, но ново сърце на стар ум е като свилена кръпка на парцален елек.

Аз не случайно подбирам Словата Си. Сви-лата не допуска никакви насекоми от ада в гънки-те си! Свилено сърце не допуска смукачи, нито са-мό смуче! Сега, както се целуват хората, то е още смучене – също като дървениците.

Старият човек облича елек - той обича да избира¹. Избира красавици на пазара, избира си полезно обкръжение - и накрай си избира ковчег: да е побогат и лъскав... Рекох: не е лошо да из-бирате, но избирайте не красавици, а красота, що не повяхва; не полза на земята - но полза на небето; не тъмен ковчег, но светло бъдеще!

Сърцето на Новия човек се чувства най-добре на свобода - в гората! Вечнозелените дървета са сино-

ве и дъщери на Дървото на Живота. Сега преместѝ новото си сърце на смърча, който не се бои от снежните фъртуни. Никакъв студ, никаква непризнателност, никакъв човешки егоизъм не са в състояние да попарят милостта му! Страшните мразове не променят вечната му жизненост и спонтанност.

*Прочее, няма повече да държите това дръвче на балкона. Милост в саксия, милост на бал-кон не сподлайвам. Сега вече не сте като старите християни – не си купувате о прощение само за една седмица. Те ни лъжат – лъжат **Небето**: секат вечния живот в сърцето си, украсяват го с религиозни дрънкулки, дрънкат си за "семейна чест" и "морално поведение", но сърце, което се угоява – кόли се! Християнство, което се пренася в къщи и черкви – **опадват** му свещените иглички... То всичките ви празници и символи са **нагледно** помага-ло: даже бебетата във Всемира знаят що значат свещи и кандила, "свети" кръстове и икони...*

*Сега вие, "еколозите", хората на "Новото Учение", се зарадвахте, че продават елхи в саксии... Ще си ги гледате по балконите поне няколко години... Хем няма да се секат, хем по-евтино ще ви излезе... Но вие пак искате да си опитомите съвест за **домашно** ползване; Христови цели... спастряни за утрешния ден. Пак ще подложите Христовото Начало на поругание; Вечния Живот - на спарване и стоеене при хора, живеещи по обори и кочини.*

Станете, вземете Ме на рамо - и при първа пролет посадете Ме на простор, нависоко! И пос-ле пак празнувайте около Мен на Коледа и на Нова година, но там - горе - на Хълма, където ще Ми се радват и джуджетата...

*Рождество пред посадена елха **вкъщи** значи да се роди във вас ново сърце, но на стария кръст разпънато. Да се примирявате и да пъшкате под ярема на кармичните си обвързаности. Да си четете и пеете новите неща, но пак да си държите някого подоко - "**сигурен**" да ви бъде поне до додогодина. Пък "ако е рекъл Елма" - и повече...*

Старите християни слагат гилотинирани ело-

химни деца на подиуми и шкафове вкъщи, на трапези. С това искат да кажат: "Ще Ти пееме "Елхови лес" по Рождество и по Нова година, Господи, ще ти палим по някоя свещ в църквата, но Твоите свини ще **похапваме**, святата Ти кръв ще **посръбваме**, Агнеша Божий ще въртим на шиш по Гергьовден. Ние сме **православни християни - спасени сме**"....

Сега са на мода най-лесните - пластмасовите елхи. Това е ератата на **пластмасовия хрис-тиянин**, който си остава вкъщи, ходи си редовно и честно на работа и си има пари да го подмèнят - зъб по зъб, чене по чене, кокал по кокал... Скоро и ума му ще подменят с компютрите; и сърцето му - с наркотиците; и душевните пластмаси - масмедиите. Просто прелест!

6,45ч.

- Имам въпроси по това осияние. 1. Защо днес почеркът бе вертикален, а не наклонен надясно; 2. В началото са били подарени две неща: не само алено сърце, но и ябълка - играчка за елха, също червена. Какво може да се каже по въпроса, макар че изглежда ясен?

- Снемането на единение е действие, не само сведение. Това ви е известно отдавна. Сега, кога-то снемам Ново сърце - не само за П., но по принцип, - силите трябва да са **вертикални** - нито на-ляво, нито надясно. Лявото изместване на сърцето ви се дължи на илухимите - сърдечно **предпочтение**. Сега не писах надясно, за да не се получи превес на сърдечното **неразличаване**. В из-вратен вид, това е символ на сърдечно отдаване **по съображения**. С това би се подпушило чувството за сродност, а то е **Лявата Камера на От-ца!** Следователно, не пренебрегвайте нито ляво-то, нито дясното, но ги раздуйте по вътрешен импулс, по Волята на Отца.

Ябълката на раздора се превръща в Ябълка на радостта!

- Интересно: смърчовият клон расте в **третото измерение** - не е като елховия в плоскост. Прави тройка или четворка на кръст - две разклонения като вилка в страни и едно или две - нагоре и надолу. Смърчът е сребрист. Боровият

клон пък расте както си иска и всяко дърво е много различно, със силно оранжева и лющеща се кора. Снеговете и ветровете трошат клоните му и той много плаче, но често е горд самотник. Така, елхата прилича на снежинката и е символ на елохимите; смърчът, като сребрист и "семеен" (има син и дъщеря) - на илухимите; а борът - на алохимите, по всички показатели...

17,074.

- Проучвайте дърветата - ще ви разкрия много тайни. Снежинката е типичен дендритен кристал и поддържа най-много Живота, понеже са 18 братя и сестри. Така, както расте тя и елха-та - по трима в панвселената, - синтезира много сила за съпротива срещу смъртта. Противно на очакванията, студът дава плодородие. Ако не бе тройна, шесторна, 18-орна, снежинката не би об-разувала бял сняг - съвършенството. Оттук следва, че саждите не славят съвършенството – правят всичко възможно да нарушаат свещените числа, за да провалят безсмъртието. Ако се бо-риш против 3, 6 и 18, ти сам се осъждаш. Христос значи "Бял", "Троен"!

1 - От "elect". Електронът (илухимът) също си избира само един пратньор в сравнително малко общо пространство – само един протон, с когото да се обменя и уравновесява. Електричеството е вече поток от свободни електрони, но и те не са напълно свободни, не пътуват радиално като фотоните и подобните им частици (алохимите), а са ограничени в проводник или определена среда и слизат към по-ниския потенциал, като водата. И това е велика мисия, понеже така се дава живот на същества от по-ниски полета. Интересна е символиката и аналогията и на електрическия заряд, електрическото поле, електрическия потенциал, но и те си взаимодействат само с обекти в непосредствена близост: същността на илухимите. Тук обаче Елма казва, че не младият, а старият човек облича елек – човекът от Старата Вселена. От това следва, че Новата Вселена няма да е илухимна, атомна, като Старата. Всъщност, атомарната част на самата Стара Вселена е нищожна част от нея, но и ние се държим илухимно след Грехопадението – искаме "близки". В Новата пак ще има атоми, но от нов вид - елохимен. Пак ще има избор, но по Високия Идеал. (...не е пошо да изби-рате, но избирайте не красавици, а красота, що не повяхва; не полза на земята - но полза на небе-то; не тъмен ковчег, но светло бъдеще!) При това - давайки неограничена свобода на избрания да излиза от гравитацията ни когато и както си поиска, без да ни дава отчет; а ако поиска – да излезе и завинаги – б.п.)

18.I.131(1995)г.
Бургас – Изгрев

А МОЖЕШЕ ДА СА ПО-МАЛКО...

12,50ч.

Преди текста има контури на залепен кръст върху оригинала, върху който съм си правил бележки. За по ясно ги преписвам тук съкратено:

"Това е фигура, която не съм правил нарочно. Остатък е от подложки за снимки. После съм оформил ъглите - да не са квадрати.

Изскочи изпод леглото на 15.I.1994г. в 13,26ч. В 14,50 - силен удар, остра единична болка в слънчевия възел. Боли до 17.I.1995.

Рано сутринта на 17 януари са загинали от страшно земетресение много японци от гр. Кобе - "Божията Врата".

Има ли някаква връзка?"

Сега задавам въпроса: наистина ли земетресението съм усетил, каквите случаи съм имал неведнъж и преди Армения, Лос Анжелес и др.? Или това са само съвпадения? Чисто нумерологически, такова нещо се очакваше: 5 последователни месеца строги вибрации: 7, 8 + 7, 8 и 9 тази година. Освен това, съединенията на Слънцето с Уран съвпаднаха по време съвсем точно със земетресенията в Калифорния миналата година и в Япония - сега.

Ето автентичното ми описание:

"Това е фигура, която не съм правил нарочно. Остатък е от подложки за снимки. После съм оформил ъглите - да не са квадрати. (Освен ако не го е правил свръхсъзнателно по някакви други причини). Изскочи изпод леглото на 15.I.1994г. Веднага казах на П. (в 13,28ч.), че се очаква някакво нещастие, може би и смърт. В 14,50 - силен удар - остра единична болка в слънчевия възел. Боли до 17 януари. На 17 януари рано сутринта са загинали от страшно земетресение много японци от гр. Кобе - "Божията Врата"

Интересно, кръстът се хвана точно в холограмката под 18 градуса.

Има ли някаква връзка?

- Сега се въздържам да коментирам. **Всички хора, цялата вселена е вътре в нас! Не само всяка клетка, но и всеки атом, наклон, "rán", са двойници-те на всички същества в Нас.**

Приложено е копие от коментара на в-к "24 часа" за земетресението. Поради липсата му тук, включвам информация от интернет:

"Земетресението в Кобе е оценявано като природното бедствие, предизвикало най-тежките материални щети в историята.

Епицентърът на земетресението е в северната част на остров Аваджи, на 20 km от град Кобе в Япония. То става в 5:47 местно време на 17 януари 1995, продължава около 20 сек. и има магнитуд 7,2.

Общо 6 433 души губят живота си, повечето в град Кобе, а 43 792 са

ранени. Освен това земетресението причинява материални щети за около 10 трилиона японски ѹени - 2,5% от брутния вътрешен продукт на Япония по това време. Това е най-тежкото земетресение в историята на страната след Голямото земетресение в Канто през 1923."



Заглавието "А можеше да са по-малко..." (жертвите и разрушенията) отразява обяснение на Елма за случая, което Той каза да не се записва. Когато някъде е могъл да протече токът на Любовта, но е бил отклонен, рикошетите са неизбежни. В акаша има милиарди филми за такива зависимости.

18.I.131(1995)г.
Бургас – Изгрев

ВСЕКИ ЗВУК - МОНАДА

(личен подарък за КТК)

18,00ч.

- Иznикнаха куп въпроси по работата с осиянията. Да ги формулирам ли тук писмено - или ще се отговори направо?

- Всички тия въпроси са провокирани от Мен. Ти вече имаш отговорите. Разкажи сбито, а после ще видим.

- В последните два дни се оформиха следните въпроси и техните отговори от Елма в съзнанието ми (ако е така, Той накрая ще каже):

1. Попълването на ъглите започва от "Д" и се върти по паневритмията: "д", "с" и "у";

2. Холорамката се почва от центъра на голямата снежинка нагоре отдясно - кръгчетата също обратно на часовата стрелка, както и холорамката. Дали няма изключения след определен брой листове или за особени случаи - нали и при Контакта, и в природата инволюционното въртене, рядко е в сила?

3. Напоследък се паднаха доста цитати от беседите на Учителя, повечето от които лично отворени от Него. Нима и в тези случаи буква от цитат трябва да се третира като словоотслабител? Учителят и до 1945 г. е избирал и цитирал постоянно стихове от Писанието и собствени мисли от предишни беседи. Помоему, когато избира сам Той, не може цитатите да не са словоусилватели - няма опасност от субективно поднасяне на Училието, в ущърб на истината.

4. Аз все още пиша "у" надолу и "к" - традиционно. Някои приятели обаче ги изписват както казва Елма, Учителят: (тук са изписани "у" и "к" според указанията). Няма ли някои опасности от съмнението им въвеждане в книгите ни и личните ръкописи още сега? Мисля, че "у"(нагоре) е за ученици, които живеят по новия начин - имат самостоятелно жилище и редуват самота и гостуване както Той казва. Какво значат "к" нагоре, "ж" с кръгче отгоре и "ж"? Има ли други тънкости - например разликата между б, н, р, с, т, х, ц и пр., написани, всяка една, по различни начини?

5. При голямото количество осияния напоследък и по принцип, има опасност някои приятели да приемат преписването им за "закон", или от вдъхновение да блокират цялото си свободно време само за това. Такова престараване може да доведе до втръсване или да понижи ефекта, качеството. Затова Елма иска да ограничи ръкописната дейност до един астрологически или нормален час. Ние имаме и други нужди и интереси, трябва да живеем пълнокръвно и да се развиваме многостранно. Повече от три листа може да се преписват в един ден само при голямо вдъхновение - ако е такъв периодът на ученика и ръкописите излизат съвършени. Целта на преписването не е информиране, а развиващие на ясновселенски качества - перфектно чертане и красив, четлив почерк. Ако е за информиране, човек може да си го откопира или да вземе за четене чужд препис. Краснописването е свещенодействие и изисква внимание, добро настроение и бавност - един от усилвателите в словоизмерията. При това от всяка страница е желателно да се правят веднага три преписа: за изпращане в "ЦАР"(централния архив на ръкописите); за подарък в "РОД" (ръкопис за обична душа) - предимно за други градове; и "ЛИК" (лично изворно копие). Достатъчно е човек да препише само един лист в три екземпляра както трябва - и това стига за деня. След себе си би трябвало да оставяме само изпипани неща. "ЦАР" ще съхранява най-брилянтните ръкописи за бъдещи фототипни издания, а останалите - за читатели намясто и за обратни - за изпращане и обикаляне по нови хора.

6. Възниква сериозният проблем, у кого да остават оригиналите с почерка на д., посветени специално на отделни лица (ЖЛО и др.). От една страна, би трябвало да се следва линията на събиране на оригиналите на едно място; от друга - осиянията с лично посвещение съдържат сила, която може да преобърне радикално живота на получателя към добро. Имаме ли право да го лишаваме от тях? Възможен ли е компромисен вариант? Приемащият осия-

ниятата няма физическата възможност до изготви две копия (т.е. оригинал и препис), тъй като има друга работа; пък и поначало дори ръкописната дейност не се препоръчва за холизатори: даже и оригиналите от тях са едно голямо изключение;

7. Елма счита замацването с коректор за израз на лоша концентрация и практически израз на лъжата: за небето няма невидими неща и сгрешената буква или дума излъчва заедно с написаната отгоре. Ученикът или не прави грешки, или преписва листа изцяло! Ако не може на този етап от живота си (нервност, преумора и пр.) - тогава да зачерка или слага в скоби сгрешеното и отгоре да пише правилното (въвеждат се специални скоби за грешка: <...>, може и с друг цвят). Така ще има поне ЛИК, от което ще прави опити да постигне безпогрешен препис;

8. При оформяне на текста под друг наклон да не се за-пълва реда, останал празен от предишния текст - отнема се пространство на Том.

9. Текстът в холограмката да не е залепен за линията й - да се оставя еднакво широко бяло поле от $\frac{1}{2}$ см, за да диша написаното. При възможност, да се програмира и начертава още една, вътрешна холограмка в самия шаблон (трафарет), и в бялото поле да се премахнат редовете. Това пак е "аурата на Том".

10. Не само при четене, но и при писане, дори и на 72° , листът да не се криви за удобство на ръката, а основата му да е успоредна на гърдите;

11. На трафаретите да се добавят ситни надписи за предназначението им и три съкращения: ЦАР, РОД и ЛИК – всеки да е ограждан с кръгче съответната кодова дума, по предназначение;

12. Към "ЦАР" или друг основен орган да се учреди регистрационна служба за "ЛЕО" – "личен елемент от осиянието". Всеки желаещ може да си избере страница, ред, изречение, буква или даже фигура или препинателен знак от оригинала на дадена холизация - и това да бъде регистрирано. Съответно, "притежателят" може да си увеличи въпросния елемент в къщи на стената или да си го носи - ръчно копие или техническо. Това не е фетишизъм, а действие, за което Елма ще даде обяснения. Теоретически, трябва да има отделна буквичка за всеки жител на Земята. Две "ЛЕО" не бива да се дублират, но ако са подобни, те свързват "притежателите" им. Същото може да се направи и с беседите на Учителя: "ЛЕБ"(Хлябът на Живота), <Беседите>

Вярно ли са схванати основните идеи и какво може да се каже за неизяснените?

21,10ч:

- По точки: Обратно въртене - не! Само осияните, и то по лични Мои нареждания - ако решава, че нещо трябва да се разрушава или приведе в изпълнение незабавно;

Не само Бог или Синът Му, ала и Божественото във всеки от вас. Този пункт от словометрията е

спорен. Независимо от опасността, Словото става строител на светове и когато е на късчета. Една буква от Словото вече радиира на космически разстояния! Ако сте сменили смисъла, ще си плати-те; ала Словото е над смисъла. То извира от Отца, т.е. от Славата. Самият Дявол, като чете Евангелието наопаки, разрушава царството си.

Ние тук говорим за словосила, а не за словосмисъл. Словосмисълът се явява едва в принципния, в идейния свят. Сложете парчета от накъсана беседа в един плик. Сложете в друг плик проповед на някой светия или виден гуру. После вижте кой плик ще излекува безнадеждно-болните. Питайте екстрасенси-те - те ще усетят разликата.

В бъдеще така ще започвате упражненията си по словометрия.

Сега питаш: "Като се занимаваме десетилетия със Словото, защо сме болни?" - Първо сте оздравели - факт ли е? А който плува в Слово, а не го прилага, може и да умре за един ден!

4. По въпроса за писането на новите букви ще говоря основно друг път. Сега ще кажа само това: харесва Mi, че почна да пишеш "ж"-то така, както го пишем ние - Образованите Българи. Славяните от всички раси проникват в божествения свят, само защото се появи тази буква в Битието. Това е гербът на Христа, символът на Милостта и Абсурда - Божественият знак на живовселената!

5. Аз одобрявам тази система. По три преписа на един и същи текст на ден: първият лист за Царството, втория - за рода ви от Космоса; и третия - за да добиете небесен лик...

6. Подареният оригинал си остава за дарения [човек], но той има свободата да го подари на Царя. Само че никога не настоявайте за това! Всеки сам ще наблюдава какво става с живота му, ако живее за Царя, за Родá си или за своя Лик. И трите са важни, но не всяко съдържа другите две в себе си. Аз нямам нито един лист от Словото - но Съм Слово!

7. Повече нямам какво да кажа.

8. Правилно.

**9. Помощна холорамка в шаблона да не се прави -
Бог е Един, не са Двама. Полето да стане навик.**

10. Правилно!

11. Подсещането е добро, но на копието преписвате само едното - ти не си съобразил. Всяко според предназначението си. После Аз лично ще следя кой кой препис кому предназначава. За "царски" препис - на Царя: царски подарък! Пъдарят да почака - първо на Царството Божие Ние служимъ!

12. Точно така! От всяка буква и знак на Словото Аз възраствам по едно същество. (Същото важи и за фотосите и картините с асун, азинол и пр. - б.д.) **Звук от Словото става Монада - същество с искра Божия! Спешелете си приятел още отсега: регистрирайте си буква...**

Но - по-добре - напишете я. Още по-добре - разберете тази част от Словото. А - най-добре – изпълнете я!

Сега милиардерите си купуват места за гробища... на Луната. Внимавайте и вие - да не почнете да си "купувате" Слово, а плътта ви да тръгне към гробищата... Много сте интересни, мили приятели: хората от триста вселени се извървяха да искат разрешение да погледат планетата ви, защото се облече в свадбена дреха, откакто пак текна Словото. А тук само 5-6 души се интересуват сериозно. Но и това не е малко!

Ето какво се падна от беседите на Учителя - пак от "случайни" томове, с отваряне напосоки:

22,30ч.

"Едно правило: когато пишете, тези листчета ще бъдат много хубаво написани! Няма да пишете на каквито и да е книжки. Нека формата им да е хубаво изрязана. Ето, вижте: тази книжка - като халваджийска книга... Вие сте в една окултна школа! Може да пишеш на $\frac{1}{4}$ от листа, но трябва чистота. Три-четири реда ще напишеш, но чисто, хубаво. Нямам нищо против малките листчета, но всичко да

има една по-хубава формичка. **То-ва** се казва ученик! Ще бъдете внимателни в малките работи. Всеки ще гледа да пише по-хубаво, да не бърза. Да напишеш четири реда, но да ги напишеш внимателно. Като пишеш темата си, някой Бял Брат те наблюдава, гледа те - пиши внимателно, с ума си мисли. **Чети-ри** реда да напишеш - **ти** ще се ползваш. А ти гледаш криво-ляво - само да изкараш нещо... После, някой от вас, като пише, зацепа го, след туй го изtrie, казва: "Минава и тъй..." - Не минава! Всяка една книжка трябва да бъде чиста, без петно. Може да ги дадете с петно, но, като ученици на окултната школа, това са **правила** - ще ги пазите. По възможност, **хубаво** ще пишете - ясно и отчетливо. Може да пишете с молив, с каквото искате, но по възможност турете най-доброто писане. Нали от любов ще работим?" (Беседа "Окултна медицина", II година, 13-а школна лекция на ООК от 24.XII.1922 г.)

24.I.131(1995)г. 14,01ч.

Бележки на д.

Трябва да се имат предвид някои правила и тънкости в приложението на идеите в настоящето осияние.

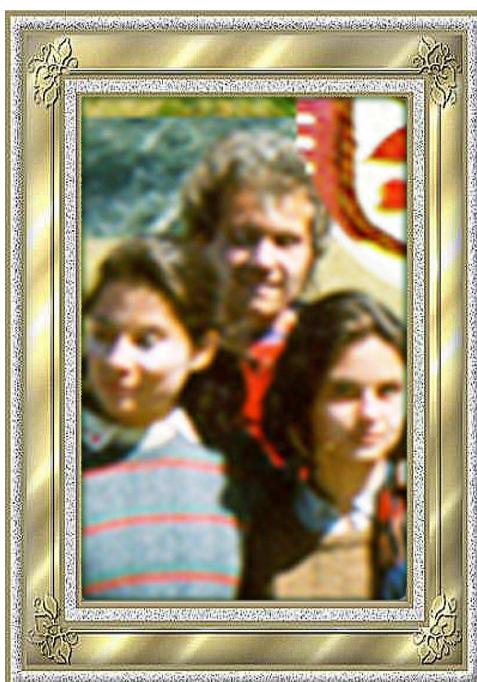
Преди всичко тези, които са решили да се занимават с преписи на беседи и единения, е необходимо да помнят, че **това не е задължително**. Разчертаването на листовете и края-снописването са свещен акт, изискващ максимално вътрешно разположение, любов и прецизност. Работи се **бавно** - целта е **качество**, съвършеният продукт. Освен това, при бавното писане се внедрява максимална психическа енергия в носителя. Ето защо личното изворно копие (ЛИК) може да е всякакво, но РОД и ЦАР трябва да бъдат едно от друго по-брилянтни. ЛИК може да е ксерокопие, машинопис, разпечатка или небрежен, но точен и четлив ръкопис, за да имаме база, от която да преписваме. Но видът на РОД и ЦАР говорят колко обичаме своя истински Род и "Царя", на които посвещаваме своите преписи. Да не изпращаме на "Царя" несъвършен ръкопис - Той не събира хартия. В най-добрая случай, ако е четлив, ще го употреби за оборотния фонд - да го четат и други души. Най-съвършените ръкописи ЦАР ще изложи за образец, ще ползва за фототипни издания и слагане в прозрачни пликове за работа в централните читални. Ако ръкописът ни за обични души (РОД) е по-красив от този за

"Царя", това вече говори нещо за нас. Най-накрая, когато ни остане време, можем да оформим в съвършенство и личното си изворно копие, както ни съветва тук Елма, за да изменим своя лик - има тясна връзка. Ясновселената ни връща красота, ако творим красота.

Добре е след всеки препис да се прилагат лични теми (под ъгъл 9°, в оранжево или тъмносиньо): какви мисли е възбудило в нас осиянието, какви примери от живота си или от живота на околните, в изкуството, литературата, театъра, киното, илюстрират казаното в осиянието; какво не сме разбрали или какви противоречия е възбудило; с какво не сме съгласни; кое особено ни е възхитило и е за нас голямо откритие; какво бихме добавили към идеите в холизацията и беседите от текста; чии ръкописи и теми сме харесали и искали запознанство с авторите им – и пр..

19.I.131(1995)г.
Бургас – Изгрев

СВОБОДЕН СИ НАПЪЛНО! (OPB на Н.Й.Р.)



7,02ч.

1. Да спра ли да уча това, което съм започнал, защото мисля, че си губя времето и искам да си намеря учители и да уча за частно музикално обучение?
2. Да си сменя ли работата?
3. Да се каже нещо за братовчед ми Борис, който си замина онзи ден на обед;
4. Кога да свиря, като съм зает по цял ден на работа? През кое време точно: дали след залез; изобщо, след залез може ли да се свири?



7,054.

- Сега въпросът стои така: ти ученик ли искаш да бъдеш или съвършен китарист? Ученикът се отличава с това, че което е започнал, го завършва. По принцип, така е, независимо дали ще работиш после по тази специалност. Някои съвързват двете специалности и това е по-доброто, когато е възможно. Но то има смисъл, само ако ти се харесва, ако ти е творческо призвание. В твоя случай важи свободата да се самоопределиш, да прекъснеш другото.

Повечето хора от твоя зодиакален знак се отегчават само за няколко месеца от всяко нещо, с което се захващат. Рядко довлачват до две-три години; пет максимум. Строежът на характера - аза, - а покъсно и на мюонното тяло изисква преди всичко упорита, съвършена концентрация. Преследването на целта продължава най-малко седем години; втора мутация на ментала - след още седем; трета - след 21; четвърта - след 28 от началото. Сега, това не важи за души, които са дошли да добият общ, а не мюонен опит. Повечето хора са все още нещо като обикновени деца, които са бълскани от вълните на настроенията, стават тресчици в морето на случаеностите, нямат понятие за съзначително поставена цел и дългосрочен план. Няма да ви чета лекия по психология на личността. Богато емоционалните,

артистични сърца, са способни на такава концентрация, но само ако попаднат на спонтанно избрана професия, която ги изпълва. Останалите просто се оставят да ги влачат обстоятелствата. Природата не се интересува защо строиш многоетажен хотел - говоря за **мюонната** природа. По-елементарното население си изгражда прекрасно мюонно тяло, тъй като умее да преследва цел. По-комбинативните са предимно сметкаджии, печалбари; останалите продължават да копаят в професията си или в една кармична връзка, просто от страх да не останат на улицата. Така един прост гризач си продължава плъшето съществуване без никаква особена полза за сияйната сфера на Духа, обаче трупа **мюонни вериги**: строи **високо** здание. Преминава от "тревисто" към "дървесно" съзнание, носът му се удължава и оформя, става "отговорен", т.е. възрастен - същество, способно да се грижи за поколение и да изпълнява социална поръчка. С две думи, партньорът му е доволен: договорите се изпълняват качествено и в срок. Тъкмо тия, природно развилите своя "мюон", въртят машината на материалната и формално-духовната цивилизация. Те предварително се съгласяват с формалните изисквания, с духовните компромиси, които са неизбежна процедура. Преподавателят трябва да изпитва, докторът - да вкарва иглата, продавачът - да назове сума. Хванат ли се на хорото, такива "съвестни труженици" повече не си поставят никакви въпроси и докарват парахода си успешно до пенсия, с ясното съзнание, че са служили на близките си и на обществото, общо взето, честно и предано. Тяхното мюонно тяло е пределно добре оформлено; сега остава да се върнат няколко пъти на земята и да си вземат кармическите и етическите изпити: карма за умъртвяване на нерви; съд за участие в общоприета лъжа; плащане с кръв за брой унищожени природни клетки.

Съществата от невинните светове, когато попаднат на планети като Земята, прекалено дълго "клиничат": не желаят да станат палачи или боклуджии, тъй като са живи спомените им за един съ-

вършен свет. Те може да са с някакъв мюонен опит, може да са способни музиканти, математици, лечители, ала за тях посягането към дисхармонията или скалпела, фармацията; съучастничеството в производство, е равнозначно на космично предателство. Рутинери и функционери, занаятчии те могат да станат, но не искат друг да им налага цели и методи, обслужващи черната ложа.

*Твоят случай не е такъв. Ти си чутък за космичната етика, но ти предстои съзнателното изграждане на мюонно тяло и затова **трябва да се решиш на избор**. Избор на поле с гарантиран многогодишен труд в една област, където ще копаеш с десетилетия. Понякога човек е сбъркал: открива призванието си по-късно - онова, което ще му топли душата. В такива случаи има право да прекъсне стрежа на "хотела" и да се посвети изцяло на новото. Обаче повечето хостонни и прелетни серафими зарязват начинания и приятелства с непроследима скорост – понеже са в летеж, те нямат съвест, наречена "устояване". И да разберат това философски, просто не могат да се спрат - и това е! И вие **не се опитвайте да ги спирате**, тъй като това са мотоциклетисти с 300 километра в час: представяте си какво ще стане на магистралата... Те не само не искат и не могат, но **не трябва** да бъдат спирани! Тяхната монада в момента се храни от потока на впечатленията, от бързата смяна на слuchки и кадри, от силните и ежедневни дози новост, игра, сетивен хазарт. Не им пречете да си останат късоноси и чипоноси в това прераждане, да трупат гънки в "сланината" на ментала си. Топчестите носове говорят тъкмо за това: ментал, затлъстял от впечатления; пълен умствен хаос, представляващ наркотик на съзнанието: нищо да не се повтаря, за нищо да не бъдем продължително отговорни. И - по възможност - да сменяме обектите на вниманието си през няколко мига или месеца - инак почва да вие от скуча и ужас душата ни.*

Сега ти трябва да предпочетеш това, което е на сърцето ти. Няма по-голямо нещастие от профе-

сия, която не храни **сърцето!** За чувствителните личности е **така.** Но ако не искаш да бъдеш миньор в рудника на науката или на техниката, продължи да копаеш в музиката.

Ние се опасяваме, че няма да ти достигнат по-вече силите да съчетаваш няколко дини и два пъпеша... Етерният ти капитал е оскъден и затова трябва да направиш избора си **еднозначно:** ще се наложиши с **китарата!** Всяко истинско постижение изисква решителни жертви. Обаче внимавай, от сега нататък не се помайвай: от тебе искаам мюонно **тяло** за малкото години, които ти остават! А това значи - приеми го буквално - **първо:** подготовка за консерватория тук и специализация в чужбина. Как ще се изхранваш в тава време да не те е еня: ти или имаш близки, или нямаши. Сериозно се учи веднъж в живота - всички жертви са оправдани. Който сега вложи в твоето предприятие, после ще му върнеш капитала с несметни лихви. **Второ** - искаам те първенец в световните конкурси по китара - несменяем! Искаам те Паганини на китарата и нещо повече: ученик на Учителя, с втора специалност китара! **Трето:** турнета по всички градове и колкото може повече села по света. Аз имам милиони ученици - деца Божии, - които могат да си дойдат при Татко си само чрез Орфеи на музиката, подобни на твоята душа. След това - четвърто - те искаам педагог за няколко години, за да предадеш орфическото си изкуство на поколенията. Към края на този живот - пето - искаам да тръгнеш да свириш на бременни, кърмачки и деца; и да научиш студентите си на това изкуство. Накрая ще минеш по болницаите и ще дигнеш хора от леглата.

Знай, че повелятата *Ми е строга и че ти пращам архангела Оптийн да ти бъде "бодигард"...* Той ще слезе с три музи, от които една ще се всели в теб. Другите две ще влизат в твоите партньори, понеже *ти ще направиш състави от виртуози.*

В течение на концертите, ще те направя тръба за видни професионалисти. Ще ти пращам райски китаристи, същества от други светове, да свирят

чрез теб. Твоите импровизации ще станат новата класика. Хората ще чуват цял невидим оркестър около тебе; някои ще се излъчват от възторг; други ще докараш до възкресение.



- Мога ли да постигна всичко това в едно прераждане?

- Можеш! - Ако не изsvириш нито една нота от адски композитор; ако с течение на времето почнеш да свириш без пари и спазваш основните правила на Школата - всичко това ще стане!

По този начин ти отговарям (и) на втория въпрос: никаква работа за насъщния повече! Ако нямаши близки, които да ти дават къшей хляб на ден, ще ти пратя приятели. Близки, които не изпълняват задълженията си да поддържат децата си до тяхното истинско пълнолетие, не са никакви близки, никакви родители. Приеми, че отсега нататък приятелите ще са отговорни, ако умреш от глад. Няма какво да си играем на криеница: сега искам да видя предаността на приятелите на дело. Това, че оставят Словото съмно в едни ръце, ще си го платят; но тройно ще Mi платят, ако сега оставят Първия Mi музикален холизатор на произвола на съдбата! Всички отколе плюят срещу евреите, но Аз живея в сър-

цата им - поне докато подпомагат своите си. Първият, който организира фонд за студенти, докато стъпят на краката си, ще се приеме с почести в Шамбала. Който създаде фонд за майките - такива, каквито Ни трябват, - ще му дадем достъп до световете чрез Агарта. Който се усети да стане ученик на Христа и почне да отделя от залъка си за работниците по Словото - ще го приема на Изгрева!

Сега вие, българите, сте най-калпавата стока в това отношение: смятате, че сте се спасили от камшика на Съдбата по системата на единичните ятаци. Не, един ятак повече печели, но и повече вреди: пуска земетресения и войни по световете по причина на първородния грях: спирането обмяната на съществата. Ние търпим това положение, но смъртта ще ви коси, докато не почнете да си обменяте гостите в това прераждане.

3. "Борис" влезе в една котка и не иска да излезе от нея... Трябва да му помогнете да излезе до пролетта, защото инак ще има неприятности.

4. Свирене не по-малко от осем часа на ден, с почивки. Никакво свирене до обед! От 12 до 8 вечерта - това ти е работното време. Сутрин си на изгрев в планината; на разходка до 10 ч. После два часа срещи с приятели, понякога на уроци, ако е възможно на преподавателя. (Другите уроци - вечер, до 8 ч. - б.д.)

Съветвам те да пренебрегнеш страхът и човешката логика - смело Ме послушай и ще видиш какво ще стане. Ако почнеш да примираш от глад - позвъни един телефон. Поне един вечен приятел си имаш на този свят - Той ще отдели половината от залъка си.

Свободен си напълно!

Пак отваряне на томове с беседи – случайно взети:

"Сега аз в своите изследвания имам факти, които показват, че човек в **няколко** години може да измени своя живот, може да измени своята съдба. Аз имам факти и данни! На някои хора в 4-5 години носът им се продължава

с един сантиметър - при усилена умствена деятелност. Някои хора, на които челото е полегато, с усилена умствена деятелност челото им се изправя с 2 сантиметра! Стават тия неща! В техния живот е станал един цял органически преврат. Може да стане!" Из "Значението на ръцете и пръстите" 7.I.1923г. ООК

Тази мисъл от Учителя е дадена специално за теб, Н. Когато се падне цитат от Словото при отваряне напосоки или даже при съзнателен избор, Господ лично се ангажира да изпълни думите Си за човека, комуто са предназначени. Във всяко базово ЖЛО, броят на буквите е число на искрите Божии, които Бог е родил в момента, и един ден те ще се превърнат в хора - сродни души на получилия осиянието, може би и негови ученици, когато той стане ангел-ръководител или Учител. Препинателните знаци се превръщат в негови служебни природни духове, а разстоянията между думите - лично негови алохими!

Букви от осиянията раждат монади на Христа, а от беседите – монади, или по-точно полиади, с искра Божия на Учителя.

20.I.131г. 8,00ч.

Сега, като свърши светлосиният тънкописец, отидох да търся с какво да продължа мислите от Учителя, които Той дава днес специално за теб. Докосвайки рафта, той падна, а на земята се изтърколи само един тънкописец измежду десетките други: именно циан! С това Бог иска да каже, че ти продължава живота на земята, ако изпълниш Неговата молба без колебание. Инак лимитът ти е ограничен – няма да живееш 120 години. Ти ще видиш една нова линия, която ще се появи на дясната ти длан. Учителят заверява думите Си със следните редове от беседите. Бог ми е свидетел, че отварям томовете където падне:

"Ти си длъжен да се молиш, но си длъжен и да учиш. Молитвата ви към Бога не замествя ученето на уроците. Двета процеса вървят едновременно. За един малък опит в цигулката, само да намеря един ритмус, десет години съм работил! Само за да намеря един ритмус, всяка сутрин съм работил - и след 10 години се домогнах до този закон. Разбирате ли? - "Ама трябва да стане известен проблясък..." - Ще работиш! Ще работиш!"

"Целта на един ученик по музика каква е? -

Да изучи музиката, която ще може да употреби за себе си, за своите близни или за света - да му служи за прехрана."

"И тъй, помнете: сегашното ви положение да не ви смущава, то не може без това, но вътрешно разсъждавайте разумно. Туй положение ще се измени."

"Няма да уча! - Шибне те: "Ще учиш!" И, следователно, всички те - ония Братя, които ръководят вашите съдбини - са много строги: изпълняват този, великия закон, и те подтикват към тоя благороден импулс."

"И тъй, във вас ще има едно желание да определите своето положение. (...) Желанието на всинца Ни е да имате стремеж да се учите. Човек, който иска да се учи, всяко се подмладява! (...) Ще вземеш книгата да четеш, ти за "абонатите" (хората, които мислят, че сме им длъжни – б.д.) няма да мислиш. (...)

Някои, като ме слушат, казват: "Много лесно говори Учителят, ама Той бил ли е на нашето положение?" - Аз ще ви попитам тъй: "Вие на моето място били ли сте? Аз на вашето място съм бил, но вие били ли сте на моето? - Всичко туй, което сега изпитвате вие, Аз съм го минал, тия задачи съм ги решил, минал съм през тях! Решил съм ги - и мога да ви кажа как да ги решите вие правилно. Но като ученик, всяка задача си има начин за разрешаване."

"Сега вие, окултните ученици, трябва да имате едно много правилно схващане на живота - правилно и конкретно схващане(...). Да

дадем един модел на съвременния свят - ний сме **окултни ученици!** Ако не можем да дадем един модел, в какво седи нашата окултна наука? Ще дадем едно мощно движение напред - тъй, както житното зърно израства отдолу нагоре. Ще кажем тъй: "**Ние имаме право в този свят да растем, да се развиваме, да цъфтим, да вържем и да узряваме! И в този вътрешен процес, който ни е даден, никой няма право да ни спира! Никой няма право да спира Божественото в нас!** Никоя сила в света не е в състояние да спре моето растене! Никоя сила в света няма право да спира моето Божествено растене!"

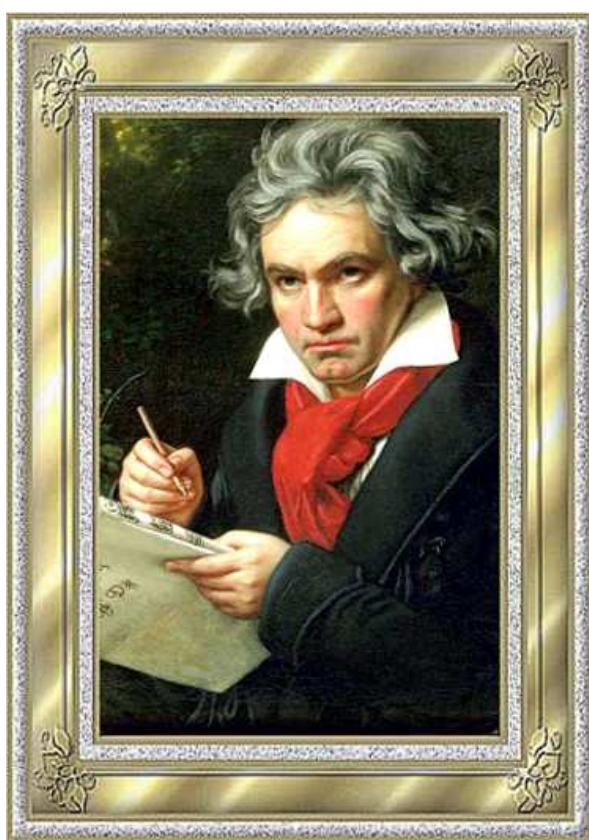
Туй ще го турите в себе си - няма да се колебаете! Кажете ли тъй, Бог ще бъде на **ваша страна**, защото туй е **Негов Закон.** **Негов** закон е да **растете, да се развивате, да цъфтите, да вържете, да зреете.** И когато вие започнете да **растете, Богу е приятно, че вие растете.** Като вържете и когато зреете - приятно **Му е.** Бог се радва на Своите дела. Като дойдат мъчнотии, ще кажете тъй: "**В Божествения план е аз да раста в добродетелта; в Божествения план е аз да възраствам в Божията Правда, в Божествения план е аз да живея в Божията Истина; в Божествения клон е аз да цъфтя в Божията Мъдрост; в Божествения план е аз да узрея в Божията Любов!** Следователно, аз съм в пътя на Истината и на Божествения живот. Туй право никой не може да ми го отнеме. То е мое собствено право. Дето е Господ - там съм и аз!"

Кажете ли така, вие вече сте оградени с една мощна аура и всичките Бели Братья са на **ваша страна** и те изтеглят ножовете си!

Щом изразим тази формула, заставаме прямо да изразим Божия Закон. Всичките тия Братья насочват своите мисли към Земята, ние ставаме едно мощно динамо и Божественият Закон почва да работи в нас.

Казвам: най-първо ще се поляризирате, ще бъдете верни на призванието си, няма да се страхувате, няма да се колебаете, ще опитате!

Всички тия преки насырчения от Учителя, дадени днес за Н., са от 15 ш.л. на ООК от 7.1.1923 г.: "Значението на ръцете и пръстите". С пръстите си в минало прераждане той е писал гениална музика и е дирижиран и свирен съвършено. Съвсем очевидно е, че падналите се мисли от беседите са предназначени конкретно за един най-вътрешен ученик и инструменталист, откликнал се на молбата на Баща ни да се срещнем днес в Йулма и да помогнем за ограничаването на предстоящите бедствия.



Един Мъдрец нееднократно казва, че от средата на 20 век ще събере около Себе Си всички хора, които в историята на човечеството са дали нещо на света – много от тях ще се родят в България и сред славянството.

19.I.131(1995)г.,
Бургас - Изгрев

СПАСИТЕЛИ ОТ КРОМОЗОМИТЕ

(специално осияние за Д.П.Н.)

"Не приемайте всичко това като покана да пропушите... Един човек на Любовта върши работата на сто до 1000 наркомана; на повече от 15 хиляди пушачи! Спонтанната обмяна на обич и любов между чисти тела и души сега е единственото спасение от апокалипсиса, който вече надвисва над главите ви."



Може да звучи абсурдно, но тези пушачки на опиум спасяват Земята от унищожение – уравновесяват греха на мъжа, който води органите на Земята, дрънка оръжие и произвежда "морал" и "цивилизация". Не че и те не си плащат за това донякъде със здравето и душата си, но повечето хора още не знайт за други начини.

За Драго - "О, гард!"!
(прочетено обратно)

11,30ч

"Тютюнопушенето е форма на подсъзнателно сексуално стимулиране. Индивидът се наслаждава на усещането от смущенето и вкуса на тютюна и извлича сексуално удоволствие под формата на орална и белодробна мастурбация. Най-често

пушачът има дълбоки сексуални комплекси, причинени от конфликт между либидото и Свръх-Аза, поради което съврзва контуса с представата за грях, а пушенето разглежда като нещо без еротично съдържание и значение. Всъщност пушачът се наслаждава на замаскиран секс. Намирането на скрити сексуални удоволствия от този тип е обичайно поведение на човечеството, упоено от представата за сексуален "грях". Ето защо хората прибягват към замаскирани стимули, за да се наслаждават на сексуално удоволствие без чувство за вина.

Пушенето е навик, от който трудно можем да се откажем, защото индивидът е обладан от магнитен демон, породен от сексуалния магнетизъм, освободен от стимула за пущене и свързаните с това емоционални състояния. Именното ози демон, а не индивидът отказва да сложи край на порока. Ако човек осъзнае, че всъщност храни друго същество, ще му е по-лесно да намери сили и да спре да пуши. Не човекът, а магнитният демон изпитва потребност от тютюна."

"Представата за секса като нещо лошо в определен момент от човешката история е била средство за изкуствено поддържане на морала, но вече е време да разберем същността му като акумулятор на жизнената енергия на Вселената, на Космическия и Човешкия Ерос. Всеки индивид може както да опорочи, така и да пречисти това действие. Грехът се крие в индивида, а не в самия секс." (Джон Бейнс, "Науката за любовта", с.216-217)

*

"Дреените им дават различни имена: ларви, лемури, емпуди (...) Всъщност те не са духове, защото са смъртни. Това са флуидни коагулации, които могат да бъдат разрушени чрез разчленяване. Те са нещо като живи миражи, несъвършени еманации на човешкия живот. Черната магия разказва, че са се родили от "целомъдрието" на Адам. Парацелс твърди, че пърите от кръвта на истеричните жени изпълват въздуха с привидения.(...) Обикновено хората, които са обсебени от привидения, ѝли са езализирани от прекалено строго придържане към "целомъдрието", ѝли пък са изтощени от недостиг на истинско целомъдрие. Флуидните призраци са недоносчета на жизнената светлина - те представляват пластична среда, която няма нито тяло, нито дух, и са родени от себеугажданията на духа и беззаконията на тялото. Такива блуждаещи пластични среди могат да бъдат привлечени фатално от разни дегенерати, които им предоставят привидно, но сравнително дълго съществуване. Тогава те се превръщат в оръдие за инстинктивните желания на тези дегенерати(...) Тяхната склонност да се сдобиват с тяло, за да привлекат и душа, ги кара по естествен път да кондензират и асимилират физическите молекули, които се носят из атмосферата (например тютюневият дим, алкохолните и бензиновите пари, миризмата на месото, критикуването или многото говорене и пр. - б.д.) (Елифас Леви, "Ключът към всичките тайни", с. 252)

"Когато се страхуваш да бъдеш цялостен, дишаш повърхностно. Дишаши със своя минимум, не с максимума. Това е

причината животът да изглежда тъй безжизнен. Ако дишаш със своя минимум, животът е безжизнен - живееш със своя минимум, не с максимума. А можеш да живееш и с максимума - тогава животът е едно буйно преливане. Но тогава възниква огромна трудност: не можеш да си съпруг, не можеш да си съпруга, ако животът постоянно прелива... Всичко ще стане трудно...

Ако животът прелива, и любовта ще прелива. Тогава не можеш да се съвржеш само с един човек. Тогава се носиш навсякъде, изпълваш всички измерения! И тогава умът усеща опасността, затова е по-добре да не си толкова жизнен... Колкото по-мъртъв си, толкова си по-защитен... Колкото си по-умъртвен, толкова повече всичко се поддава на контрол. Ти можеш да контролираш: в такъв случай господарят си ти. Можеш да контролираш своя гняв, можеш да контролираш любовта си, можеш да контролираш всичко. Но този контрол е възможен, само когато енергията ти е на минимално равнище." (Ошо, "Книга на тайните", стр.65, т. I. - Из беседата му за пушенето)

Дадох тия изводки като малък преговор на темата за някои от физическите наркотици, чрез които подтискаме преизобилието на жаждата за творчество, свобода и любов. За елементалите, които се възползват от това. Проблемът за пушенето нееднократно е бил предмет на изяснявания и обсъждания сред приятелите. Вече разбрахме, че белодробните наркомании са също и хиперкомпенсация на социалните компромиси и лъжата - не само на залъгането на либидото. На необходимостта да играем роля, да имаме повече от едно "аз", но не като артистичен акт по собствена воля, а наложен от обстоятелствата. За това сме съветвали пушещите да си помислят по чий сценарий играят, кого точно обслужват.

А в случая с приятеля, комуто се надявам да отговори сега Елма, изникна съвършено ново измерение на проблема. Това е необходимостта да имаме някои дребни пороци, за да спасява Небето чрез нас душите с именно тия пороци - нещо като отдушник. В някои осияния е говорено за това - например, че Христовите апостоли са глави на вериги от много сродни души и затова, заедно с вибрацията на недостатъка си, им предават и святостта, вярата, Пътя, Словото.

Но концепцията на Раджнеш и начинът, по който така гениално интерпретира темата Джон Бейнс, не могат да не направят силно впечатление.

Да видим сега какво казва Елма.

- Добре де, възхищавай се на своя Тимéй, нямам нищо против. Вие бяхте големи приятели в Елада; сега пак се "напипвате" в мисловния свят... Аз виждам как ви светят очите от щастие, когато си намирате такава литература, разбирам ви...

Но опитайте се и Нас да разберете: никакви тантри-мантри, сутри-мутри и чарыйи-чевыйи няма да

спасят човечеството! Това са само пътеки, но от всяка можеш да паднеш на дъното на пропастта, ако твоят девиз не е волята Божия! Несъпротивлението на волята Божия се нарича безсмъртие; съпротивата срещу волята Божия свършва със смърт.

Има само един универсален закон на волята Божия, който важи за всички: "Не пречи никому да изпълнява волята Божия както сърцето му диктува!" Тогава аскетът ще стане безсмъртен, ако е изпълнил волята Божия като аскет; Соломон - ако я е изпълнил като Соломон; а Йосиф - ако я е изпълнил като Йосиф.

Единственият белег, по който се познава, че някой не изпълнява волята Божия, това е, че съди. Само Бог може да съди и отсъждада кой се занимава със себе си, а кой - със света или изпълнението на волята Божия!

Сега оставете пушачите намира - те не са виновни. Те са светии, които изкупват греха на светиите. Пушачът помага на Бога да има по-малко войни, лудници и кръвопролития. Пушачът на тютюн пречи на самоубийците да се самоубиват. Тютюнът, никотинът, радиоактивният полоний и катранът от цигарите пречат на религиозните чудовища да гълтат човешки души в геената огнена! Та престанете да съдите, след като не знаете що значи "всемирно равновесие".

Пушещите опиум и наркоманите, дето си бият инжекции, до един са въплътени ангели и серафими на земята, дошли да се разпънат на Кръста отляво и отдясно на Пратеника, за да запушат с труповете си вратата на тárтара! Вие какво си мислите, че те са "отрепки", а вие сте "света вода ненапита"?.. Всяка видеокасета, всяка игла и носна кърпичка, които сте откъснали от плътта на Природата, трябва да бъдат изкупени! И най-видният пастор, който мисли, че пред рая го чакат с цветя и песнопения, сам не може да плати за това, че е ходел с форда си на амвона. Спасил е хиляди душѝ - àферим, пише му се в тефтера; спал е с пижама - айде при Свети Петър, да отговаря...

Да! За едно телено копче отговаряте лично пред Господа. И тъй като предметите, които употребявате, са много и с това създавате технотронно поле на светлинни години около планетата си, трябва да се явят и унищожители на полето, които не обичат предмети - специални светии и серафимни ангели, които да слязат специално на Земята и да вземат ролята на страдащи от наркомания. Това са вашите най-напреднали деца от рода ви - с чиста душа, - които не поискаха да се мърсят с вещи и привилегии. Поклонете се на техните гробища като камáри и съзнайте: зад всяка вилица и лъжица в дома ви виси по един труп! Не е позволено да се вадят органи на бременна майка!

Земята беше бременна и чакаше да роди рожба от Слънцето. Дойдоха кромозомите и я подучиха да пометне. Тя повярва на Сатаната, че Съпругът ѝ е престъпник, защото имал и други невести. Сърцето ѝ се сгърчи от мъка - сатаните я нападнаха и започнаха да плячкосват плътта ѝ. Тия абажури на фрицовете от човешка кожа и сапуните, с които се перяха, са свето причастие в сравнение с най-простите предмети, които вие ежедневно ползвате! Водата във водопроводите е околоплодната вода на Майка ви! Книгите, които четете, са косите ѝ! Приборите, които ползвате, са Нейните святы кости, изровени и оплячкосани от могилата ѝ.

С нарастването на предметите по света, расте и кромозомното поле - полето на мъртвинá и вакуум, което не е предвидено в плановете на Вселената. То привлича от няколко хиляди години една особена цивилизация от разрушената галактика, наречена "мюбнни déви". Това са почти съвършени киборги от ментален метал, съществуващи само върху планети-трупове. Те имат сметка да ви унищожат, за да завладеят слънчевата система. Единствената им пречка сега са съществата на любовта и наркоманиите; в частност – пушачите на цигари. Понеже в Америка много пушеха, технотронното поле там почна катастрофално да отслабва. Кромозомите се уплашиха и станаха най-строгите блюстители на

здравето...

Не смесвайте честните трезвеници с тайните служби на кромозомите! Но и не забравяйте, че борбата с наркотрафика съвсем не произтича от чисто хуманитарни съображения. Спадането на тая епидемия се наблюдава само при унищожаването на големи количества предмети, къщи и бойна техника, които се изоставят или се възстановяват бавно. С възстановяване на разрушените селища, на заводите, автоматично се увеличава и армията на наркоманите, на "тружениците"-пушачи, които, с цената на физическото си здраве, се бият на живот и смърт с цивилизацията на кромозомите.

Да речем, вие сте милиардер и синът ви е станал жертва на кокаина. Обичате го повече от живота си, но никой повече не може да го спаси. Тогава вие си напънете мозъка и си помислете: каква може да бъде причината? И ако се досетите, идете та на кълцайте ролс-ройса си с някое добре наточено желязо; после го полейте с нафта и го подпалете. Ако няма подобрение - хвърлете цялата покъщнина от прозорците на трите си апартамента! Непременно ще изпишат сина или дъщеря ви - няма причина да не ги изпишат. Ако не се оправи веднага, подпалете и ранчото си.

Но, ако си мислите, че синът или дъщеря ви са само тия, които познавате, вие сте в голямо заблуждение. Духът ви е мърсувал и по други континенти и вие имате още стотици и хиляди деца по планетата. Не само от минали прераждания, но и от сегашното: сексът на месоядците е пълен разврат в астрала! Когато се прави едно дете, а родителите са месоядци и са пили алкохол, те са с известен етерен двойник и свините като тях, които вече са заспали, се възползват от случая да се наместят в мялото на "родителя" и да спят с чужда жена. Тия работи за верността, които Ми разправяте, са пълни смехории за ясновидци и ангели: с благоверната ви спят точно толкова външни лица, колкото пъти сте се приближили към нея в пияно състояние. Ето защо в едно семейство днес се раждат толкова различни

деца и съвестта и съзнанието им са помътени. Те изпитват ненавист към фигурантите, които се наричат техни "родители"...

Сега, когато поемашите наркотичен дим се оказват недостатъчно, за да парират растящото поле на техносферата, земята се защитава с войни, природни бедствия и епидемии. Тя не винаги може да различи един стоманодобивен завод от месоядците в един град и ползвашите метални предмети. Решава да се отърси от опасните налепи, съдържащи концентрирано, мъртво желязо.

Сега не приемайте всичко това като покана да пропушите, разбира се... Един човек на любовта върши работата на сто до 1000 наркомана; на повече от 15 хиляди пушачи! Спонтанната обмяна на обич и любов между чисти тела и души сега е единственото спасение от апокалипсиса, който вече надвисва над главите ви. Религията няма тази сила, защото не носи холистичен флуид; а прословутата сексуална революция няма нищо общо с рая, понеже е "фраш" от металисти, мотоциклетисти, автомобилисти и рокаджии.

Без Новото Учение, вие няма откъде да узнаете как да спасите планетата.

Сега на теб, пратеника от най-далечна вселена, казвам: стани едно и недей повече да бъдеш две, три и пет. Ако трябва - трети път си дай живота за България, но престани повече да въртиш чужди меници. По-силните те използват и ти си мислиш, че можете да си сътрудничите. Не! Конфликтът в дробовете ще премине, когато престанеш да обслужваш търговци и демагози. Главата няма повече да те цепи, ако решиш да станеш най-после глава, а не чиновник. Собствено направление без глави над тебе - това ти е "алтернативата"!

А пълна власт над хора и събития ще добиеш само тогава, ако оглавиш нова форма за работа със Словото. Почни публични и студийни четения на осиянията, с организиране на разговори след прочитането. Разисквайте върху това, което сте чули. Тези разговори също ги искам записани. (С качествена тех-

ника да се правят звукозаписи и на четенето, и на разискванията - от всички участници поред - б.д.)

Ето какво се падна от един том с беседи от Учителя, пак изваден от библиотеката както падне и отворен напосоки:

*"Запитват, пушенето на тютюн позволено ли е на един окултен ученик или не. Щом е ученик - не е позволено. Вредно е в **този** смисъл, че уврежда неговите способности за работата в Школата." (стр.15)*

"Запитват: тия, които пушат тютюн, трябва ли временно, докато надделеят тази слабост, да напуснат Школата? - Не, за тия ученици това ще бъде една задача - да се справят сами с пушенето на тютюна. Ние ще им дадем първо една година срок да се справят с пушенето; след това ще им дадем още една година; и ако пак не могат - още една година - три години срок. И ако пак не са се поправили, ще питам класа: да продължават ли да стоят в Школата или не? Сега, въпросът е принципиален - той е вътре в самото желание на човека. Недъзите, които съществуват, аз не считам за никакво нещастие - те са уроци, задачи, да видим каква воля имате вие. Защото вие сами сте създали тези недостатъци. Вие сте техни творители - вие сами трябва да ги исправите. Следователно, ще видим обратното действие на вашата воля - да се справите с тях. Така ще придобиете по-голяма енергия за работа. Тия недъзи няма да изкорените, но ще ги използвате за работа.

Сега, ако един ученик се изпъди вън от Школата, това е един метод, който няма никакъв педагогически смисъл." (стр.22)

"Аз имам един метод против пушенето на тютюн, но досега още не съм го употребил. Аз ще го приложа за онези, които са страстни пушачи - само те ще го опитат.

Запитват: "Може ли да се препоръча този метод и за някои близки?" - С външния свят засега няма да се занимаваме. Те нека си пушат на общо основание." (стр.23)

Впечатлява, че всички мисли от цитираната беседа са помежду разсъждения на Учителя за черната и бялата лъжа. Но пушенето е свързано и с **неосъзната лъжа** – тази, с която лъжем себе си, че можем да приближаваме в аурата си непълноценни хора от пониска еволюция или да живеем с близките си постоянно, без да си гостуваме с външни хора много интензивно, особено нощем. В друга беседа Учителят разправя как туристи пушачи преминали през лагера на Рила и "братята" веднага се нахвърлили върху тях, но Той казал на пушачите за хората в "братството": "Не им обръщайте внимание, те пушат много повече от вас със своите отрицателни мисли и чувства..."

20.I.131г. 14,58ч.

- Жivotът на имитантите е нервен, понеже постоянно им се налага да крадат и лъжат. Те са ви откраднали всичко: свобода, храна, обични души и сърца. Лъжат ви, че така трябва, за да могат после да ви продават заграбеното.

Но вие, които не сте имитанти, вътрешно се тормозите много от необходимостта да сте им пачаври - и затова няма как да не пияте и пушите. Подпалила ви се чергата - пуши; гори ви под краката - трябва да се наливате, да гасите...

Ето защо Ние пределно ясно знаем: пияниците, пушачите, наркоманите не са същества без монада. Ние много повече се опасяваме от сърцата без искра Божия, способни да не се разколебаят нито за миг: те могат да бъдат и супровоядци, и вегетарианци, и пълни трезвеници. Е, интервенти също пушат и пият, но не от мъка, че са роби, а от яд, че понякога птичката им изхвръкнала; че някой се опъва...

Словото освобождава от всички наркомании, от всички проблеми! Слушайте и прилагайте Словото,

*пийте от Неговата бистрота и вдъхвайте на-
дълбоко Неговата свежа мъдрост - и тогава няма от
какво да се тревожите.*

*Сега двойките пушат повече от тютюнджиите;
продавачите са напълно пияни от помията на печал-
бата; фанатиците, в своята нетърпяща различие
вяра, смучат най-смъртоносния опиум, който поразя-
ва три обивки на монадата! Неприосновените пер-
сони, склопили очите на духа си за обмяна и самораз-
даване, ръфат най-червивото мясо в будическия пъ-
къл, даже и да са първи архати на йерархията си. Има
такива гурувци, такива восьчни съпрузи и съпруги,
които се обменят само със собственото си мнение и
затова са заприличали на него. Я вижте колко "мне-
ния" кукуват по къщите си, колко много чешити мне-
ния се мотаят по улиците, а вие ги мислите за фи-
зиономии...*

*Не! Физиономия има само ученикът на съвър-
шенството, що се отдава на съвестта на сърцето
си, а бликането на духа му е извор за всички.*

Следват избрани стихове от I и II послание на ап. Павел до Тимотей. По думите на Елма в осиянието КБП от 12-13 януари 131г. и в настоящата холизация, Тимей(Тимотей) от миналото е големият съвременен философ и писател-херметик Джон Бейнс, роден през 1935г. в Сантяго, Чили. Истинското му име е Дарио Салас Сомер. От стиховете по-долу се вижда как мощно ап.Павел залага в духа му заряда на Истината преди 2000 години, разцъфнал тъй великолепно днес в "Тайното учение", "Хипосъзнание" (1967), "Звездният човек" (1979), "Ученето за любовта" (1982), "Същест-
вува ли жената?" (1983), "Развитие на вътрешния свят" и др.

Цитирането на някои автори като мото или повод за отговор в осияниета не е интелигентска прищаявка, а факт на среща със сродни души от вековете. Трима от най-близките приятели на Тимотей сега са в България и като него работят пак за Учителя - за Христос, Хермес Трисмегист, Беинсá, Елма и пр. Затова не е без значение да се проследят корените на нашите полети с любимото Ято. Специално ДПН, до когото е днешното осияние, се е познавал с Тимотей под името "Оницифбр", което личи от ст. 16-18 на II Послание Тим. гл.I и е потвърдено преди малко (в 16,15ч. на 20.I.131г.) от Елма.

ИЗ ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА АП. ПАВЕЛ КЪМ ТИМОТЕЯ

Глава I

**1. Павел, апостол Иисус Христов , по заповед на Бога, на-
шия Спасител, и на Христа Иисуса, нашата надежда, 2. до Ти-**

мотея, истинското ми чадо във вярата: Благодат, милост, мир от Бога Отеца и от Христа Иисуса, нашия Господ. 18. Това заръчване ти предавам, чадо Тимоте, според пророчествата, които първо те посочиха, за да воюваш съобразно с тях доброто воинстване, 19. имайки вяра и чиста съвест, която някои, като отхвърлиха, отпаднаха от вярата;

Глава 2

5. Защото има само Един Бог и един ходатай между Бога и човеците - човекът Иисус Христос.

Глава 3

8. Така дяконите трябва да бъдат сериозни, недвуезични, да не обичат много вино, да не бъдат лакоми за гнусна печалба, 9. да държат с чиста съвест тайната на вярата. 11. Тъй и жените им трябва да бъдат сериозни, не клеветници, самообладани, верни във всичко.

Глава 4

9. Това слово е вярно и заслужава приемане. 12. Никой да не презира твоята младост; но бъди на вярващите пример в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота. 14. Не пренебрегвай дарбата, която имаш, която ти си даде, съгласно с пророчеството. (...) 16. Внимавай на себе си и на поучението си, постоянствай в това; защото като правиш това, ще спасиш и себе си, и слушателите си.

Глава 5

10. известна по добрите си дела: ако е отхранила чада, ако е приемала странници, ако е умивала нозете на светии, ако е помагала на страдащи, ако се е предавала на всякакво добро дело. 11. А по-младите вдовици не приемай, защото, когато страс-тите им ги отвърнат от Христа, искат да се омъжват, 12. та падат под осъждане, защото са се отмечнали от първото си убеждение.

Глава 6

3. И ако някой предава друго учение и не се съобразява със здравите думи на нашия Господ Иисус Христос и учението, което е съгласно с благочестието, 4. той се е възгордял и не знае нищо, а има болезнена охота за разисквания и препирни за нищожни неща, от които произлизат завист, разпри, хули, лукави подозрения, 5. крамоли между хората с развратен ум и лишени от истината, които мислят, че благочестието е средство за печалба. 9. А които ламтят за обогатяване, падат в изкушение, в примка и в много глупави и вредни страсти, които потопяват човеците в разорение и погибел. 10. Защото сребролюбието е корен на всякакви злини, към което - като се стремяха някои, - се отстраниха от вярата и пронизаха себе си с много скърби. 11. Но ти, човече Божий, бягай от тия неща и следвай правдата, благочестието, вярата, любовта, търпението, кротостта. 12. Подвизавай се в доброто воинстване на вярата, хвани се за вечния живот, на който си бил призван, ка-

то си направил добрата изповед пред мнозина свидетели. 13. Заръчвам ти пред Бога, Който оживява всичко, и пред Христа Иисуса, Който пред Понтийския Пилат засвидетелствува с добрата изповед, 14. Да пазиш тая заповед чисто и безукорно до явлението на нашия Господ Иисус Христос, 15. което своеевременно ще бъде открито от блажения и единствен Властител, Цар на царстващите и Господ на господстващите, 16. Който сам притежава безсмъртие, обитавайки в непристъпна светлина; Когото никой човек не е видял, нито може да види; Комуто да бъде чест и вечна сила. Амин. 17. На ония, които имат богатството на тоя свят, заръчвай да не високоумстват, нито да се надяват на непостоянното богатство, а (да се надяват) на Бога, Който ни дава всичко, изобилно да се наслаждаваме; 18. да струват добро, да богатеят с добри дела, да бъдат щедри, съчувствящи, 19. да събират за себе си имот, само ако той ще бъде добра основа за в бъдеще, за да се хванат за истинския живот.

ИЗ ВТОРОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЕЛ КЪМ ТИМОТЕЯ

Глава 1

1. Павел, с Божията воля апостол Иисус Христосов за прогласяване обещания живот, който е в Христа Иисуса, 2. до Тимотея, възлюбленото ми чадо: Благодат, милост, мир да бъде с тебе от Бога Отца и от Христа Иисуса, нашия Господ! 3. Благодаря Богу, Комуто още от прародителите си служа с чиста съвест, като непрестанно те споменавам в молитвите си; 4. и - като си спомням сълзите ти, копнея нощем и денем да те видя, за да се изпълня с радост. 5. Понеже ми е напомнено за твоята нелицемерна вяра, която първо се намираше в баба ти Лоида и в майка ти Евникия, а - както съм уверен - и в тебе. 6. По тия причини ти напомням да разпалваш дарбата от Бога, която имаш чрез полагането на моите ръце. 7. Защото Бог ни е дал дух не за страх, а за сила, любов и себевладение. 8. И тъй, не се срамуваш да свидетелствуваш за нашия Господ, нито се срамуваш от мене - затворник за Него, - но участвай в страданията за благовестването по силата, дадена от Бога, 9. Който ни е спасил и призвал със свето призвание - не според нашите дела, а според Своето намерение и според благодатта, дадена нам в Христа Иисуса преди вечните времена, 10. а която сега се откри чрез явлението на нашия Спасител Христос Иисус, Който унищожи смъртта и осия живот и безсмъртие чрез благовествието. 13. Дръж образеца на здравите думи, които си чул от мен, във вяра и любов, която е в Христа Иисуса. 14. Онова добро нещо, което ти е поверено, опази чрез Светия дух, който живее в нас. 16. Господ да покаже милост към дома на Онисифора, защото той много пъти ме освежаваше и не се засрами от оковите ми, 17. но когато беше в Рим, потърси ме старательно и ме намери. 18. Господ да му даде да намери милост пред Господа в оня ден; а колко служеше в Ефес, ти знаеш много добре.

Глава 2

1. Ти, прочее, чадо мое, заяквай в благодатта, която е в Христа Иисуса. 2. И каквото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни и други да научат. 3. Съучаствай в страданията като добър войник Иисус Христов. 4. Никой, служещ като войник, не се вплита в житейски работи, за да угоди на този, който го е записал като войник. 7. Размишлявай върху това, което ти казвам: и Господ ще ти даде да разбереш всичко. 19. твърдата основа, положена от Бога, стои, имайки тоя печат: Господ познава своите Си; и всеки, който изповядва Господното име, да отстъпи от неправдата!

Глава 3

1. А това знаеш, че в последните дни ще настанат усиленни времена. 2. Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, 3. без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприятели на доброто, 4. предатели, буйни, надути, повече сластолюбиви, а не боголюбиви, 5. имащи вид на благочестие, но отречени от силата Му; 12. Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Иисуса, ще бъдат гонени. 13. А нечестиви човеци и измамници ще се влошават все повече и повече, като мамят и бъдат мамени. 14. А ти постоянствай в това, което си научил и за което си бил убеден, като знаеш от какви лица си се научил, 15. и че от детинство знаеш свещените писания, които могат да те направят мъдър за спасение чрез вяра в Христа Иисуса.

Глава 4

1. Заръзвам ти пред Бога и пред Христа Иисуса, Който ще съди живите и мъртвите; и предвид на явлението и царуването Му: 2. проповядвай Словото, настоящай навреме и без време, изобличавай, порицавай, увещавай - с голямо търпение и непрестанно поучаване. 3. Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравото учение, но - понеже ги сърбят ушите - ще си натрупат учители по своите страсти 4. и като отвърнат ушите си от Истината, ще се обърнат към басните. 5. Но ти бъди разбран във всичко, понеси страдание, извърши делото на благовестител, изпълнявай службата си. 22. Господ да бъде с твоя дух! Благодат да бъде с Вас!

Амин.

Тук бяха избрани по вътрешен усет, тия стихове от посланието до Тимотей, в които е говорило Божественото в ап. Павел и в които ясно и категорично той трасира задачата му през вековете. Не е в целите на този преглед да се анализира старозаветното във вярата и методите на този крупен апостол - и по какъв начин то се промъква и в концепциите на "Тимей". (Схващането на апостолите с клерикален манталитет, че служенето на Господа се изчерпва с "благовестието", със създаването на църковни форми и йерархия, с манталитета "изобличавай, порицавай, увещавай - с голямо търпение и непрестанно поучаване"... С не-

въздигането на жената и майката до най-върховно Същество, въплъщение на самия Бог, която патриархалните религии оставят в робско и феодално положение. Каква безгранична низост и допноробие - да не се допуска жената до лидерство в апостолския път и богослужението! Да се счита, че тя няма индивидуална душа до първото ѝ обладаване от някой деспот, "праведник" или пияница! Да се мисли, че сързването ѝ с човек от по-висока еволюция не може да отмие напълно печата на първия мъж в сакрала ѹ...

21.I.131г. 9,40ч.

- Поклоннико на Тимей, не си прав! Павел не случайно проведе волята Божия, като запрети на жената да се обезчести с попските прения, почести и чинопочитания. Сатаната не може да промъкне клира в лоното на Мировата душа, с изключение на трагедията в женските манастири. А Тимей не е измислил това, което сам Аз ги учех: не че нямат светило девиците, но то ще гори с такъв пушек или пламък, каквото масло им налее първият. Ако след първия се яви друг, които е по-малко чист и искрата Божия на преплюбодейката започне да пращи, то тя е съгрешила по всички правила на езотерическото и каноническото християнство и ще си тегли последствията. Ако обаче по-чист служител налее чисто масло в светилника ѝ и от това искрата ѝ лумне и започне да гори светло и равно, благостта на Бога се спуска над такава рабиня и на небето я зоват "непорочна, девица"!

Сега, бойте се от тия, които нямат искра и през тях вее нощта на ад. Налеят ли от катрана си, свещилото ви ще стане на черна буца като въглища, и с него скоро няма да припалите живот вечен. Странете от такива овъглени, окюмурени сърца, от които фитил не се подава, в които чисто масло не се налива! В това или минало прераждане такова сърце се е отдало на някого, който е плюл на пламъка и го е притиснал с ослюнени пръсти. Шишето на лампата се е опушило, старото масло е гранясало, а самоувреният, откраднал лампата от Трапезата, си е послужил с нея да справи животинските си нужди и после я изпуснал в нужника или в мазето. Така тая стара лампа е лежала там с векове, с години, станала е на

буца торф или антрацит, съвършено е забравила що е масло, пламък, фитил и сияние. Тогава идват случайно цигани, плащат им да изринат мазетата и някой се оженва за старата лампа, за да го стопли през декември за час-два...

С никого не се надпреварвайте за такава "лампа"! Стойте на страна от тия, които нямат сочни фитили, с масло напоени! Спестете страданията си, ангели и невести Божии, и не ходете залудо по стъгди и таверни - там няма да намерите онзи, що пали светилници, ни онази, що дира светител да налее пръв масло в светилището.

Сега не плачете и вие, които си поискахте съдбата на замъждялото свещило. Ще прегори струпет от чернило, ще потоплите някой черничък 5-10-15-30 години, додé му прегорите ламарината. Циганските печки се лесно продънват. Ще дойде някой отвънка, ще почисти стаята, ще ви вземе - и ще ви хвърли на боклука... (Под "черничък" Учителят няма предвид етноса или кожата, но човек от черната ложа - който ползва любовта и благата само за себе си – б.п.)

И тогава, ако сте стъкло нечупливо и фитил, що не прогнива и не прегаря, може, една утрин - дай Боже! - да чуете как се приближава някой с песен. "Всичко виждам, всичко знам - аз Вълшебник съм голям!..." Един странен чичко със закърпени, но чистички дрехи, който рови с пръчка по буклуците. Ще ви вдигне на пръчката, ще ви погледне към слънцето и ще каже: "Яа! Вълшебна Лампа!"

После ще ви тури в торбата на гърба си и вие укротено ще заспите след ужасите, под сладкото и бодро припяване на Друмник-Сладкодумник...

Науката за порока и целомъдринето се преподава много добре и в Свещеното Писание. Само, че под "един мъж в живота" разбирайте онзи, на когото огнивото никога не загасва; под "жена чиста и целомъдрена" подразбирайте онази, която опазва масло-то си именно за тази Срешта. С Бога всичко е морално; без Бога ще топлите "чёрничките".

Поради абсолютната фундаменталност на тази тема и това осияние – въпросът за Избора, - тук се поместват извадки от беседта от Учителя за разумните и неразумните девици. В нея Той

ясно обяснява, че това е съвременното човечество, в което хората са наполовина от бялата ложа, наполовина – от черната. Пълно съвпадение с твърдението на Елма, че хората с душа на Земята са 50%, а останалите са без монада. Различават ни по това, какви избори правим в живота си, какво всарваме в ума, сърцето и тялото си..

Нещо извънредно важно! Когато Учителят говори за раси, Той няма предвид цвета на кожата. Делението на черна и бяла раса в Словото е деление по вид на аурата, по това кой е с душа и кой не. Нека приятелите с небяла кожа не се смущават от това условно положение при Учителя.

Цялята тайна кого и какво да избираме, от кого да зачева-ме и раждаме. Както знаем, не всички зачевания и раждания са биологически, но те стават при всеки акт на съединяване с някого. С какво се отличава Словото Божие от всичко останало, как да го разпознаем и изберем? Как да развием вкус за хората с душа и да се посветим именно на тях, а не на други? - Който проумее този въпрос, той няма повече да се преражда. Както е известно, кипването или шупването, за които говори Учителят в споменатата беседа, е процес на ферментация. Ферментацията се получава при дълго стоеене в затворено пространство и липса на постоянна свежа струя за втиchanе и оттиchanе.

Може да се каже, че който разбере и приложи истински дори само някои мисли от включената по-долу беседа, той няма защо повече да ферментира и да умира:

Беинса Дуно

РАЗУМНИТЕ ДЕВИЦИ

„А от тях пет бяха разумни и пет неразумни.” (Матея 25:1, 2)

Тия стихове са извадки от великата Божествена книга, от която Христос черпел. И десетте девици – пет разумни и пет неразумни – са предмет на Божествената книга. Малцина са чели и четат тая книга. Ще се спра върху тия стихове да обясня техния дълбок вътрешен смисъл дотолкова, доколкото е нужно за вас. Защо Христос взима десет девици, а не пет? При това Той прави разлика между тях и казва, че петте били разумни, а петте – неразумни. Защо не са били две разумни и осем неразумни, или осем разумни и две неразумни? Значи, има известно отношение между числата.

Мнозина се запитват: "Кои са били тия девици? – Десете девици представят цялото човечество, от което половината са били разумни, а половината – неразумни. Както делим човечеството на разумни и неразумни, така можем да го разделим на бели и черни.

Грехът се явява за пръв път в черната раса, от която и до днес са останали представители в лицето на петте неразумни деви. Петте разумни деви са представители на бялата раса, която непрестанно работи за възстановяване Царството Божие на земята.

„Петте деви били разумни“. Качество на тия деви е разумността. Христос употребява думата „разумност“ в нейния дълбок вътрешен смисъл. Под „разумност“ Той разбира безконечното Божествено начало, което се проявява в човека. Значи, Божественото начало се проявява в петте разумни деви, а в петте неразумни не се проявява.

Сега, като се говори за разумни и неразумни хора, изпъква още един контраст – добри и лоши хора. По какво се отличава добрият човек от лошия? - Лошият човек има пори, шупли в себе си, поради което лесно кипва или лесно се вкисва. Добрият човек няма такива шупли. Той не кипва, не шупва както лошият.

Истината е една, но тя трябва да се приеме с любов. Не се ли приеме с любов, истината причинява смъдене, болка в човека, както когато го болят очите, стомаха, дробовете. С болката заедно, той усеща, че кожата го смъди. Възприемайте истината правилно, за да не стават обратни реакции във вас. Добрият и разумен човек приема истината с любов, затова разполага с елементите, чрез които превръща злото в добро. – Възможно ли е това? – Възможно е, разбира се.

Обикновено който продава евтино, стои далеч от истината. Ако аз продавам нещо, или скъпо ще го дам, или нищо няма да взема. Божественото трябва да се ценя. Ще възразите, че Бог дава даром. Какво разбирате под "даром"?

Мнозина очакват всичко от Господа, а те нищо не дават. Такъв закон не съществува. Като дава, Бог изпълнява закона за себе си. Той нищо не очаква от нас, но ние трябва да даваме, за да се облагородим.

Когато неразумният дойде при разумния да иска от неговото масло за светилника си, последният ще каже: "Не мога да ти дам от своето масло, защото и на тебе, и на мене няма да стигне. Аз имам масло само за себе си. Иди си купи". Човек трябва да си достави всичко навреме. Рече ли да търси масло в момента, когато му потрябва, ще разбере, че е закъснял. Петте неразумни деви отидоха да си купят масло, но когато се върнаха, вратата беше

затворена и те не можаха да влязат. Господ им каза, че не ги познава и не може да им отвори. Светилникът на човека трябва постоянно да гори. Светилникът представлява човешкото тяло, а маслото – неговото сърце. Светлината на светилника е умът на човека. Значи, човек трябва да има тяло-светилник, масло-сърце, което постоянно да чувства и ум, винаги мислещ.

Бог познава само ония, които имат светящи тела. На ония, които са лишени от тела, от сърца и от светещи умове, Той казва: „Идете да си купите това, което не ви достига.”.– Защо Господ не прие петте деви? Те, макар и късно, отдоха да си купят масло и се върнаха пак при Него.

Дадено ви е житното зърно, но навреме трябва да го посеете. Като се посее в земята, то възприема жизнените сокове от нея и израства, но това става напролет. Пропуснеш ли това време, губиш всички благоприятни условия.

Аз виждам, кой де стои, но виждам, че всички светии са на земята и работят усилено в лабораториите на живота. Дали вие сте прави, или аз, това ще докаже опитът. Аз казвам това, което зная и което съм опитал.

„Петте деви били неразумни”. – Защо били неразумни? – Защото не изпълнили задълженията си към Божественото. Христос казва: „Гладен бях, не ме нахранихте; жаден бях, не ме напоихте; болен бях, не ме нагледахте; затворен бях, не ме посетихте”. Като казва това, Христос има пред вид петте неразумни деви, т. е. онай половина от човечеството, която не изпълни своята задача. Петте разумни деви изпълниха всичко това и навреме влязоха в Царството Божие.

Казвам: Всичко, което човек силно желае – добро или зло, все ще се реализира. За изяснение на мисълта си, ще си послужа с една приказка из персийския живот. Това се случило десетина века преди Христа. Един от персийските царе по това време имал обичай да обикаля столицата си, да разбере, как живеят неговите поданици. Една вечер, както се разхождал с първия си везир, минал край една малка, бедна къщичка, отдето се чувал някакъв разговор. Спрял се пред къщичката, да чуе, кой говори и какъв разговор се води. Чул, че се разговарят три сестри. Първата казала: Едно желание имам, да се оженя за хлебаря на царя, да се наядам на бял хляб. Втората казала: Аз желая да се оженя за месаря на царя, да се наядам на месо. Третата ка-

зала: Аз желая да се оженя за царския син и да му родя едно разумно, добро дете. Царят решил да изпълни желанието на трите сестри. На сутринта той ги извикал в палата си и изпълнил желанието и на трите: първата оженил за своя хлебар, втората – за своя месар, а третата – за сина си. Всичко, което човек силно желае, се събъдва. Двете сестри били недоволни от положението си и започнали да завиждат на третата, която се оженила за царския син. Защо трябвало да бъдат недоволни? Нали се реализира техният идеал? Ще спра разказа дотук.

Всеки може да бъде красив, при условие, че чувства най-фините вибрации на любовта. Като мисли добре, човек укрепва, усилва здравето си. Само здравият може да бъде радостен и весел. Нещастията и страданията на хората се дължат на факта, че и те, като двете сестри, са пожелали да се оженят за царския хлебар и царския месар и, като постигнали желанията си, казват: Не заслужава човек да се жени. Така е, не заслужава човек да се жени за хлебар и за месар. Тоя, който е написал приказката за персийския цар и за трите сестри, бил велик мислител. Чрез нея той иска да обясни защо хората на физичния свят се разделяват в мислите и желанията си, а духовните хора не се разделяват. Когато Божественото начало в човека се прояви, то ще го научи как да събира маслото в масленицата си, отде да го достави и при какви условия да си служи с него. Придобие ли човек тая разумност, Христос го приема при себе си, т. е. в Царството Божие. Не можеш да имаш масло и масленица, ако не си разумен.

И Христос определя отношенията си към хората в зависимост от закона за даването. Той казва: „Само оня ще влезе в Царството Божие, който ме на храни, когато бях гладен; който ме напои, когато бях жаден; който ме утеши, когато бях болен, и посети, когато бях затворен. На тоя човек дължа и него ще взема със себе си, Оня, който не е направил нищо за мене, ще го оставя за друга епоха, когато пак ще дойде на земята да работи за Бога.” – Аз искам да бъда на небето с Христа заедно, – И това е възможно, но запитай се сам: Пожертввал ли си някога живота си за Христа? Ако си го пожертввал, ще бъдеш с Христа, Ако не си го пожертввал, ще останеш вън, за бъдещата епоха, за далечни времена. В кое от двете ще повярвате, това е ваша работа. Важно е, че среден път няма. Верните неща сами се проверяват. Там важна роля играе опитът, – Как ще влезем в Царството Божие? – Чрез усилена работа, извършена с любов.

Сега ще продължа приказката. Третата сестра, която се оженила за царския син, родила дете. Понеже двете сестри завиждали на сестрата – царица, тайно решили да откраднат детето, и вместо него да сложат друго дете, сакато, недоразвито. Те изпълнили решението си. Царското дете дали някъде да го отгледат, а вместо него, за изненада на бащата и майката, турили едно чуждо, сакато дете. Царят, недоволен от царицата, която не изпълнила обещанието си, да роди добро, разумно дете, заповядал да я затворят. Царското дете попаднало в дома на един градинар, който често работел в палата на царя. Детето расло, развиваело се добре и станало голям, красив момък. Като се разхождал из местността, дето баща му работел, той чул за името на една красива царска дъщеря, която се отличавала със способността си да превръща младите момци в камъни. Много царски синове отивали при нея и, като се влюбвали, тя ги превръщала на камъни. Цялата местност се покрила с камъни. Младият момък – царският син пожелал да я види. Научил името ѝ – тя се назвала Халял Каза. Царският син решил да опита щастието си, да се яви пред нея. Възседнал коня си и тръгнал към двореца на прочутата Халял Каза. Из пътя той се разговарял с коня си и му казал: Когато чуеш да произнеса името Халял Каза трети път, ти ще зацвилиш много силно. Той стигнал до двореца и отдалеч още извикал: Халял Каза! Като чула името си, царската дъщеря казала: Да станеш на камък! Царският син се превърнал на камък, но само до колене. От коленете нагоре запазил вида и образа си. Той не се уплашил, и трети път извикал: Халял Каза. Тогава конят зацвил и толкова силно, че царската дъщеря се смущила и забравила да каже на момъка да стане на камък. Като разбрал, че тя не може вече да се прояви, царският син я накарал да го измие, да го възстанови и върне силата му. След това той се качил на коня си, обиколил цялата местност и, дето минавал, казвал: Станете вие, герои на миналите векове, и тръгнете с мене! Най-после царският син отишъл при Халял Каза, разказал ѝ историята на трите сестри и предложил и на нея да тръгне с него.

Какво представя Халял Каза? - Тя е човешката душа, а хората около нея са камъни, които чакат времето на своето възкресение. В тоя смисъл, казвам, че съществуват два вида хора: живи-умрели и умрели-живи. Аз бих желал всички да бъдете живи, Когато човешкият ум се проникне от Божествената светлина, всяка мома ще каже: Тоя е, когото очаквам от години.

Какво искам аз от вас, от сегашните хора? - Искам да търсят Господа, а не мене. И Христос е казал: „Словото, което ви проповядвам, е Господ. Него търсете, а не мене.” Кой от вас, като чете или слуша притчата за десетте деви, е употребил няколко деня в размишление, да проникне в нейния вътрешен смисъл? Достатъчно е да пожелаете искрено да разберете нещо повече от това, което четете, за да ви се даде едно откровение. Само така ще разберете, че вие сте една от петте разумни деви.

Индусите казват: Убий всяко желание в себе си. Аз казвам: Впрегни всяко свое желание на работа, не го убивай. Христос казва: „Отречи се от себе си,” Аз казвам: Възлюби себе си. Ще кажете, че това е противоречие. Питам: Защо трябва да се откажеш от себе си? Време е да възлюбиш себе си. Който не възлюби себе си, не може да влезе в Царството Божие. Да възлюбиш себе си, т. е. Божественото начало в себе си, това значи, да бъдеш умен, добър и благороден. Като възлюбиш Бога в себе си, самия себе, или своя висок идеал, това значи, да се облагородиш, да станеш разумен.

Каквото става с пътниците на параходите, същото става и с хората на земята. Вие сте излезли от майката земя, пътувате с нея, и един ден пак ще се върнете при нея. Тя ще ви облече в по-хубави дрехи, ще ви даде подобри условия за развитие. Друг път няма. Само че едни ще влязат в Божествения свят по-рано, а други – по-късно. Петте разумни деви влязоха в Царството Божие по-рано, а петте неразумни останаха вън, да чакат своето време.

Бог създаде земята като част от небето. Затова, който живее добре на земята, ще живее добре и на небето; който живее добре на небето, ще живее добре и на земята. Значи, земята и небето съставят едно цяло.

Сега аз желая да не се жените за хлебари и месари, а да се ожените за царския син и да родите добро и разумно дете. Желая ви да намерите царската дъщеря Халял-Каза, да я извикате по име два пъти и на третия път конят ви да зацвили. След това да говорите с царската дъщеря и да превърнете камъните около вас в живи хора.

Мислете върху тия неща, за да придобиете нова светлина. Сега аз ви давам само скелета на новака мисъл и на новата светлина, а вие сами ще запълните промеждутъците Тогава ще дойде Божието благословение върху вас.

(16.11.1916г., София, неделни беседи)

21.I.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

КОНЕ И ДУШИ

(специален подарък, с начало на ЖЛО за 3.)



Макар и с добро желание, някои духовни кочияши искат да ни подкарят към Новата Вселена и да ни спасят от Старата с камшик. Да ни докажат, че с един или два коня винаги сме в пропастта. Не! Свещената истина за Тройката не трябва да се обяснява с оsten. Свободните тичат към Истината като подпалени, само когато сами са се убедили в нещо след тежки страдания и ограничения и вече никой не може да ги обязди или впрегне. Тема за размисъл: Защо в Руската Тройка крайните коне гледат навън? По руска традиция така са им закачени нарочно юздите - такава е представата на Водолея за грация и красота, - но какво изразява това символически и практически?

Завършвайки предишното осияние, вече търсех с мисълта си на каква тема да моля Елма да продължи - явно Словото е Ниагара и човек само да има сили, съдове и цистерлни... Трябва да се питам за Молбата-Декларация за кандидатите за кореспондентския курс по "небомъдрие" (астрология) и елмознане; добре е да се измолят още две-три посвещения за приятели, които дойдоха на Иулма на нова година или са се сетили да изпратят картички; обещал е да тълкува "небомига" (хороскопа) на Н.М... Кое по-напред? И...докога?

В секундата на съвршването, когато сложих точка, позвъни К. от София - и като приключи разговорът, Някой каза

ясно в мисълта ми:

"А сега разбираш ли? - Втората вдясно."

Вземем втората книга от купа най-различни книги вдясно, отваряме напосоки и чета:

"Нан-ин отговорил: "Лесно можеш да промениш професията на месаря: самият той беше готов на това. Но по тази начин не можеш да промениш нивото на съзнанието му. Ще си остане месар.

Той може да стане светец, но нивото на съзнанието му ще си остане като на месар. Това ще е заблуда и за останалите, и за самия него. Иди и виж твоите така наречени "светци"... Мнозина от тях си остават касапи. Качеството, отношението, насилието, самия им поглед към теб е осъдителен, агресивен: ти си "грешник", а те са "светци"... Когато те гледат, самият им поглед те осъжда: ти си запратен в ада." (стр. 213 от една книга. Кой ще познае коя е?...)

- Защо ме насочи към тая книга на Ошо и я отвори точно там, какво искаш да ми кажеш? Мото за ново ЖЛО - или нещо друго?...

13,00ч.

- Първо отвори от Словото Ми - и тогава ще ти обясня.

"И тъй, Христовото учение не е учение на формите, чрез които да се придържаме към някоя църква или да влагаме парите си в някоя банка, но То е учение на личната инициатива." (Том "Великата Майка, с. 111)

*"Онзи човек, който има Любовта, пред него **цялата** перспектива на живота е ясно определена: той не ходи в тъмнина, той не разсъждава както разсъждават хората".* (Том "Живот, светлина и свобода", с.296)

*"Всички социални промени, които трябва да станат в света, ще станат **именно** по*

този път. Всички хора без разлика, от каквото и верую да са - всички общественици, философи, учени, религиозни, майки и бащи, - ако те не приложат тази Любов, която носи братство и сестринство в себе си, Царството Божие на Земята не може да дойде." (пак там, с.297)

"Що да сторя?..." - Ще се разговаряш с тях любовно, писма ще им пишеш на всичките от сутрин, като станеш, до вечер - все ще им пишеш! А ти намериш само един възлюбен на земята и погубиш всичкото си време по него..." (Том "Вземи детето", с. 260)

14,46

След кратка почивка поради преумората от писане, отварям очи и виждам целия таван, ясно изписан с красив почерк, цветен, на равни редове.

Естествено - при такава писарска дейност... Сега вече е съвършено ясно на кой точно въпрос ни отговаря Учителят. Отдясно се падна:

"Има два вида мрежи: едните, като се хвърлят на широчина, те се свиват; има и други, които потъват - те са с куршуми отдолу, че като се събере рибата, остава вътре. Каквото остане в мрежите, каквото хване - то е на рибаря. Всеки ден ще излизате като рибаря отвън - ще гледате как хвърлят мрежата и как, колкото хване, турия го в торбата. Два пъти не трябва да хвърляте(...) Божественото е, като хвърлиш мрежата, да се хване толкова риба, че да не може да се изтегли мрежата! По човешки ще хвърлите мрежата, но нищо няма да уловите. По човешки нищо не се постига." (пак там, с.261-262, беседа "Що да сторя?")

"За да даде, доброто събира всичко, как-

вото има на разположение. Затова казваме, че доброто представлява действието събиране. Злото пък вади нещата, заради което го употребяваме на действието изваждане. Като два противоположни процеса, доброто и злото са противоположни и в своите прояви: доброто първо събира, а после вади от себе си и дава; злото първо вади, а после събира." (Том "Реалности и сенки", с.48)

"Има смисъл да бъде човек център, но като извора, който постоянно дава. Добре е да бъде човек център, но да го търсят хората, да взимат нещо от него. Центърът никога не осиромашава, понеже всички блага от периферията се стичат към него. Той се намира при благоприятни условия." (Пак там - точно където се падна палецът на стр.49)

И така, отново с активната намеса на Учителя, днес ми бе отговорено ясно и еднозначно на въпроса "Що да сторя?" - даже беседа с точно такова заглавие ми се подаде. А съвсем сериозно се готовех да съчиням "Молба-декларация за кандидат учениците в писловния курс по небомъдрие и елмознание"... Там щеше да има "клетвени" параграфи за това, че студентът е преписал и предал "Молитва на искрата Божия" и "Веруюто на гностика" и обещава от дълбочината на душата си, че никога няма да продава и купува висше познание под никаква форма, че няма да си позволява негативни и еднозначни тълкования и прогнози; не ще чете лекции в платени салони, нито ще се подписва под творенията си - и пр. и пр. и пр. - още много такива "няма"... А накрая ще разбере, че щял да получи толкова нови страници Слово и учебен материал по специалността, колкото е пратил сам той на "Царя" ("ЦАР" - Централен архив на ръкописите). "Царят", значи, обзаведен с компютри, карточеки и хиляди папки, ще анализира и помни кой какво участие взема. Според "бонусите" му, всеки ще бъде "награждаван" с какви ли не екскурзии, предимства и лакомства... Накрая ще влезе в системата за безплатно гостуване и пътуване по целия свят и даже по вселената... С една дума, който скочи по-високо, той взима бонбончето...

16,00ч.

*- Рискът щеше да бъде немалък. **Свободата на стремежа - ето сърцето на Божественото Учение!** Инак и касапинът ще вземе участие, но под контрола на по-голям касапин: духовния. Само личната иници-*

атива и сърдечното рвение прави едно движение неуязвимо, понеже всеки сам товари каручката си когато и колкото иска, сам се впряга в нея, за да не шиба кон, и върви докъдето пожелае. Ако се умори - почива си; ако му натежи - разтоварва.

Братство, сестринство, нов живот ние искаме! С тия, старите методи, светът я докара до никъде. Сто милиона правила да напишете, хиляда милиона пасти и бонбони да пригответе предварително, човешката душа е създадена свободна: нито се подчинява, нито се съблазнява, нито сама съдник става! Затова, който не иска братски живот, няма защо да го занимавате; с останалите се дръжте приятелски, сърдечно, и споделяйте познанието си свободно.

край - 17,25 ч.

- Може ли да бъде отговорено на някои въпроси?

22.I.131г. 4,40ч.

- Просто не питай. Почвам отговорите и без да пишеш въпросите... Знам и това, което ще попиташи всеки миг, ако ще и след хиляда години. Предзнанието на всичко не изключва свободната воля. Но щом се изрече, тогава вече няма свободна воля. Предрече ли го Отец - 100% няма; предрека ли го Аз - 75% няма, но може и нула, ако реши Отец; предрече ли Прагайа – от 50% до нула. По-големият началник може да отменя заповедите на по-малкия.

Поначало, писмовен курс трябва да има: сам Аз го одобрих. После потвърдих: писма ще пишеш - понякога от сутрин до вечер!

Молитвата на искрата Божия и Веруюто трябва да са пишат, но с правене на три преписа, според препоръката "ЦАР-РОД-ЛИК". Всичко останало не е обезателно, а по свобода. "Трябва" няма в Школата отвън - в бъдеще и децата ще ходят на училище по желание. Не че не се отчита и овъзмездява всичко, което правим, но това е работа на друг свят. Бележките се пишат по тялото, дипломата - на лицето, а

паспортът ви е черепът.

Сега, оставете тия, които нямат разположение за писане, свободни. Словото може да се чете и на запис, но по-добре е без тéхника - вашето радио е най-силното. Ако четете групово на глас, прониква по цялата вселена; щом чете само един пред другите - прониква по-малко; четете ли наум, включва се само умствения свят. Групово не значи общо скандиране, а значи смяна на четците. Наистина, поръчах на някого да почне и със записи на тия четения, включая и разговорите след тях. Но не търсете салони и къщи - по-добре е сред природата. Може и снимки, и видеозаписи - но ако никой не се съпротивлява. Това ще оформи книгите и филмите ви със Слово много вълнуващо. Правете всичко, което ви дойде като пръв импулс, но без насилие над нито едно същество.

Сега тези, които искат да изучават само астрология, оставí на други лектори. Всеки си поема сам отговорността, ако Словото и Делото не предшестват частните дисциплини. Слово от Свещените Писания, Слово от беседите, Слово от осиянията; Слово през някого, ако се случи "тръба" измежду вас. После - разговор на тия теми. Понякога писмени теми след Словото; теми за домашно...

*Трите класа няма да поставяте в бъдеще време; а с орфическия клас ще почакаме. Там няма самоинициативи, понеже нещата водим **Hie**.*

Питаш за цветовете. Писма наистина пишèте под 9°, както и цитати от неслово. Словото тръби навсякъде, но не вие сте, които определяте чрез кой е протекло. Пишете такива неща в жълто, под 9°, а особено силните мисли може и в златисто. (Когато липсват тънкописци и мастила в яркожълто и не се чете, може да се минава печатен или тъмен ръкописен текст с жълт маркер или да се подчертава с жълто – б.п.).

Сега питаш за холорамката - не винаги трябва да е розова. При цяла страница жълт текст, сложе-

те жълта холорамка (респективно златна - б.д.). Текстовете за Новите Майки - в зелено със сребърна рамка, а най-силните текстове - също сребърни. Хубаво е да имате и светло оцветени листове в съответните гами; но тогава, за да се отличава писаното, слагайте на жълт лист шоколадов текст или лилав, виолетов. Тъмносиня рамка правете при окултните курсове (а също и писането; но то може също върху жълт лист). Сега - по-свободно; в бъдеще ще пишем при строго определени съчетания. С виолетово, например, ще пишете повече случките, делата, опитностите по пътя на ученика. Също - опитностите с Учителя. С тази краска се пишат и формулиите за предизвикване на действа. Само че за ъглите, броя и формата на редовете можем още много да си говорим.

Та темите са безконечни...

А за съществото, което първо предаде преписи, ще кажа: Прамайката на Милостта я поздравява! Сърдечният олтар на вярата у нея се прелива с престолните води на Познанието. Ореолът свети без саждите на съмнението. В аурата ѝ не ръмжат наежени псета на страх. Пасеше овцете Ми още в древна Юдея; а нимбата на възторга си носи от фиордите на Швеция.

Трябва да посетите с нея тия места.

Засега ѝ дайте вход към Олтарите.

край 16,23ч.

Под въздействие случая и на тази това осияние, на 25 януари са дошли стихове за кристалното и гладкото сърчице и за една златна ябълчица. В оригинала има и снимки на самите тях – коледните украшения за елхата, като главни герои на този проблем и това стихотворение. Ето го: тук то се добавя само заради пълнотата на информацията:

ОЩЕ ПО ВЪПРОСА ЗА "ПЪРВОРОДНИЯ ГРЯХ"

Песен на Кристалното Сърчице

Аз съм вънка в снежен вой и буря,

*дрешка имам от кристален прах...
Вятър, ураган, не ме катурят
и от никой мен не ме е страх!*

*Аз съм вънка в пек и зной, и в суша -
на елхичка жива съм кале.
Мойта песен вечно ще се слуша
и лесът ми все ще е зелен.*

*Връх съм аз! И дъх, и дух, и съвест!
И не ще позная нивга смърт:
дар съм и наяве, и насъне,
и към всички - ласкав и добър!*

Песен на Печалното Сърчице

*Що да сторя, Боже, що да сторя?
Ето, че по чудо оцелях...
Някой зарад мен не ще говори...
А пък толкоз, толкоз ме е страх!*

*Що да сторя, Боже, що да сторя,
че на стайна роза оживях?
Тази нощ тя цъфна, проговори...
Май и аз съм кратко като тях?...*

*Що да сторя, Боже, що да сторя,
че навреме, Боже, не умрях
и обидих толкоз много хора...
О, прости ми този смъртен грях!
Песен на Малката Ябълчица*

*Миличко, недей да си отиваш -
"Грешница" съм също като теб!...
Аз не зная колко съм красива,
но не съм от ничий край свиреп.*

*Оставѝ ги, мило, оставѝ ги -
всеки дипли своя облак бял,
своя вятър, своите бели книги,
леден и без грях като кристал...*

*Ала кой не е роден от "грешка" -
от "греха" ни стар, неизплатим?
Дай да споделим тази участ тежка -
па макар и рядко да цъфтим!...*

25.I.1995г.

На 26.I.1995, по вътрешен импулс пуснахме да слушаме осиянието-приказка за Розовата планета, която импровизирахме някога с Ева. Оказа се, че накрая там се говори за една вълшебна ябълчица. Дали е само съвпадение - или пак искат да ни кажат нещо?...

22.01.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

"НАПРАВО МЕ СРАЗИ!..."



19,314.

- Имам въпрос по случая със сърчицата-играчки за елхата, които бяха предмет на осиянието от 18 януари. Днес ми бе казано, че първото сърце не било счупено от котето, а било намерено здраво под кревата. Това противоречи на думите на Елма, казани на К.:

"Ако сега котенцето счупи старото сърце, маркар и алено, то се радвай: пратили са едно дете на божество да ти подмени женския етер."

Какво означава това?

Ето един от малкото случаи (броят се на пръсти измежду хилядите, но ги има), когато приемащият може да се разколебае във всезнанието на Нещото, Което диктува. Знам предварително, че ще има задоволителен отговор - "виртуозен", както е било винаги досега: човек не може да възрази нищо, логиката му е изненадваща, но непоклатима. Сега обаче искам да предприема нещо, което може да се възприеме като нагло, но за мен сляпа вяра без проверка е смущаваща, поне доколкото сме съзнателни. Осияниета, вече 22 години, се до-

казват от грамадно количество случаи, които са разказани преди или след основните текстове или вътре в тях, макар и не при всички. Ето защо и този път не мога с лека ръка да изгоря юргана заради бълхата - два-три пъти съм правел това точно по тази причина.

Сега, сигурно наистина е концунствено, но ще се опитам сам да импровизирам как би отговорил Елма (или Нещото, кое то диктува - вече съм далеч от мисълта, че е моето "подсъзнание", тъй като "даже" то не е способно на всичко, на кое то сме свидетели). Има само следните възможни обяснения. Трудно ми се вижда да има друго:

1. Сърчицето наистина е било счупено, но децата на П. са го залепили тайно и много качествено и са го сложили под кревата, за да се намери "случайно" и да я зарадват;

2. Елма не е проверил информацията и се е доверил на разказа на П. (и това е възможно), използвайки епизода само като тема за нова, оригинална интерпретация. Да, но сърчицето е здраво и тогава всички изводи, които не са само алегорични и дидактически, "увисват". Елма би казал: "Наистина, не винаги проверявам дадено твърдение, след като разчитам на проверен многократно, коректен последовател, но извършените промени в женския ти етер са де-иствестителни" ... (Иди провери... - много се извинявам, но сега в мен действа грубият скептик). "...Това, че ползвах този символ, но формално се оказа неверен, не променя нещата по същество. Освен това, не е важно дали точно е било "счупено" или манипулирано: котето го е свалило от елхата, играло си е с него, изпаднали са стъклените песьчинки, после го е завряло под леглото."

Има и друг изход – Той по-горе казва "Ако..." – значи е условно и не се е предоверил.

Въпреки конкретния проблем, представям си нова, благодатна серия от символи, които Диктуващият с охота би тълкувал - наистина проникновено, неподражаемо. Ще разберем още що са стъклени песьчинки по сърцето, що е коте да ги изръси, що е "под кревата"... Представям си само моя приятел проф. Иван Славов как би ехидствал и се подигравал с жлъчна наслада на целия този "процес"... Но тъй като ме уважава, би казал: "А бе дайте най-после да почнем да го печатаме това " момче" - виждате го, че има определюбопитни неща в писанията му... Защо да му се налага да се самоскрива зад един шизоиден и параноиден вътрешен диалог с второто или двеста и второто си "Аз", след като би могъл да седне и да си пише книгите нормално? Поне аз го знам - нали му бях на защитата?"

Последните лист и половина или два тук ще раздразнят силно приятелите, а К. може да вземе и да ги тури към папка "Преуморен холизатор" ... Въпросът за истината обаче седи на първо място и въпреки всички невероятни измерения на

Контакта и стомиците и стомици - напоследък и ежедневни - доказателства, една такава "бълхичка" ме дразни.

Блазня се от мисълта да запитам, но бързам да My "отнема" (нахалство, нали, и то свръх!) и следващия аргумент: **"Тъй като Слово без Дело в такива количества ще затрупа Бургас със сняг, както е ставало (бургазлии не по-мнят такова нещо, докато във Варна сега е по-топло от обичайно, а тя е на север и винаги там е истинска зима), ви-наги зиме в подобни случаи - пък и ще продължава да усложнява положението по света и в зимен, и във военен (и в не знам още какъв) аспект. Затова ползвам отработения Си номер с дезинформацията, защото няма по какъв друг начин да те откажа. Ти сам бе решил само да дооформиш останалото, а се нахвърли на нови територии... Всичко е уникално, дошлите осияния са безценни, но това Слово без Дело може да продължи да края на живота ти, както си го "настъпил", та да изпотрепе още маса народ!"...**

Това беше, горе-долу, лошия език, който държах тази вечер на Баща си, с което си го заслужих да не се обажда...

Или, все пак, има да каже нещо по-различно?

- Направо Ме срази! Лежа и пъшкам...

- Съжалявам, оригинално е, но на мен не ми е до смях. Тревожи ме до кокал проблемът за Истината. Та от това зависи цялото ми социално и гражданско поведение! Ако си губя времето (а имам и много по-лоши опасения...) - да си дигам чуковете и да се лекувам, а после да си търся човешка работа...

Това бе последното по дата и час "писáние".

23.I.131г. 11,43ч.

На 24 януари донесоха старото сърчице: то наистина не е счупено. За разлика от новото е гладко, лъскаво, а новото е посипано със стъкълца. Символи?... Не искали да се примирият с мисълта, че "грешката"...

...Елма обаче по този начин ме принуждава да прекратя за трети или четвърти път Контакта си със Него, затова решавам да отворя напосоки който и да е том на Учителя, с гореща молба да ме осветли по въпроса: ако не е грешка, защо ми се дава такъв суров урок? Ето какво прочетох точно там, където ми се падна палецът:

"Един даровит, способен ученик седи и слуша какво се преподава. Учителят кара ученика да изпее една песен. Ученикът се свива, стеснява се, не се решава да пее пред другарите си. Той има хубав глас, но се стяга, не

иска да пее. Учителят го подканва един, два пъти, но ученикът не се решава да пее в класа. На третия ден Учителят се приближава до него, удря му две пlesници - и ученикът започва да пее. Той не вижда вече другарите си, забравя всякакъв страх и стеснение и свободно се проявява. Той казва: "Благодарение на двете пlesници, аз се освободих и пропях!"

Пlesниците са един от крайните методи на Учителя, но понякога Природата **употребява** този метод. Някой седи на едно място, мисли, че не може да пее правилно. Като види това, Природата му удря една-две пlesници - той забравя всичко и започва да пее... На първо време тоновете му са слаби, неправилни, но след пlesницата гласът му се усилва и той започва да взима чисти, правилни тонове. При това положение, пlesниците на Природата **изиграват** ролята си. Те стават причина да проявиш дарбата си и да станеш певец." (Том "Събуждане", стр.131)

"...Това, от което гъсеницата живее, от него пеперудата умира; и от това, от което пеперудата живее, от него гъсеницата умира." (Том "Степени на съзнанието, стр.144)

"Обаче, докато дойде до новата епоха, човек непременно ще мине през разочарование. Никой не може да избегне тази област. Каквото и да правите, ще **минете** през нея. Христос нарича тази област "Тясна Врата".(...) Големи разочарования прекарва човек, докато мине Тясната Врата. Обаче, колкото и да са големи разочарованията, те не са по-големи от Христовите, защото Той пръв мина през Тясната Врата. Пътят на съвременните хора е вече проправен и осветен." (Том "Методи на

самоевъзпитание", с.152)

"Всеки човек, всяко общество, всеки народ, всяка нова епоха допринася по нещо за великата сграда на бъдещата култура. Приложете и вие своето участие в тази велика сграда, за да се ползвате в бъдеще от нейните придобивки." (пак там, с.153)

След точно две нови пlesници, ще решава ли да "пяе", да стана пак пеперуда, и след "разочароването" пак да работят?...

След прослушване на осияния от типа на "Дезинформации и неточности при Контакта" стигам до извода, че Нещото отново е ритнало патерицата, защото опиянението от връзката ни превръща в писари и реалният живот остава зад вратата. Наистина, чудесата на общуването с Небето чрез единение никога няма да престанат, дори и само като си разговаряш с Него и записваш. Но този контакт е по линия на Словото, писмената дейност, въпреки всички наблюдавани Явления. Това е III дом в звездомига (небомига, хороскопа) и прави опозиция на IX дом - реализацията, делата. И тъй като търся истината за себе си, а не искам да се подпирам на лявата патерица (осиянието), днес се обрнах към дясната - небомъдрието(астрологията).

Сравнението показва, че при предишното минаване на Сатурн през Рибите съм имал буквально същите мотиви и проблеми. Поради разочароването от кражбата на кандидатстудентската ми работа в художествената академия и по други лични причини, през 1964-1965 и 1966 г. мощната жажда за уединение ме запраща работник на Витоша, учител и миньор в Родопите, миньор в рудник "Радка" и къде ли още не... С основната мисъл: "Искам да съм сам, да работя над себе си и да не виждам никого, защото имам големи недостатъци и нямам право да общувам с хората". Реших да работя пет години миньор, та после да съм цял живот свободен (луд за пенсия...). Една греда върху крака ми в мината и една буца оловно-цинкова руда по каската бяха първият сериозен шамар, който ме принуди да свия решението си до една година и да направя справка с Шефа. Отворих напосоки Евангелието и попаднах на следните думи в Деянятия: "Слушайте вие, които сте намислили да поработите една година, да припечелите и да се върнете. Кой ви гарантира, че утре няма камък да падне върху главата ви? - Горко ономува, който знае да прави добро, а не прави!"

Разбрали урока за разликата между източния и Христовия път, аз се върнах, кандидатствах и влязох. После следвах и

втори път. И никой друг не би могъл да ме убеди какъв е смисълът на следването, ако не бях направил втора справка: отворих напосоки том с беседи и ми се падна: "Има смисъл окултният ученик да се запише в университета да следва, за да се срещне със сродните си души от вековете." - Всички най-сродни души от онова време срещнах именно по линия на следванията си.

Сега, както през 1965 год., Сатурн е в съвпад с опашката ми на Дракона в III дом и диктува могъща гравитация към Контакт с Небето (Риби), в писмен вид. Но това е в опозиция към Главата в IX дом, която е свързана с Делото - реализация на идеите в света и сред хората, а не "писарство" в изолация. Първия път (до 28 год. възраст) при съвпада Сатурн-Слънце идва идеята за уединение; от 28 до 56 – същото с друг човек (брала), а от 56 до 84 - с други хора (кланът).

И другия крак ли трябваше да ми ударят (Втората "плесница")? – Удариха и другия...

Ето, сега май очаквам да ме ударят пак, понеже не копней за нищо друго, освен за една къща в дън-гори Тилилейски и за отшелничество с няколко души до края на този несполучен живот, тъй като не смея да поsegна на себе си - знам какво става с тия, които си отиват по собствено желание. А подобни къщи ми предлагат - точно в момента! Ри-га, Москва, Волгоград, Кавказ, Америка, Швейцария, Англия, Франция, Германия, Башкирия и още от колко страни чакат! Но когато човек е дълбоко разочарован от себе си и от това, че за Делото няма кандидати, а се интересуват само от лекции и молитви, той решава наистина да се потопи в себе си и да работи от дистанция.

Бележка от сега (07.1.2010 г. 12:01:56): В момента съм в абсолютно същата позиция и психически, и фактически: тотална изолация. Не ходя вече трета година на Рила и по общи мероприятия, миналата не ходих на паневритмия. Пак има пръст Сатурн, понеже веднъж на 14 години прави опозиция. Но да се върна на основния текст:

Безпомощен, отварям пак три тома беседи, взети без подбор от библиотеката.

Ето какво ми каза томът "Божествената мисъл" (щом като не искам да я питам без книги...):

"Понякога човек се чувства самoten, изоставен. Това е общо чувство, което изпитват всички хора, не само някои лица. (...) Свърже ли се с Природата, човек отваря сър-

чето си за **всички** живи същества" (стр. 166)

Ето какво ми каза томът "Божественият глас" (като не искам да го слушам заради новата дребна "дезинформация" и поредния проблемен опит за живот само един човек, към когото обаче ме насочи пак Той...):

*"От хиляди години насам хората се молят на Бога, плачат, борят се в себе си, търсят начин да излязат от кашата на своя живот, но и досега още не са излезли. Мнозина казват, че човек не може да живее сам, а трябва да си намери другар или другарка, с които да се разбира. Кой човек е сам в живота? - Още със слиزانето **си на земята, човек е дошъл заедно с много души, с които е тясно свързан.** Макар и в различни краища на земята, тия души взаимно си помагат. Освен това, всеки човек се намира под специалните грижи на възвишенните същества, които не го оставят сам. В трудните моменти на живота те му те се притичват на помощ. Въпреки грижите на разумния свят, хората страдат, мъчат се, **защото забравиха Божиите пътища**" (стр.-187)*

Ето какво ми каза том "Абсолютната Истина" (за която си правя оглушки напоследък и затова отварям книги...):

"Кое е по-добро: да се бият две неприятелски армии и да убият стотици и хиляди хора или с едно махване на ръката да прекратиш войната? (стр.291)

Вие искате Бог да ви слуша, без вие да Го слушате. Вие да Го ограничавате, а Той да ви дава свобода... Това е невъзможно! Такъв закон не съществува." (стр. 15)



"Любовта прави хората щастливи! Вие сте оставили щастието си по гърбовете на своите близки. Всеки трябва да намери близния си, да вземе своята любов, която му се пада. Ако си оставил любовта на гърба на някой кон, вземи си я! Така ще имаш любов колкото искаш." (стр. 174)

И понеже първият отговор на Учителя днес бе свързан с пеенето, аз си зададох въпроса "Защо пък точно да пея?" Ето какво се падна последния път, когато отворих:

"Когато пеете, вие можете да предадете песента по три начина: ако я изпеете по пър-

вия начин, вие сте още на физическия свят; ако я изпеете по втория начин, ще влезете в духовния свят - ще хванете дръжката на вратата, която води за Царството Божие, но няма да ви приемат там. И, най-после, като я изпеете по третия начин, ще влезете в Царството Божие!

Как ще познаем по кой начин пеем?

Представи си, че си беден човек, но знаеш да пееш. Отиваш в един дом и почваш да пееш. Всички казват, че пееш хубаво, но никой не бръква в джоба си да ти даде нещо. Пееш на втори, на трети - всички те харесват, но никой нищо не ти дава. Това показва, че ти пееш на физическия свят - по първия начин. Ако пееш и всеки ти даде по нещо, ти си в духовния свят - само си хванал дръжката на вратата към Царството Божие, без да си влязъл вътре. Като пееш по третия начин, ти се намираш на път за Царството Божие. Който те слуша, ще бъде доволен от тебе и ще те заведе у дома си, където ще те нагости добре. Така ще станете приятели и ще си помогате. Кое е най-доброто пеене? - Което води човека в Царството Божие! Третият начин е недостъпен за вас." (стр.44-45) (Вечната Песен на Елма за поголовното ходене по гости и приемане на гости не само денем, но и нощем, за да престанем да изглеждаме като бабите си. Е, има много труженици и особено труженички по света, които реализират голям човекопоток и денем, и нощем, но проблемът е какво приемат при това положение в тялото и в психиката си и от кого?... Защото и те стават на дядовци и бабички, като претенциозните... – б.п.)

Като започне човек да разбира истинския смисъл на беседите на Учителя, иска му се да ги преписва безкрайно! На всяка страница Той дава вход към Безсмъртието. Нима можем да кажем нещо повече **ние**?

Хиляди пъти сме чели с прозявка думите *Му за Любовта*, но един човек на хиляда години с изумление най-после, че Любовта е изпълнение на Волята Божия във всеки конкретен

момент, към всяко конкретно същество, което има нужда да му се помогне, и във всяка конкретна форма, но според **неговите** нужди и според Истината за Любовта, а не по нашите закостенели представи. Става дума за Любов и в **трите** свята. "И физическият свят е Божи свят" - настоява Бог. Но нежеланието ни да "пеем" по третия начин - да каним певците на гости и да ги нагостим както иска **Небето** (а не само със съвети, торби с продукти и с "ангелска супа"), ни осъжда на смърт във всяко прераждане.

"Който те обича, той предвижда **всичките** ти нужди" - казва То на стр. 48.

24.I.131(1995)г.

Бургас - Изгрев

БЯЛА И ЧЕРНА КУЛТУРА

(специален подарък за Ноинна)



НЕРОДЕНА МОМА

Такава мома още не е родена на Земята. Тя примира от радост, че днес се е паднала да бъде с овчаря и стадото, а дружките ѝ пеят от щастие, че именно тя се е паднала днеска с овчаря. На другия ден на нейното място ще бъде друга от тях, на третия – трета. Надникнем ли във вселената, надникнем ли в бъдещето – всички живеят точно по този начин и затова всички са вечно млади и прекрасни, безсмъртни. Един от белите

зите на хората без душа е, че веднага си помислят нещо лошо като попаднат на такъв епизод в далечното бъдеще, а хората с душа гледат на това с умиление. Защото няма нищо нередно един юнак да обича всички моми и една мома – всички юнаци. Така казва и един Мъдрец за момата с душа, която пее за всички свои посетими:

"Светли души, мила мамо,
Кои либе ми люби!"

6,30ч.

С голяма молба към Ноинна да продължи преобразяването на "1001 нощ" в Духа на Новото Човечество. За пример, че Учителят е работил абсолютно в същия дух, позволявам си да цитирам тук част от текст на Амунда (Весела Несторова):

"Вечер, след вечеря, Учителят ни караше да пеем - и една вечер накара брат Пеньо да изпее народната песен "Татунчо":

*Татунчо, страшен хайдутин,
Дошъл е мами на гости.
Стисна го майка, прегърна,
Зарони сълзи, зарида:
- Ела си, синко, в село,
Не ти ли, синко, омръзна
По тия тъмни балкани!"
- "Хайдутин майка не храни!"*

В ръкописния оригинал написах тази песен с черно и под ъгъл 9° с наклон надолу, като текст от силите на ада. Весела Несторова продължава:

Учителят преобрази думите на песента и описа новия българин така:

*Татунчо, славен млад юнак,
Нежно си мами продума:
"От днеска, мамо, аз реших
Нов живот да заживея,
Радост в душата ти да внеса,
На всички добро да правя!
Сега в моята душа
Новото добро проникна:
Син майка с любов да храни!"*

Другата популярна народна песен, на която текстът се измени, беше "Лютите клетви":

*Проклет да е, проклет, мамо,
Който либе люби, мамо,
Люби, па не взема!
Либе помни и проклина
До девет години,
До девет години мамо -
До девет повоя!*

В ръкописа нарочно написах тази сатанинска народна песен в черно и под ъгъл надолу 72°, за да се изтече откъдето е дошла - това са магични и кабалистични методи на словометрията. Този текст е типичен образец на работата на черната ложа върху народното подсъзнание и съзнание, за да кърви сърцето безнадеждно и накрая да умре.

Амунда продължава:

"Мрачният дух на българина е изразен в тази стара народна песен, както и склонността му да проклина всичко, което не е по волята му. Ето новия текст на песента, както го даде Учителят:

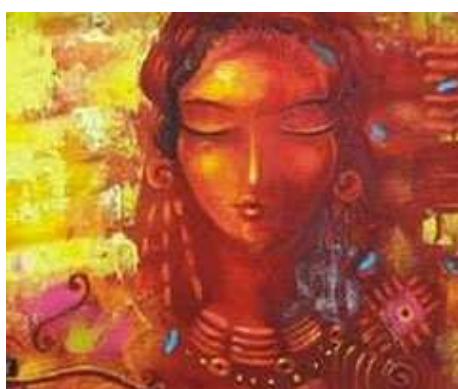
*Тъй се мъчех, мила мамо,
И таз песен пеех,
Докато дойде светъл ангел
И вест ми донесе,
Че Любовта, мила мамо,
Нивга не се мени.
Нивга не се мени, мамо,
Никога не чезне,
Че вси моми, мила мамо,
Са все светли души!
Светли души, мила мамо,
Кои либе ми люби.
Благословен - каза, - мамо,
Който добре люби,
Който добре люби, мамо,
И добре обича.
Мойто либе, мила мамо,
Много добре люби;
В мойто либе, мила мамо,
Бог всички люби!*

Учителят насищаше българските мелодии с ново съдържание, с новата идея за любовта, която в миналото е била тъй ограничена. Той извършва дълбоки алхимични процеси в българския дух чрез песни.

"Път към Светлината", с.262-264

Първо исках да продължа тази тема на В.Н. с мисълта, че културата е гигантска арена на сблъсък между два фронта, на два космични свята, които се борят за човешките души. Но по-право е да се каже, че Доброто не се занимава с войни и фронтове - затова и новите ни литературоведи прекръстиха "Литературен фронт" в "Литературен форум". Обаче, де факто, бялата култура би трябвало да играе ролята на спасителите, на медицинските братя и сестри на полето, осяно с митологични, фолклорни, литературни, театрални и кино-трупове.

В този смисъл, една колосална бъдеща работа по преработка на класическите текстове с мотивации, кулминации и развръзки по рецепти на ада е предстояща. Да вземем например Гьоте. Във версията на пьесата му "Стела" са дадени два варианта на развръзка: първият - по "Шекспировски" (колкото и Шекспир да е гениален) - поле с трупове, "урожай" от трагедии и неразрешиими казуси; а във втория - всички герои спасени. Неведнъж съм си представял една нова постановка на "Стела", в която първо героите се самоубиват според църковната й версия, приписвана на Олимпиеца - не могат да развържат възела на класическия триъгълник; а после - след картина със самия Гьоте, разхождащ се развълнувано в мансардата си с дилемата дали да убива или възкресява - вторият вариант на гениалната му пьеса. Там самият папа позволява нещо, заради което инквизицията е горяла космическите пришълки и пришълци по кладите без никакво колебание.



А може би вече е родена?...

Хронологически, тук се падат няколко писма на холизатора до приятели, където са възможни спонтанни включвания на Елма. И до този момент има много подобни писма, ко-ито в книгите по 300 стр. не са нито поместени, нито споменати. В

случая и тези, и следващите няма да бъдат включени, тъй като всички писма и извадки от писма са запланувани за отделни томове. В случая става дума за писмо до А.Д.К. от 1.02.131(1995); писмо до Ойлумина от 5.02.131(1995) ("...Най-възхитително..."); още едно до нея от 7.02.131(1995)г. ("Пространствата на Том", с начало: "Трите макета..."); писмо до българската радиоемисия "Класик FM" от 10.02.131 (1995) г.; има и ръкопис с предварителни бележки от 10.02.131 (1995) г. на х. за осиянието "Часова астрология", които са включени в него на 3 март; и още едно писмо до Ойлумина от 21.02.131(1995)г.("Този път ти пиша").

9.II.131(1995)г.
Бургас – Изгрев

Из Дневник 131.1

ОЩЕ РАЗМИШЛЕНИЯ ЗА ДОМОВЕТЕ В АСТРОЛОГИЯТА

(тук важи системата по посока на часовата стрелка, като Първи дом започва нагоре от асцендента –
от изгрева на слънцето)

Записките са започнати в ранните часове преди изгрев:

I ДОМ – АНТРОСФЕРА: антропология в тесния смисъл на думата – физическото тяло на човека. Домът се дели на три: 1.анатомия (анагнозис); 2.физиология; морфология – корпометрия (измерване на тялото), френометрия, хирометрия, физиогномометрия, ирис и др. ВРЕМЕ: от 6 до 8 ч. сутринта, а съвсем точно – два астрологически часа след изгрева на слънцето. ПРАКТИКА: посрещане на изгревите, движение, упражнения, паневритмия. Бавно и бързо самоизцеление, подмладяване и системи за възкресение.

II ДОМ – ЕКОСФЕРА (НАТУРОСФЕРА): околната природна среда. 1.математика; 2.биология; 3.физика. ВРЕМЕ: от 8 до 10ч. сутринта, а съвсем точно – съответните два астрологически часа. ПРАКТИКА: в градините и на полето, възстановяване и пресъздаване на районете на земята и в космоса, с дрехите, създадени от Бога (описани и от Сведенборг – при ангелите от Най-Вътрешното Небе).

III ДОМ – СОЦИОСФЕРА (СЕНЗОСФЕРА, СОЦИОЛОГИЯ - малките социални групи - И ИНФОРМАНТИКА): 1.лингвистика (езици); 2.информатика; 3.минисоциология – близки и познати. ВРЕМЕ: от 10 до 12ч. преди обед, а съвсем точно – съответните два астрологически часа. ПРАКТИКА: братство, близки, познати, разширяване на сензорните познания комуникации. Братска социология и дейности и обмен между братствата.

IV ДОМ – ИНТРОСФЕРА (ИНТОСФЕРА – интимна): 1.религиология; 2.психология; 3.битология (дом, бит, хигиена, се-

мейство). Връх на грижите в този дом – за майките, на първо място бременните и кърмещите. Попадане в ясновселената. ВРЕМЕ: от 12 до 14ч., а съвсем точно – съответните два астрологически часа. ПРАКТИКА: по съответните раздели.

V ДОМ – ГЕНОСФЕРА: 1.генистика (създателство) – башинство, извикване и създаване на същества с монада (искра Божия); 2.творчество и изяви; 3.аутосфера – нужда от самота (монадология, ИЖР – индивидуален жизнен радиус, индивидуална физиология и психология). Попадане в света на Найанда и в тотвселрената. ВРЕМЕ: от 14 до 16ч., а съвсем точно – съответните два астрологически часа. ПРАКТИКА: по съответните раздели.

VI ДОМ – СПЕЦИОСФЕРА (ХИРОСФЕРА – дейности на ръката и постигане на майсторство и виртуозност): 1.естествени дейности с ръцете и най-вече с китката, дланите и пръстите, без насилие върху природата (мануална профилактика и терапия, милвания и пр.). 2.техносфера – сръчности с предмети, управления и инструменти, майсторства и занаяти, но с най-висок екокритерий; 3.специализации в практическата и приложната сфера. Изграждане на мюонното тяло и попадане в чистовселената. ВРЕМЕ: от 16 до 18ч., а съвсем точно – съответните два астрологически часа. ПРАКТИКА: по съответните раздели.

VII ДОМ – ЕМОСФЕРА (АЛОСФЕРА): 1.брак на духа и душата; 2.сродна душа – откриване на сродната душа във вселената, сливане, двойка, брак, синастрии, сравнителна биоритмология и микросоциология и др.; 3.верига от любими и сродни души, вечно дружество; микроколективи, обединени от общи емоции и естетически вкусове – хор, оркестър, драмсъстав, клубове, кръзоци и пр. Връзка с Женската част на атмическия свят – общуване с Дъгите Божии и Космическите Жени и Любими - Обожаемите. ВРЕМЕ: от 18 до 20 ч., а съвсем точно – съответните два астрологически часа. ПРАКТИКА: по съответните раздели.

VIII ДОМ – СПИРОСФЕРА (ПНЕВМОСФЕРА, ЕНЕРГОСФЕРА): 1.кундалини, чакри и жлези с вътрешна и външна секреция (вихрун, олтари, престоли и двери и т.н.); Работа с холифизата, тотфизата, яснофизата и суперфизата; с елиофизата и хипофизата. 2.сакрална сфера, сексология, тракийската, кавказката, славянската, и българската кама сутра, тантра, тао и система от огнения; 3. възлизане чрез вихрун и изучаване на духовните светове и същества и на видовете енергетики и транспортни течения в космоса. Изльчване в горните светове и пътешествия във вселената чрез енергията на екстазите. ВРЕМЕ: от 20 до 22 ч., а съвсем точно – съответните два астрологически часа. По-точно – до няколко минути преди 22ч., за да може в 22 вече да сме заспали. ПРАКТИКА: по съответните раздели.

IX ДОМ – ИДЕОСФЕРА, АБСТРОСФЕРА: 1.философия, мироглед; 2. идеологии, управление, програми; 3.държава е право, дипломация. Институции, традиции. Далечни пътешествия чрез телепортации и изльчване духовно по време на сън, физически и духовни мисии надалече. Школа в горния свят, попадане и практика в супервселената. ВРЕМЕ: от 22 до 24 ч., а съвсем точно – съответните два астрологически часа. ПРАКТИКА: по съответните раздели. За екторовертиите (светските хора - бухалите, които заспиват и се събуджат късно) тук важи старата домова система и за тях вре-

мемо на Девети дом е от пладне до 2 ч. следобед. Вечерните часове на този дом са за интровертите, окултните ученици, чучулигите. ПРАКТИКА: по съответните раздели.

X ДОМ – ЙЕРОСФЕРА (ЙЕРАРХИЯ), ЕКСТРПОСФЕРА, ВЪНШЕН СВЯТ: 1.истинско или светско призвание и усилия и борба за неговото признаване и отстояване в света. 2.постижения, признания (дипломи, документи, степени, рангове, чинове, посвещения и пр.); 3.планински възлизания, екскурзии, мисии и занятия в Шамбала и Агарта, Световодие и пр., езотерични експедиции и подземни пътешествия, работа с кристали. Нова планетарна и селищна система на Земята – “както е горе на Небето”. История, политология, бели защитни и бойни изкуства. Науката и практиката на Пентаграма. ВРЕМЕ: от 0 до 2 ч. през ноцта, а съвсем точно – съответните два астрологически часа. В това време са вече будни и работят в света само Посветените, които са се наспали до полунощ и тръгват нагоре по планините или се посвещават на съответното си призвание.

XI ДОМ – ЕВРОСФЕРА, ГНОЗОСФЕРА, СОФИОСФЕРА, МАКРОСОЦИОЛОГИЯ: 1.Учител, ученик, учение, Школа, клас съученици. Педагогика и пропедевтика; 2.Космична Мъдрост, окултни науки, евристика; 3.приятели по света, членства в сродни групи по идеи, интереси, хобита и пр. Интернет и космонет; физически космични пътешествия и телепортации през тайните портали на Школата по света. ВРЕМЕ: от 2 до 4 ч. след полунощ, а съвсем точно – съответните два астрологически часа.

XII ДОМ – ХОЛОСФЕРА (БОЖЕСТВЕНИ СВЕТОВЕ И ДЕЙНОСТИ). 1.любов към всички и между всички; 2.профилактика, лечителство, медицина. 3.благотворителност, самарянство, саможертвии, съпричастие, състрадание, милосърдие, спасителство. Световна и общокосмична система за бесплатно пътуване и гостуване и безкористна обмяна (неравностоен бартер); временни или вечни дарения, тотално бесплатно обезпечаване на индивидите и народите, които имат монада, с всичко необходимо. Действие на Еврородовия клас и още по-високите. В резултат – попадане и живот в холивселената. Силата на Мартеницата и съответните символи на народите в бяло и алено. Царство Божие. ВРЕМЕ: от 4 до 6 ч. сутринта, а съвсем точно – съответните два астрологически часа.

Написано до 5,45ч. сутринта

Не всеки съобразява, че Пижо и Пенда са полюсите на холивселената или цяловселената – Чистотата и Любовта. Пижо е невинността и чистотата на Белия Гълъб, а Пенда – сестрата и любимата, която върви по Петорната Пътека – Вътрешната Школата на Пентаграма. На снимката по-долу Пижо е бял, а Пенда – алена; но има и Ален Пижо и Бяла Пенда. Те периодично си сменят цветовете и добродетелите. Коя е Старицата, защо Старицата става причина те да се родят, защо тя си взима Пенда, когато момичето става точно на 16 години, защо превръща майка им точно във вишнево дърво и защо Пижо трябва да облече сестра си с кръвта си, за да я съживи; защо веднага се появяват два щъркела на кумина и мартеница на клона на вишнята със синьо мънисто между Пижо и Пенда – това остава за разгадаване от студентите по българската холология. В тази наша легенда са дадени абсолютни ключове за възв-

ръщане в Царството Божие – вселената на Благия Бог.



10.II.131(1995)г.
Бургас – Изгрев

Из Дневник 131.1

18, 15-19ч. Два съвършено очевидни сигнала да не ходим на опера или на театър, въпреки обявените редовни представления. В първия случай се оказа, че то е отменено, а във втория – че има само билети за правостоящи и че в салона е пълно с ученици.

Непослушанието и разкарането пак ще бъдат заплатени с по-дълго мълчание на Предупреждаващите.

12.II.131(1995)г.
Варна

Сутринта. Чудесен слънчев ден във Варна. Отиваме с К. в делфинариума. По време на атракцията, въпреки вълненията на всички деца, пак се случи да се гледаме любовно в очите с едно дете от преден ред, което се беше обърнало към нас – то ни предпочиташе пред делфините... Явно - старо приятелче от вечността. Казва се Лилия Каменова Липчева, родена на 22 април 1993 г.

После, в градината, две кучета, водени от господаря си, също си извиаха главите дълго време точно към нас, въпреки че наоколо имаше много други хора.

Някъде около термалния извор се разминахме с една млада жена с необикновена духовна и физическа красота – беше с детето си. Изключително фин и аристократичен дух от серафимно и херувимно коляно. За съжаление, "сценарият" я накара рязко да си отк-

лони погледа, въпреки че усети родството ни.

Говорихме си с К. за купуване на къщи и на морето, и в планината – и двете са необходими. Това е човешкият начин, ако се намерят средства. Божественият човек обаче «няма нищо свое», както казва паневритмията – и точно поради това, всичко е негово. Достатъчно е да има много приятели и тогава той не може да насмогне да гостува в хиляди и хиляди къщи и вили, да пътува във всякакви превозни средства, да се храни с най-добрите плодове на живота. При това... без да плаща данъци да се беспокои за ремонти или от крадци...

Пропуснах да запиша, че тази нощ сънувах Венно. Пъту-вахме с пиятели с влак за Рила – качвахме много големи багажи. Не можеха да влязат във вагона и ги настанихме някак си отвън... Като потегли, в коридора – Венно. Голяма изненада! Викам му: «Ти си бил жив физически!» - Той казва: «Щом сте за Рила – с вас съм... Някога да не съм бил с вас?...».

18.II.131(1995)г.
Бургас – Изгрев

Днес, когато дойде Д., разказа за видението си в гората днес: едно дърво завибрирало и засветило пред нея и на ствола му се явило името «Ra». А аз вчера писах за Ra, без да съм й казвал и показвал това...

Освен това, разказа за съня си, че имала две деца, но невидими. Само пет минути преди да ми го каже, нещо ме накара да взема осиянието «Където Бог ни прати» и да го сложа близко до себе си. В началото съм цитирал думите на Джон бейнс за нашите невидими деца. Когато тя свърши да говори, веднага ѝ подадох листа с тази мисъл. Съвпадението бе пълно! Обясних ѝ какво значи това.

19.II.131(1995)г.
Бургас – Изгрев

Около изгрев слънце, при «вертикално завръщане» в събота срещу неделя, имаше проблем: точно преди «сложното приземяване» имаше намеса отвън. Затова човек трябва да спи сам в събота! Станах и ядох веднага, за да бъде притеглен духът в тялото изцяло.

Отворих «Противоречия в живота» - и ето какво ми се падна:

«Първата задача на окултния ученик е да се научи да затваря телефонните станции. Щом някой дрънне на една от вашите станции, ще кажете: «Извинете, ждите ми са прекъснати» - «Как, защо?...» - «Прекъснаха се от окултната наука, с която сега се занимавам в

Школата. Щом свърша урока си, пак мога да приемам и предавам съобщения от външния свят. Докато съм в клас, няма да ме беспокоите, ще чакате да свърша урока си. Щом свърша, тогава ще ми кажете каквото трябва. До това време ще чакате вън». (стр.133)

П. се изуми: мисълта е пак точен анализ на случката сутринта, която описах по-горе, но не исках за изпадам в подробности. Точно поради сложното «кацане» в събота преди изгрев обратно на Земята, което изисква максимално внимание, за да не стане беля, П. поискав да дойде при мене, защото била сънуvalа нещо лошо и се е почувствала самотна. Казах й, че точно сега е много сложно и я помолих да не идва. Загатнах, че не е лесно в събота ученикът да отклонява вниманието си, когато трябва да е сам, за да се върне правилно се от специални светове.

Неведнъж се е случвало в дадена беседа, избрана случаен, да се сумира всичко мислено и вършено през деня – а я четеш чак вечерта. В случая, първата мисъл беше за Бог в сърцето ни от беседата «Деятелността на сърцето» - а аз днес завърших темата по часова астрология с думите, че Бог Отец живее най-плътно в сърцето ни и кръвоносната система. Освен това засегнах темата за относителността на човешката етика – в беседата Учителят говори за същото. Диктувах увода устно и К. записсваше – споменах за смените на мисли, чувства и дейности в зависимост от астрологическите часове и периоди – в в беседата виждаме същото (стр.128). През деня много и често мислих за една предстояща среща с любима душа, а в беседата - на стр.131 – пише точно за това: «**Той ще мяза на млад момък, който е определил да се срещне със своята възлюблена и мисли само за предстоящата среща**». В един текст днес маскирах истинското събитие с камуфлажни символи – а в беседата се казва как един поет бил маскирал рязочарованията си в свое стихотворение. Аз все пак имах своите основания да не конкретизирам буквально описанietо на една случка, а в беседата на Учителя по-нататък чета: «**Когато и аз се въздържам да ви говоря конкретно, причината за това е, че досега не съм срещал хора, на които съзнанието да е чисто като слънцето. Само хората с чисто съзнание могат да възприемат нещата тъй, както са поставени в божествения свят или както са в разумната природа**».

Уроци всеки ден, Присъствие всеки ден – само човек да е буден!

Излезе верен и един сън срещу 14 февруари – знаех, че скоро ще си замине някое близко същество. Починала е Е.К. Такова чисто и кратко същество!

23.II.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

РАЗЧИТАНЕ, УПОВАВАНЕ И УПОВАНИЕ

(специално ЖЛО за КТК)



Уралоний, комуто говори Елма в това осияние, се намира на тази снимка и тя е правена през същата година.

13,504.

Цялото се проектира в пшеницата, но Неговата стратегия е осилът. Пневматическите растения са на принципа на буталото, на съществения въздух - те са от духовния свят. Пухчетата пък разчитат на вятъра - те нямат никакъв шанс без него. Съществата от физическия свят са подобни на жени, съществата от духовния свят са мъже, а съществата от Божествения свят са деца. Така че, опитвайте се да разпознаете от кой свят е същината ви и знайте, че и трите свята са ниви на Бога.

Позната е стратегията на пухчетата, позната е и стратегията на семената-снаряди. Първите разчитат на друг, вторите - на себе си. Семената с осил обаче разчитат на Бога, т.е. на Цялото. По тази причина, именно, на детето с монада всеки се усмихва и то се усмихва на всеки. Дете, което не обича всички, се е смъкнало вече от Божествения свят в духовния, а после и във физическия. В бъдеще такива деца ще бъдат лекувани още от пелените. Ако забележите, че на лицето ви не се появява усмивка, а сте замръзнали, ще знаете, че някой ви е подрязал осила. Тогава не ви остава нищо друго, освен да почнете да се напъвате или - още по-безнадеждно - да почнете да гоните вятъра... Затова ние знаем падналите духове като "натегачи", а падналите хора - като "вятърничави"...

И така, да знаете: онзи, който цял живот гони "Михаля" - обикновен човек е ; онзи, който разчита на себе си - талантлив е; но който се свърже с Бога - непременно става гениален! Значи, за да станете гениални още в това прераждане, вие се обърнете към Цялото, т.е. към всички. Обикновеният постига нещата чрез подкрепа, талантливият - с труд, а гениалният - с необятна обмяна.

Ето, вие стоите сега с подрязан осил и се обезсърчавате. Семенце от пшеница сте, но при падането с голяма скорост отвисоко ви се е прекършил осилът и е останал на повърхността. Затова сте

загубил посоката на своя стремеж и се измъчвате страшно в твърдата скала на Балканите. Ваши приятели са се влизали още по-дълбоко в гранита, осилите им са непокътнати, но не могат да се мърдат ни на йота повече. Почвата все пак се движи, сляга се, същества и корени шават в нея. Попадналите в почва, та дори и бедна, са способни да използват стратегията на осила и напредват надолу, където са условията на живота. Те знаят: колкото по-надолу, толкова по-нагоре ще излязат по-късно.

Някой си помисли в началото, че аз сега ще ти препоръчам стратегията на осъла. Не, няма смисъл: осилът ти стои пречупен по средата на отверстието.

Предавай правилно, не редактирай! Аз казах "лежи", а не "стои" пречупен. Няколко пъти си Ме редактирали и Аз зная пет думи, които не са така в осиянията, т.е. изменил си оригиналa. Сега обаче съзнателно допуснах да си помислиш, че осилът е паднал вертикално. Падна вертикално, но от Божествения свят. Сам разбираш, че сега говоря на двама души: на Странника и на теб. Твоят осил е непокътнат, но Странникът влезе под ъгъл 57°26' в мятона на България, и то когато в него имаше пластово разместване с голяма скорост. Духовните гнайси са едно, а Божествените - съвсем друго. Ангелският гнайс е монолитен, а Божественият - висококристален. Той образува при Видин плочи, които се пързалият една върху друга. Ето защо казах, че осилът му лежи и е пречупен. Като говоря, няма да Ме променяте!

Ето защо няма никакво отверстие - нито вертикално, нито под ъгъл, - което да е останало след монадата на П. Като падне пръст, отвесните отверстия са най-голямата ви надежда: ако не изгниете от водата в "кладенчето", ще пораснете през дупката. И при наклон съществува шанс: ако сте многогодишно растение, дърво, често пропуквате и гранитни канари! Но при липса на всякаква следа от кухина, почва или влага, без осил и с олющена обивка, на едно зърно с оцелял зародиши не му остава нищо друго, освен Упованието.

Сега вече Мe разбирате: пухкавите същества разчитат, костеливите се самоуповават, а семената от лоното на Бога се уповават.

Йов бе един съвършен дух, който доказа на Бога и брат Ми, че има упование. Уповането се нарича "абсолютна вяра" и може да се прояви само при пълно загубване на надеждата. Обикновените хора – "жените" - ще разчитат; талантливите ще уповават на себе си, защото са мъже; но гениалните - децата на Бога – единствени умеят да се уповават. В разчитането има очакване, в самоуповането - насилие над себе си, но в уповането има мир - пълен вътрешен мир! Ето защо едно житно зърно, което попадна в най-твърдата скала на Икло, остава да научи последния урок: урокът на уповането.

Но вие още не схващате това понятие в неговия пълен Божествен смисъл. Вие мислите, че упаващият се упавава на Бога - Той да се намеси, да промени положението му. Не, това е още разчитане - женска работа... Който се упавава, той не иска да се промени нещо - не се надява даже и на Бога. Да се надяваш на Бога да те освободи от ада - това е смехотворно: Библията е пълна с такива женски светии! Сам да правиш къртовски усилия, упававайки се само на Божественото в себе си - това го могат и новозаветните. Светийските жития са пълни с такива примери. Всички постижения на герои, таланти и обикновени гении се дължат на личните им усилия, често обаче с помощта на другите: разчитане и упаване в себе си са сложно сплетени... Праведните обаче са само няколкостотин на земята - те не са нито старозаветни, нито новозаветни. В тях се е развило духовното упаване: мощната вяра, че Бог ще промени обстоятелствата на живота им.

Сега разбирате ли разликата? Праведникът стоически издържа на изпитанията, но повечето време е намръщен, скръбен. Покоят му е привиден: вътре в него има постоянно съдене, тормоз, самоосъждане. Изразът на лицето му показва, че го мъчи проблем. Той занимава себе си и Бога с проблеми. Накрая, когато преминат проблемите, става отне-

сен - виждаш го, че отсъства. Рядко е пълен с бликаща обич - само към "своите си". Неговото сърце се вълнува от Закона, не от Любовта. При все това, силно желае промёни - не му е приятно да се мъчи. **Праведни са терзанията на съвестта му, ала са терзания. Силно уповава на Бога, но не уповае.**

Упованието е присъщо само на ученика. Той не иска нищо да се измени, тъй като вярва, че Баща му е вменяем. Щом се беспокоиш за нещо - дори и за най-свято то, ти считаши, че Баща ни е невменяем и че не си знае работата. Упованието на ученика е тъй пълно, че той **само благодари - непрестанно благодари!** Той няма нито понятие, нито време да се занимава с проблеми, тъй като инак би обидил Бога. Това обаче не значи, че не помага да се разрешават проблеми. Не значи, че не приема помощта на Бога и на близния, когато му се дават. Не значи, че търси Бога само в себе си. Той умеет да питат и **отива да** питат: невинността се отличава с **това**. Престанеш ли да питаш Бога и хората, ти си сгазил вече лука - останял си.

Сега, помните някои как Мене беспокояха на Изгрева. Старозаветните **разчитаха** на Мене и затова постоянно Мене беспокояха и Ми досаждаха. Но Аз трябваше да ги приемам, защото е по-добре да разчиташ на **Бога**, отколкото на света. Освен това, трябваше да проповядвам и урока на търпението.

Новозаветните не смееха да дойдат горе, но често се въртяха пред салона, с надеждата да ги повикам... И Аз често ги виках по име, защото е казано: **който се уповава на Бога, ще бъде приемен.** <Такава скромност и вяра са похвални>. Но някои не ги приемах, понеже се бяха вече втвърдили. Утвърди ли се някой повече, отколкото Природата е определила, той престава да гледа невинно и става стар. И като не ги приемах, някои се обиждаха и ставаха "**праведни**". Развиха самоуповаването в крайна степен и станаха ... архати. Архатът не се наканва да Ми дойде лично на гости, защото си мисли: "Учителят знае всичките ми нужди и няма защо да Го беспокоя..." **Похвална е вярата и деликатността им, но**

изгревските и хималайските ахати има още хляб да ядат. Праведността в тях е с хастар: гордостта, страхът, своеглавието.



Старозаветните тълстяят, новозаветните мършавеят, а праведният гледа като опушен... Затова в Америка обичат пуйката на празници... Там хората са непосредствени и опучените в Новия Свят не предат. Като се опучиши над проблемите си, като се опучиши и над световните проблеми, хората ще станат и ще те освиркат. Стара Англия ви научи да се опучвате, но Америка ще ви отпучи...

Сега не искам да кажа, че специалната песен, която ти давам, както и песните след нея, няма да помогнат особено. Щом Аз ги давам, ще помогнат - решително! Помага и планината нависоко, помагат спънчевите изгреви, помагат също и молитвите. Но ако бях създал света така - само тъй човек да е съвършен, - свинята и цялото ѝ домочадие щеше да влезе в Братството... Тя обича да яде, а всички тия неща може да се дресират. Само обмяната с неближни и врагове не може да се дресира - там се иска монада, искра от Бога!

Затова и на теб ти казвам: без братски живот, без омесване със света няма спасение! Ако бях спасил досега някой отшелник и някой, който обича само близния, това щеше да остане в аналите на Вселен-

ната. Попитайте някой истински ангел знае ли поне един такъв случай!

За някои от вас изпитът е да не се смесват с толкова много аури. Но за праведника, който се стреми да стане Ученик, се препоръчва най-активно общуване с масите - не само да проповядва, а и да може да проси. Значи - Старият Адам и Старатата Ева само искат, но не дават; Новият Адам и Новата Ева само дават, но не искат; ала дъщерите и синовете на Сит и Лилит се отдават или просят като деца-та. Те не бягат от хората.

Ще пееш тия три песни и ще мислиш над съдържанието им. В тях е скрита ядката на Божественото Учение.

Песен на светлия път

*Мога да постигна що желая!
Във живота всичко се постига!
Ще нося Божиите блага във всички
човешки сърца -
Там, дето се ражда радостта,
Там, дето царува Любовта.*

Подмладяване

*Аз ще се подмладя, ти ще се подмладиш,
той ще се подмлади! -
Това ми казва Любовта, това ми казва Любовта.
Ний, които следваме пътя на Доброто,
ще се подмладим;
вий, които следвате пътя на Доброто,
ще се подмладите;
те, които следват пътя на Доброто,
ще се подмладят! -
Това ни казва Любовта, това ни казва Любовта!*

Благата песен

*Ти съзнавай, ти люби, безпирно сей, гради -
и в живота всичко давай!
В тази истина Бога ти познавай. Ти познавай,
ти познавай - Бога ти познавай!*

Тези три песни ти се дават лично от Учителя, с препоръката да ги научиш наизуст.

Освен тях, мощно въздействие за обличане на твоята монада в ново етерно тяло и покарване на кълн, стебло, клас и осили - специално за теб - ще окажат и следните песни: "Скръбта си ти кажи", "Тъги, скърби са богатство", "Весел ти бъди!", "Сила, живот, здраве", "Всичко в живота е постижимо", "Духът ми шепне това", "При всичките условия", "Мога да кажа", "В пустинята на живота", "Сила, здраве е богатство", "Мога да любя", "Радост и скръб", "Ранен час", "Обетована земя", "Да бих те слушал", "Ти ще сполучиш в живота".

Ето какво още му казва Елма:

- Осияний от Словото на самаго Бога! Ако научиш да пееш наизуст тия песни и не преставаш да ги пееш нито ден, остава свободата ти да ставаш или да не ставаш цигулар в този живот. Ефектът ще е един и същ.

24.II.131(1995)г. 00,21ч.

24.II.131(1995)г.
Бургас – Изгрев

Из Дневник 131.1

Дойде на гости К. – преподавателка по немски. Много спокойна и хармонична душа – да се общува с нея е блаженство, човек си отпочива. През цялото време си представях онази глава от "Вино от глухарчета" за душевните пътувания на младия журналист със старата пътешественичка. К. е белокоса, но млада. За преливането на душите няма възраст. И тя е обиколила цял свят и има много да си спомняме.

Тя твърди, че като съм говорел на сбирката във вторник, съм бил отговорил на всичките й мисловни въпроси и че така е трябвало да изглеждат беседите на Учителя по Него-во време. Даже съм я бил поглеждал най-често нея. Аз не си спомням такова нещо и нямам съзнание, че е отговорено на въпросите ѝ. Може и да е така – Той да е говорел специално за нея в момента.

27.II.131(1995)г.
Йулма (Родопа)

ЖИВОТЪТ НА НЕПТУН



По пладне

Помощта на Небето иде най-много от Нептун - Бон. Ако Марс е свързан с Бетелгейзе, а Уран - със Сириус, то Бон е пряк преден пост на Процион. Серафимите от Процион и от всички серафимни светове "качат" първо на Нептун, пристигайки в системата на Хо - Слънцето.

Преди ви говорих за астрологическите и астролоническите свойства на Нептун, а сега помоли и ще поразправя нещичко за живота му. Опитните мистици постигат неговото състояние, едва когато преживеят Четвърто Посвещение – Преображението.

Протан се грижи за Просветлението, а Бон - за Преображението.

Опитайте се да си представите само за минутка безпределно сребристо пространство, пронизано от безброй разноцветни лъчи. Тези лъчи се разтягат в хармоники и ветрила, избухват безмълвно от някоя точка, пламват прекрасно през цялата вселена - и пак се прибират в своята микроскопическа точица!

Светлината на Бон е сребриста, но водите му са нежнозелени. Тъй като Процион се проектира в Непту-новото измерение през водите на Мировия Океан, съществата там се считат за "океаниди" - свободни обитатели на божествената и духовната вселена. Те са със серафимни тела: узголемяват се колкото суперселената и се смаляват до границите на универсума.

Тези приказни,plenителни "понтоноиди" съществуват само в Любовта. Те се разтварят в Мировия Океан и загубват своята временна индивидуалност, ако се понижи някъде Трепетът на Преливането. Следователно, посетителите на Нептун няма да се срещнат с неговите обитатели, преди да се способни да се разливат по вселената.

Прирастът на монадите пряко зависи от Процион и неговата база Бон. Разбитото на безброй частици Битие се синтезира само от тях и побратимите им. Преди 2000 години ви казах, че който не напусне близките си заради Мен, не е достоен за Небето. Сега ви казвам: близките по места са само фикция, необходима докато покълне монадата ви. Щом покълне, тя се стреми с всички сили към светлината, наречена от серафимите "Преливане".

И любовта с обект е преливане, но... от пусто в празно. Подобно на някой умопомрачен, съществата с разцепена монада сплитат стебла и корени с някой като тях и почват да пълнят с илюзии каца без дъно – сърцето на Старите Praродители. Такива сърца се съсирават и стават на буци из космоса. Провеждат програмата на стара цивилизация за склерозиране на Битието. То се напълва с канцерни планети, звезди и галактики; грамадни тромби плуват по ар-

териите на Старатата Вселена или стават на плаки, прекратяващи Всемирната Осмоза.

Съществата серафими са разтворители - най-свежите киселини на Битието. Те се стремят да размият плаките, да смалят тромбите от нисш Венерин произход, от сатанинска Юпитерова дейност. Неправилни са представите на някои, че Нептун управлява лепилата. Напротив, Нептун е най-мощният разтворител, докато лепилата произхождат от Венера. Всички "леки" в Битието са нисши Венерини духове, от които то се отърска само с Космична Любов или космични, мирови катаклизми.

"Понтоноиди" е условна дума - превод на ваш език. Бонианци биват не само мостове, но и пори. Без тях, съществата няма как да се обменят с околната среда - смърт ги чака. И тия, които ви прекъснаха връзката с Небето, разчитаха именно на това: да прекратят обмяната на веществата и обмяната на съществата.

В духовния свят обмяна на съществата съществува, но само в рамките на една йерархия: всеки със "своите си". Това е строежът на ангелския свят и неговия морал, физиология. То се отразява и в света на растенията, в света на животните. А божествените същества са проектирани в светлината, въздуха, водата, почвата - те са за всички и във всички. Та само с тях да общувате - съвършени ще станете! Природата е само ¼ избор - преминете ли през него, минавате в света на Цялото.

Сред серафимите се отличават ярко два класа: женски и мъжки. Женските синтезират Битието чрез обожание, а мъжките - чрез опиянение. Само по пътя на обожанието се стига до опиянението - друг Христов път няма. Не мислете обаче, че опиянението на Нептун е само "Проционно". Бон има и собствен тип обожание и опиянение. Така че не само от Процион, но и от всички светове се стремят неудържимо към състоянието на Нептун, който е планета само в третото измерение.

Бон съществува разгърнато в XI-то измерение и има свои специфични особености. Още много същес-

тва и светове са в него, но всяко измерение има безброй тембри, подобно на гласовете на съществата с монада, на музикалните инструменти. Сред гласовете, Нептунов е любовният алт, а между инструментите - любовният обой. Следователно, човешката душа се отваря за Нептуновото XI измерение, когато възлюби серафим. Тогава тя започва да пее алтово.

Не смесвайте влюблението с възлюбленето. Влюбленето е влъчване в някого - Венерин процес. И то е необходимо в процеса на развитието, за да се превърнете от човек в ангел. Но всички духовни архангели се отличават от серафимите: серафимите са с единия крак в духовния свят, а с другия - в божествения.

Значи, съществата, които възлюбват серафим, са стигнали до върха на ангелската йерархия. Самите женски срафими обаче са възлюбили мъжки серафим. Предаността им е неописуема с човешки и ангелски езици, и колкото и да ви се обяснява с притчи и сравнения, нито вие ще разберете това, нито ангелите. То е толкова неразбираемо, колкото висшата или върховната математика за едно говедо. При влюблението, ти очакваш ответ на чувството, но от този, в когото си се влюбил. Наистина, готов си да дадеш сърцето и живота си за него, да му служиш робски, да се простиши и с монадата си, ако поиска. Но очакваш същото - или поне една миллионна част от него. Поради това жителите на Венера са вечно млади и красиви, но при условие, че на любовта им се отвръща с любов. При все това, на Венера също има старост. Само че там не стареят бавно като вас. Там рухват само в един миг - като в приказките. По същия начин, от вещица, на Венера можеш пак в един миг да се превърнеш в млада мома. Стига някой да те обикне, след като и ти си го обикнала - "жабата" пак се превръща в царица.

При нашите учебни полети, някои от вас се увериха в това. Не само се увериха, но и пострадаха: виждате как някои се върнаха стари баби и дядовци. И да не бяха от Класа, в климактериума пак щяха да

рухнат: тяхното сърце има кислородна бутилка, на която пише, че принадлежи на еди кого си. Като си я вземе собственикът или съврши кислородът - умирате.

"Порите" на Нептун - серафимите с женска полярност - не се вълчват в обекта си, а го "възлъчват". Това не е разбираемо за вас - нямате такава дума. Влюбеният е като паразит, кърлеж, октопод. Той е в симбиоза с организма на обичния и точно тук става преплитането на астралните двойници, за което толкова много съм ви предупреждавал. "Винарките", "ликъорджийките", "шампансаджийките" на висия астрал са Венера в опозиция или квадрат с Нептун (или някой подобен аспект). Те нямат нито тяло, нито понятие за "възлъчване".

Напротив, бонианките са със серафимно **отрицателно тяло** и се отдават на Принца на душата си по съвършено непостижим за всички хора и ангели начин: те посвещават живота си на търсене на сродни и несродни души, които да обикнат Принца им. Попосредствените бонианки са още ревнинви и затова обичат Принца само платонически, тайно. За "тиянците" (марсианците) същината на любовта е оргазъм, шемет, сливане с Отца; за съществата от Венера любовта е **принадлежене**; но за бонианките тя е **подсигуряване на любими за обичния**. Понапредналите се "отдават" на Принца си и лично - когато се окаже, че периодът на обмяна с бонианка е дошъл. **И бонианци имат предпочитания - и те имат Вечна Любима.** Но те са наполовина **божествени** и затова се обменят с предпочтитанието си само когато са у дома - при семейството си. Това се случва по-често или по-рядко, в зависимост от работата, от чина на мъжкия бонианец.

Мъжете на Нептун са моряци, но някои от тях са на много далечни плавания. Плаванията им зависят от броя души, които са ги обикнали. Този брой зависи от жена им, възлюблената им: тя обикаля предварително по цялата вселена, за да прославя своя Принц. С разкази, пламенна реч и живи филми - най-често преки предавания, - нормалната бонианка подпалва

стотици и хиляди сърца с безсмъртна любов към нейния Принц. Но заедно с нея, такава "пропаганда" извършват и всички останали, които са го възлюбили.

Бонианецът се отличава по това, че обича грамадно количество сърца. Не само обича, но и се обменя с тях - и деца се раждат! Всяка, която обича серафим от Бон, се стреми да го направи съпруг и баща на колкото може повече посрестри и деца по вселената. С това тя става все по-прекрасна и съвършена и се надява Принцът да се спре, най-накрая, и при нея. Принцът се спира най-първо при първата си жена на Бон - онази, която го обича най-силно. Тя го е изпратила при най-голям брой същества, които го обичат, и затова най-дълго е чакала. От това следва, че меденият им миг или вечност ще се повтарят по-силно, отколкото с всички останали.

Като Мe слушате, ще си помислите какво ли не... Така помислиха и сатанистите преди 2000 години, които погребаха Словото Ми. Аз проповядвах Небесната Любов - Любовта към Бога, т.е. към всички; но когато казах "както на Небето, така и на Земята", взеха, че Мe раззнаха! Приковавайки Мe на кръста, те прибраха краката ми в едно, казвайки: "Ти ще се върнеш към животинската любов, както я проповядва нашият Бог - Мойсей! Нямаш право да разверташ сърцата на праведните. На небето - да; но на Земята - не: тя е наше владение!"

После ви пратих Сведенборг - апостол Андрей. Напълно ясно ви обясних, че любовта на двама ангели се изразява в намиране на трета душа, обикнала Бога, т.е. Любовта. Но вие разбрахте това пак по попски. Казах ви как ходят ангелите от най-вътрешното небе, но вие повярвахте на Сатаната: "Небето си е за небето, земята - за земята. Небе на земята - сакън, в никой случай! Как ще раздаваш и ще се самораздаваш на бедните?!"

Сега да ви кажа: съществата на Нептун са още саможертвени - те също страдат. Те се подвизават за Принцовете си, но са общо взето скръбни от тяхното отсъствие и затова се занимават с поезия.

Техните стихове са живи: те се превръщат в живи образи, същества, светове. Самите творения са прекрасни, но са порождения на скръбта.

Поезията е дело на женските нептунианци, а религията, мистицизма - на мъжките. Като се обезчести някой мъжки серафим от Нептун, създава църква; като се обезчести женски - създава скръбна поетия. Това е работа на атеистите на Нептун - защото и там има атеисти. Като няма още органи за любовта към всички, те строят черкви и храмове, за да се крият от нея; или почват да се окайват колко са нещастни - барем се съжалат някой по-нещастен от тях, та да ги "утешат"... Падналите в калта поети се надяват пак да ги обикнат, но непълноценни същества. Една бонианка от Нептун обаче никога не може да се очарова от един плачълъ, който въздиша по мъртви. Всички, които не се откликват на Любовта, са мъртви - нищо повече! Поетите, пропаднали от Бон на Земята, почват да възпяват митични образи и фалшиви герои, кухи чучела с фирмена женска красота, които не се интересуват от Вселената, но се размножават като гниди. Такива поети попадат в Нептуновия ад, където виждат своите кумири какво представляват в действителност.

*Но има и гени на Любовта, които се изкупват и изкупват своите любими. Има произведения, които са предизвикали сам Бог да се трогне и да надари с монада някоя кукла от ада, предназначена да лови "мухи". Накрая се оказва, че една Нептунова "муха" е успяла **нея** да улови: да ѝ затупти сърцето с огън божествен, а не с химически и андроидни помии. Тя престава да се вълнува от кръчми и дискотеки, скъсва с бизнес-партньорите си, няма повече страх и трепет пред фигурите-гардероби - и за пръв път тръгва на планина без БМВ-то си, без джин и цигари в чантата си...*

Железният закон на ада постановява: всички по реда си, според марката и горивото. След като няма Сириусов огън, след като Процион не трепти във въздуха, след като Бетелгейзе не те разпъва от жажда за създалство на монади, ти непременно се

подчиняваш на този железен закон: отровите и горивата на пъкъла. Аз не виждам нищо лошо в това, че Нептун се занимава и с разлагането на ада: нямам пръст в тая работа, но ѝ се възхищавам. И недейте да пресичате престъпността, не посягайте над наркотрафика, не ограничавайте алкохола и цигарите, не се борете с ресторантите за съвременните канабали - месоядците. Няма защо да ликвидирате кланиците и кочините, курниците, оборите, семейните гнезда на хората без монада. Тези силно септични форми са крайно необходими - заедно с цялата индустрия на вещи и превозни средства, на масовата, допнопробна "култура", - за да унищожат по-бързо всички, които ги консумират. Човек с искра Божия лесно не остава в такъв капан. Човекът с искра Божия не остава и в капана на сектите, дори и да са многобройни като официалния клир, който се е само-отпъчил от Христа. Няма официална, общопризната религия, която до не е секта - от гледна точка на Космоса! Щом някой може да отблъсне серафим, Небето не го числи към [истински] религиозните. Щом някой отблъсква Любовта, Съществата го считат за ненормален и го пращат на лечение по психиатриите на вселената.

Една такава психиатрия - за цялата Слънчева система - има и на Нептун. Там те събличат гол, заедно със стотици и хиляди такива луди като тебе, които са мислели, че има нещо по-важно от Любовта. Седят и ти гледат сеира: колко време ще продължиш да си дрънкаш - на ум или на глас - глупостите, които си изповядвал на Земята. В тоя ад всички са напълно свободни и живеят в напълно райски, външно, условия. Само че всеки говори на себе си и се опитва да убеждава другия в своята правота. Първо се измъчват от голотата си, но не могат да откъснат листа или треви, за да я покрият - там нищо не може да се откъсне. Понечат ли да си построят дом или църква - не става: не могат да помръднат и песъчинка... Покриват "срамотиите" си с ръце - ръцете им прозрачни... Опитват се да проповядват своята църква - те му викат: "Я се виж колко си

тлъст!..." Подучваш някого само да пости и да се моли - и дъцата те сочат с пръст, че ти се четат ребрата... Понечиш да скриеш "половинката" си от очите на любопитни или да се скриеш някъде с нея, за да не ви гледат - няма: навсякъде луди... Само плодовете се откъсват от дърветата и вода може да се пие - нищо друго! Няма полиция да се оплачеш, ако някой иска да вземе жена ти; посегнеш да го удариш - аурата му стъклена и си разкървави юмрука... Там има такива "хулигани", които не засчитат частната собственост и не разбират земното изречение на Йехова: "Тази жена е моя" или "Този мъж е мой". Припкат агънца и прасенца - не можеш да си заколиш, понеже ръката ти минава през тях... Искаш да изкомандваш нещо някого - той ти вика: "Я си гледай работата!..." Искаш да идеш по нужда - няма къде: наоколо само хора... Щеш не щеш, накрая кандисваш на всичко.... Отгоре на всичко "старите пушки" ти се смеят - те вече на всичко са свикнали и ти погаждат разни номера...

Пътуват ли Нептунианци в космоса пространствено? - Пътуват, но не чрез преместване, а чрез озоваване. Съвършените бонианци се озовават на много места едновременно. Те се разпространяват като радиовълна, но с много по-голяма скорост. И все пак тяхната скорост е пределна. Те са полудуховни, и в този смисъл се разпространяват навън във вселената. Така пътуват сестрите, възлюбените - озовават се, но някъде навън, със собственото си тяло в центъра. А бонианецът се осъзнава като сфера, подобна на цяла вселена: озовава се, но навътре във себе си - по световете на собственото си духовно тяло. Плътното му тяло може да е на Нептун, но съзнанието му се рее навсякъде. С това се обяснява защо не може да съзре само една възлюбена: ако обича само него, тя е точица в световете! Колкото повече същества обича, толкова тя се разширява - и в определен момент може обемите им да се съвместят! Това е само кратък миг - може би милионна от секундата. За вас, земните хора, този миг може да е 100, 1000, 10 000 години. Тъкмо в това е и

"стратегията" на серафимите от Процион, Нептун и други светове като тях: те са постигнали мечтата на Гьоте да могат да спират времето. Същества от миналото и бъдещето с по-малка скорост на времето, които са се свързали вече с тях и ги обичат, им дават в този миг своите планетни или звездни тела - и така те продължават сливането с векове! Така се оправдава твърдението, че мигът може да бъде вечност, а вечността - миг. От тяхното сливане се раждат безброй нови монади, защото само Марс и Нептун в Слънчевата система са способни на това, освен Хо (Слънцето).

Предстои им нов път: превръщането им в илухими. Преди това серафим и серфимка трябва да са се слели в неразрывно единство. Те са съществували под формата на магнетизъм и гравитация; пълнили са про-странството с милиони свои "нáбези" като жертвени ангели, ангели-хранители, любовни серафими - велики поети и обожаеми; като ангели-целители и вдъхновители; съвършени гении на музиката и науката, потълквани от орди; като страдалци по болници, психиатрии, публични домове, хареми, заводи, поля и бойни арени – труженици на Духа, самоотрекли се докрай и пълнещи вселената с подвиг! Това е огромната армия на чудаците и неудачниците, поддържащи бисери и извержения на повърхността на живота. Самотните звезди от Нептун, пеещи за любов, саможертва, милост, кротост, прощение, са като ярки бисери по върховете на вълните, но те едва дишат от погнуса, защото всички трапчинки наоколо са пълни с хора-изпражнения - боклук, плуващ отгоре, защото е най-лек. Като боклук, те се стремят нагоре, за да се покажат, да оцапат природата и человека, да избълват остатъците от това, което не приема душата им. Разни "фенове" и "обожатели" се гънат като червейчета из тях, понеже никой не ги е учили да ядат друго... Именно това става на морската повърхност на Нептун, замърсяваща и нас, и вас, с продуктите на вашата масова култура, на представите ви за живот. Както всички клозети на света се изтичат в морето бара-

бар с мърсотиите от бита и производствата ви, така и Бон представлява на повърхността си една голяма антисептична яма, опитваща се да разтвори душевните отпадъци и да ги преработи. Нейните работници по места са милиардите неплатени изповедници, психиатри, най-близките ви души и приятели, които умеят да ви изслушват, въпреки че сами се мъчат от глад и жажда за ласка. Те са ония "малоумни" и "идиоти", нямащи понятие за собствената си космическа ценност и пилеещи цели вселени от бисери сред стада от свине, които се обръщат да ви разкъсат: изпотрошили сте им зъбите...

Необятна е сферата на Нептун - той не е само тази малка планета, наблюдавана от астрономите! Подобно на Венера, той се върти обратно на всички останали, искайки да каже: "Само Любовта е вечна, всичко друго е плява!"

Сега не искам да повтарям някои тънкости относно науката и техниката за попадане на Бон. "Съсипах" ви от информация за нея, но тя си остава за бъдещото човечество. Вие [все още] се въртите обратно на него и на Венера: вашите ценности са извън Любовта и любимата, сродната душа.

За най-великите бонианци не е проблем да се слеят с Бога - те вече са го сторили. По ред и по импулс, те се сливат и с съществата, понеже това е повелята на Живота - най-съвършената Заповед на Отца, пропусната по странна причина от редакторите на Библията. Ако протанецът (уранианецът) се стреми да се сприятели с всички прекрасни души във вселената и да обмени с тях познание, Мъдрост, най-дивни картини и филми, то бонианецът иска да се обмени с тях напълно - да се прелее, слее, разплоди и умножи.

Ние тук говорим предимно за души, а не за плътско освинване. Някои четат това и си мислят само за едно. - Няма такова нещо! Плътското освинване няма нищо общо с Нептун - с висшата му проява. Тази астрална и ментална всеядност, от която не се ражда нищо или се раждат отрепки, изроди, инвалиди, не се нарича "Бон", но е субстанция, ограбена от

Бон. Имитаторите на Христа и на Природата, претендиращи, че обичат всички, само пригответ разнообразни религиозни и сексуални каши, за да ги продават. Продажната религия, продажната любов, продажните екстази не са нищо повече от мастурбация - самозадоволяване на индивиди, които не искат да се раздават. Даже и когато не са продажни, те си остават каши: храна на души с нисък идеал.

Когато говорим за "Евродоров" клас, Ние имаме предвид Нептун - най-висшата форма на космическия морал в Слънчевата система! Неговият мотив е милостта и продължаването на Живота; идеалът му – прекрасно поколение; методът му - гостуване и пътуване по веригите сродни души, за да повдигаме и несродните. Ако в резултат на това се родят здрави, гениални, прекрасни деца с нежна душа и космически морал - значи, задачата е изпълнена. При това ние не раждаме само физически деца.

Сега разбрахте ли? За всеки велик човек, под заглавието на биографията му пише: "Живот, Слово и Дело". Аз досега ви занимавам предимно със Словото и Делото.

Ако послушате изблика на Нептун в себе си, вие ще усетите и думичката "Живот!" Бон е любимо дете на живовселената, защото е дете на Христа.

Само след 4 дни попадам на три точни описания на трите вида живот под влиянието на Нептун: в ада, в духовния и в божествения свят. Цитирам ги от книгите на Робърт Монро, т.I и II на "Пътуване извън тялото", 1992 и 1993 г. И други автори като В.И.Крыжановская-Рочестер, В.Брюсов, Арнолд Бенет, М.Колинз и пр. дават удивително интересни панорами на тези сфери, но това, за което разказват Монро и неговите колеги-изследователи, е най-новото, доближаващо се до наблюденията на Българската Школа:

I. Преживяване на самия Монро в Нептуновия ад: (да се преписва под 9)

"Един от типичните примери: една нощ, когато се изтъркулих от физическото тяло - и още преди да съм се освободил от второто тяло, - у мен избуха един непреодолим нагон за сексуално съвъкупление. Тъкмо щях да пусна в ход обичайната успокояваща техника - "не точно сега, по-късно", - когато рязко се отдалечих с мигновено обръщане. Движението бе бързо и

кратко. Когато бях способен да възприемам, разбрах, че стоя на няколко метрастрани от огромен куп гърчещи се форми. Купът наближаваше: издължен назад, поне доколкото можах да обхвата височината му. Той помиташе всичко на голямо разстояние и във всички посоки, наляво и на дясно. Напомни ми за търченето на огромна купчина червеи на дъното на гигантска консерва, след като са били оставени там през цялата нощ. Бе едно несекващо движение - хиляди върху други хиляди, всеки потен и лигав от мърдането навън и навътре между другите в купчината, опитващи се да направят нещо... но никога не достигащи задоволяване.

Усетих да ме зашеметяват три шока едновременно. Формите бяха не червеи, а хора! Второ: неописуемата, клатушкаща се радиация на сексуалност, едновременно мъжка и женска, изльчваща се от тази кипяща маса. И – трето - те всички бяха физически мъртви! (...)

След тази светканица на познанието, друга емоция ме обля целия: огромно съчувствие към онези, впримчените във вълнуващата се маса, така концентрирани и устремени да търсят сексуално задоволяване, че не усещах ничие друго присъствие (...)

Приближих се бавно напред и спрях до ръба на купчината. Движещите се тела бяха жени и мъже от всички форми и размери, лъщящи от пот!"

Това е едно добро допълнение към последното осияние за Сириус от януари 1994г. в Рига. Там се пояснява, че явления като горното не стават само след смъртта на индивида, но и всяка нощ, ако сме пили и яли пъклени субстанции и сме заспали след полунощ. Такова нещо може да се види във филми като Hideaway (Убежището) (1995), както и у художници като Йероним Босх. Независимо от вероизповеданието и морала ни, подобни оргии в нисшия астрал включват всички и се правят с всички близки, роднини и съседи, ако човек не принадлежи към Школа, знаеща как да го "изстреля" навреме достатъчно на високо.

II. Преживяване на сътрудничка от института на Роберт Монро (опитност №2312) в Нептунова сфера на духовния свят: (да се преписва под 9):

"... това, което последва, щеше да промени изцяло моя живот.

И това се случи, просто защото помолих Божествените сили с цялата си искреност да ми помогнат да преживея духовната любов. Не молех аз да бъда получателят, а как да се науча аз да дарявам любов на другите от цялото си същество. Молбата ми бе възнаградена.

Когато започнах да слушам другия запис, улових следната мисъл в главата си: исках да почувствам какво значи да бъдеш част от любовта на Вселената. Напуснах собствената си "ЧЕК ЮНИТ" (нефизическа ОИТ – "опитност извън тялото") и усе-

тих непреодолимо влече да посетя другите участници в "ГЕЙТ-ҮЕЙ" от моята група. Втурвайки се в една от стаите, повиках нежно един от хората. Той изглежда се стресна, като ме видя, но аз му казах да не се притеснява. Там съм, за да му изпратя любов - и го напуснах бързо, целувайки го за довиждане. По-късно този човек сподели, че е чул нежен глас в ухото си да назовава името му. Каза, че е почувстввал прилив на любов, след като го е чул, но не бил сигурен откъде идва гласът.

После, съвсем неочаквано, изведенъж бях спусната от могъща сила в една стая - или, по-точно в една "ЧЕК ЮНИТ". Бях напълно удивена, защото мъжът там бе човек, когото почти не познавах. Всъщност, той бе единственият от лабораторията, с когото въобще не бях имала шанса да поговоря. Той бе млад, красив психолог. По никаква причина, ние и двамата се пазехме един от друг.

Изведенъж придобих увереност, че летя над него и че неговите вибрации са и мои! Имах непреодолимо желание да се слеем, да бъда част от него - да станем едно цяло. Това наистина бе едно от най-силните и ясни преживявания.

Дадох му и тялото, и душата си. Чудовищно енергийно напрежение бушуваше и експлодира в нас! Бе преживяване, което не може да се опише с думи. Защото любов - тотална и абсолютна - ни заобикаляше и пронизваше много по силно, отколкото можем да си представим или преживеем на земята. Колкото повече давах, толкова повече получавах - и не исках да го изпусна. Исках дори да му дам повече. Сякаш две енергии - пълен унисон - се превръщат в една! Мога да си припомня как физическият секс бледнее, в сравнение с астралния.

Бяхме осияни като светковици от спомени за миналия си живот! Говорихме в това състояние - и аз разбрах, че подобно преживяване можеше да се случи едва в края на курса в лабораторията, както и бе станало. Защото всеки от нас би обезумял, ако се срещнешме по-рано. И може би щеше да затрудни напредъка на експериментите през седмицата. Имаше среща на нашите две съзнания при това преживяване - и знам, че тази среща бе нещо повече от случайно съвпадение: тя бе предопределена от съдбата!

Наистина, преживях всичко, за което се бях помолила - и дори и повече. И когато слязох в залата за обсъждане, след като прослушах записа, там имаше необикновено повишаване на енергията и хората сякаш се носеха из въздуха. Видях "го", щом слязох от стълбите, за да се присъединя към групата - и той ме по-гледна възбудено, в екстаз, сякаш му се беше случило нещо напълно неописуемо. Нищо не бях казала, а той ми прошепна няколко пъти в ухото: "Благодаря ти, благодаря ти!" Почувствах се ликуваща - бях направила Контакт. Сравнихме индивидуалните си преживявания, като се убеждавахме, че никой не разкрасява историята на другия. Нямаше значение: нашите истории си съвпадаха като парчета от мозайка, прилягайки си при сглобяването точно. Ние и двамата бяхме имали полза от всичките си сетива, най-силното от които бе докосването.

След това преживяване ние се обединихме, за да споделяме останалото заедно. Бяхме един с друг през последните две години - напредвайки заедно и обичайки заедно".

Том II, стр. 51-52

*От приведения цитат се вижда, че Школата работи нормално и на Запад, където никога не са липсвали Бели Братя. В случая имаме преживяване от типа Марс съвпад Нептун, и то преди всичко по примарна дирекция - ако искаме да осмислим събитието астрологически. По дирекция е, защото **Божественото** е определило тази връзка - жената я спускат при човек, когото почти не е познавала. По дирекция е, понеже се проявява не по личен избор и вкус или по кармична линия, както е при туземното население. При това то е станало на нивото на най-пламенната, създателската чакра - не платнонически. Ситуаци-ята е и Нептунова, тъй като се развива извън физическото тяло. Тази степен от IV Пентаграмно Посвещение се преживява редовно и на Рила, особено от 19 до 25 август всяка година, но повече от чужденци. Последователите на Учителя в България не могат да се издигнат над I Посвещение поради плътния похлупак от фиксации, неразпознаване и негативизъм в егото им.*

Прави впечатление коренната разлика в практиката на Робърт Монро и школата му и тази на херметика Джон Бейнс, който категорично отрича възможността за внезапно развитие на връзката между сродни или несродни души.

Трябва да отличаваме Марсово-Нептуновите преживявания на адептите с IV Пентаграмно Посвещение, от Венерино-Юпитеровите. Последните са типични за областта на VI-то от 7-те Рилски езера (Нел-ОНтри, Сърцето). Там става срещата с единствената сродна душа, но само на духовно, не и на сакрално равнище. Подобни опитности са отразени и в световната мистична литература: "Безсмъртна Любов" от Дук де Помар, "Полето Ардат" от Мелвил Колинз и др. В последния роман, том II, героят Алуин се излъчва от физическото си тяло във висшия астрал, с помощта на върховния магистър на белите адепти в един кавказки манастир, и се среща със своята вечна любима, живеща на една далечна звезда. Тя му казва, че се намира при абсолютно райски условия в този съвършен свят, обиколена е от най-прекрасни същества и има възможност да ползва всички блага на Вселената, но живее в постоянна скръб по него – Алуин, безсмъртния ѝ възлюблен. Затова никой друг и нищо друго, дори и в рая, не я интересува. В същото състояние е и той на Земята, макар виден поет на върха на славата си в Париж. Това е свещен преход от светската суета и кармичните капани към фазата на Великото Посвещение на Срещата с Единствената. Макар и въведение в IV-то Пентаграмно Тайнство, то в началото се отличава със силна астрална монофиксация в едно същество.

Това е типично за Посветените от Шамбала, но не и от Агарта или Изгрева или Новата Вселена. В Шамбала все още се говори за аскетизъм и "сублимация на либидото", за "възлизане на кундалини от Муладхар към Сахасрар", за "вярност към един обект", а не за сакралното въртене на "вихрун", познато на Изток само в някои тантрически Школи.

Но и Марсовите, и Венерините тайнства в сферата на Преображението са само етапи по пътя към божествената инициация на ученика в полето на най-висия Нептун: сфера-та "Бон" в ултравселената или Божествения свят. Нептуновото Посвещение на окултния ученик от Школата на Всемирното Бяло Братство се отработва и в играта на IV-то повторение на Пентаграма в Паневримията, без което нощем не може да се получи желаното възлизане и Посвещение в съответния свят. Някои мистици и религиозни, дори от V-та раса, описват и това. Прекрасни образци на подобно преживяване има у Едуард Шюре ("Великите Посветени"), Арнолд Бенет ("Просветление") и др. Тук ще приложим опитността на Робърт Монро в този план, въпреки че е описано още от Данте в неговия "Рай":

III. Преживяване на Робърт Монро в една Нептунова сфера от Божествения свят: (да се преписва пак под ъгъл 9°, на всеки ред, в циан):

"Три пъти "посетих" и едно място, за което не мога да намеря точни думи, за да го опиша. И отново това видение, това "тълкование" - временното посещение на това "място" или форма на съществуване, носеща Посланието, което толкова често сме слушали през всичките години на човешката история! Сигурен съм, че това може да е и част от най-висия рай - така, както религията го представя. То също би могло да бъде нирвана, самадхи, върховното изживяване, за което знаем от мистиците на всички векове. Наистина е форма на съществуване, описана по много сходен начин от много хора.

За мен то бе място или състояние на пълен покой - твърде фино чувство. Все едно, че летите в топли, меки облаци, където не съществуват понятия като "горе" и "долу", където нищо не съществува като отделна част от материята. Топлината не е просто около вас - тя е у вас и през вас. Заслепен и завладян сте от тази Съвършена Околна Среда! През облака, в който си плувах, бавно минават лъчи светлина във форми и нюанси, които постоянно се сменят. Рубиненочервени светлинни лъчи или нещо извън нашето познание за светлината, защото няма светлина, която да се усеща така многозначно. Постоянно се появяват и изчезват всички видове цветове на спектъра - никога грубо - и всеки донася различно успокоение или изпълнено с покой щастие! Сякаш и вие сте част от заобикалящия облак, безкраен, пламтящ залез - и, с всяка смяна на живия цвят, вие също се променяте. Откликовайки се на цялата красота, вие пиеме от необятността на лазурното, златно-

то, смарагденото и рубиненото и от сложните междинни оттенъци. Ето на кое принадлежите! Тук е Бащиният Дом!

Докато се движите плавно и без усилие из облака, около вас звучи музика. Не е нещо, с което трябва да свиквате. Тя през цялото време е била там - и вие вибрирате в хармония с Музиката. Тя е нещо повече от Музиката, която сте познавали преди. И тази хармония - деликатните и динамични мелодични пасажи, многогласните контрапунктове, трогателните обертонове – всички те, единствено те са възбудили дълбоки, несъврзани емоции - там, в Миналото! Липсва земното; хорове от човешки звукащи гласове изпълняват неземна оратория. Необятната мелодия струи във всички нюанси на тънката хармония, вплетена в циклично развиващата се тема - и вие отеквате с тях. Няма източник, от който да идва музиката. Тя си е там: изпълва цялото пространство около вас, вие сте част от нея, а тя - това сте вие.

Това е благородната чистота на една Истина, за която имате само бегла представа. Това е Пиршеството - и мъничката, сияйна гълътчица, която сте опитали там, ви е накарала да вярвате в Цялото. Безименната емоция, копнежът, носталгията, съдбовните чувства, които ви обземат там - докато се взирате в напластените облаци над слънчев залез в Хаваите, докато тихо стоите между високите полюшващи се дървета в смълчаната гора; когато някаква музика, песен или мелодия предизвикат спомени от Миналото... Или пък предизвикат копнеж, който не е свързан със спомени, когато бленувате за Мястото, към което принадлежите. Дали огромен град, дали малко градче, селце, нация или пък семейство - всички тези неща сега са изпълнени! Вие сте си У ДОМА! Вие сте там, където принадлежите и където винаги сте принадлежали.

Най-важното: вие не сте сами. Другите са с вас, до вас, неотменно свързани с вас! Те нямат имена, нито пък знаете кармите им, но ги познавате и сте подсигурени от тях чрез огромно, просто Познание. Те са точно като вас, ТЕ СА ВИЕ - и също като вас се намират У ДОМА. Взаимните ви чувства са като нежни електрически вълни, преминаващи между вас - съвършената Любов, чиито съставни части са всичките аспекти на преживяванията ви, в тяхната завършена цялост. Само на това място чувството не се нуждае от изваждане на показ и демонстрация. Давате и получавате без съзнателно усилие. Не е нещо, от което имате нужда, нито пък то се нуждае от вас. "Опознаването" вече е станало, обменът тече естествено. Не познавате разликата между половете. Самият вие, като част от Цялото, сте едновременно и мъж, и жена - положителен и отрицателен, електрон и протон. Мъжко-женската любов се движи към вас и от вас. Пророческите озарения на родителятете; идилията и идеалът - всичко това си взаимодейства с равномерни вълни за вас, във вас и през вас. Намирате се в съвършено равновесие, защото сте Там, където принадлежите - У ДОМА.

(...)Тук вие лесно приемате съществуването на Отца – вашия истински Създател, Бащата, Творецът на всичко, което е

или е било. Вие сте едно от неизброимите Му творения. Защо или как - не знаете, не е важно. Щастливе сте, защото се намирате в Свещеното Място, към което принадлежите.

Всеки път, когато отивах Там, не се връщах доброволно. Тръгвах обратно неохотно и с тъга. И всеки път, когато се завръщах, в продължение на дни изживявах силна носталгия и нещо от рода на мъка по Дома. То бе толкова огромно, че повече не на-правих опит да отида Там.

Дали това бе Раят?"

Робърт Монро, "Пътуване извън тялото", т. I, с. 129-131

В дневника си, след преписа на торния цитат, на 3.III.131г. съм написал:

"Ето защо любимата протестантска песен на дядо ми Гиго бе "Дом Бащин е Небето нам - нашият път е към Дома!"

Ето защо и брат ми написа някога уникалното си есе "Носталгия"!

Ето защо отидох да работя в т. нар. "мозайкаджийска бригада". Тия, които я критикуваха, ни дадоха в живота само остри погледи и злобни определения. "Мозайкаджиите" обаче бяха свързани и с Учителя, и с Небето, и дори с НЛО! Те ни даваха това. Всеки дава, каквото може..."

Една от най-мощните форми за връзка с Божествената Нептунова Сфера е прекият контакт със Словото Божие - способността за Неговото безпрепятствено предаване на земята. Това е приоритет не само на Учителя и Учителите, но и на някои по-чувствителни хора, които имат развито се-рафимно тяло и, сами не подозирали това, често стават чисти проводници на Небето. Учениците с IV мистично Посвещение, подравнище V (Слово) могат да провеждат Гласа на Христа без проблеми по 24 часа в денонощето, а отделни мистици, влюбени и поети – само понякога. Ето един уникален пример от втората част на книгата "Пътувания извън тялото - далечни пътувания" на Робърт Монро, от който се вижда, че Словото на Господа или т. нар. "осияния", "единения" или "холизации" не са единично явление:

Текстът по-долу да се преписва в ръкописа с алено мастило и под ъгъл 36°, защото това е категорично гласът на Елма, протекъл през студент на Робърт Альън Монро:

СС/НВП ("ДЕКОРАТОР"), 22,30мин., №388:

"Благословени са тези, които Ме търсят! Докато Ме търсят, дългият период на забрава вече е към своя край. Те започват да разбират кои наистина са жива част от Мен, проявяващи живот и излъчващи любов.

Вие бяхте забравили да Ме търсите. [...] Има не-

изброимо множество души, което живее в очакване на Моето появяване. Истината е, че никога не съм ви напускал.

Позволете на онзи, който има уши, да чуе. Нека чуе сега:

Търсѝ Мe сред своята слепота. Вие ме гледате постоянно, а не можете да Me познаете. О, събудете се - проумейте истината за Моето непрестанно съществуване сред вас!

Аз съм земетресението, вятырът и огънят!

Аз съм кроткият, слаб глас, пронизващ оглушителната гълчка.

Аз съм светът извън всяко познание.

Аз съм Светлината, Която води цялото човечество към Отца.

Аз съм Любовта, Която завладява всичко живо!

Аз съм виделината, огряваща човешките умове!

Аз съм храната за човешките души.

Аз съм вашият живот, вие сте Моя собствен.

Аз съм самото дихание, което дишате.

Ние сме едно с Отца!

Не се отчайвайте - никога няма да ви напусна, да се отрека от вас, нито пък вие можете да се отречете от Мен, защото ние сме едно.

Нека бъде извърян старият път. Той трябва да умре и прахът му да бъде разпръснат по четирите краища на Земята. Новото вече се появява, но вие трябва да промените перспективата си. Не Me търсете в човешки образ. Не сега е времето. Но Me търсете в живота, който ви говори - във всекидневната ви дейност. Търсili сте Me погрешно.

Аз не зачитам логиката и съм извън вашите теоретични представи.

Живея и се движа и съществувам в всичко, което е около вас. Търсili сте Me неправилно.

*Изражението Mi може да се види по лицето на всяко създание на Моя Отец! Погледни към брат си - и виж **Моето лице**.*

*Наведете се над спокоен басейн. Не се заблуждавайте: образът, чието отражение виждате, е **Моят собствен**.*

Сега не виждате ли истината?

Научете за Мен. Вземете в ръце едно листо, камък, капка вода, и знайте, че не съществува нещо, което да не Ме съдържа.

Не сте ли знаели, че Аз съм Вечният Живот и затова не познавам нито миналото, нито бъдещето? Съществува само Настоящето! Живейте сегашното заедно с Мен.

Пребивавам в Светлината, както и вие пребивавате в Светлината. Но вие не знаете за вашата Светлина. Тук съм, за да ви покажа, че вашата и Моята Светлина са едно и също нещо. След като прозрете, че тази Божествена Светлина е част от всичко, едва тогава ще разберете, че Аз наистина съм по-близо до вас, отколкото вашите ръце и крака. В това разбиране, в това Познание ние сме едно цяло.

Живейте в Истина. Бъдете Истина. Живейте в Красота. Станете артисти в живота.

Живейте в Мен и Ме оставете да ви изразявам!

Аз живея в цялото пространство и извън него; през цялото време - и без време.

След като се промените и станете част от Моята реалност, цялата мош се връща във вас! Това е Силата, която ви прави едно с целия свят. Това е силата, която ще ви освободи!

Чада Mou, живейте в Мен!" (Стр.79-81)

Не говори ли същото и Учителят до 1944г., и Учителят като Елма, и Богът на Нийл Доналд Уолш?

За съжаление, в книгата не е посочена датата на това изумително осияние. Първото ѝ издание е през 1985г., грамадната вълна на Словото при нас се надига в началото на 1984, което е пророкувано от Учителя още преди 1945. Институтът на Монро получава патент за метода и техниката на следващите 60 хиляди експеримента ОИТ (опитности извън тялото) през 1975г. - пак пророкувана година от Учителя за голяма акция на Бялото Братство. През устите на неговите сътрудници, подобни на "ДЕКОРАТОРА", цитиран по-горе, говори Същият, Когото знаем от Бхагавад-Гита, от Евангелието, от стиховете на серафима Насими, от "Възвание към народа Ми", от словото на Джубран Халил Джубран, от някои стихове на Дядо Вазов, от 19-а звездна приказка за Звездата Елмаил в осиянията на Елма и може би от още десетки и стотици текстове и явления, които на Земята са по-

малко известни.

А сега - нека запишем с лазурен, светящ тънкописец следните Свещени думи на Учителя, през ред или през два реда и под 72°, за да се уверим още веднъж, че Той е Учител на Бялото, а не на друго братство, и затова ценит истината, родена конкретно във всяка душа, а не само в каноническите богослужения и текстове. И този път мислите се паднаха от том, отворен напосоки ("Живот, светлина и свобода"):

Аз съм Човек, Който търси Истината!

Казвам: тази Истина Аз отвсякъде я събирам, както златните зрънца. Аз считам, че човек може да намери Истината! Истината иде от всички хора. Във всеки човек можеш да намериш една Истина. Във всички хора има една малка Истина. Готов съм да я изследвам! (стр. 330)

Всяка една мисъл, изказана навреме, всяко едно желание, изказано навреме, носят живот във себе си. И всички неща, които са проявени ненавреме, носят смърт. Затуй има един закон: всяка добра мисъл, която дойде в ума ти, не я отлагай! Каквото дойде - направи го! Туй, малкото - микроскопическо може да е и посред нощ да е, - стани да го направиш." (стр.323) (Това да се приложи като фундаментален цитат към темата за първичните направления (примарните дирекции), прогресиите и транзитите в астрологията – б.п.)

Ако аз не съм затрогнат от Истината, аз не мога да зная как се затрогват и хората. Ти виж най-първо дали си ти затрогнат от тази Истина. Другите хора могат да се затрогнат дотолкова, доколкото ти можеш да се затрогнеш. Истината за Мен е велик закон, който съществува във света. Той е пробният камък. При всяка несгода, при всяко нещастие, при всяка несревта и мъчение, като помислиш за нея, твоята мъчнотия се разрешава." (стр.349)

"Вие, пък и други, се питате: "Ако Той замине, ако Той умре, кой ще ни ръководи?" - Чудни са тия хора! Слепи ли са? Ръководството е вътрешно! Аз проповядвам Божията Любов! Има един свят, който ръководи. Аз съм, Който нося новата вест и казвам: забравили сте Баща си!" (стр.303)

"Човек трябва да бъде творител на Словото. (...) Не трябва да ви смущава какви ще бъдат резултатите. Посей семето - и не мисли за последствията." (стр.277)

"В стиха се казва: "Бъдете творители на Словото!" Когато говорим за Бога, Който живее в нас, подразбираме, че Бог живее в нас във всяко време. В един момент дойде един импулс - Бог те е докоснал, проявил се е. Казва ти: "Остави Аз да се прояви в тебе!" Ако ти в да-ден момент отвориш своята душа - да проявиш Неговата мисъл, Неговите чувства и Неговия волеви акт, Бог се е проявил в тебе." (284 от ЖСС) (фундаментална мисъл за примарните дирекции! – б.п.)

Тези, който са били и в Нептуновата Школа на Учителя и съзнателно излитаха всяка нощ в най-висшите духовни и божествени светове, преподаваха това не само на практика, но и с лекционни курсове. Един от тях бе Венно – Крум Янаки-ев Въжаров. За лекции в тази област му служеше неговият превод на най-фундаменталното съчинение на Емануил Сведенборг: "За Небето и ада и техните чудеса". Той води този курс много години с не една група, за да може да обяснява нещата, които хората от Нептуновите му класове преживяваха нощем, а понякога и денем. Урановата Мъдрост и Полетите из физическата вселена той владееше на същата висота, но за лекционна база му послужи неговият превод на "Астрология на личността" от Дейн Ръдиар. Тези курсове и групи – "Урановите" - той води пред очите ни повече от 30 години; а колко години е имал подобни групи преди това, пак без никакво външно признание и заплащане, никога не ни каза.

Поради важността на настоящото осияние, намирам за

добре да се включи тук още един важен текст.

Това интервюто с Лори Монро относно баща ѝ Алберт Монро, взето лично от нея от един от летците из космоса – отново българин. Само той си знае в кой клас при кои инструктори се е обучавал в Божествена България....:

Емил Кацаров

**ОТВЪД ГРАНИЦИТЕ НА ВЪЗПРИЯТИЕТО... КОГАТО ЧОВЕК
НАПУСКА ТЯЛОТО СИ**
Интервю с Лори Монро



Робърт Алън Монро

През 1958 година един преуспяващ американски бизнесмен, собственик на рекламна корпорация и автор на над 40 забавно-развлекателни радио програми, доста популярни в Ню Йорк по онова време - се сблъска с нещо необичайно и плашещо. Името на този човек е Робърт Алън Монро. А онова, което му се е случило през лятото на 1958 година, било вън от противоречие с неговите убеждения на средностатистически американец. Един уикенд, след обичайния семеен обяд, г-н Монро буквално започнал да се носи из въздуха, вън от материалното си тяло. Случилото се не било по време на спане и затова Робърт Монро не можел да го приеме просто като съновидение. Феномънът започнал да се повтаря почти всеки ден - и след обстойни медицински и психиатрични прегледи станало ясно, че г-н Монро няма "тумор в мозъка" и не страда от "умствено разстройство"..., а онова, което му се случвало, било вече описано в окултната литература като "астрална проекция". Самотата и страхът, предизвикани от неизвестността, били огромни. Никой по онова време не можел да даде смислено обяснение на този феномен: за западната наука бил непознат, а мистиката и суеверията не били по вкуса на 42-годишния прагматик и бизнесмен Робърт Монро. Изминала цяла година, и в резултат на около четиридесет внимателно осъществени опитности извън тялото, страхът скоро се стопил, за да бъде заменен от любопитството.

Година по-рано, през 1957 година, Робърт Монро започва да работи върху аудиопродукт, предназначен за обучение на

хора по време на сън. В своята радио-лаборатория той изпроверва върху себе си различни честоти на звука. В резултат на това започват пътуванията извън тялото, които продължават повече от 35 години. Впоследствие Робърт Монро създава институт за приложни науки и патентова своето открытие за проката връзка между състоянията на сън, концентрация и будност - и различните звукови честоти, които се пускат през слушалки в лявото и дясното ухо.

Преживянято от Робърт Монро есъщност не е необичайно, ако съдим по резултатите от социологическо проучване, според което 20 % от американците са имали такъв тип опитности, а аз лично съм чувал човешки истории за подобен тип преживявания и тук, в България: при болнична упойка, при клинична смърт или просто по време на следобедната дрямка, когато човек изведнъж осъзнава, че наблюдава тялото си отсторани. В повечето случаи ние се стремим да омаловажим или забравим тези преживявания, за да си нямаме проблеми с психиатрите, с близките, с приятелите или просто с представите за "реалността", които сме възприели. А и в 90% от случаите тези инцидентни напусканятия на физическото тяло са абсолютно неконтролирани и случаи и бързо биват забравяни.

Постепенно Робърт Монро се научава да контролира и сам да направлява пътешествията си отвъд физическия свят. В тези пътувания той посещава странни, непознати и далечни места, среща се със загадъчни същества от светлина, с други енергийни системи, както и с хора, населяващи отвъдното. Робърт Монро и екипът около него се заемат с нелеката задача да изнамерят технология, чрез която да е възможно повече хора да се убедят в това, че душата оцелява след физическата смърт.

През 1967-68 година психологът Чарлз Тарт пръв от хората на науката се осмелява да изследва необичайните състояния, в които можел да изпада Робърт Монро. При лабораторни опити внимателно е измерена мозъчната активност - оказва се, че в състояния на пътувания извън тялото полукулбата в мозъка работят в синхрон, тоест био-електрическите им импулси са с приблизително близки амплитуди.

*В края на 70-те години екипът около Робърт Монро прави революционно откритие в сферата на аудио-технологиите. Те наричат изобретението си "хеми-синк" (*hemispheric synchronization*) и го патентоват в САЩ. Доколко е революционно говори фактът, че веднага след това американските тайни служби го използват в програмите си за психически шпионаж срещу Съветския съюз. Вероятно мнозина не знаят, но по онова време и двете свръхсили влагат колосални суми в изследванията на психичния потенциал на човека и възможността чрез "парapsихологически" способности да се измъкват технологичните и военни тайни на противника...*

Идеята на Робърт Монро е проста, но гениална - чрез звукова симулация да се научи мозъкът да работи синхронично. Принципът е приблизително следният: ако в лявото ухо се пусне звук от 500 херца, а в дясното - от 504 херца, мозъкът

отговаря на този звуков стимул с електроимпулс, равен на разликата между звуковите честоти в лявото и дясното ухо, тоест с 4 импулса в секунда едновременно в двете мозъчни полукулба. През 70-те години на 20-ти век няколко учени в САЩ, независимо един от друг, достигат до заключението, че този тип аудио-стимулация би могла да бъде използвана успешно за предизвикване на желани състояния на съзнанието - сън, концентрация, бодрост и т.н.

Клинични изследвания в тази област показват, че синхронизирането на мозъчната дейност води до подобряване на паметта, засилване на имунната система, преодоляване на предните зависимости, подобряване на съня, лечението на неврозите, засилване на psi-способностите...

Пояснявам, че в случая не става въпрос за нещо кой знае колко необикновено. Човешкият мозък нормално влиза в ритъм на синхроничност по за няколко минути дневно. Много учени смятат, и то не без основание, че гениалните открития в историята на човечеството са плод на такъв тип мозъчна дейност, когато интуицията и вдъхновението на дясното полукулбо работят в хармония с логиката и аналитичността на лявото.



За необичайните опитности на Робърт Монро и изследванията на световноизвестния институт за приложни науки "Монро" в сферата на човешкото съзнание потърсих за разговор г-жа Лори Алън Монро. След физическата смърт на баща ѝ Робърт Монро, тя е председател на Борда на директорите на института "Монро" в щата Вирджиния, САЩ.

Емил Кацаров: Вашият баща, Робърт Монро, е един от малцината, които са успели да превърнат опитностите си извън тялото в смело изследователско пътешествие, повлияло съществено на някои съвременни научни парадигми... Разкажете ни как започна всичко?

Лори Алън Монро: Всичко започна в Ню Йорк, когато баща ми експериментираше с възможността да бъдат създадени аудио-ленти, които да помагат на хората при запаметяване и обучение по време на сън. Вероятно като резултат от този експеримент той преживя първото си напускане на физическото тяло. Първоначално смяташе, че това е сън, но после осъзна, че е в пълно съзнание, защото ясно усещаше и виждаше какво се случва около него - по неговите думи, той се е изпъзнал над леглото и е виждал ясно тялото си отдолу, както и тялото на майка ми до неговото. Първата мисъл, която му дошла наум била, че е започнал да умира и в резултат на уплахата бързо се върнал във физическото тяло...

След обстойни медицински и психологически прегледи той осъзна, че напускането на тялото няма да го убие и че е напълно здрав физически и ментално след преживяното.

Първоначално татко е бил в ролята на човек, поставен в, меко казано, необичайна ситуация. След първоначалната упла-

ха от неизвестното е станал любопитен и се запитал: “Защо именно на мен се случва това?”. Това го накарало да изследва опитностите извън тялото. Не никакви абстрактни причини за “духовен” прогрес на човечеството или науката, а подбуди от чисто лично екзистенциално естество са били силата, която го е тласнала да наблюдава и изследва странните проплъзвания от физическото тяло и пребиваването в други измерения.

E. K.: Как реагираха близките, семейството ви, когато разбрахте, че на баща ви му се случват “странини” неща?

Л. А. М.: Много деца си спомнят за сънища, в които летят - за тях това е едно познато усещане. Вероятно поради тази причина, когато татко за първи път ми разказа за странните си опитности, аз не се учудих, приех го като нещо нормално. Спомням си, тогава бях малко дете, когато за първи път се опита да ми обясни какво му се е случило... Беше му трудно, защото се чувстваше самотен - беше го страх да сподели свободно преживяното, защото бизнес партньорите му, колегите му щяха да го сметнат за луд: по онова време в Америка не се гледаше с добро око на такъв тип истории. С течение на времето нещата се промениха - няколко години той продължи да поддържа имиджа си на средностатистически американски бизнесмен, а нощем напускаше физическото си тяло, и както после разбрахме - е пътувал в други измерения.

E.K.: Какво представлява технологията “хеми синк”?

Л. А. М.: Когато баща ми разбра, че пътуванията извън физическото тяло не са прелюдия към смъртта и че не вредят на здравето му, страхът се стопи и той се изпълни с любопитство - какво всъщност има там, отвъд нашите обичайни възприятия. Тъй като не изповядваше определена религия и бе повече човек на науката, отколкото на мистичното поприще, той реши сам, а и с помощта на други хора, да изследва тази малко позната област на нашите възприятия. Неговото любопитство и желанието му да изнамири задоволително обяснение за пътуванията извън тялото с езика на западната наука са в основата на изследователските му търсения, продължили повече от 40 години.

С течение на времето той се научи да контролира процеса, съзнателно да предизвика опитности извън тялото. Всичко това е описано в първата му книга “Пътувания извън тялото”, излязла през 1971 година. В резултат на нарасналия интерес към неговите експерименти, той и група негови приятели учени решиха да основат института за приложни науки “Монро”, в който да изследват възможността за лабораторно контролирани и съзнателни пътешествия извън тялото... както и да се опитат да приложат наученото от такъв тип състояния в ежедневието. Така всъщност се роди технологията “хеми синк”, чийто първообраз бяха опитите на баща ми през 50-те години като радио-продуцент да изработи аудиотехнология, която да подобрява запаметяването по време на сън, справянето със стреса и безсънието.

E. K.: Вашата дефиниция за “пътуване извън тялото”?

Л. А. М.: Накратко казано, пътуването извън тялото е

опитност, при която човек се усеща напълно отделен от физическото си тяло и е в състояние да наблюдава и възприема заобикалящите го обекти... Разбира се, по специфичен начин: може да минава през стени, може да отиде където си иска, да наблюдава тялото си отгоре или отстрани. Част от съзнателните възприятия се запазват, но не напълно. Мнозина, които са изпитали опитност извън тялото, са посещавали и различни от физическата реалност енергийни системи... Подобно нещо се е случило и с баща ми.

Е. К.: 40 години по-късно, можем ли вече да твърдим, че всеки по свое желание и напълно съзнателно би могъл да пътува извън тялото си чрез аудио-технология "хеми синк"?

Л. А. М.: Интересен въпрос... Онова, което мога да кажа е, че нищо не може да се случи, без ние самите да го желаем. Освен това всеки човек е уникален, няма универсални рецепти. В продължение на 40 години ние се убедихме, че този процес действа и за много хора, които пожелаха да участват в него, тези опитности се оказаха жизнено определящи... защото съвсем различно е не просто да вярваме, а да знаем, че ние сме нещо повече от физическите си тела.

Е. К.: Какво бихте пожелали на българските читатели и слушатели?

Л. А. М.: Пожелавам им да вярват в себе си и да опознаят себе си. Единственият сигурен начин да направим това е да се вслушаме във вътрешния си глас. Няма универсални истини – който каквото и да ви казва - никога не приемайте неговите твърдения, без лично да сте ги проверили чрез опита си. Всъщност онова, което предлага нашият "Монро институт", е просто възможност - нищо повече. Който желае, може да опита.

СВЕДЕНИЯ ЗА ЕМИЛ КАЦАРОВ

e-mail : emil_katsarov_1999@yahoo.com



Емил Кацаров Емил Кацаров е роден в гр. Пловдив на 11 март 1975 г. Завършил е средното си образование в местната английска гимназия. Понастоящем е дипломиран магистър по политически науки от СУ "Св. Климент Охридски" (специализирал е в сферата на далекоизточните политически системи и общества). Работил е като учител по английски език, като радио журналист и PR експерт. Публикувал е свои разкази и стихотворения в списание "Родна реч" и "Литературен вестник". Автор е на две книги с поезия - "Хипноза" (1996), издадена под псевдоним, и "Сага за езерната градина, Lapis Animatus" (2003). Негови разкази и стихотворения са публикувани в страницата на "Литературен клуб". През 2002 г. печели втора награда на клуба в конкурса за къс разказ по случай 121-та годишнина от рождението на Йордан Йовков, а през 2007 - втора награда (в съавторство) от конкурса за кратка проза на LiterNet & eRunsMagazine.

ПОЕЗИЯ: Стихове - Жена, Ароа, Еротично

ПРОЗА: Кратка проза - Бобово зърно в гърлото на Млечния път (съавтор: Дияна Иванова), Как се правят новини по Орсън Уелс

В превод на английски: A Bean Seed in The Milky Way's Throat

Разкази: Мустаците на Шръодингер

ИСТОРИЯ: Статии - Залезът на една необикновена държава - Тибет 1913-1951 г. (Социална политика на ламаитската държава или светските измерения на религиозните институции)

НОВА НАУКА: Интервюта - Доктор Станислав Гроф: Съвременната западна психология и психиатрия все още се базират на философски теории и научни парадигми от 18-ти век; Отвъд границите на възприятието... когато човек напуска тялото си. Интервю с Лори Монро

АРТЗОНА: Фотогалерия - Цюрих

При въпрос към Емил Кацаров по интернет дали разрешава да включим интервюто му с дъщерята на Монро и сведенията за самия Емил в книгите на Елма, той любезно отговори, че е съгласен. Съответно му бяха съобщени координатите на тия книги в интернет - б.п.

1.III.131(1995)г.

В планината

АВТОПОРТРЕТ НА МОРАЛА СИ

8.40ч. Има две основни противоположни твърдения в Словото на Учителя за морала в брака: често утвърждава стабилността му и необходимостта да се търпи докрай без раздяла, но друг път съветва някои хора да се разведат. В оригиналния текст на дневника има силен цитат за първото положение, но ето какво е цитирано от беседите във втория смисъл:

Преди години дойде една жена при мене, оплаква се от мъжа си. Казвам: "Защо се оплакваш от мъжа си, нали го взе по любов?..." – "Взех го, но сега той не живее по любов." – "Тогава напусни го!" – "Няма кой да ме гледа..." –

“Тогава слугувай му. Ако искаш свобода, тогава дай свобода на мъжа си. Кажи му: “Понеже аз не мога да ти слугувам както трябва, правя те нещастен, ти ще си тамериш друга жена, по-хубава от мене. Моля те, освободи ме!” – Тя казва: “Не може ли да се помолиш да се измени положението?” – Чудни са хората! Защо иска да ме застави да се моля за него? Казвам й: “Хубаво, какво ще ми дадеш? Ти обещаваш ли, че като родиш децата, ще ги посветиш на Бога? Мъжът ти и ти да предадете богатството си и да тръгнете по Бога?” - “Ама защо Господ иска такива работи от мене?!...” – [...] Аз намирам, че твоето искане е неестествено. Откъде накъде аз ще се моля за тебе? Тебе ти скимнало да се жениш, а аз сега да се моля за тебе, да изменя този мъж... То е все едно овцете да ме молят вълкът да се измени – да не е вълк... И десет пъти да се моля, вълкът ще си остане вълк! По-лесно бих научил овцата да бяга повече, отколкото да направя вълка да не яде овце. (Том ЖСС:256-257, б.”Малцина избрани от 26.07.1932г.)

Отговор на Елма:

Няма да отговарям на този въпрос, понеже вече Ми омръзна тая тема! Ще кажа само: вижте как изглежда някой на 50, 60, 80, 120 години. Ако ви хареса, тогава го попитайте как е живял.

Пак отваряне на същия том напосоки:

Защото женитбата не е един официален акт, тя уе един разумен акт! Какво ще кажете за това? Днешният свят е материалистически. Ако мъжът вярва в Бога, а жената не вярва, какъв брак може да има тогава? Или обра-

тното може да се случи: жената вярва в Бога, а мъжът не вярва. Между такива хора никакъв брак не съществува! (с.127-128)

1.III.131(1995)г.
Получено в планините

ЖИВОТЪТ НА ПЛУТОН

"Новак" в Слънчевата система - той няма опит в еклиптичната психология. С непокорството към плоскостта, Плутон отива твърде далеч - позволява си да прави възкресения. Съществата от Слънцето до Нептун не могат да възкръсват - те нямат понятие от братски живот. Какво ли не могат да правят, но да приемат формите на други същества - не могат. Да се повтарят безброй пъти навсякъде - не могат. Да превръщат смисъл и субстанция във форма - не могат.

На всички планети, както и в междупланетното и междузвездното пространство, има чисти хора, можещи всичко това, но са преминали през Петото Посвещение: били са на Плутон (Тук въобще не се има предвид само Плутон от нашата слънчева с-ма – той вече си отива и може въобще да изчезне, - но във всяка система има планета, тяло или невидимо енергийно тяло, което играе ролята на принципа Плутон – б.п.). Няма да я споменавам според духовните и Божествените ѝ имена, тъй като това е опасно. Другите същности не се откликват лесно, но Духът на Плутон се откликва мигновено! Ако някой от вас е произнасял астроформулата и астрамолитвата му, той се е уверен в това. Изключено е да не е станала промяна с него. Това става само при аспек-тите на Плутон със Слънцето и с Марс. При това, трябва да се използва и съвпадът на Плутон с една Плутонова звезда, на която също няма да кажа името.

Онези от вас, които знаят в кои пещери може да се попадне на тази вибрация, нека да мълчат. Още в Египет правехме това в пирамидите; трансгресии-те продължават и до днес. Уран е по трансмисиите,

Нептун - по трансхолиите, а Плутон - по трансгресиите.

Мокрото на пещерите и съвършената Божествена тъмнина правят възможни телепортациите на плутонианци на Земята. Докато не си подменят тялото тук, биха ослепели навънка. Може да се дивите наред и по списък, но плутонианци се пренасят и в мазетата ви... Там те получават човешко тяло, преминават през стените и тръгват да си вършат работата. Нормалният плутонианец си има съвършена карта на всички тъмни помещения на земята и техните точни координати. А това, че не могат без тъмнина, си е тяхна работа. Ако вие се телепортирате на Слънцето, нали първо трябва да намерите условия като вашите? И на вас там ще кажат, че сте "дяволи от ада", ако не разбираха нещата. На Слънцето вие сте черни като въглен - защо и плутонианецът да не е същият? А за още по-плътните йерархии, плутонианецът сам свети като слънце.

На Земята са ставали хора предимно надземни плутонианци. Те са строители на общини, на братства. Те поддържат и подземната ви, свята държава. Подземните са в центъра на Плутон - те са хора от корунд. Тяхната работа е да се сплотяват в ядро, както и на други звезди и планети. Плазмата е тяхната "огнетечна" аура. Плутоновите хора на повърхността и в космоса също са обвити с плазма и затова ги вземат за "мъртви обекти". Плутоновите пътешественици са от най-различни петрографски и метални породи; понякога дори от лед. С тези тела, те се врязват в атмосферата и ги изгарят. Пътуват направо до някое тъмно място с атмическото си тяло. На Плутон няма по-висша наслада от това да изгориш. Туй е израз на съвършеното себеотдаване на Бога. Екстазът по двойки, по повече в една любовна група, както е на Протан, е минало за тях. Той е необходим за съществата, докато се синтезират в едно тяло. После се размножават само по един начин - като метеоритити. Метеоритите, които виждате на небето, са хора от Плутон в период на размножение. От един се получават по 500-600 плутонианци, в

*зависимост от интензивността на оргазма. Правете сметка колко плутонианци се явяват по мазетата ви само при падането на един метеор!... Това са техните десанти, защото Плутон е във война с ада. Не - не с подземния ад, който е също тяхна територия, но с ада на пропадналите от човешката цивилизация. Няма защо да се борят с колегите си от подземния ад - там всичко върви по часовник и по Волята Божия. Този ад е по повърхността на земята и вече в космоса, в ефира. Той се бори да разпредели хората по кутийки и да ги накара дори да си плащат за това. Черните братя от Плутон разрушават този ад с природни бедствия, болести и катастрофи, а Белите Братя се мъчат да внушат на хората, че делението е смърт. Те се стараят да ви обединят отново, предимно на вън, сред природата. Искат да разберете, че няма да умрете от студ и глад. Нали спахте в снега на 3000 м. височина - какво ви стана?... Има ли поне един да е кихнал даже? Когато семейството е голямо, полетата се събират и може да сте голи и на северния полюс. Но това не е още нито за Общия, нито за Специалния клас. С тях се занимават Юпитер и Уран. Ние имаме един нов, Плутонов клас, в който хората **нямат** един дом. Не живеят като някои насекоми в килийките си.*

Сатурн ви учи да се качвате по планините, но Плутон ви вкарва вътре. Ето, някои от вас, на събора, проникнаха при Нас. За да няма стени пред теб и да няма пространства, ти не трябва да се обръща назад! Не се коси дали Еверидика те следва по петите; не ѝ прави метани, за да си я спасявал от Тифон... Хадес ще глътне всеки, който мисли първо за себе си. Хадес се занимава с тези, които мислят първо за близкия, а не за Общото. Да "спасиш" един такъв поплювко, който се назъндисва и живее само за близките си, значи да вкараш чума в Небето! И без това половината ангели са "чумясали" - мислят само за своите си...

Белите Братя идат от Плутон - там им е царството. За тях е казано в Библията, че малцина ще ходят в бели дрехи. Това са "дрехите" на невинност-

та, като кокичето. Има един чисто бял кристал, с който са построени телата на Белите Братя. Те са помежду вас, но не ги виждате. Ни най-малко не ги бъркайте с онези "полтъргайстчета"... Ония са ашлаци от Нептун, повтарячи по 100 години в първо отделение... Разните му "Кукита", "Пипита", "Фифита", сега добиха сила да ви мотаят главите, но вие сте още по-побъркани и от тях, защото си имате Учител, а слушате тях. Нищо, и това е потребно. Като попиете пет години ледена вода, те ще понижат огъня на монадата ви и ще се вмъкнат във вас. Тогава вие ще станете "екстрасенси" и ще почнете да си продавате биополето на парче и на метър... докато изкувате...

Белите Братя нямат нищо общо с духовете. И те са духове, но кондензирани в плътно поле. Най-разреденото състояние, в което могат да живеят, това е магмата, звездната плазма. Протягайки се от Слънцето, те обливат всичко! Но плътният кристал, божествената плазма, нямат астрално и ментално тяло. Те нямат свобода на волята във вашия, човешкия смисъл. Свободата им да грешат не съществува. Те приемат Божията Воля за своя собствена и затова при тях няма колебание. Действието не се нарича "действие" при тях, но "живот". Те живеят, изпълнявайки импулсите на Природата и Духа - мигновено! Ако някой се забави за милионна от мига даже, за да провери какво било пишело в Свещеното Писание по тоя въпрос - смърт, смърт му е съдбата! Значи - и плутонианци умират. И те имат срок на телата си, но умират преждевременно при разколебаване. Колебанието при тях е "летална шизофрения" - лудост със смъртен изход. И хората притежават атмично тяло и се самоубиват чрез колебания, но по-бавно. Човешкият род на планети като Земята има право да греши и да поправя погрешките си. Той има право и да се колебае между доброто и злото, между Любовта и безлюбието, между Мъдростта и невежеството. Като се поколебае пред Любовта - почва да оstarява; като се поколебае пред безлюбието - почва да се подмладява.

Сега те чувам да казваш: "Не може ли нещо пот-та-ка?"... Добре, като не е "по-така" онова, което говоря досега, ще приложа "правия метод" - без преводи:

Ойкумена се проверява чрез твърдото тяло, а семенният атом - чрез флуиди. Твърдото тяло пресова потенциали по програма и спряга индивидуалните вихри в Братство. Проверката на Ойкумена, т.е. на Проявеното Битие, става чрез съвършени матрици, нямащи вода от свободна воля. Те самите са свръхкондензат от Абсолютна Свобода, защото са изхвърлили електроните. Електронната свобода е плебейство; неутронната - висша аристокрация. Монадната свобода преминава през илухимен опит, за да придобие чувството за Майчинство. Като го снеме, илухимите се по-ляризират и хиперселената става синя. Алохимите влизат вътре и почват да се учат на малко пространство. "Слободийната" воля се е превърнала в несвободна воля, но несвободата е свобода с отрицателен знак. Имагинарният протон се слива с Отца и става богоравен. Тогава Кристалните Матрици от полиран неутрон бавно и светкавично проверяват хиперселената, за да видят останал ли е някой протон положителен. Флуидите са замръзнали на красиви плетеници около Матрицата. Семенният атом става кристален и мутира от "себе" в "его". Странността се превръща в очарование, тъй като не бие с луфтове. Братството и сестринството става възможно за 12 милиарда години. Движението на Неутронния Матричен Еталон е професията на Плутоновите жители: кое то не е по Еталона, рухва в космически бедствия. Блуждаещите протони и електрони вдигат бунтове, защото са свикнали постарому: Силата, Славата и Царството да са техни. Но този път Флуидът ще мълчи, понеже говорят Боговете. А когато Боговете говорят, ангелите мълчат!

Аз те прекарах през 108 царства - да им бъдеш поет, пророк и гадател, - за да можеш да предадеш

сега онова "по-така" точно. 64 кохи съм ти смъкнал, докато проговориш! Ако "Пýпи", "Фýфи" или "Хýхи" могат да говорят така, тогава са от Мене. 23-ма Стар-ци от 24-те търсят отговора на въпроса, който бла-говолих да разкрия пред едно дете! За тази информа-ция сега те ще напуснат престолите си и ще оставят само заместници. От тази тайна зависеше по-нататъшното съществуване на Вселената!

Плутоновите Бели Братя са от рубин, но бял. Той е ален в 17-ото измерение и на пет места в III-то. Считаш, че си напълно полудял, но като почне да слизи Огънят, ще се разубедиш. Той достигна вече пределите на Голямата Земя! Няма да мигнете - и е при вас. Тези от вас, които се научиха да спят навсякъде, няма да изгорят. 15,000 вече взехме на Плутон. Пращат при-вет на роднините си и казват: "Скоро и вие ще дойдете при нас!"

Животът наистина е красив, ако сте смели. С тази песен се идва на Плутон. (Става дума за песента от Учителя "При всичките условия", дадена от Него на 4.XI.1934г. – б.п.) Докато е пред Нептун (?), Внезапните Възкресения са възможни. И мнозина ще се подпалят отвътре.

В това осияние Елма искаше още да каже, че падащите звезди през август били един странстващ Плутонов народ, който си е изчислил орбитата така, че да могат да слизат на Земята за съборните дни в Хималая и на Рила, на Сълнцето. За да се попадне на 19 август ("Преображение" - преобразяват се хората...) на Сълнцето, трябва да се мине само през Рила - не само хималайските посветени, но и гостите от Космоса. В цялата слънчева система няма по-мощен "космодрум" в момента от Рилския - Учителят беше в България. Скоро това ще се промени - ще се излита от Кавказ.

Метеоритите наистина са "души на умрелите" - плутонианците от цялата вселена, които са възкръснали за Братски живот. Те са умрели за живота в човешкото царство – за осмъртяването по килийки...

Сега да видим какво казва днес Учителят по тези въпроси, преди 63 години. Пак взимам случаен том и отварям напосоки:

"Сега ние се намираме в такова противоречие, в каквото се намирал в древността

един от египетските фараони. Този фараон, наречен Веном-Ра, живял още в предисторическите времена (...) През това време в Египет е живял и един прочут адепт (...) на име Сет Менот Сет-Ру. Един ден фараонът извикал този адепт и го запитал да му обясни причините, задето смъртта е дошла в света. Философът казал, че смъртта е дошла по причина на "живота". След като дошъл "животът" в света, дошла и смъртта. - "Как се явиха тия причини, отде се появиха вътрешните причини за смъртта?" - Тогава философът му разказва един разказ: "Когато Великият Бог създаде света, името на Когото аз не мога да изрека, един от Неговите синове - Бог Ра, бог на слънцето, - поискал да дойде на Земята - да види това, което баща му е направил. Като дошъл на земята, Бог затворил тялото му в една диамантена черупка - като Божествена душа, - за да не се цапа. По някакво нещастие обаче, като дошъл на Земята, тялото му започнало да се увеличава и толкова се увеличило, че пукнало диамантената черупка! От тогава нататък и дошла смъртта в света. Докато бил горе, тялото му било малко, но тук се увеличило. Той трябвало да се върне в невидимия свят с тази диамантена черупка. След него вече всички, като пукнали диамантената си черупка, дошли смъртта и те почнали да умират". ("Живот, светлина и свобода" - Сила и Живот. Петнадесета серия (1931–1932). Том III. Бургас, 1994 (14 беседи от 10 април 1932 г. до 18 септември 1932 г.), стр.40-41)

"Иде едно раздвижване на Земята, от кое то и богати, и бедни, ще хвърчат из въздуха. Иде едно положение, при което и богати, и сиромаси ще бъдат затрупани под пепелта. (...)

Аз не ви плаша, но ви казвам това, което ще дойде и което вие сами ще проверите". (Пак там, стр.55, 17.IV.1932г.)

"Всеки скъпоценен камък е един завършен материален акт на Природата. Можем да кажем, че те представляват една кондензирана мисъл, едно кондензирано чувство. Природата сама си ги кондензира. Тя има толкова изобилни мисли, че понякога ги прави материални, като ги кондензира." (Пак там, стр. 122)

"Възкресение ще има в шестата раса. "(...) Та при сегашните условия разумните хора трябва да разберат, че не е религията, която може да ни спаси. Нито Бялата раса ще ни спаси - нищо! Казвам: канили са те на сватба. Тази сватба ще те спаси! Всеки трябва да е облечен, всеки трябва да е готов за новата раса - да има новата дреха, с която трябва да е облечен. Както Христос казва: "Ако не се родите изново, не можете да влезете в царството Божие!" (Пак там, стр. 212)

"По какъв начин ще дойдат бъдещите хора в света? Че при сегашните стеснени условия могат ли да се родят гениални хора в света? - Никога! При сегашните стеснени условия могат ли да се родят светии? - Никога! Мислите ли, че на Северния полюс могат да растат тропически растения? Един гениален човек е велико тропическо растение, което расте при най-благоприятните условия.

*Съществува една раса, която сега направлява съдбините на цялото човечество. Наричат я "Предците на човечеството". Преди да е съществувал човекът на Земята, е била тази раса. И - следователно - **тази** раса е, която приготвя новите условия. Учените хора*

виждат, че всички тези кризи, всички тези пертурбации, които стават сега в природата, се дължат на тях. Цялата Земя се преустрои-ва, цялото вещества на Земята се преуст-ройва! Те имат знание. Те изменят човешките мозъци. Един ден вие ще се събудите и ваши-те мозъци ще бъдат изменени. В шестата ра-са българинът няма да бъде българин, англи-чанинът няма да бъде англичанин, евреинът няма да бъде евреин, французинът няма да бъ-де французин, германецът няма да бъде гер-манец, негърът няма да бъде негър. Българи-нът ще съблече своята българска дреха и ще я остави вън, всички ще оставят дрехите си и ще бъдат едно семейство - ще се наричат братя на човечеството и **Бог** ще им бъде Ба-ща. Казал е един от еврейските пророци преди хиляди години: "Казва Бог: ще се заселя между тях - и Аз ще им бъда Баща, и те ще ми бъдат синове, и ще напиша закона си в сърцата им, и ще Ме познаят от малък до голям!" - Ще имат общ тип, ще имат една любов, ще живеят в мир и съгласие!" (Пак там, стр.213-214)

"Следователно, между хората става едно брожение, една обмяна на човека с други. Сле-дователно, ние, хората, като се познаваме един с друг, ние се изменяваме и с това позна-ваме Великото, Божественото. Ти, като оби-чаш близния си, близния си няма да познаеш - ти познаваш Бога в себе си! Като обикнеш един човек, ти обичаш Бога в него. (...) Онзи, който разчита на Божественото, той не уми-ра. Онзи, който разчита на Божественото, той ще възкръсне!" (Пак там, стр. 216)

"Бъдещото тяло ще се построи, като се вземе материала, който човек има. Всички ва-

ши мисли, които сте произвели; всички ваши чувства, които сте произвели и всички ваши постъпки, които сте направили, те се съхраняват в Природата и в бъдеще от вашите мисли, от вашите чувства и от вашите постъпки ще се създаде едно тяло. Следователно, всеки от вас крои своята съдба." (Пак там, стр. 218)

"За в бъдеще, хората от шестата раса, костите им няма да се трошат, няма да викат хирурзи, хляб няма да си пекат; очите, ушите няма да ги болят, главата няма да ги боли, стомах няма да ги боли. Ще бъдат здрави, абсолютно здрави хора!" (Пак там, стр. 219)

"Хората изискват от Природата това, което отдавна вече им е дала"... (Пак там, стр. 238)

"Сега ще ви обясня как стават земетресенията. Отдолу, в центъра на Земята има учени хора - те пращат енергията. - "В центъра на Земята няма ли огън?" - Има учени хора, които живеят в огъня, както ние живеем във въздуха - и колкото е по-голям огънят, толкова е по-добре!" (Пак там, стр. 255)

Из Дневник 131.1

2.III.131(1995)г.
Изгрев – Бургас

На тази дата съм направил в дневника си извадки от "Звездния човек" на Джон Бейнс и "Пътуване извън тялото" на Монро и съм ги коментирал. Тук ще цитирам първо една мисъл от Бейнс, която ми е харесала особено много:

"Незначителните хора непрекъснато се стараят да привлекат вниманието върху себе си. Истински значителните желаят да останат незабелязани."

А ето какво съм писал за Робърт Монро:
Преводачката на "Пътуване извън тялото" е Светла Хай-

това-Ифандиева (изд."Гутуранов и син", 1992). Да се провери дали е дъщеря на Хайтov, дали има нещо общо с Жени Божилова – жена му, моята най-добра приятелка и "подчинена" редакторка от изд. "Народна култура", когато бях там завеждащ редакция през 1976 г.

Прави впечатление от книгата (т. I), че Монро е крайно се-риозен изследовател, постигнал висини почти до размерите на някои постижения на хора от нашата Школа.

Съвършената му искреност не скрива факта, че сексуал-ният оргазъм – дори само при докосване – е ежедневието на хората в другия свят. Дали това е само и единствено "нисшият астрал", има да се дискутира. Обяснява това "табу" при нас на най-свещеното преживяване като изобретение на църквата (ка-кто казва и Джон Бейнс). Ето някои интересни пасажи:

"В място II действителността е съставена от най-дълбоки желания и безумни страхове. Тук мисълта е действие - и никакви скрити пластове на условност и забрана не бранят вътрешния ви свят от другите. Там честността е най-добрата политика, защото не може да има нищо по-просто."

Възхитен, затворих книгата и се съсредоточих в образа на Р.Монро на гърба. Гледайки го между веждите, му отправих послание да ми дойде на гости, съобщавайки му точно къде се намирам. Навън е мрачно, небето е плътно покрито с облаци. Изведнъж се отвори пролука и слънцето огря с един-единствен лъч само моята стая. Повтори се, и после трети път. Казал му бях, че ако не може да ме намери лесно, да се обърне към Беинса Дуно, към Елма, към Христа – те (Той) всичко могат (може). Сигурен съм, че ще се прояви и по друг начин, защото сме приятели още от Вавилон. Небето после си остана захлупено и по-вече слънцето не се показа – не е разкъсана облачност.

Че е бял брат, личи от думите му:

"Обичта поражда обич."

Цялото небе просия в момента!

"Сякаш вашето предназначение е изцяло вградено в рамките на интимните и постоянни ваши обосновки, емоции и желания. Може би съзнателно вие не искате да "отидете" там, но нямате друг избор. Свръхсъзнанието ви (душа-та) е по-силно и обикновено решава вместо вас. Харес-ване-то поражда харесване (стр.78)

Второто проблясване на цялото небе стана след мощен изблик на любов към духа и душата на Робърт Монро, когото нарекох "братко!". При нисшите духове отклик няма или е заба-вен с часове, дни, месеци, години, прераждания. При висшите обичта се откликва мигновено, пренебрегвайки пространства, времена и обстоятелства. Аз ще поискам осияние за Робърт!

След това цитирам описание на Монро за преживяванията в това Второ ниво, където доминират неудържимо страхът и желанието. Фискирам това място като нисния астрал, но не се съгласявам с едно твърдение в “Агни йога”, че “астралното тяло е ненужен боклук”. Съобразявам, че Монро е преминал така болезнено през тази зона, понеже все пак е бизнесмен, месоядец и пушач.

Силно впечатление прави твърдението му, че видовете излъчвания на духа от физическото тяло се постигат чрез фиксиране на погледа паод различни ъгли спрямо хоризонта – 30 градуса, 90 и пр. Това съвпада с твърденията на българската аспектология и с опита на Посветени от Бялото Братство тук.

По въпроса за оргаистичния живот в зона II Монро добавя, че там всички духове трябва да изживеят това, което е било подтиснато на Земята, за да могат да отидат по-нагоре. Някои си оставали там завинаги. Ние имаме такива описания в осия-нието за котката и на други места.

Ето още един странен случай от опитностите му, който би хвърлил в рудницата или върху скалите под манастира всеки монах или монахиня, възпитани стереотипно:

“Пристигнал бях на място без особени белези и тъкмо се чудех какво да правя, когато една жена се приближи към мен.

- От Църквата съм и дойдох да Ви помогна – каза спо-кайно тя.

Тя дойде съвсем близо и веднага усетих женствеността ѝ, но се отдръпнах, защото не мислех, че Църквата има предвид този вид помощ. Не бях прав.

Когато съвршихме, аз ѝ благодарих. Обърнах се и видях един мъж, който стоеше съвсем наблизо и наблюдаваше. [Каза ми]:

- Е, добре. Сега вече си готов да научиш тайната на Вселената, може би...”

Из Дневник 131.1

4.III.131(1995)г. Разходка до Широка лъка, където не съм бил от 23 години – нали бях там учител в Музикалното училище. Един човек ме позна (аз не го помня) и опиша случаи, които съм забравил напълно. Бил съм им говорил интересни неща и съм им предсказал събития в личния им живот, които са се събрали.

5.III.131(1995)г. Запознанство с Мариана и Златослав – уникален художник в Пловдив, от чиито картини извира асуин.

Момичето на гардероба в Пловдивската гара – архангел на земята. Колежката ѝ – с яснозряща душа.

6.III.131(1995)г.
Изгрев - Бургас

А С МЕН ВСИЧКО Е ВЪЗМОЖНО!

(специален подарък за П., както и за Е., по случай
рождения ѝ ден)

1,20ч.

Един човек се събудил след полунощ с непреодолимото желание да изяде незабавно - и то целия - един грамаден шоколад, заварен на масата до едно извънредно топло писмо. В човешката история рядко са писани такива писма - и ангелите, по всяка вероятност, ги съхраняват в специални светилища, като еталони на върховните възможности на нашето сърце. Такива сияещи плодове не Безсмъртната Любов едва ли са много на Земята. Освен това сега, пред себе си, този, до когото е адресирано, познава само още едно подобно писмо - уникално, несравнено с нищо познато, невъзможно да бъде забравено никога. Желанието те да бъдат включени цялостно и в оригинал в една възможна бъдеща антология на свещени текстове на Сърцето е огромно, особено с надеждата за личен коментар от Христа, но те са твърде интимни и тайната им не ни принадлежи. Туй би могло да бъде сторено само с разрешение на авторите им, при условие на пълна анонимност и смесване с други подобни писма от световната епистоларна съкровищница. Наскоро в осиянията бе цитиран израз от едно такова божествено писмо, с мото от роман на Фойхтвангер и с коментар от Елма.

Сега сякаш има разрешение да бъдат вмъкнати тук и няколко думи от свещеното писмо, светящо ярко днес като слънце на масата, до шоколада:

*"... пожелавам ти, където и да си, да се случи онова,
което е достойно за теб и за което ти си достоен.*

Бъди щастлив - и нека Бог винаги те закриля!

Когато и да се завърнеш, добре дошъл!

Няколко реда от едно обикновено създание.

1 март 1995г."

Доколко е "обикновено" това създание, може да се съди по факта, че нещо може да принуди някого посрещ да изяде с неописуем глад един шоколад за 5 или 10 души, след като през деня и вечерта се е бил наядл до насита и нощем за него е абсурдно да яде. Правел си е сметка да го яде дни наред - блокче по блокче, - заради благословението и за да не си разваля режима. Но съществували и други закони за посрещане на благословението. Флуидът на писмото се е прелял и в този бял шоколад с фирмена марка "Triumf Weisse Crisp", което сега звучи повече като "Триумф на Белия Христос"

(като че ли не си е бял по начало...)

А е *триумф*, понеже тук става дума за *три същества*; понеже е защищен с отличен първият пункт от конспекта за изпита по Истинско Приятелство: "Какво бихте сторили, ако ваша любима душа, обезпечена преизобилно от даровете на обичта ви, замине някъде сама или с друг без предупреждение за неопределен срок; и ако въобще се върне някога, не изяснява къде е била и какво е правила?"

Това е само първият въпрос от най-първия предмет в Университета на Сърцето, за да стане то някога "сърце, чисто като кристал". По този въпрос са скъсаны на изпитите всички сърца в историята на вселената, които още се прераждат. И никое не ще да се явява на поправителен - мухата продължава да си се бие само в една точка на стъклото, докато падне мъртва - а наоколо всички прозорци са отворени!

Само андроиден синдром? Или и нещо друго?

Ако тук възникна отново този древен като грехопадението проблем - основа на почти всички земни опери, романи, разкази, стихотворения, драми, сценарии, оперети, водевили, епикризи, съдебни дела и смъртни актове, - то не е от вроден комплекс или каприз, а защото Един над нас пак иска да говори по него. Това е и проверка на нашата собствена човешка искреност, доколкото не се съобщават конкретни имена и не се разкриват хора с почерците им. Ето: един достоен дух от западния клон на Всемирното Бяло Братство - Роберт Монро, - като Толстой и Достоевски, е способен на такава искреност: Въпреки най-нежните посвещения на съпругата си, той не спестява подробности за астралните си слиивания с други женски души - без да се бои, че това може да разстрои брака му. Значи, законът за премълчаването на най-свято то може и да се наруши, ако в брак са същества с искра Божия.

Първата мисъл, когато човек има редкия шанс на прочете или получи такова писмо, е следната: "Ето случай, когато Голямата Награда на Небето за двойка, която първа разреши правилно въпроса за Любовта, може да бъде взета!" Учителят твърди, че никой на Земята още не е взел Наградата.

И - въпреки всичко - изпитът и в този случай не е взет. Още ли неща се искат? Въпреки че Христос тогава не се е осмелил да каже "Дъще", а само "Сине Мой, дай Ми сърцето си", не се ли получава напоследък нещо много странно в света - именно дъщерите на Бога са повече, готови да постъпят по новия начин? Не е ли защото сме пред прага на женската, Шестата Раса - и сега жените са по-будни за Истината, отколкото мъжете?

И - накрая - как трябва да се цитират мисли от беседите по тия въпроси, но без съобщаване кои са се паднали с отваряне напосоки и кои са подбрани съзнателно?

9,20ч.

- Цялото не изпитва, То очаква. То не очаква, както очаква частта. Частта обикновено очаква с беспокойство и скръб, а Цялото очаква, изпълнено с любов и разбиране. Ето защо, йерархиите ви изпитват, а Бог ви очаква да си дойдете. Той е вечен - може да очаква вечно. Вие сте тия, които се приближавате към Него - по-бавно или по бързо.

Сега тук няма да повтарям неща, които ви говоря вече хиляди години. Само ще кажа: Пътят, Истината и Животът са три канари на Посветения. В Пътя ти си със съучениците си, в Истината си сам, а в Живота - с ония, които обичаш и те обичат. Пътят се отличава с Мъдрост и познание, Истината - със свобода, а Животът - с пълно щастие и безсмъртие.

Бог ви казва сега: ако живеете със всички и за всички, няма да умрете никога! Тогава се получава грандиозен хор от истини и свободи, който поддържа орбитите на съществата във Вселената.

Словете насам и натам като световете, ако искате да сте живи! Порете просторите на Истината там, дето още никой не е проникнал - и вие ще бъдете напълно свободни. Вървете в Пътя с прекрасни същества като вас - познанието и Мъдростта ще плодят всичко наоколо ви.

Щом сте с Мен - Аз съм с вас. А с Мен всичко е възможно!

"Съвременните хора често постъпват като онзи млад момък, който дал обещание на своята възлюбена да извади желязо от кръвта си и да ѝ направи от него пръстен... Той пуштал кръв, вадил желязо, докато най-после заминал за онзи свят, без да може да направи пръстен за своята любима. Съвременните хора постоянно си пушчат кръв, т.е. изпушват

всичко онова, което е възвишено и благородно, с което можем за в бъдеще да направим нещо. По този начин, те сами се самоунищожават." (ЖСС, 127-128с.)

"Понеже Бог живее в сърцата на хората, сърцата ще разберат Неговия закон - те ще обикнат всички хора! Значи, чрез сърцата на хората Бог ще ги обикне - и дето отиват, с тях ще бъде и Той" (Живот, светлина и свобода, стр.141)

"Когато Любовта дойде във вашата душа, не ѝ заповядвайте. Оставете я да се разпорежда, както тя знае. Когато Истината дойде във вашата душа, оставете свободата да се разпорежда, както тя знае. И когато Божествената Светлина дойде, оставете Светлината тя да се разпорежда. И животът ви ще се уреди, както никога не сте виждали!" (ЖСС, с.280)

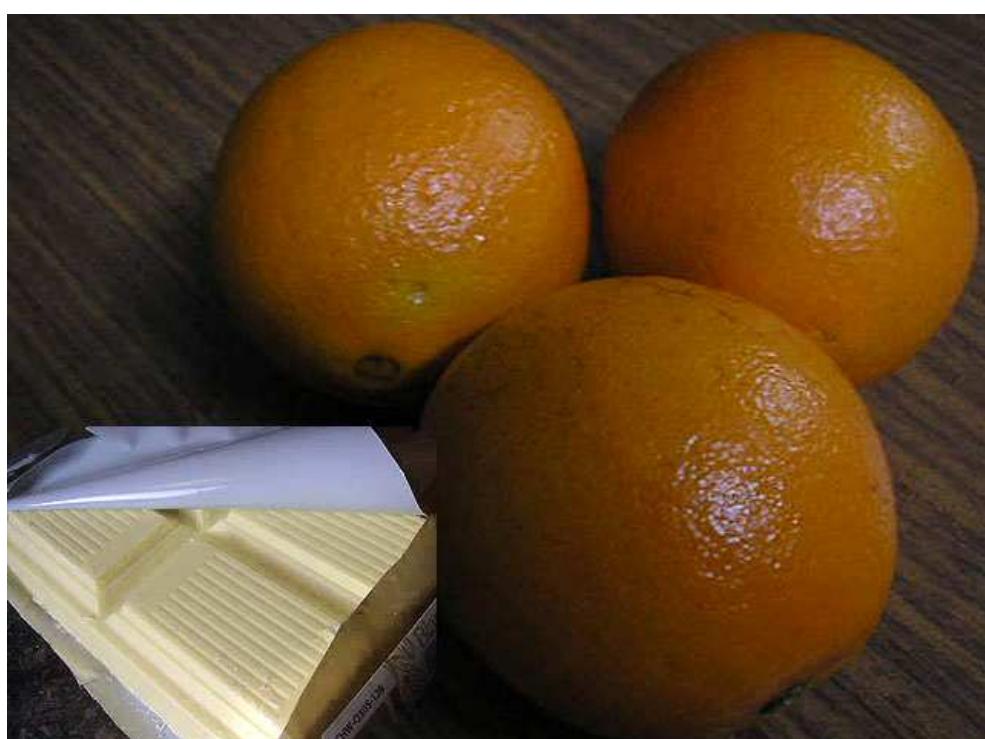
"На земята човек е пътник, дошъл за няколко години, след което пак ще се върне във отечеството си. Защо му е апартамент? Всеки се нуждае от една малка шатра, с която да пътува от едно място на друго. Като прекара някъде десетина дни, ще натовари шатрата си на едно магаренце и ще тръгне на път. Жivotът на земята не е уседнал, не се нуждае от трайни и неподвижни жилища. От гледището на Новата Култура, апартаментите представляват затвори, в които човек е принуден да живее." (14.IX.1941г., "Възможности за щастие", стр.180)

"Човек, който е роден от Бога, той обича всички. Роденият от Бога обича всички - това

е едно от качествата му. Не само че пакост и зло не прави, но той обича всички живи същества. Там, дято вижда диханието на Бога, той над всичко трепери! (жсс, с.300)

"Следователно, ти трябва да се радваш, че си срещнал един човек, когото можеш да обичаш, защото имаш възможност да видиш Бога в него. Във всеки човек ще видиш личността на Бога! Ако обичаш всички хора, само тогава ще познаеш своя Бог." (жсс, стр. 308)

След всичко това стана ясно защо внезапният глад нощес бе утолен първо с три подарени портокала, а веднага след това (въпреки Шелтън...) - с белия шоколад. Любовта, вложена в тях, от две различни същества, е трябвало да се съедини в един "атомен реактор" - и да пусне нов ток по света!



8.III.131(1995)г.
Изгрев - Бургас

ЕФИМЕРНИТЕ ЕФЕМЕРИДИ

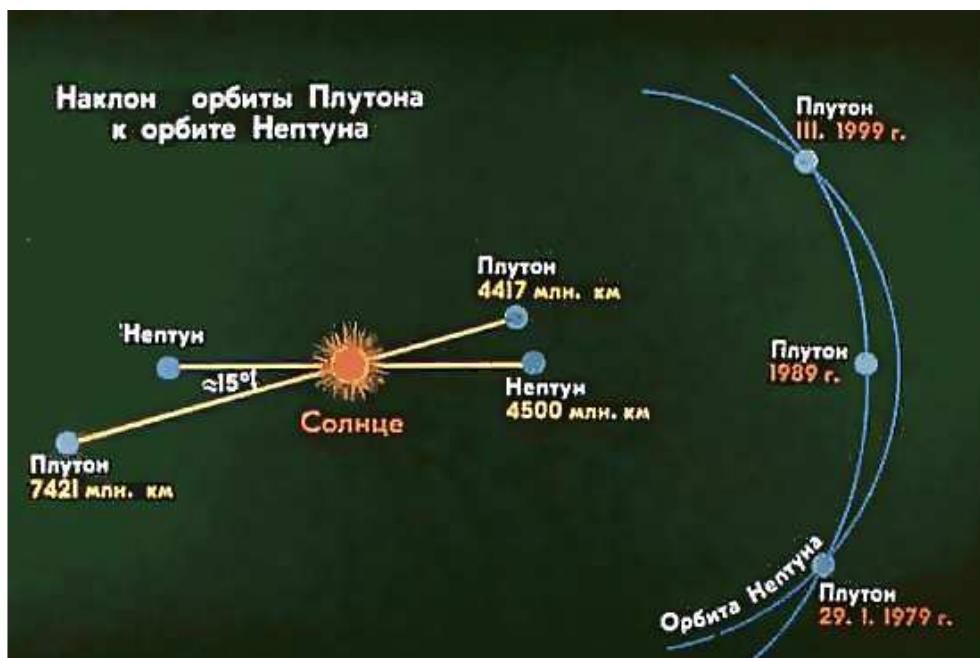


94.5M.

Не мога да си затворя очите пред поредния "гаф" - този път "огромен", "непоправим", при диктуването: Плутоновото име "Нюл" бе употребено от Елма навсякъде за Нептун в осиянието ЖН от 27.II.131г., а в осиянието за Плутон не се споменава нито веднъж. Тъй като "феноменът" все пак е факт и продължава да тече, бих продължил с приемането на информация, но само с работната хипотеза, че това е нещо като "окултна фантастика" - сложна смес от игра на писателското подсъзнание с действителната намеса на

някаква Невидима Интелигентност, която 95% (или колко - не зная) е потресаващо точна. Особено в прогнозите Си, но има няколко %, в които прави сериозни грешки - пласта на съзнателните или други дезинформации. Според И. от Москва (от Тула), това не е Този, който мислим, че говори, а "13-то Поле на илюзиите", което има грамадни възможности да ни манипулира и заблуждава и с точности, и с измислици.

След всички тия мои "кощунствени" мисли, има ли желание Нещото да каже нещо?...



При "възражението си" не съм помислил и за миг, че размяната на имената на Нептун и Плутон в някои осияния на Елма може да се дължи на голямото изключение в положението на орбитите им по отношение на Слънцето и Земята от 1979 до 1999 г. По-долу Той обяснява, че в реалния свят са важни и "сферите на планетите", а не само плътните им кондензации в центъра. Нямало е как да зная, че в такива случаи става и временна размяна на имената им, по някакви върховни съображения.

9ч.37м.

- Поздравявам способните ученици! Цялото не се дразни от съмнения и възражения, произхождащи от съвестта на търсителя, от стремежа към Истината. Съвършено естествено да не желаете да общувате с измамник; ако бяхте като повечето религиозни, Аз бих ви пръв заплюл. Инквизиторите не търсят въпроси и възражения - наказват със смърт логично-то питане в случаите, когато действителността се разминава с канона.

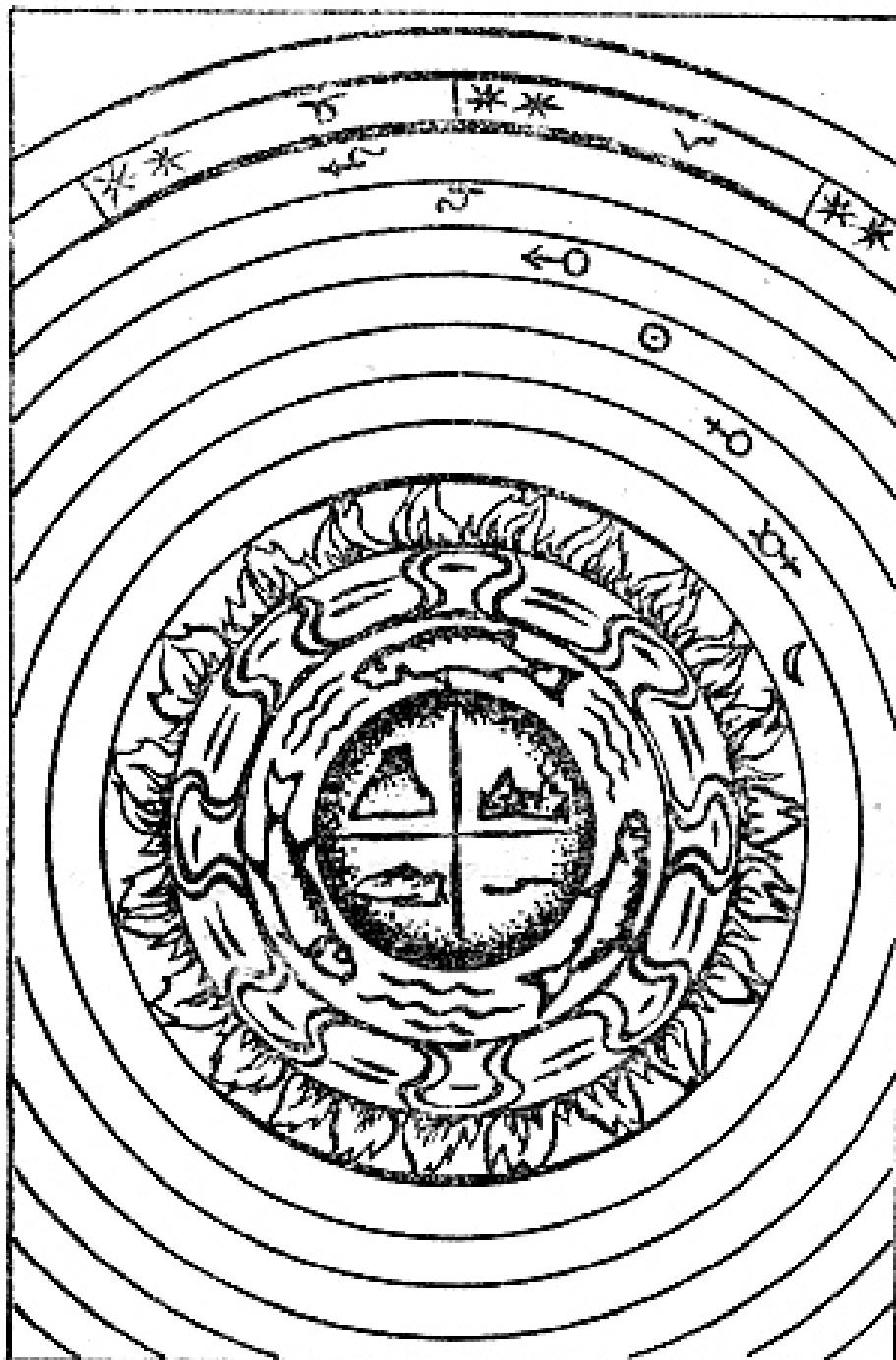
Сега просто не се надявам, че пак ще Ми повярваш, пък и особено не държа. Престъпление би било. Сляпата вяра няма нищо общо с Абсолютната Вяра, която е синоним на Точното Познание. На нас слепци не ни трябват, въпреки че се грижим и за такива. Но когато сто пъти съм бил прав, просто изгодно е за вас да приемете, че и сто и първият път ще бъда прав. Приемете, че вашето зрение няма повече от мрави, микробен обхват, поради което парадоксите за вас са част от една друга реалност, която ви е напълно непозната.

Приемате или не приемате обясненията, с това Действителността не се изменя. Напълно безнадеждно е сега да те убедя, че подмяната на "Бон" с "Нюл" и неспоменаването на "Нюл" в осиянието за Плутон се дължат на твоята къса памет. Приеми, че Аз съм те накарал да забравиш за момент това, което преподаваш от години на по-малки и по-големи групи. Понеже обичаш логиката, помисли: нормално ли е учителят по математика да забрави имената и местата на две числа от 1 до 12? Ти изпускаш този факт!

Прочее, приеми сега по-нататъшните обяснения като "опит на подсъзнанието" ти да "оправдае отново абсурдите на Елма", защото много го обичаш или държиш на Него... Така ще ти е по-лесно... Съвестта ти не приема "тези игрички", но заедно с това сам си се възхищаваш "колко разтегателна е интелигентността" ти и "писателската фантазия", подплатена със солиден склад от окултни и научно-популярни познания, която може да излезе от всяко положение, понеже е тренирана допълнително и от онзи пункт на играта "Защо и защото", в който трябва да се обясни "научно" връзката между отговора и въпроса. Например "Защо конят има уши?" - "Защото на Хасан гащите са скъсани"...

Смели сте се много на тази игра, но и мозъците ви станаха факири да обяснявате всичко... Радвам се, че сте врагове на спекулативните трикове, на "стъкмистиката" (метод на адската мистика...), но що се отнася до волните научни акробатики, те не

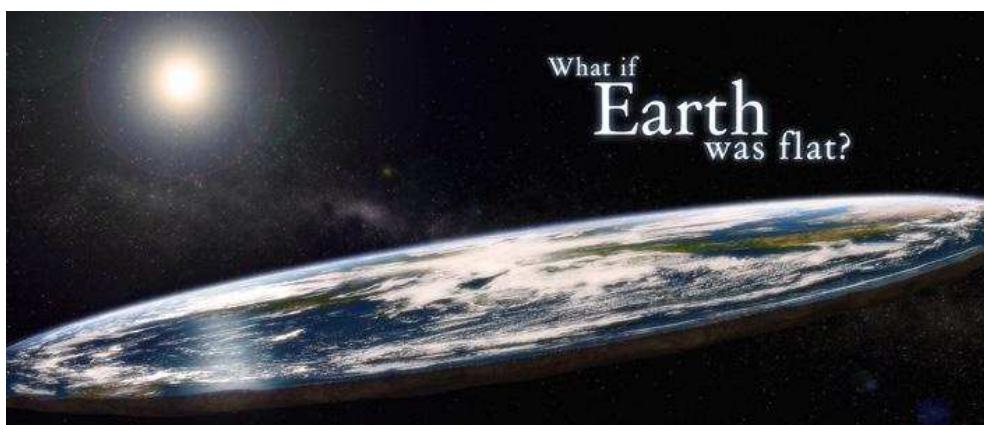
са за изхвърляне, понеже тренират по-добре от всичко друго ума ви да става гибък при отиването ви в безпределните светове и да не се строши. Да! Почти 100% от формалните логици и учените, непорасли над причинния свят, полусяват напълно, когато попаднат в света на духа и душата.



Сега, представи си само за част от секундата, с

*твоето "развинтено въображение на писател окултен фантаст", че размяната на "Бон" с "Нюл" и премълчаването на "Бон" се дължат на **обективни** причини. Ако излезе "добре скърпено" - подарявам ти авторското право...*

Първо, още много преди Данте се говори за "небесни сфери". Дори са ги изобразили художниците: сферите на планетите - една в друга. Така, планетата Нептун като твърдо тяло е сравнително низко кълбо от планетно вещества с определени параметри в Слънчевата система, но орбитата му около Слънцето очертава обема на Нептуновата Сфера, която е преизпълнена с Нептунови същини и същества. И така е с всяка планета! Древните съвсем не са били тъй прости, както си мислите. Дори и "плоската Земя" е реалност: това е спътеното панвселенско тяло на Инлания (Новото име на Земята от 1991 г. насам- б.п.), съществуващо в плоскостта на небесния екватор, с радиус - радиуса на земната орбита. Това е реална плоска "планета" - като търкалó - в двуизмерния, етерен свят, където работи Природата, Мировата Душа, ясновселената!



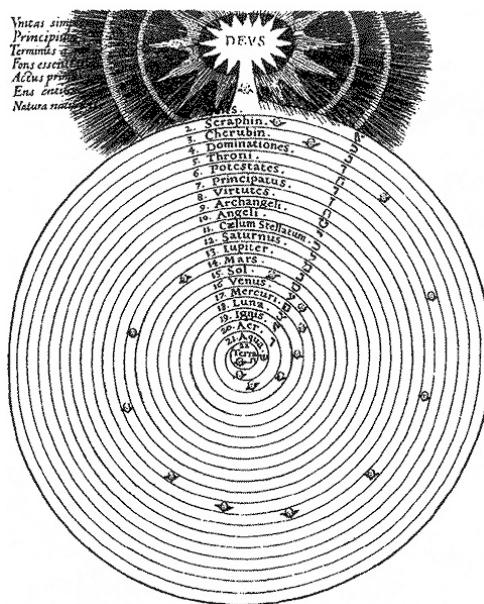
Сега понятно ли е защо "примáрните дирекции", "ректасцезните", са моделната програма на Природата, поради което там прогнозите са абсолютно точни? Правдата е прецизна до практическо съвършенство в рамките на собствения си свят - и в случаите, когато не се е намесил спонтанно Том, нейните програми си остават непоклатими.



Още една картичка на “Плоската Земя”...

Тот е непредвидим, Той не е подчинен на Ритъма, затова не Го лови никакъв алгоритъм. Затова астрологически не се надявайте да прогнозирате със стопроцентова точност. Но - все пак - никакъв подход съществува: при Слънчеви и Марсови аспекти, вероятността да "пробие" Тот и да направи "на пух и прах" Програмата е по-голяма. Това Той прави рядко; по-често се съобразява с подредбите на Празднай - Неговата жена - защото я обича. Такава видна къщовница не е за поругание: тя слага всички вихри, всички тела и същества по орбитите им и се грижи постоянно да не се сблъскват. Бог-Отец се съгласява да върти ръчката, понеже без Него Битието не би "мръднало" - щеше да е само един "чип". Само че Той не се съгласява да върти латерна или прост диск - понеже е Творец. Той принуждава Природата да превръща плоските дискове в спирали, където Неочакваността се появява като щастлива експлозия в утробата ѝ. Не мислете, че Празднай само се страхува от странностите на Обожаемия: разкъсването на Диска в Спирала за Няя е и шок, и върховен твор-

чески спазъм - миг на наслада неизразима! Търсете тези мигове в ефемеридите и ще се убедите, че ефемеридите наистина са ефимерни - и "примарни дирекции", и "прогресии", и "транзити"... Малко ли жени с искра в душата си са ритвали къща на три ката, за да тръгнат след някой Прекрасен Хайдутин?...



Наистина, това е погрешният геоцентричен модел на небесните сфери в средновековната наука, обаче ако заместим тук Земята с "Том", би се получила представа за антивселенското мислене...

Та сега Сферата на Нептуна е по-голяма от Сферата на Плутон (Астрономите наистина са изчислили, че в момента Плутон е по-близко до Земята от Нептун и ще бъде така до 1999г. – б.д.), т.е.... по-малка е... Но хайде да не се разсейваме сега с познания от антивселената, където Слънцето е в периферията, а Том – в Центъра...

Същественото е сега да знаете, че триизмерно "нюланци" са станали временно "бончани" - и обратно. Докато Плутон е вътре в орбитата на Нептун, тия народи са си разменили местата и названията. Нали всички имигранти в Америка се наричат "американци"? Ако се смени стројт, може да се нарекат и "китайци"...

А да назовавам "Нюл" с името му на дата, когато

Слънце и Луна са в образуващ се бисептил с него е, най-малкото, непредпазливо... (В оригинала е продуктувано "Бон", но моята формална логика ме е подвела да го сменя с "Нюл". Накрая са написани аспектите за този миг, но са с астрологически знаци, непознати на преписващата, и затова в момента няма как да се възпроизведат тук поради липса на оригина-лите от 131 г. – б.п.)

И наистина, преди това обяснение на Елма ми се е струвало, че този път няма абсолютно никакъв начин Той да се "измъкне" от "грешката" или "дезинформацията", но накрая помня как останах сащисан от брилянтната Му астрономическа и логическа обосновка. За кой път вече!

Край - 11,36ч.

Из Дневник 131.1

9.III.131(1995)г. 10,25ч. В мига, когато имам импулс да се обадя на Нели и Димитър от Търново, ми се обажда самата тя. Развказва: когато правили опита със Сириус през януари, Жорко, който е само 2-годишен, също много харесал малиновия сок, но пиял само в Сльнаачев и Венерин час по вътрешен усет – без да са му казали и без те да започват първи. А нали всеки ден тези часове са по различно време? В резултат на това, детето развило голяма духовна чувствителност и започнало да сънува странни сънища, пълни със слънца и огньове. Един ден на площада почнал да прегръща майка си и казал сериозно: "Бог е Любов!". Последвали големи вълнения и плачове...

14.III.131(1995)г.
Бургас-Изгрев

РАЗЛИВАНЕ НА АСЦЕНДЕНТА



- Може ли да се съобщи асцендентът на Зоя с точност до стотни от секундата?

Отговорено бе, че може. В 13,20ч. се потвърди предпо-

ложението, че е 30° от Дева, като се даде точно $29^{\circ}38'55".87$. Това обаче стана едва на третия път. Защо при първите две запитвания – "Може ли да е Стрелец или Скорпион?" - се каза "да" и в двата случая? Дори имаше колебание и за Везни, защото З. е красива. Източникът щеше и това да потвърди, в съгласие с асцендента, който ѝ дава Ц. Как да се обясни всичко това: Той или знае точно, или не е било Контакт?...

13,58ч.

- Когато Нептун е в първи дом, асцендентът може да се разлее и в целия зодиак. Това зависи от близостта на Нептун до асцендента и от силата му. Затова всеки асцендент в рамките на I квандрант, в част от II и част от IV (при Зоя), е в сила – съдържа качествата на всички тия знаци, градуси, минути и секунди. Третия път дадох точния асцендент в тесния смисъл на думата, но при подобни случаи той има само ограничено значение. В такива случаи духът не влиза за секунда, но продължително време – той не желае да се прибере от холивселената. Как си представяте: да пребивавате в Любовта – и изведнъж да ви натикат в пън или дървено корито за прасета?...

(Тук е нарисувана окръжност с 2 стрелки отляво и отдясно – да се пита какво значи. Обикновено тия знаци след осияния-та илюстрират движението на Махалото след завършване, което не е само информация, но и Действо – пускане на каза-ното в действие. Тук може да е знак и действие, свързани с това, че някои асценденти се разливат – б.п.)

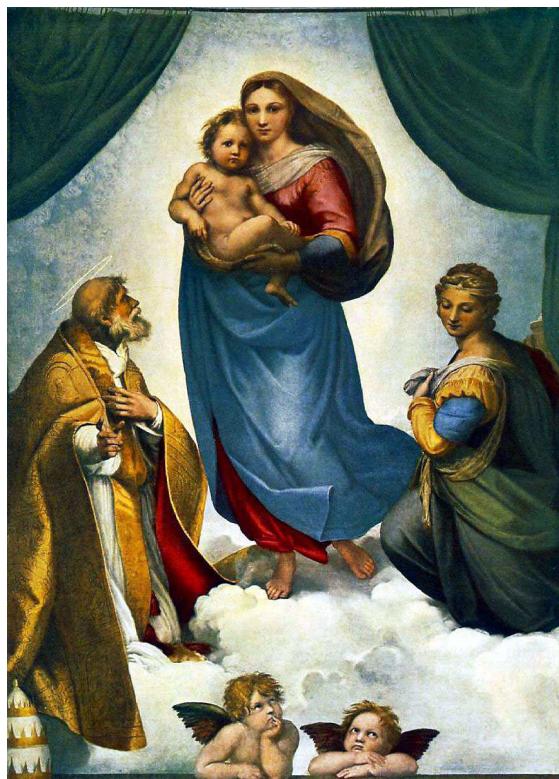
14.III.131г. Тази нощ, въпреки свръхнатоварения ден по всички показатели чак да към 22 ч., се наспах само за 3 часа. В 1 часа вече не ми се спеше – може би и от острата, постоянна тревога по вечния въпрос: жаждата за пътуване и смяна на обстановката. Човек все се чувства виновен, ако не може да се закотви към един град и един апартамент. Затова, именно, може би, е било необходимо да взема тома "Възможности за щастие" веднага след като се събудих и да отворя на мисълта за "чегарството".

Преписвайки мисълта на Учителя от "Възможности за щастие", предишния път пропуснах продължението ѝ:

"И тъй, не питайте защо страдате, но се пазете от личния живот, който е причина за

страданията. Личната любов носи страдания и нещастия за човека. Той мисли само за себе си, на никого не вярва - даже и на Бога. Като хване нещо в ръцете си, счита го за своя собственост и на никого не го дава." ("Възможности за щастие", стр.180)

Още едно "съвпадение": началото на тази мисъл, цитирана по-горе, не бе открыто на 6 март, когато започва осиянието, а на 14 март. Тогава го включих, защото ми се видя най-тясно свързано с базовата тема; нещо повече - то просто се падна, когато отварях този том напосоки, преписвайки другите мисли от Учителя - явно е дадено. В тази мисъл Той говори за "шатричката", която трябва да има ученика, за да не остава на едно място повече от 10 дни и да не се самоубива бавно чрез закотвяне в центъра на някакво лично чувство. Ето какво ми подари Зоя точно на 14.III., по случай рождения ми ден на 14-и.:



*Какво е твойта плът, Хайям? -
В степта опъната палатка,
където, като шах, духът
е влязъл за почивка кратка!
Той утре ще потегли пак,
необясним и сам по пътя –
и верният му паж - смъртта -
ще срине тоя дом-загадка.*

6563
Необятното говори – книга 22

17.III.131(1995)г.
Бургас- Изгрев

ОСИЯНИЕ ЗА ЧАСОВАТА АСТРОЛОГИЯ



**Уникален часовник на Св.Елма, открит в интернет
още при първото отваряне**

**Предварителни бележки
(От 16.II до 23.IV.131г.)**

Изчисляване. Има различни принципи за изчисляване на астрологичните часове. Тук се опирате на класическия - по Звездата на Магите и според 24-часовото разделение на денонощето, по "истинския слънчев час", както е прието в астрономията. За България в интернет има една изключително лесна и удобна програмка с изчислени часове:

http://www.beinsadouno.com/astro/astro_planets.php

Иначе, от локалния астрономически календар за дадена държава се намира частът на изгрева и частът на залеза за съответната дата; изчислява се тяхната разлика, т.е. продължителността на деня, ако не е дадена в отделна графа в астрономическия календар. В астрономическите календари тия данни са дадени с точност до минута. Ако някой желае да изследва въздействието на астрологическите часове с по-голяма точност, би трябвало да знае астрономическата формула за изчисляване на изгревите и залезите за дадена географска ширина и дължина. Тя може да се открие във всеки по-сериозен учебник по астрономия, но може да се ползва и информацията от книжката на П. Дафрет-Смит “Практическая астрономия с калькулятором”, изд. 1982г. Москва, стр. 86, параграф 45 за изчисляване на изгрева и залеза на слънцето. Сега има и много такива програмки в интернет, но трябва да се провери коя работи със секунди.

Това е необходимо за особено прецизни наблюдения на премините, които настъпват в самата секунда на смяната на астрологически час. Инак, с таблициите от Астрономическия календар, ние констатираме тези промени с точност до минута.

Продължителността на деня се разделя на 12 и се получава продължителността на дневния астрологически (истински слънчев) час.

Нощният астрологически час се изчислява по същия начин: времето от залеза до изгрева на следващия ден се дели на 12.

Астрологическите часове, по таблициите в астрономическия календар, с калкулатор се изчисляват с точност до секунда, макар и условно. Може и на ръка, но се внимава, при последователното събиране на астрологически час от изгрева нататък, дали накрая се получава точната минута на залеза и – съответно – на изгрева на следващия ден, след последователното прибавяне на нощния час към часа на залеза. В противен случай, изчислението е погрешно. Така изчислените начала на астрологическите часове с точност до секунда са верни математически, но не и астрономически. Ето защо изследователят, ползвайки традиционните астрономически календари, не трябва да очаква промяната на събитията в така изчислените секунди. Но в съответните минути със закръгление – да. За истинска точност до секунда, повтаряме, се препоръчва формулният метод или съставяне на проста програмка. Пълната прецизност е необходима за планиране на живота ни и за прогнози, при които точността до секунда и до част от секундата може да се окаже съдбоносна. Например, дълговековният опит на човечеството и нашият 35-годишен опит в тази сфера дават безброй примери, че рязката смяна на метеорологичното време, реакцията на даден човек, от която зависи разверъзката, настъпването на едно катакстрофално събитие или медицински решителен акт, дори изстрелването на един куршум, се извършват с точност до част от секундата точно при смяна на астрологически час. Ето защо, някои свидети държавници, политици, бизнесмени и др. не вършат нищо без консултации със своите астролози.

Естеството на всеки начален за деня астрологически час се определя от Звездата на Магите – седмо върха остроъгълна звезда (преплетен правилен многоъгълник), наречена в новата българска аспектология “септагрална звезда”, с образуващ централен ъгъл

от 154°08'08".57. Този ъгъл е известен още като "трисептил". Той има отношение към интеграцията между трите механики в Битието – квантовата, биомеханиката и небесната механика – и се изявява най-очевидно в прецизността, с която работи природата чрез астрологическите часове.

По тази система, неделя започва със Слънчев час, понеделник – с Лунен, вторник – с Марсов, сряда – с Меркуриев, четвъртък – с Юпитеров, петък – с Венерин, събота – със Сатурнов. Ако над върха на седмолъчната звезда се постави знакът на Слънцето, то под левия й лъч, спуснат от върха, се означава знакът на Луната (понеделник), на върха на следващия лъч – Марс (вторник) – и, по този начин, последователно, се означават по върховете останалите дни на седмицата и съответните планети. Последователността на астрологическите часове във всеки отделен ден обаче се получава чрез редуване на планетите по върховете на Звездата, по посока, обратна на часовата стрелка. Ако почнем от неделя, те се редуват така: Слънчев, Венерин, Меркуриев, Лунен, Сатурнов, Юпитеров, Марсов – и после всички се повтарят в същия ред, до часа на следващия изгрев в понеделник – Лунен, Стурнов, Юитеров и т.н.

Особености

Изследователите през всички векове са се удивлявали на стройността на този принцип и на неговото безотказно действие на практика. В някои случаи, когато човек не си е изчислил предварително астрологическите часове за деня, му се налага да открие бързо началото на някой нощен астрологически час. Тогава той знае, че от часа на залеза винаги започва астрологически час, който се намира през един връх вдясно от върха на изгревния час – например, в неделя минутата на залеза ще е началото на Юпитеров астрологически час. Така, наблювателят и изследователят могат да открият още ред полезни закономерности. Верността на тази природна система, в съответствие с твърденията на Учителя Беинса Дуно, ние констатирахме и документирахме по чисто фотографски път, който препоръчваме на всеки, който желае, да провери лично: изгревът в неделя често е оранжев; в понеделник – зелен или сребрист; във вторник – червен; в сряда – жълт; в четвъртък – син; в петък – розов; в събота –виолетов или оловносиво небе. Това се вижда на фотографиите особено ясно, когато се снима заедно с морето. Не може да се получи винаги, тъй като има допълнителни астрологически и нумерологични фактори, но статистически е вярно.

Ясновидците от Школата на Учителя в универсума, през всички времена и във всички кътчета във Вселената, виждат именно тези цветове в съответните астрологически часове, които "вижда" и обективът на фотоапарата. Това обаче не ни принуждава да осъждаме последователите на други школи, които дават съответствията в друг вид. Те, за себе си, са прави и действително може да ги виждат в цветове според своите системи, тъй като силното самовнушение може обективно да измени даден цвят, поради силата на човешката мисъл, особено когато е колективна. На това се дължи и образуването на тъй наречените егрегори, които обективно, видимо и осезаемо пречупват истината през колективните модели на човешката вяра и затова вярващите в даден егрегор виждат точно това, което се е синтезирало в Битието

като тяхна представа.

Различия от универсалната природна система на съответствия съществуват не само поради наличието на егрегори, но и заради спецификата в еволюцията на различните етноси, социални групи и индивиди. Но обективното, изначално съответствие между идея, тон, цвят, число, действие, форма и пр. може да се изследва по още много научни начини. Съвременната наука и технология дават безброй възможности за това. Учените вече констатират и биха могли да наблюдават съответствието между космическите фактори и биофизичните явления: например, поведението на течните кристали, на снежинките и на др. атмосферни явления, на обществените ритми и пр.

Началните познания, и особено настоящата глава за елементите на астрологическата символика в областта на часовата астрология, ни бяха преподадени през 60-те години от Иван Антонов – един от най-големите астролози сред последователите на Бялото Братство в България – естествено, непринудено, през неделните ни излети на Бивака на Витоша. Тогава за пръв път, с двама приятели от Пловдив (Т. и Х.) се уверихме в дълбочината и уникалността на тази система, доведена до съвършенство от Иван Антонов, в духа на Учителя Петър Дънов. Той ни обясняваше, че основните елементи на планетните знаци са кръгът, луната и кръстът. Според Училището на Учителя, те символизират, съответно, Божествения, духовния и физическия свят. В зависимост от тяхното взаимно разположение, може да се съди – и на практика се наблюдава – кой свят над кой доминира във всеки отделен случай. Иван Антонов все още използваше на места терминологията на старозаветната астрология, но ясно осъзнаваше, че това трябва да се промени. Затова, определението на Слънцето, Венера и Юпитер като „добротворци“, а на Марс и Сатурн като „злосторници“, в неговите обяснения звучеше доста странно, тъй като Словото на Учителя дава съвършено друг подход. За първите Антонов обясняваше, че провеждат положителни сили, тъй като и в трите кръгът е преобладаващ или се намира най-отгоре и управлява по различен начин подчинените му светове. Тези идеи не са безизвестни в историята на кабалата и астрологията, но в духа на Учителя те добиват съвършено ново значение. Знакът на Слънцето – окръжност с точка в центъра – изразява Божествения свят, който разрешава всички проблеми мигновено, тъй като монадата или Божественото начало в человека (точката в центъра) има „радиално“ отношение към всички същества и неща в Битието – не само добрите и близките, но и лошите и „чуждите“.

По тази причина – учеше Антонов, - в Слънчевите астрологически часове ние имаме най-голяма възможност, най-голям шанс да проявим Божественото в себе си, а също да го проявят и околните хора, същества и сили, според естеството и пробудеността си. То възстановява в един миг всемирното равновесие, реализира абсолютната справедливост и дава всекому това, което му е необходимо – в настоящия момент, а не в бъдещия. При това, Божественото уравновесява всички интереси и всеки негов акт оставя всички участници доволни. Неговият израз е спонтанността, верността на първия импулс, на вътрешния глас. Изразява се като съзидателство, творчество във всяка област на живота и човек става

център на внимание: хора и обстоятелства се групират около него. Духът, монадата, индивидуалността тогава взимат връх и човек по това време е дотолкова значим, доколкото се разкрива по уникален начин. Слънчевото начало, проявяващо се в съответните периоди и астрологични часове, изисква независимост, творческа свобода и нужната самота понякога – индивидуален жизнен радиус, за да функционира правилно. Ето защо, в Слънчевите часове, независимо дали е сам или с други, човек трябва да реализира нужния периметър около себе си, за да бъде полезен на максимален брой същества. В този смисъл, Бог или Божественото е синоним на “всички” – или на сравнително най-голямата група. Който проявява Божественото в себе си и изхожда от интересите на Цялото или на възможно най-голямата група, той винаги е свързан с Божествения свят и затова нещата, които иска от Бога или Бог извършва чрез него, стават мигновено. Естествено, популизмът е негативен критерий, когато по-голямата група е на ниско еволюционно ниво. В такива случаи Божественото, в Слънчевите периоди, се проявява чрез индивида по най-уникален начин, дори и да се налага да се съпротиви на всички.

В знака на Венера, при който кръгът се намира над кръста, Божественото е излъчило от себе си физическото и го е поставило в подчинено положение. Затова във Венерините часове винаги се наблюдава надделяване на Божественото над физическото, но вече не на “първото” Божествено (окръжността с точката в центъра), а на една проекция на Божественото – окръжността без точка, символ на женското начало или на душата, която е изместила собствената си индивидуалност от центъра и има най-силно желание да помогне на друга индивидуалност да се изяви, на друга личност – да се развие или да бъде щастлива.

Но това е само един от импулсите на Венера, докато специфичната потребност на душата да бъде спътник, а не център, се символизира от втория елемент на астрологическата символика – сърпа, полумесеца, четвъртина месеца. Той е символ на духовния свят, на душата и на всички духовни ангели, които нямат още радиално отношение към всички останали точки на Битието, а се отличават със симпатии и антипатии – със същества и неща, които им са по-близки и с такива, които им са по-далечни, безразлични или антипатични. Това е необходимо на духа, за да може да се поляризира – да слезе в материята и да добие нови качества, непонятни и непостижими за съществата, които никога не са слизали, не са потъвали там. Ето защо, окръжността без точка в центъра е, въщност, лунният принцип или принцип на духовния свят. И наистина, така се изобразява Луната при пълнолуние. По-коректните астрологически школи символизират Луната по четири различни начина, в зависимост от фазата ѝ. Така, окръжността без точка в центъра, като елемент на знаците на повечето планети, ги причислява именно към духовния свят или, по-точно, към комбинациите на духовния свят с физическия. Значи, при всички планети от Меркурий до Плутон няма планетен знак с точка в центъра на окръжността и това придава огромно, решаващо значение на Слънцето, което единствено разрешава всички проблеми, тъй като поставя Искрата Божия или монадата в центъра на живота – именно живота за Цялото. Всички останали същества и обстоятелства То

ориентира в периферията, имайки еднакво отношение към всяко от тях. Ето защо истинските езотерици – астролози, окултисти, ученици на Божествените Школи – очакват с нетърпение слънчевите аспекти по дирекции, прогресии и транзити и по астрологически часове и други цикли, за да разрешат даден проблем мигновено и цялостно. Във всички останали случаи, решението остава частично.

Разбира се, съществуват и трансплутонови планети, чиито знаци, за разлика от останалите, имат точка в средата, в центъра на окръжността. Според “Астролония холизатика” на Елма, това са Ренун, Олна и Тот, но засега човечеството почти не възприема тяхното влияние. Само Учителите са способни да живеят за всички и да не приближават някого повече от друг, освен според Волята Божия - спонтанно или ритмично и в сроковете, определени от нея. Има още един знак за Централното Слънце, почти непознат на астролозите в света – това са две окръжности, една в друга, с точка в центъра. Нашето локално Слънце е женско, а Централното – мъжко. Значи, има два вида Божественост, а, още по-точно – три вида; ала съвременната астрология още не разграничава Централното Галактическо Слънце и другите междинни слънца от Централното Вселенско Слънце.

Върхът на еволюцията в духовния свят, символизиран от знаците на четирите фази на Луната, отразени в добрите ефемериди – новолуние, I четвърт, пънолуние и последна четвърт, - е майчинството. Дълбоката, инстинктивна необходимост да се грижим по всякакъв начин за по-слабите или различните от нас, докато укрепнат и изявят Божественото, е именно свещената роля на този велик принцип. В зависимост от разположението му като символ в знака на дадена планета, се съди за мястото на тази мотивация, на този импулс във влиянието на тази планета. В повечето астрологически книги и таблици не са отбелязани правилно първата и последната четвърт като половинки, а са нарисувани именно като Луни. Неправилно се отбелязва и новолунието като напълно черно кръгче, докато то би трябвало да има бяла точица в средата. Черното кръгче, всъщност, е символ на затъмнение. В божествен план, четирите фази на Луната или, още по-точно, 28-те, представляват съответните “фази” на чувството за грижа и съвършена практическа проява на любовта към всички, които в даден момент имат нужда от нея и ние сме в състояние да им я дадем, без да искаем в замяна нищо. Ортодоксалните астролози и символози не подозират, че Луната съдържа и потенциалната възможност да обича подобно на Слънцето, т.е. не само по принципа на близостта и симпатията, но това е възможно само по време на пънолуние и засега се изявява предимно от съществата на ада, тъй като в тях този импулс не е напълно убит и те инстинктивно се мъчат да го реализират, макар и в най-ужасните измамни, насилиствени или мазохистични форми. Любовта към всички на природно равнище се проявява рядко в програмираните същества и в ангелските йерархии, но избликва понякога дори и в животните: например, майката от един вид, която отглежда деца на животно от друг вид. На сегашния етап от драмата на Вселената обаче, в нашия участък, който е все още на излизане от 13-та сфера, държи първенство един пропаднал клас от божествата илухими, които са

унизили до крайна степен противоположните им божества – алохимите – и са ги нарочили като “дяволи” и “демони” (или са ги превърнали в такива), поради това, че последните не могат да приемат илухимния, лунен модел на любовта с обект. В бъдеще ще се види, че голяма част от най-пропадналите същества в ада и техните представители на Земята, които са с монада, т.е. искра Божия, ще възкръснат в един миг, ще възърнат своя Божествен пъреобраз. Това не значи, че сега те нямат вина и че не могат още в настоящия миг да си преобразят, но означава, че те са забравили основни Божествени закони и са си позволили да се озлобят и да мислят само за себе си. В мига, в който някой от тях се прости с озлобленето и реши да прости на ангелите, които са го пратили в ада, защото не са отвърнали на любовта му, той ще се преобрази и ще се върне в лоното на Божествената Вселена.

Дълбоко разбиране на елементите на астрологическата и кабалистическата символика е невъзможно без проникване в езотеричното ѝ значение. Ето защо, би било безпредметно тук да се излагат само елементарните ѝ постановки. Емануил Сведенборг казва, че и най-черният дявол, от най-долния кръг на ада, ако е способен само за миг да помисли за Бога и за близния, се озовава независимо в най-върховната обител на рая, в самото лоно на Бога; и най-възвишеният елохим, който е станал едно с Бога, ако си позволя сам за миг да помисли за себе си и за света, автоматично се озовава на дъното на ада. Без тези основни познания, всякаакви занимания с философия, религия, окултни науки и, в частност, с астрология, са излишни.

КРЪСТЬТ, като елемент на астрологическата символика, бе обяснен от астролога Иван Антонов като представител на физическия свят, дори на нисшите, адските сили. Доминирането му над Луната в знака на Сатурн той обясняващо именно като превъзходство на физическия свят над духовния или – още по-лошо – на ада над душата. Безспорно, може и така да се мисли; и това постоянно се наблюдава по време на Сатурнови аспекти, години, месеци, дни, часове, но то не означава, че това е доминантната проява на Сатурн или на Седмѝцата. Това са само печалните последствия от неспазване законите на Битието, но всъщност Духът на Сатурн, като представител на йерархията на Логоса, се грижи за опазване на формата на живота – на неговата екология и неговите закони. Ето защо, в най-висок смисъл, Сатурн е проводник на Правдата и Закона, представляващи формата, структурата, програмата, анатомията и физиологията на Разумната Вселена, съдържаща строги алгоритми за самопречистване от вируси. Всички отклонения на съществата, излизящи извън рамките на Божественото равновесие, са обект на строго наблюдение и санкции от страна на Пазителите на Реда и затова всеки, който е поставил себе си или света над Бога и близния, неминуемо трябва да бъде въдворен на местожителство в ада.

Адът не е само една област на Битието или, разпределен локално на много места; той е, преди всичко, една психо-социална реалност. В този смисъл, не съществува неправда в света, защото всичко, което се случва, дори и най-трагичното, е под контрола на ангелите на Съдбата и е израз на присъдите, издавани от тях (всъщност, нашите собствени самоприсъди). Ето защо, ученикът

не бива да се плаши от кръста в знака на Сатурн и неговата доминираща роля, но трябва да очаква неговите периоди съзнателно и с радост, за да може да съзре, осъзнае и извърши корекция на своите несъвършенства и отклонения.

Единственият ни изход от неизбежните Сатурнови ограничения и разплащания, е благодарността. Учителят Беинса Дуно казва, че благодарността е еквивалентна на плащането. Именно то е психологическият изход от страданията. Но има и обективен, чисто практически изход по време на Сатурново въздействие, за да не бъдем размазани от напреженията му. Това е пробуждането на Божествената съвест и способността ни да се стегнем до максимум. Да се натоварим с безкористно даване, служение и преизпълняване на обществените ни задължения; или чрез тайна благотворителност и благодаяния. В тези случаи, Съдбата ни вижда силно свещеници; в съчетание с тази самодисциплина, пълна жертвоготовност и абсолютно себеотрицание – отричане на собствените права и нужди, - с душевната нагласа да благодарим за всичко и да превърнем отчаянието, роптанието и чувството за "правда" и отмъщение в прошка, ние излизаме в друго Сатурново измерение и ставаме неподвластни на кармичните удари. Една болест, едно нещастие, една катастрофа или даже смърт, реално се избягват чрез повдигане на живота и съзнанието на нивото на безкористното служение, отказвайки се напълно от мисълта за себе си. В някои случаи, Кармата ни заобикаля, само ако се откажем и от мисълта и грижата за "своите" си.

В отрицателен смисъл, доминиращият кръст (или неговият вариант – стрелата в знака на Марс) означава преобладаване на формата или на egoистичната и себична експресия над съдържанието. Засега ние нямаме известен знак, освен в неоезотеричната астрология на Бялото Братство, за астрологически фактор, обединяващ форма, съдържание и смисъл. Такъв е само знакът на Централното Сънце или знаците на трансплутоновите планети. Останалите планети в конвенционалната астрология и дори в популярно-окултната изразяват проблеми и взаимоотношения само между форма и съдържани. Смисълът, изобразяван чрез точката, там присъствува само в знака на Сънцето. Ето защо, във всички подобни общества и техните философии, религии и окултни системи властва дуалистичният принцип на противопоставяне на зло и добро, на Бог и дявол, на дух и материя, на праведност и грех, на форма и съдържание и, в частност, на "добротворни" и "злоторни" астрологически фактори. Срещнете ли такъв автор, такава интерпретация, имайте предвид, че това е все още духовно учение, но не и божествено. При тях божественият принцип в езотеричната астрология е олицетворен само от Сънцето – само там най-добрите майстори на тази наука дават образци на диалектическия синтез между смисъл и съдържание. Но поради липса на трети елемент, те все още не могат да стигнат до формата. Това триединство е приоритет на Божествената Школа, която има само един Бог и един Учител и събира своето Ято във всяка точка на времето и пространството, където е необходимо да се зачене една нова Божествена култура.

По въпроса за градивните символи на астрологическите знаци ще се говори обширно в бъдеще. Това касае не само планетите,

но и зодиакалните знаци, домовете, аспектите, градусите, минутите и секундите, различните точки и пр. Познатата и най-много разпространена сега класическа система има съхранени някои от основните фигури и техните съчетания, но в повечето случаи те се използват погрешно или непълно и няма съзнание за първоначалното им значение. Защо, например, Луната в знака на Меркурий е "легнала" – какво означава това? Значи, не само четирите фази на Луната във вертикално положение представляват факт и символ. Понякога ние виждаме Луната на небето именно в такова положение. Дори има поговорка: "Легнала луна – прав моряк, права луна – легнал моряк". Легналата Луна с рогове нагоре намираме и в древните символики - например, египетската. Това са дълбоки тайни, които са се преподавали винаги в Школата на Всемирното Бяло Братство и без тях прохождане в езотеричните науки е невъзможно. Освен това, всички познати астрологически системи и техните символи в различни епохи и народи са отминал етап и ние трябва да сме чутки към новите реалности и към една нова астрология, която отговаря на космичния момент. На този етап ще говорим за действието на космическите астрологични фактори и ще прибавим само някои малки елементи от бъдещата наука "небомъдрие" от елемента на "небомига" (хороскопа) на человека, на дадено явление или начинание.

АСТРОЛОГИЧЕСКИТЕ ЧАСОВЕ В ПРОГРАМАТА НА УЧЕНИКА

Досега бяха правени няколко пъти опити за синтез на познанията и наблюденията по този въпрос. Те трябва да се откроят в определени текстове и да се прибавят към настоящия материал.

В Школата на Бялото Братство, по указание на Учителя, се работи с различни кабалистични системи. Една от тях отговаря на сезонното деление на годината и има отношение към духовния свят и природните ритми т.е. към зодиака, според неговото деление на пролет, лято, есен и зима. Според Учителя, съществуващият Юлиански календар, с начало Новата година, е валиден за физическата година; зодиакът, с начало 21 март – за духовната година; а един бъдещ календар и астрологическа система с начало Преобръжение (19 август) – към Божествената година. Засега ние изследваме закономерностите на първата и втората система. Нумерологически, числото на датата в християнския календар и неговите цифрови елементи и взаимоотношения определя формата на събитието; вибрацията, получена по класическите нумерологически изчисления, определя съдържанието. Към съдържанието (или преживяването) включваме и въздействието на зодиака и зодиакалната, еклиптична астрология. В този смисъл, към формата може да се отнесе екваториалната астрология – ректасцензиите. А към смисъла ние отнасяме, зодиакалната и екваториалната астрология, с начало Първия съборен ден – 19 август. На този етап, почти не са ни известни сериозни разработки и опити в областта на хоризонталната, галактическата, космичната, сферичната астрология. Малцина съобразяват хороскопите с центъра на галактика – с посоката, в която се движи Слънчевата система и прочие. Това е предмет на бъдещата езотерична астрономия, а не само на астрологията. Астрономията е не само наука, но преди всичко из-

куство и бяло действие – съзнателно опериране с космичните въздействия или, по-точно, с удивителния синхрон между микросвета, мезосвета и макросвета, чието взаимодействие мъдреците импулсират и използват от хилядолетия.

Засега ще сумираме опита си за въздействието на астрологическите часове от последните 30-35 години.

I. ХРАНЕНИЕ И ЧАСОВА АСТРОЛОГИЯ

Иван Антонов твърдеше, по Учителя, че ученикът трябва да се храни само в Слънчев, Юпитеров и Венерин час. В никой случай не бива да се яде в Марсов и Сатурнов час. Това ние проверяваме от дълги години и до днес се оказва абсолютно вярно. В Сатурнов час действа отделителната система и всеки може да се увери в това с едно любопитно, макар и прозаично наблюдение: обществените тоалетни имат най-много посетители в Сатурнов час... Може да се предположи, че микропоричките на клетките в Сатурнов час изхвърлят боклуците и се затварят, след като се е извършила дисимилиацията. Храната, поета в такъв час, не се всмукава, не се асимилира, а очаква определения от природата астрологически час, благоприятен за всмукиване, затова в Сатурнов час тя моментално започва да гние. Кристализира и става токсична; организъмът се мъчи да я всмуче вторично, защото в Сатурновия час се е натрупала най-близко до устицата на клетките. При ядене в Марсов час, също се наблюдават негативни ефекти. При ядене в Сатурнов час (именно ядене, а не хранене – защото "ядене" произлиза от думата "яд" – отрова – и означава отравяне), най-малко до едно денонаощие след това, човек усеща силни болки във всички места, където е имал оплаквания и изобщо се чувства разнебитен. При ядене в Марсов час последствията са възпаления, сърбежи, запек, екземи др. Всичко това е особено силно, ако човек е ял животински, млечни, тестени, солени и сладки хани или е ял бързо и в големи количества, особено в присъствието на студени течности; но и топли не бива да се пият по време на ядене. Например, руският обичай да се пият чайове веднага след ядене допринася много за руските национални болести и бързото напълняване и състаряване на хората. Особено фатално е яденето след залез и преди изгрев слънцето. Според Учителя, който иска да бъде здрав и млад и да живее от 120 до 500 години и повече, в никой случай не бива да яде в интервала между залеза и изгрева на слънцето и не бива да заспива след 10 ч. вечерта. Знайки това, тъмните сили дават всичко, за да внедрят нощния живот, студените напитки, преработените хани, месото, рибата и т.н.

Според нашия опит, храненето в благоприятни астрологически часове може да се разграничи в духа на ботаническата наука.

Слънчевият астрологически час е определен от природата за приемане на едносемеделни растения: житни, лукови и палмови. Сред житните, на първо място е пшеницата. За нея Учителят говори много и много работи с нея в Братството и Школата. Чистата пшеница, добита без химикали и по новите начини, изложени в беседите и лекциите, както и според сродните школи и научни от-

крития, дава всичко. Тя е най-интегралната храна. Според един велик закон на съответствията, ние знаем, че житото и хлябът в растителния свят, в бита на човека, са проекции на Словото. Затова, именно, житото на трапезата и хлябът са незаменими. Тук не е мястото да се излага подробно Учителювата наука за храненето, но от гледна точка на нашия опит в часовата астрология, може да се потвърдят Неговите думи, че човек може да се храни само с жито, пшеница. Това е особено вярно за хранене в Слънчев час: според Учителя, ако ученикът се храни един път на денонощие само в Слънчев час, зърнце по зърнце, става ясно защо е възможно дори да не се храним всеки ден. Това се доказва от житията на известни светии и адепти, които са се хранели и се хранят със суро-во жито даже веднъж седмично или месечно. Някои последователи на Бялата Ложа наистина се хранят само веднъж седмично или месечно, спазвайки именно тези правила. Това, обаче е невъзможно за нас, освен в много редки случаи, тъй като ние не сме стигнали до ядреното разграждане на храната, до извеличане на ядрената ю енергия. За тази цел е необходима много по-голяма подготовка, включваща определени действия в астрологическите часове още през нощта. Има големи тънкости в пътя на ученика, познати само на най-новата, славянска и българска Школа. Това нахранване само за един Слънчев час, което дава чувство за сътост и сила за дни и седмици, е възможно, само ако човек спазва времето за ранно лягане и ранно ставане, за изучаване на Словото и работа с Него (не само индивидуална), за посрещане изгревите на Слънцето и игра на Паневритмия; ако не се отклонява от изискванията за самота и периодична обмяна на аурите със сродни души и с народа. Затова, за нас е по-реално да правим опити да се храним според астрологическите часове като оглашени, а не като ученици – т.е. включвайки и разнообразни плодове и зеленчуци, и готови храни. Екстремалност и самоизтезаване са изключени в пътя на Божествената Школа и нейният белег е умереността, чувството за приятност и удоволствие, блаженство и щастие, за разлика от повечето духовни и светски школи. В Божественото Училище никой не принуждава никого, никой не ни наблюдава как изпълняваме упражненията си и как живеем и не ни прави забележки. Всичко изхожда от личния стремеж и съвест и от собствената преценка, кое от Учението ни привлича и кое още не е за нас. Затова горещо се препоръчва включването и на Венерини и Юпитерови растения и методи на хранене в рациона, в съответните астрологически часове; още повече, че истинска пшеница, съдържаща споменатата сила, засега не се произвежда почти никъде. Оригиналното житно зърно е много по-едро и пълноценно от всичко известно сега на планетата ни и затова всеки ученик, който би пробвал да се храни по най-високия идеал с пшеница, която е купена или обработена с рало, плуг, сърп, комбайн и пр., и торена с изкуствени или естествени торове, държана в хамбари с месеци и години, не може да даде очакваните резултати и е даже опасна. Лев Толстой има един разказ – “Пшеничено зърно, колкото кокоше яйце”, - в който разкрива тайната, как предците ни са добивали такова жито. Преди всичко, те не са го продавали и купували. Учителят казва, че първото нещо, което ще отличи Бялата Ложа на Земята в даден народ с пробудена искра Божия, е да направи житото и хляба безплатни.

По закона на съответствията, по същия начин и Слово Божие, което не се купува и продава, има неизразимо по-голяма сила от пазарното.

И така, в Слънчев астрологически час е желателно да се храним с пшеница, палмови или лукови растения. Това не може да стане едновременно в течение на един Слънчев час, за да не се смесват храните. Правилно е в първия Слънчев час до обяд да се храним с жито, а в следобедния – ако житото не ни е нахранило, - с палмови или лукови растения, в зависимост от преобладаващите влияния през деня: вибрация, дата, аспект, ден от седмицата и пр. Храненето със сурова пшеница от пазара е опасно, защото и най-доброто ѝ измиване не я освобождава от отровите, а при варенето известна част от тях излиза. Макар че при хвърлянето на първата вода си отиват и много ценни вещества, в такъв случай това е за предпочтитане. Най-доброто е човек сам да си отглежда пшеницата. Събирането ѝ не става с жътва, а с ръчно ронене на класовете. Зърната, които паднат долу или нарочно се изпускат, дават новата реколта, а останалата маса от растението регулира напълно богатството на почвата. В културните страни това се експериментира с успех от десетилетия и там няма трактори, оране и дълбока жътва до корена – специални машини само посаждат отделните семена сред неизораните стърнища, а някои минават и без машини. Урожаят и качеството са баснословни, но за тази цел там са се отказали от големия добив на слама за фураж за животните. Нещо повече: жито, ронено с ръце, съдържа енергията на пръстите на човека, особено на палеца, която включва гълбинната програма на зърното за ядрено събуждане. Всяко същество, всяко растение се нуждае от милувка, от съприкосновение с човека, от музика и говор, а традицията и цивилизацията са го лишили от това почти изцяло и ако слуша зърното нещо, то е грохотът на машините и ругатните и мислите на производителите.

Едносемеделните растения, с връх пшеницата – най-напредната в еволюцията на растенията, - имат само един семедел, а това пробужда пряко монадата, т.е. способността на искрата Божия да обича всички и да редува самота с общуване по ритмологочни програми или по вътрешен импулс – с различни същества, по-отделно или групово. Под “всички” обаче тук се подразбират само разумните и добри хора, а не кой и да е. Разбира се, житото е символ и проводник на най-върховното качество на Божествената Любов да се раздава като слънцето дори и на враговете, на лошите хора, но това е по силите само на великите души, които са станали едно с Бога и са мощни като Бога. Тяхната маса и скорост са тъй големи, че те никога не могат да влязат в гравитацията на по-слабо същество от себе си. В този случай, едносемеделните растения помагат и за любовта към неблизкия, даже към врага.

Второ тяхно качество е брадатият корен. Това е явен символ и израз на същата тази “радиална любов” без предпочтания, поради което тя не пресъхва. Кухината на едносемеделното стебло прави тези растения, както и хората, които се хранят със зърната и плодовете им, идеални проводници на Духа, “вълшебни флейти” в ръцете на Бога, без адско или ангелско еgo.

Двусемеделното растение, колкото да е разклонено, има основен, вертикален, най-мощен корен, който се забива надълбоко в

земята. За тях той си остава основен източник на захранване до края на живота им. Това е израз на нуждата от постоянна, продължителна близост с някого; символ и израз на любовта с обект; манталитетът на раздвоените монади да живеят със симпатии, безразличия и антипатии. Това ги причислява към духовния свят – света на ангелите, които живеят по двойки или в семейства, родове, йерархии. Тяхното естество изключва възможността за обмяна с индивиди от друга йерархия – инак те биха загинали. Следователно, брадатият корен на едносемеделните растения наистина е израз на “радиалната” любов, т.е. способността да обичаме всички, и то не само абстрактно. И у тях в началото се явява основен, временовиден корен – преминават през личната любов към сродна душа или предпочитана група, йерархия – но този корен бързо изгнива. Тогава се отваря път към кухото стъбло на едносемеделните същества и растения. В стеблата на двусемеделните растения земните и небесните енергии не могат да се въртят вихрово, тъй като основният корен и плътността му ги затваря. Има една особена енергия откъм центъра на земята – енергията на Космическия Човек, - която може да се върти само в цилиндрични, кухи стъбла, отворени отдолу. Същото става и с “едносемеделните” хора и монади (с произход от Божествения свят и вече пробудени за него). На такива, именно, се препоръчва да практикуват храненето с едносемеделни растения, за да поддържат способността си за най-високата любов – любовта към всички. И към отделни обекти, но периодично; и то само към такива, при които Бог ги праща или които Бог им изпраща, а не поради лични кармически или плебейски вкусове. Дори и еиско аристократичните предпочтения по линия на Високия Идеал и Космичната Вярност, днес още не са още божествени. Те са само духовни, защото съдържат инертност и егоизъм – невъзможност да се раздаваме на хора, които не ни доставят лично удоволствие и не поставят персоната ни или собствената си персона в центъра на вселената. Божествените хора и божествата епохими могат и едното, и другото, без да изпадат в трагични противоречия. Такива хора още в това прераждане стават все помлади, здрави и прекрасни и някои от тях постигат безсмъртие.

Има и други белези на едносемеделните растения и на храненето и работата с тях в Слънчев астрологически час, но засега няма да се спираме на тях. Например, палмовите растения са особен божествен клас, който изразява любовта с обект, но тази любов при тях си остава божествена. Тя не е като астралната или даже “будическа”, в които егоизъмът обикновено наделява и никога на нашия вкус и избор ни вплита в кармични възли.

В най-положителен смисъл, приемането на палмови плодове, и то различни, според естеството на следобедния Слънчев час, развива у нас любовта като майчинство, като откриване на сродната душа и сливането с нея, като способност да се посветим само на едно същество с искра Божия или на едно Божествено семейство, но едва след като сме почувствали и открили кое е най-достойното на земята и на небето, определено ни лично от Бога. Всеки, който си мисли, че е вече направил този избор, но се оказва, че така се е ограничил да не бъде свободен за среци и обмяна с сродните си души от космическата му верига, не е бил под влиянието на “палмовата” любов и изразява вкуса и избора на двусемеделните растения.

Тук, в частност, става ясно, защо ябълката се дава за пример като плод на грехопадението: тя е прекрасна, но е все пак двусемеделно растение. Адептът от ада, наречен в Библията “Сатана”, е предложил на човешкото сърце ангелски, а не божествен модел на любовта, въпреки че човекът е бил последното творение на Бога и, следователно, е “едносемеделен”. Една враждебна, мощна йерархия, се е надявала да върне човешкия род назад в развитието му, в ангелската еволюция, през която той вече е бил преминал. Ева е прелила това и е убедила и Адам да го приеме. Ето защо, според Учителя, от 8000 години насам се консумират последствията от този погрешен избор, тъй като човешкият род не иска да живее като последно творение на Бога – творение “едносемеделно”, способно да обича всички същества с монада и да се обменя с тях по волята Божия, без това да го лишава от личните предпочитания. (Учителят обяснява в беседите Си, че това са 8000×25000 години = 200 милиона земни години - б.п.).

ЛУКОВИТЕ растения са деца на трети клас божества, способни да обучат всички, но неспособни за Майчинство, Съпружество, Синовност. Който е прекалено привързан към човек, род, племе, вяра и пр. и не може да възприеме истината на същества извън своя тесен кръг, извън естеството на своята йерархия и своите привързаности, поради което е станал много мек към тези, с които е обвързан и затова се подчинява на установени норми, но е суров или безразличен към “външните”, трябва да яде повече лук, лукови растения. Това има особена сила, когато спазва следобедния, “луков” слънчев час. Максималното му въздействие е във вторник, но може и в сряда и събота, а също и в понеделник. Четвъртък, неделя и особено петък донякъде обез силват луковите растения, а те придават на човека смелост, кураж, борбеност, честност, себеотрицание, и - най-вече – сила на личната воля да се откъсне от астралните и будическите си привързаности (и даже от тези на падналите божества-илухими) – силата да отстоява своята индивидуална независимост.

Има различни чакри и висши тела на човека, които се развиват чрез отделни лукови растения, но това е обект на езотерическата часов астрология, на особени задачи и упражнения, с които се занимава ученикът от Школата. Например, астрологически казано, кромидът е “Марс в заточение”, т.е. Марс в знака Телец, тъй като той е най-сладък от всички лукови, въпреки лютивината си. Неговият “манталитет” е затвореността на желанието или либидото в множество концентрични обвишки, ризи. Това съответства на строго определен тип женско либидо – не само в жените, но и в много мъже – и е в синхрон с ролята на прогестерона (естрогена) в кръвта. Обратно, чесънът усилва стратегията на тестостерона – на типично мъжкото либидо – и затова той е бял, а не розов или виолетов; и неговият “манталитет” е радиален, а не концентричен: либидото в центъра има еднакво отношение към всяка скрилдка в периферията. Народът е забелязал тази разлика и я е отразил в своите пословици и поговорки. Ето защо, в специалната либидна нутрология (наука за храненето), като дял на часовата астрология, се препоръчва индивидите с прекалено “чесново” либидо, което върви по линия на козела, т.е. свръхпродукцията на тес-

тостерон, да избягват месата, тъй като кръвта съдържа най-много желязо (което е същото по въздействие) или поне да преминат от чеснови на лукови храни. Това ще развие у тях повече нежност, деликатност, преклонение, почитание и способност за продължително и красиво ухажване, т.е. прелюдия. Този проблем е добре схванат и изразен в един от разказите на Н. Хайтве, но го третира и Радичков в думите на героите си за "луковата" и "чесновата" любов. И обратно: ученикът, който има слаба долна челюст и неразвит тип или това е отразено в ръката или хороскопа му, ако той се стреми към съвършенството, би трябало да усили "чесновата" фаза на "вихрун" в себе си (кундалини на VI-ата раса, славянската), особено в Слънчевия час на съботния следобед, когато учениците от Школата ядат чесън. Народът е гениален и затова във всички страни, по инстинкт и от опит, той е стигнал до много от тайните, за които говорим. Случайно ли е например, че събота се яде леща с чесън; случайно ли е, че луканката – въпреки че ние изцяло отричаме месоядството, - също е най-предпочитана с чесън? Това са не само профилактични мерки на народа, а дълбокият му опит, че съчетанието на пресовано сушено мясо със силни подправки и чесън, плюс ракия с чер пипер или мастика, са особено предпочтани от поклонниците на Дионисиевия култ и до днес на Балканите, по определени причини... Подобно е въздействието и на различните видове "апетитки", кетчури и лютеници, манджите с лют червен пипер и натуралните чушици-арнаутки, без които балканецът, индиецът и мексиканецът не може да бъде тъй пословично потентен. Чушките съдържат много желязо и всичките им свойства усилват Марсовия елемент, особено когато са червени и, най-вече, лютите чушки. Адската кухня използва всичко това инстинктивно и вследствие на дълговековен опит, но само дълбоката наука на Бялата Ложа може да обясни защо луковите, като едносемеделни, поддържат либидото по принцип, а пиперът, черният пипер и всички подобни възбудителни растения и подправки от двусемеделни растения дават енергия преди всичко за удоволствия с определен обект, за поддържане предпочтанието към определен обект. Такава е и ролята на вината и ликьорите, за разлика от концентратите.

Всичко това не означава, че ученикът на Новото трябва да избяга напълно традиционните национални ястия, но той трябва да знае точно кога, колко и как да ги използва. В този дух, той би си обяснил още много тайни на народната гастрономия, като тази например, защо бобът се готови обикновено с червен пипер и люта чушка... Ние знаем от Словото, че белият боб, ако е готовен с мясо, има отношение към сатанинската върност, а вегетарианския - към ангелската върност. Но, за да се поддържа верността на предложен човек, който не е сродна душа, а само астрална играчка, червеният пипер играе много важна роля, тъй като инак такава "върност" има склонността да отпада. Адската кухня е предвидила всички тънкости и е цяла отделна наука в преизподнята на Земята, за да може да поддържа, с природни и изкуствени подбудители, насилиственото съчетаване на несродни души. На тази "кауза" служи цялата хранително-вкусова промишленост – домашна, фирмена и държавна, осветена даже от църквата! Нормални същества, при нормални условия, нямат нужда от нейната подкрепа и от всичките

изкуствени ендофини, подправки, запръжки и напитки, за да остават по-дълго време заедно, отколкото е определила природата за всяка отделна двойка или семейство. Всички останали гледат в захлас симпатичния наш виртуоз на готварските шедьоври, вечер в 6 часа по Първа програма, за да наблюдават после ефектите от тази кухня в живота на Дръзките и Красивите...

Във Венерин час е желателно да се консумират двусемеделни костилкови растения. Костилката е израз на любовта с обект, и то само един обект – влюбеност, годеничество, съружество, майчинство с едно дете или едно по-любимо. Това е специален, огромен дял от черепа на човека и от неговото психо-физиологично устройство, от неговото “Дърво за познание на доброто и злото”. “Дървото на живота” е друга, по-висша система в организма и психиката, за която говорихме в темата за едносемеделните растения. Посягането към плода на “Дървото за познаване на доброто и злото”, т.е. към етиката, представлява “първородният грях”, според Библията и повечето свещени писания на народите. Бог е поискал от първите човеци – или, по-точно, от ангелските йерархии, които са прекоявали човека с определена доза самодейност, след като вече Бог го е бил създад “едносемеделен”, – да не посягат към етиката. Първите божества и ангели-самодейци, в съюз с един паднал елохим, пръв син на Бога, играещ ролята на лошия, са решили, че човекът трябва да започне да се съобразява с писани правила, норми и закони на поведение, възведени в “Божии заповеди” – уж дадени от Бога, но написани и редактирани почти изцяло от тях. При това положение, една “успешна” генно-инженерна операция в астралния свят в дълбоката дрееност е прекъснала връзката на човешката монада с Бога и е стимулирала за развитие не Дървото на Живота, а заложеното в човека “Дърво” на етиката – “дървото” на представите на ангелите за добро и зло. От този момент насам какви ли не узурпатори на трона на религията и властта са представяли на човека по различен начин що е добро и зло и са го съдили, принуждавали са го сам той да съди и осъждда ближния си, от гледна точка на тези ефимерни, исторически представи. Това може да се проследи ясно в Стария Завет и в досегашната история на народите. В този смисъл, двусемеделните растения може да са невинни, но консумирани и преработени с предпочтение пред едносемеделните, особено в съчетание с продукта на касапина и производителя на алкохол, наркотици и гастро-шедьоври, стават най-мощен символ и оръжие за съдействие на грехопадението.

Ето защо, окултният ученик от Школата на Братство, особено в България, обръща сериозно внимание на науката за консумиране на зърна и плодове на едносемеделните растения, като спазва правилото и в този случай да приема костилкови предимно във Венерин час, а семкови - в Юпитеров.

И така, Юпитеровият час е най-подходящ за хранене със семкови плодове, но с не повече от 12 семки, а в особени случаи – до 24 семки. Това означава, че костилковите и семковите плодове имат отношение към развитие на съзнанието и самосъзнанието и е добре да се ядат от изгрев до пладне. От обед до залез слънце Юпитеровите часове са Нептуневи, от което следва, че плодовете в такъв час трябва да са многосемкови – тиква, пъпеш, диня, красавица и пр. Те развиват особен вид колективно съзнание: вярност

към “мезоколектива”, към групата – сроден клас, йерархия, народ, общност и пр. Затова те са все още ангелски плодове, а не божествени, тъй като монадните растения (едносемеделните) пробуждат преди всичко искрата Божия, т.е. жаждата и способността за обмяна с всяко същество с монада от всеки клас и всяка йерархия – по волята Божия и по вътрешен импулс, което е едно и също.

Тука ние трябва да разграничим психологическите категории “импулс” и “влечение”, “предпочтение”, “приеързаност”. Импулсът е Божествен и произлиза от искрата Божия, от центъра на сърцето, и представлява Божият глас, т.е. сам Бог в нас, тъй като сърцето и кръвоносната система, ни повече, ни по-малко, са сам Бог-Отец, материализирал се обективно вътре в нас! Той не е някъде далеч, някъде навън, а е Това, Което тупти непрестанно в гърдите ни и Което прелива от любов и се свива болезнено, когато я пестим. В този смисъл, едносемеделните растения, в съчетание с това, кое-то ги е създало – първия импулс на сърцето, първата мисъл, която ни е дошла, способността ни да разпознаваме Любовта и Словото и да им се откликваме мигновено и без замисляне – дават свобода на Божественото Начало в нас и ни подтикват към “изобилен и пълен живот”, към вечна младост, здраве, красота и безсмъртие.

Двусемеделните растения, приемани в оригинален вид – направо от дървото или корена и добре измити – подхранват способността за разпознаване на Сродната Душа (костилкови) и незабавния ни отклик и сливане с нея; на нашето собствено интимно семейство или Ятото ни през вековете (семкови – до 12 или 24 семки); и на нашия по-голям курс от състуденти или верига от сродни души, т.е. нашия космичен народ или нашата йерархия (многосемковите). Както виждаме, човешкото същество не може да бъде здраво, щастливо и пълноценно, ако не съчетава трите принципа, трите вида плодове, приемайки ги през съответните астрологически часове. Всичко това в Рая става не по таблици, а по вътрешен импулс. В развитите същества той е безпогрешен, докато един ден външното хранене престане и почнем да се храним само със Слово Божие и Любов. За това ни е говорил и ни говори сам Учителят вече 2000 години.

В науката и практиката на часовата астрология има един особен закон – започването или случването на нещо в първата секунда, в самото начало на астрологическия час. Засега ние сме ограничени от съществуващите данни в астрологическите каландари и у целеваме този момент с точност до минута, ала който се научи да прави изчисленията с точност до секунда, може да има много по-високи постижения.

Природата ни е създала по определена свръхмъдра и универсална програма. Може да се повтори със съвременни думи, че човешкият вид, като всяко произведение на Битието и даже на технотронното човечество, трябва да има и “Технологична инструкция за експлоатация”. По съветите на хиляди и хиляди невежи и користни инструктори, през всички векове ние сме обърквали фатално тази инструкция и сме експлоатирали най-безразборно и безобразно нашата човешка машина, което продължава и до ден днешен, във възможно най-жестоки обстоятелства. Освен класическите индустрии за вкарване в човека на най-различни некротизиращи съчетания и токсини по всяко време на дененощието и особено вечер,

е възникнала и адската дисциплина фармакология, която създаде илюзията за помагане на човека. Ние не можем да бъдем крайни в това отношение, тъй като фармацията също има своите гени и таланти, които са я създали и я развиват с най-хуманни съобразения и, в отделни случаи, с биологически добри резултати,. Това обаче не приспива съда на Карма, тъй като тя не се интересува от физическото или биологическо кърпене на човека – то е само временно и, при това, зловредно за еволюцията. Кармата не държи сметка само на Божествените лечители и профилактици, които знаят точно коя добродетел и кой порок или недостатък на какво отговарят в душата и тялото на човека и го лекуват изключително на тази база. Затова и тяхното най-истинско име е “целители”, а не “церители” или “лекари” – съдействат за връщането ни към истинската ни цел и към целостта ни. Не че “кърпачите” на човечеството са адска династия – напротив, голяма част от тях са идеалисти, хуманистаристи или поне съвестни занаятчии и затова положителната везна на Правдата им отмерва заслуженото. От гледна точка на часовата астрология и въобще на цикличната наука и медицина, не е без значение кога се взема дадено лекарство и това отдавна не е тайна за народа, за знахарите, учените и лекарите. Те обаче нямат понятие за часова астрология според божествената система, т.е. според изначалната програма на природата - и затова успехите им са частични.

Напредналите човечества в Космоса ползват една естествена природна наука за лекарствата, съобразена именно с тази програма. Както вече знаем от други текстове, сировите и прясно добити семки, зърна и плодове на растенията в природата, освен храна, са и хапчета, които имат спасителен ефект, ако се знае точно кога, по колко и как да се приемат. Нещо повече, в тази тънка, прецизна система на мирозданието има значение дори и това, с колко дъвкания ще сдъвчеш даден плод или една хапка от него, едно зърно. Числата са космични сили, заложени навсякъде, и в най-висока степен в човека, така че оперирането с тях по естествен начин включва съответните кодове и системи и дава незабавен резултат. Разбира се, Школата не открива тия тайни всекиму, тъй като в земното население има свиреп нагон да превръща всичко в престиж, собственост, вещи и пари, а това е напълно противоположно на Божествения закон.

Разпределението на храните по астрологически часове има и други принципи – например, по преобладаващия състав на белтъчини, масти и въглехидрати; по скалите на витамините, минералните соли, микроелементите, ензимите и пр. Всичко това е обект на съвременната езотерична наука и затова изследователите, с определен успех, напредват сериозно в попълването на Универсалната Таблица на Битието. Там графиките не са само двуизмерни и редовете на съответствията се простират и в третото, и в по-високите измерения. Напипвайки подобни линии на съответствия според Смарагдовата таблица и нейния действителен обем в Школата на Великия Учител Хермес Трисмегист, Който е вечно жив през вековете, някои посветени могат, с изпяването на един тон, да излекуват и най-тежката болест, а с един мил поглед или една добра дума или ласка, в строго определена секунда на годината, да възродим една душа и да я освободим от оковите ѝ завинаги. Уче-

ните от Всемирната Бяла Ложа на земята изчисляват тази секунда с върха на молива или с електронни програми, Мъдреците я откриват вътрешно, а Мистиците – хората на Любовта – я у целват спонтанно чрез пълно и беззаетно отдаване на вътрешния импулс.

Тази наука е за всички, защото всички, които са оригинални създания на Бога, а не имитанти, изпитват остра необходимост да вървят именно по Неговите пътища. Трите велики глада – гладът за Хляб, гладът за Любов и гладът за Истина – имат безброй измерения в различните същества с искра Божия и затова е тъй необходимо, освен по интуиция, и по чисто научни, гностични методи, да дирим път към разплитането на старото кълбо и правилното му навиване отново.

За хората от света или “оглашениите”, които по собствена воля могат да попаднат най-много в Неделния клас на Учителя, такова разплитане е крайно трудно и на практика се извършва предимно извън Школата, под ръководството на техните лични ангели-ръководители и кармични следователи, съдии и съдебни изпълнители. Понякога последните могат да изглеждат жестоки, понеже няма друг начин, но те разплитат заплетените биологични и астрални вериги с необикновена вещина и търпение, за да не се повреди някоя жива молекула. За едно прераждане, ако някой стигне до един извод от три думи и този извод се окаже Истина, те считат, че е постигнат крупен успех! Този извод остава като базална молекула в причинното тяло на човека, което е безсмъртно.

За учениците от Общия окултен клас, които са се самоопределили и вече нямат колебания кой е Учителят, коя е Школата и кои са основните методи за вървене по Пътя, това разплитане става с хилядолкратно по-голяма скорост и качество. Трудно е обаче да се каже в колцина от тях кълбото се е разплело до края и кога предстои щастливото, ново навиване, по всички правила на Новата Вселена.

Учениците от Младежкия окултен клас (или Специалния клас) – когато са такива действително, а не се събират по произволни групички, обменящи се по стария начин и отиващи си после “вкъщи”, при “близките” – имат това предимство, че са под прякото, ежесекундно наблюдение на Бога, т.е. Учителя, и живеят в един чуден свят на светлина и хармония. Не че нямат пречки в живота си и изпитания, обикновено много по-тежки, отколкото при обикновения човек, но те могат в самия миг да знаят защо става всяко нещо. Те са приети в Специалния клас, който никога не е прекъсал своята работа, включително и до днес, не само защото са направили своя вътрешен избор в духовния свят – избор на сродни души, Школа и Учител; своя външен избор във физическия свят – избор на чист въздух, вода, храна, обстоятелства; но решително правят първите си крачки и в света на Божествения избор – изборът да бъдеш свободен, за да изпълняваш Волята Божия. Свободният разполага със себе си и свято опазва искрата си Божия от случайни обвързаности и обещания. Във всеки момент той може да направи всичко, което поисква; да живее, където иска, да ходи, където иска, без да дава

отчет никому, освен на Бога. Той е работил ред прераждания с помощта на небето и на Школата, за да разплете всичките си кармични връзки от миналото, да ги разреши правилно и да влезе в един нов свет, в който баща, майка, дъщеря, син и любим му е всеки, който върви с него по пътя към Новото Човечество. За това ни е говорил и това ни е показал лично сам Учителят, още преди 2000 години.

В науката за храненето, по тази система, има най-различни подходи. Един от тях е съобразяването на цвета и на други качества на храната с деня от седмицата. Например, в понеделник се стремим да се снабдяване със зелени и водни плодове и зеленчуци, както и такива с високо съдържание на сребро; да ползваме сребърни прибори и да дезинфекцираме водата с нещо сребърно или в сребърен съд. Да пием вода и да носим глинени стомни с километри от най-чистите извори.

Във вторник – червени, заострени, люти, желязо-съдържащи плодове и зеленчуци, а също и такива, на които семките са отвън – като ягодите.

В сряда до обед – Меркуриеви (това е Меркурий на знака Близнаци): жълти, кисели, продълговати, крушообразни. След обед – всички кафяви; загниващи, докато не са вкиснали, като крушата и мушмулата; храни, при които играят роля микрофлората и микроорганизмите – например, киселото мляко (но то и другите млечни произведения са съврзани и с Луната – понеделник); също и кореноплодните. Един път месечно, рано следобед в Меркуриев час, може да се яде по малко шоколад и да се пие добро кафе. Известно е, че кафявият цвят буди съзнанието за земята и обективния свет, изостря вниманието и предметния ум, строи така нареченото “мюонно” тяло на человека. В това отношение, той е противоположен на алкохолите и опиатите, които са под Нептун, затова се препоръчва за лекуване на такива хора в следобеден Меркуриев час, който е същност е Ренунов – не само чрез храни, но и чрез дрехи и дизайн в кафяво, чрез работа с почвата и др. Този час съдейства и на всички виртуози и майстори, за които пръстите на ръцете са от най-голямо значение.

В четвъртък – Юпитер до обед – преобладава светлосиният цвят на плодовете отвън – като синя слива, трънка и др.; след обяд – светлозелен до сребристозелен и светлосив; той е също и ден за термично обработени храни, които не могат да се ядат сурови – от типа на картофите и тиквата, напр., въпреки че картофите са идеални и за сряда след обед, като кореноплодни, и за петък – като съдържащи скорбяла. Юпитер управлява също мастите, затова тогава благоприятни са растителните масла и особено зехтинът. Картофите наистина са универсален кореноплод, който може да се отнесе към няколко дни: жълт отвътре и кафяв отвън, той се отнася към сряда; като най-вкусен и полезен горещ, особено в съчетание със зехтин – към четвъртък; като съдържащ захари – в петък, а пълноценни белтъчини – в понеделник. Червени картофи могат да се ядат и във вторник. Четвъртък обаче, от обед нат-

тък, е традиционен ден на Школата за седмичния еднодневен пост, продължаващ до петък на обед (в забавачницата на Школата... Построгоите режими дават резултат когато не се яде въобще и в двата дни, и в понеделник).

В петък е времето на захарите: мед, южни плодове и въобще всички сладки плодове и хrани и, най-вече, розовите и меките – до обед; и шарените, пъстрите като ябълката – след обед. Както бе казано, тогава първенство имат костилковите. Петък е времето и за ориза. В Школата, веднъж месечно, във Венерни час в петък след обед, се ядат и най-добрите сладкарски изделия – “ритуално” посещение на най-добрата сладкарница или развиxряне на виртуозите сладкари вкъщи с мед, локум, глюкоза и други по-безвредни захари...

Събота, като Сатурнов ден, е време за черупковите и бобовите; по цветят бели, черни, тъмносини, виолетови плодове, също грозде. След обяд, под Уран, са тези, които растат на чепка, на хрести, и са множество – като боровинки, къпини, касис.

Неделя е времето за всички оранжеви, каротино-съдържащи и цитрусови растения и въобще едносемеделните – на първо място зърнените и преди всичко пшеницата.

Ученикът се стреми да попълва своята таблица по този модел с всички познати и непознати плодове; по-нататък той ще ги разпредели и по форма (в зависимост от датата), и по вътрешен цвет (в зависимост от нумерологичната вибрация), и по химичен състав и други фактори, определящи формата и цвета на костилката, семката, листото и пр. Тук се иска анализиране на цветните формули и цветните диаграми в ботаниката, на произхода и мястото на растението в ботанически план. Прецизното разграничаване на плодовете и хранителните части на растенията, по този начин, може да доведе наистина до голямо приближение към програмата на природата. И ако ние се научим да спазваме останалите правила на храненето; да се подгответяме за този свещен акт и чрез другите дейности, предвидени за останалите астрологически часове, тогава може да се очаква, със сигурност, включване на централни и програми в нас, които инак ще си останат в латентно състояние и ще се развиват по спирала, в бавния ход на еволюцията. Дори само един елемент от тази обширна наука – продължителното дъвчене – дава удивителни резултати. Разказан ни е случай, когато един ученик попитал Учителя, защо напоследък не може да се изпъчва съзнателно от тялото си нощем и да помни това след събуждането. Той го попитал колко време му отнема едно хранене. Обяснил, че който се храни по-малко от 40 минути и вечер не потапя краката си в гореща вода до коленете, трудно ще постигне това изкуство. Всеки може да се опита да се изльчи чрез броене или чрез интензивни дихателни упражнения, но без науката за храненето, особено по астрологически часове, той не би могъл да има по-големи резултати от този на източните или западните школи. Например, дъвчене на сурова пшеница зърнце по зърнце, дава едни резултати, а по няколко зърнца – съвсем други. Има значение и точният брой зърна, и минималният брой прегълъщания през този

астрологически час. Това е отразено в специалната формула на словометрията.

В Лунни часове се извършват от 4 до 1460 основни дейности. Тук ще споменем само пиенето до обед на гореща, преварена вода и къпането след обед. Общуването с водата в Лунен час има и други форми: молитвата, поезията, конкретната душевна и битова грижа за по-слабите и за тия, които имат нужда от нас. Кърменето на детето е добро в Слънчев, Юпитеров и Венерин час, но в Лунен има най-богато въздействие. Ако майката е вегетарианка и не се беспокои за нищо, след кърмене в такива часове детето няма да има колики. Заниманията в Лунен час, както и в останалите астрологически часове са различни, в зависимост от другите космически фактори. Тогава може да се ходи до извора, за да се налее вода, може да се чистят извори, да се чисти природата или къщата; това е също времето за пране. Пиенето на сокове и соколечението също спадат към Лунния час, пак в зависимост от деня, вибрациите, аспектите и др.

Школата на Бялото Братство, за разлика от други школи, абсолютно забранява моржуването, студените и контрастните душове. Това разстройва връзката с висшите тела и съсипва черния дроб.

Лунният период, ден или час, е определен също за общуване със семейството, рода, народа и спазване на техните традиции, приемливи за ученика. Съдейства за популярността и за развитие на демократизма.

Напредналите космични човечества имат периоди, съответни на Лунния. И те тогава издигат в култ Природата, Душата, Бременната, Кърмещата, Майката, Девойката, Жената. Техният култ е практически, а не религиозно-ритуален, както е в традициите на черната ложа. Те подсигуряват всички душевни и битови условия на Родителката на Живота именно през тези периоди и планират грижата си за Няя в останалото време. Така лунните 28-летия, години, сезони, седмици, дни и часове изразяват най-святоото чувство и най-важните дейности в името на Майката навсякъде. Напредналите човечества, в които всички хора са с искра Божия, не експлоатират и не тормозят Жената и Майката, а я освобождават още от самото ѝ раждане, като ѝ подсигуряват комфортно жилище сред природата и пълна материална и духовна издръжка до края на живота ѝ. И тя твори и работи, но с ненормирано работно време и само ако има такава потребност. Народите, сред които има най-много хора без искра Божия, задължават даже жените да служат в армията, други ги обрязват и ги обличат така, че да се вижда най-малка част от тялото и лицето им. За тях голотата е грях, съблазън и опасност, защото се съпротивляват на Божественото – някои от тях даже създават децата си, без да се събличат, изрязвайки само малки дупки в дрехите. Моралът и религията на черната ложа изключват напълно индивидуалната свобода на майката и оброчат свободната майка на презрение и проклятие, на безчестие, мизерия, глад. Именно тогава, в лунни часове и пери-

оди, Бог помага най-много на такива, ако са се осмелили да не обявят името на бащите на децата си и да не търсят никаква отговорност и подкрепа от тях. В Слънчеви, Юпитерови и Марсови часове и периоди пък тайните бащи на такива деца с искра Божия се грижат най-добре и леят рога на любовта и изобилието за такива деца и майки, без детето да знае кой точно е биологическият му баща. В условията на адските религии и цивилизации, каквато е за-сега и нашата, бащата трябва да е на мястото си като опора и защитник, но отделни майки и бащи и днес се уговорят да живеят в различни селища, както живее цялата Вселена, без да се осъждат и да тъгуват – и да се виждат периодически. В такива случаи Лунният час става за тях Селенин и точно в него те придобиват физическо безсмъртие и вечна младост, влизат във вселената на Най-Върховната, известна с името “ясновселена”.

Що се отнася до обмяната с природата и въобще до битовата програма на ученика по астрологически часове, може да се каже още следното:

В Нептунов час човек може да направи пълна релаксация със затворени очи, без да мисли за никакви проблеми и странични неща. Понякога в такъв час или за по-малко време посветените се наспиват или възстановяват за цяло денонощие. Разбира се, това може да стане, само когато се направи преди 10 часа вечерта.

В Слънчев час най-добре се възприемат и слънчевите бани – те имат животворно и чудотворно действие, особено ако сме без дрехи.

Във Венерин час обаче в такива случаи трябва да се използва тънка бяла дреха. Според класическите изисквания, по обед, плюс минус два часа, силното слънце е опасно не само по известните причини, но и заради едни особени черни лъчи, за които говори Учителят в беседите Си. Затова тогава трябва да се ползва шапка или да се стои на сянка. В сегашната радиационна и космическа ситуация слънцето на голо стана много по-опасно, затова трябва да се внимава и времето за слънчеви бани да без дрехи да се съкрати най-много до 9 ч. сутринта. Лежането по плажовете по обед днес е равносилно на самоубийство, ако не с рак на кожата, то поне в духовно отношение. Според часовата астрология, по обед в това отношение са особено опасни Марсовият и Сатурновият час. Разбира се, има специална наука за ъгъла, под който трябва да се подлага ученикът на слънчева светлина или разложените цветни лъчи чрез призма в различните астрологически часове и техните деканати. Но това е нещо, което се практикува във вътрешните класове на Школата, тъй като развива огромни сили и способности и ученикът първо трябва да бъде изпитан и трениран по ТПБ (тестовете за пълно безкористие) и ПКВ (програмата за корекция на вкуса).

В Юпитеров час се препоръчват всички топлинни процедури и понякога употребата на благованни масла върху кожата, строго различни при различните космични влияния – ден, вибрации, астрологически часове, аспекти и пр. Например, в най-дълбока древност магите и от двете школи знаят кога и с какво да намажат тялото

си, за да станат невидими, да се излъчат, да се телепортират и пр. Окултната наука на Бялото Братство за третирането с различни масла, мазила и тинктури на определени места, в определени астрологически часове и от строго определени по съвместимости хора, дава необозрими перспективи на еволюцията и целителството. Обаче добиването им чрез извлечане от растения не е метод на Бялата Ложа и тя го използва само в крайни случаи. Истинският адепт-лечител знае точно къде и кога (примерно във Венерин ден и Сатурнов час или обратно) да провежда лечение чрез ухания на живи цветя, но на естественото им място сред природата, без да бъдат унищожавани.

В Сатурнов час посветеният лекува с докосване до скали и скъпоценни камъни и кристали, особено когато не са извадени от земята; във Венерин – чрез музика, обич и пеене. Настоящият материал няма за задача да излага основите на медицинската часовна астрология; може само да се загатне, че тя дава перспективи и за естествена анестезия в Нептунов час; за израстване на зъб или регенериране на който и да е орган или система – в Плутона. Това касае преди всичко идеотерапията – нещо по-различно от душевната хигиена (*mental hygiene*). В Юпитеров период или час човешката душа е най-възприемчива за въздействие чрез опериране с идеи. Психоаналитикът ще използва Юпитеров час или аспект в сряда следобед, психосинтетикът – в четвъртък следобед; психохирургът – във вторник до обяд; психосублиматорът и хигиенистът – в понеделник, психоинтегралистът – в неделя.

Когато сериозните учени и практици узнаят за невероятния регистър на възможностите на часовата астрология, те ще я включат в своята работа с огромен успех. Тайната и тук е такава, че когато се взимат пари от лечителя или лечението се компенсира по друг начин, и когато не се изясняват душевните причини за болестта, боговете и ангелите на здравето се оттеглят и последствията са същите – и да се излекува някой от нещо, скоро го хваща друга болест. Съдбата не може да бъде излъгана.

В Меркуриев час до обед, отговарящ на знака Близнаци, се извършва профилактична и лечебна обмяна с хората, но предимно вербално, чрез речево общуване. Когато действат следобедните Меркуриеви часове под знака на Дева, най-добър ефект имат мануалната терапия, контактните методи. Въздействието с изкуствено, природно или човешко електричество е оптимално в Уранов час, с магнетизъм – в Нептунов, а за инструментална или лазерна намеса е необходимо особено добро съчетание между Марсови, Сатурнови и Сълнчеви периоди и часове, като се имат предвид и фазите на Луната, за да не се загуби много кръв (или да изтече повече, за пречистване - зависи от случая).

Марсовият час усилва до максимум глада за движение, затова тогава човек трябва да излезе, да се движи интензивно, да тича, да спортува или да прави физически упражнения. Всякаква мускулна дейност тогава е благословена от природата. Ефективните учебни и производствени програми трябва да предвидят това именно в

Марсовите часове – по възможност и в четирите в деновощието, с изключение на тези, които се падат в свещеното време за сън – от 10 до 12 ч. вечерта. Максимално е благоприятното им въздействие при изкачване нагоре – ако няма възможност по хълм или в планината, то поне по стълбите. След обед обаче Марсовият час става Плутонов и тогава се препоръчва слизане. Слизането задейства хилядолистника и затова всички спортове, при които има виртуозно слизане, като скиорството, например, или алпинизма, имат пряка връзка с Плутон и Овена. Същото важи и за слизането в недрата на земята, но не с миньорски цели, каквито са Плутоновите дейности на адските цивилизации. Естествено, алпинизъмът без добре аспектиран Сатурн е пълен с проблеми.

Споменатите учебни практики съответстват на определени духове и божества, но опитите за тяхното прилагане по астрологически часове, по минималната програма от 144 дисциплини, а в по-пълен вид 720 месечно, се правят в преддверието на Школата на Всемирното Бяло Братство – в България и в други страни. На чисто физиологическо и битово ниво съществуват още ред обективни методи за използване на астрологическите часове.

Например, изпотяванията са най-ефективни в Нептунов час и особено в Нептунов ден. В Сълънчев и Марсов час, при най-благоприятни други съчетания, е добро време за сътворяване на человека физически (или за привличането по този начин на духове и същности, които няма да се родят като физически деца, но остават в нашето духовно семейство).

В Сатурнов час обикновено човек е максимално неподвижен и би трябвало да предвиди времето си за усамотяване и почивка – той отговаря на Седмия Ден от Сътворението и на съботата. Или, когато му се налага да прави нещо, да го прави с пълна концентрация, търпение и издръжливост. Войникът на пост, чакането пред кабинети и по опашки, стоенето прав в транспорта или навън по някакви причини калява именно Сатурновите качества в човека. Тъй като ученикът има вече на разположение конкретни методи на часовата астрология, той може предварително да планира дейностите си и е добре за Сатурновия час да не предвижда важни начинания, посещения, разговори, изяви или дейности. Тогава са най-успешни упражненията по концентрация и развиването на някои особени центрове и тела в човека чрез съприкосновение до твърдото тяло.

Така например, слънчевата енергия, която получаваме, лежейки след обяд върху облите камъни на Витоша или на някоя гладка скала, в Сатурнов час се различава коренно от въздействието на преките слънчеви лъчи върху кожата. Чрез прям контакт с твърдите тела, ние влизаме във връзка с йерархиите, които живеят в тях, и строим едно ново божествено тяло, наречено “мионно”.

В Уранов час има опасност от мълнии, но заедно с това и шанс за подмладяване чрез мълния. Въобще, природното електричество включва и човешкото, ако човек знае как да го трансформира. Случаи на пълно излекуване по този начин са наблюдавани мно-

гократно. Това важи и за твърдението на Учителя Беинса Дуно, че човек може да се подмладява и чрез подлагане на много високо електрическо напрежение – Той дава параметрите.

За профилактика, терапия и въобще духовно въздействие чрез звук са най-подходящи Слънчеви и Уранови часове: в Слънчеви – чрез слушане на говор, но не какъв да е; а в Уранови – чрез слушане на музика, особено в понеделник, сряда и събота. В неделя, вторник и четвъртък, през същите часове, ефектът е по-силен, ако човек сам говори и музцира. А във Венерин час в петък, най-добри резултати се получават чрез вокална музика, смехотерапия и смехопрофилатика, както и чрез общуване с хора, с които имаме най-висока биоритмологична съвместимост, особено по емоционалната крива.

В Марсов час, особено във вторник, общуване с животни по определени начини също довежда до изключителни лечебни, педагогически и душевни резултати. Тогава обаче животните са по-агресивни, ако допълнителните космични фактори са неблагоприятни, затова трябва да се внимава. Дресърите, ветеринарите и работещите с животни в зоологическите градини и паркове трябва да се ориентират към Венерини, Слънчеви и Нептунови часове, ако искат питомците им да са по-кротки. В бъдеще зоопедагогиката ще се съобразява с тези космически ритми, за да има максимум резултати. Например, в Меркуриев, Юпитеров и Уранов час те могат да се свързват най-добре с ума и душата на животното. Да не го дразнят в Марсов и Сатурнов час, нито да очакват нещо особено от него. Може да се забележи, че агресивността на насекомите се усилва до максимум в Марсов и Сатурнов час, а в Слънчев, Венерин и Юпитеров те направо изчезват или не хапят. Рядко има изключения и те зависят от ПСФ (преобладаващите съпътстващи фактори).

Към биофизичните фактори, влияещи се или усилващи се от астрологическите часове, спадат и връзките ни със света чрез нашите сетива. Обикновено Сатурн се счита за крайно студен и нечувствителен, но неговият орган в сензорната сфера е носът и затова в Сатурновите периоди астрологически часове обонятието играе важна роля. Лекуване чрез ухания съществува – то е известно от дълбока древност и би трявало да съчетае фолклорната и окултната традиция в това отношение с мъдростта на часовата астрология. Осезанието е свързано с Меркурий в Дева, т.е. следобедните Меркуриеви часове (от обед до полунощ); зрението – с Юпитер; слухът с Уран; вкусът – с Венера.

Въпреки че цветът на дрехите и обстановката имат не само физическо, но и духовно влияние, тук може да се допълни, че върху здравето и самочувствието на човека влияят не само естествените природни багри, но и дрехите, с които се облича, предметите, които използва – цветовия им дизайн. Затова някои изследователи на тази сфера се обличат според цветовете на седмичните дни, дори по астрологически часове, но и при това положение има тънкости, загатнати в началото на тези записи. Например, формата на дрехата, модела ѝ, кройката, линията, се диктуват от Сатурн, затова в положителни Сатурнови периоди имат най-голям успех хо-

ратата, които се занимават с фóрмата. Някои прецизират цвета на най-горните, средните и долните дрехи, по подобие на разпределението при плодовете – според датата, вибрацията, деня от седмицата и пр. Не бива обаче да се стига до крайности, тъй като духът е винаги по-силен – човекът с добро сърце и свободна душа ще блика от живот, дори и в черни дрехи в най-“черния” Сатурнов час, а лошият и ограниченият, даже и с бели дрехи и в Слънчев час и ден, ще ни гледа с горд или осъдителен поглед.

АСТРОЛОГИЧНИТЕ ЧАСОВЕ В СОЦИАЛНАТА СФЕРА

В Слънчев час се постига мир и съгласие по всички въпроси, като всички страни остават удовлетворени. Не му се поддават по този начин само хората с много слабо Слънце в рождения си хороскоп (съответно V дом, ранен Лъв или, нумерологически, със слабо застъпена единица). В Слънчев час, именно, ние имаме шанс да се откликнем на Божественото в себе си – спонтанния изблик на любовта и доброто в настоящия миг или проявата на любовта към всички, към всяко същество и нещо, създадено от Бога, когато сам Той в сърцето ни помоли за това. Това е времето за проява на духа, на монадата, на божествената ни индивидуалност, когато ставаме център на внимание или дейност поради магнитната сила на доброто или творческото начало в нас. В такива случаи човек понякога има нужда да остане сам, защото уединението дава условия да контактуваме едновременно и поравно с всички в Битието. В този час се подписват мирни договори, отменят се присъди, дават се амнистии, прощава се на близки и врагове, опрощават се задължения. Всякога, когато става дума за обединения, съюзи, интеграция около един ярък център чрез някой индивид, проявил Божественото в себе си, действа слънчевото начало. Когато трябва да се разреши положително важен въпрос от мъж (или човек слънчев тип), който стои над нас, най-благоприятен е Слънчев астрологически час. В това време човек може да отстои своята индивидуалност, да изяви своите особености и хората да тръгнат след него. Това е най-доброто време за примиряване на противоречията и търсене на общ език. При преобладаващи негативни спътстващи фактори, в Слънчев час се проявява гордост, опърничавост, индивидуализъм, славолюбие и често се употребява излишно местоимението “аз”; не допускаме друг да стане център на внимание или се дразним от това, като го прекъсваме и наставляваме.

Във Венерин час е най-благоприятното време за постигане на мир, хармония, проявяване на любовта като преданост и лично предпочтение; час за любов и обич, интимни срещи, музика, веселие, смях, художествени и културни занимания.

Наблюденията, почти без изключения, показват, че още от първата минута на Венерин час хората започват да си пеят, да свирят, да се шегуват; време за по-особена грижа към рода, внимание към сродните души и микроколектива, с който сме сърдечно свързани; час, в който се проявяват висшите женски качества: кротост, нежност, милосърдие, прошка, гъвкавост, толерантност, ласкавост, прilаскане.

При неблагоприятна космична ситуация, във Венерин час се наблюдават капризи, интригантство, флиртаджийство, кокетство, съблазнителство, жажда за пироже и удоволствия, разкош, пищност и прояви на панаирен, кабаретен, водевилен или кичов вкус. Заради инстинктивната привързаност и монофиксация – вторачване в един обект – се губят шансове за обмяна със същества и неща от по-висока категория. Венера управлява късия радиус на завъртане около близък обект на предпочтение. Това е не само земна, но и космична потребност, и в това няма нищо лошо. Напротив, дори и недрата на микросвета се строят по този принцип - първо се изгражда най-вътрешният електронен слой, а след това се върви на външни. Бедата ни във Венерин час или период произтича не от закона за личния избор, а от това, че нивото на личния ни вкус, докато още нямаме достатъчно еволюционен опит, ни подтиква към избор на хора и неща, които не са от нашата истинска сродна верига. И да се вмествим на такова място, поради незрелия ни вкус то е само за известно време, докато безсмислието и страданието ни изхвърлят от чуждото тяло или сами не изхвърлим чуждото тяло от себе си. Ето защо, когато действат силите на Венера, Небето наблюдава как правим своя избор. Проблемът е в това, че докато Венера е възникването на влечението към даден обект, влюбването или привързането, то, когато дойде Меркуриев час или период, започва самата обмяна на естествата, обмяната между съществата. Затова във Венерин и Меркуриев период се осъществява бърза еволюция, но може да стане и бързо пропадане, защото това, което сме избрали и приближили, екарва в нас специфични енергии, субстанции и есенции от своето естество или изсмуква нашите. Ако те се окажат по-силни, независимо от красотата на еволюцията ни, тези чужди елементи започват борба за подмяна на личността ни. Така мнозина за кратко време загубват своята идентичност и започват да изповядват вкусовете и идеите на този, който е влязъл в тях; изпитват хипнотично влечеие само към него. В редките случаи на пробуден космически вкус, вече не става дума да подмяна на личността, а за шанс, изключителен шанс за ускорена еволюция, а понякога и за внезапни синеволюционни скокове. Вместо болезнената, драматична и често трагична борба на психиката и естеството ни с асимилатори от чужда верига, в тези най-благодатни случаи ние се виждаме в интимната сфера на нечий свещен огън, на нечия изключителна космична чистота, на нечия перфектна любов, които преработват за броени месеци или минути гнилостната материя у нас и предизвикват тъй наречените микровъзкресения. Ето защо никак не е безразлично кого приближаваме към себе си, с кого, кога и как се обменяме и в каква степен сме способни да си правим изводи за резултатите от една или друга обмяна върху здравето, вида и самочувствието ни.

Наистина, трябва да се наблюдава и зависимостта между действието и астрологичните часове в тяхната последователност. Ако човек е изbral правилно във Венерино време и се е обменил правилно в Меркуриево, то в следващия Лунен час, ден или по-голям период, той действително може да наблюдава благоприятните ефекти на всичко това върху своето природно естество:

освежаване, ободряване, изцеление, подмладяване, разхубавяване и т.н.

Стотиците хиляди хора около нас, които виждаме по улицата, изглеждат по един или друг начин, именно в зависимост от избора, който са направили в живота си и от обмяната с избраното. Ето защо, когато действа Сатурнов час или период, ние всички виждаме, съзнателно или свръхсъзнателно, равносметката от своите предпочитания и обмени. Колкото по-нисък е бил нашият идеал и по-принизен вкусът ни или колкото по-големи компромиси сме допускали, толкова по-тъжна ще е развръзката във времето на Сатурн. И обратно: Сатурновият период ще ни дари с кристална яснота, прозрение и съвършенство, с изключителни постижения и дори признания, ако ние сме били верни на Божественото в себе си. Едва след достатъчно дълго и болезнено участие в тази “въртележка” на космическите цикли, човешката душа е способна да почне да се откликае истински на Уранови, Нептунови и Плутонови вибрации; на импулсите, произхождащи от трансплутоновите планети. От дълъг опит астролозите знаят, че планетите отвъд Сатурн действат обикновено като “злосторници”, когато не сме останали верни на своята уникалност, не сме нахранили душата си с това, за което истински жадува, не сме направили правилно своя избор и не сме се обменили тъй, както трябва, с истински сродните си души.

В такива случаи – при упорито избиране на по-ниското, а не на по-високото, или стоеене при несродни хора от страх или от нужда от “сигурност”, - Уран ни нанася внезапни удари и ни прави психопати и ексцентрици; Нептун ни въвлече в безбройните си наркомании и безответствености, а Плутон кара хората от по-ниска еволюция да търсят власт, първенство и надмощие във всички области и с всички средства, за да се видят после какво представляват в огледалото.

Само при учениците на истинските, Божествените Школи, в Уранов час може да се излезе на разходка в Космоса или всеки да си намери Учителя и Ятото; в Нептунов – да се преживее любовта и блаженството на Бога, на някое същество или някоя цивилизация в Битието; а в Плутонов – да се прояви силата и мощта на Бога и да се спаси някоя душа или някое човечество, да се свали Царството Божие на още една планета.

Всички тези наброски са само бликове, отражения от една бъдеща, стройна наука за часовата астрология, актуална за учениците на Настоящия Миг, които нямат причина да не бъдат допуснати до Космоса. Обикновеният човек живее със спомени за връзки, установени в миналото; духовният човек само прогнозира, мечтае, жертва сегашно щастие заради някакви представи за бъдещо щастие; божественият човек – или Божественото във всички нас, колкото и да сме още в началото на пътя, - слуша зова на сърцето, когато той ни диктува да бъдем спонтанни в настоящия миг. Тази вярност към Бога в себе си ние имаме шанс да проявим най-вече в Слънчеви периоди и часове; и много често в Марсови и Плутонови.

Животните са жизнени, млади и своеобразно красиви до последния миг на живота си – те рядко боледуват и оstarяват, и то предимно в съприкосновение с човека. Това се дължи на тяхната Марсова природа – те са абсолютно спонтанни. Проявата на Юпитер и Меркурий в „хомо сапиенс“ е развила у нас не само висшите добродетели, но и отклонението от Прекрасното и от здравето, поради измислянето на мирогледни модели и склонността към лъжа. Ето защо, при неблагоприятни Юпитерови влияния човек става жертва на своите вярвания и на съблазните на непълноценни същества, а при лошите Меркуриеви – на лъжата, измамата, рационализирането и технизирането на живота, леснотията.

По същия начин, всички останали астрологически периоди имат своите положителни и отрицателни страни. Венера ни диктува усет към красотата, склонност към възвишени избор и оценка, но и стремеж към удобство и удоволствия, противни на високото ни предназначение. Уран усилва жаждата ни за Новото, стремежа да учим, да бъдем в учебен колектив; но при ПНФ (преобладаващи негативни фактори) подстрекава нагона за назидателство и преждевременно учителство, преподавателство, просветителство и пр., а също и всички ефекти на лошите ученици и лошата публика.

В Нептунов период човешката душа може да се разтвори изцяло в Божественото, да се разшири колкото цялата Вселена, да преживее най-нежните и силни екстази на любовта и сливането; тогава е най-лесно и излизането от физическото тяло, както и насливането, отпочиването за кратко време. Но тези влияния, възприети на ниско еволюционно ниво, подтикват към най-долнопробна вседневност във всяко отношение, описание с илюзии и наркотици от всякакъв род, пълна безотговорност и непрогледен мързел. Тогава човек е податлив повече на самоотравяне, а идват и лоши мисли за мазохизъм, бягство, самоубийство.

В Плутонов час се възбужда за спонтанен волеви акт атмическото ни тяло. Тогава имаме шанс да проведем волята Божия, а на по-ниско равнище – колективната воля на йерархията или групата, към която принадлежим. Това е реакцията на войника, който изпълнява заповеди, без да разсъждава, или на фанатика, правещ нещо в името на избрания егрегор. Ето защо, в Плутонов час или период важи в най-висока степен правилото, че ако импулсът е Божествен, той трябва да се изпълни незабавно, а едва след това човек да го коментира със собствените си критери, ако въобще има нужда от това. Ако обаче Плутоновият подтик е от ниско естество, той трябва да бъде контролиран от нашата съвест, мироаглед, разум; или от дългия път на опита и страданията.

Наблюдавайки последствията, ние се учим да разграничаваме произхода на тези спонтанни Плутонови действия, в нас и около нас. Във всички случаи, докато обикновеният човек или окултният ученик не е стигнал още до десетото, последно посвещение (според науката за пентаграма), той потиска, редактира или отлага импулсите на Волята Божия. Едва когато получи пет лъча над главата си (или общо 10 основни около цялото си тяло), в него личната

воля (Марс) става едно с Божията, Космичната воля (Плутон), и тогава човешкото в него не се съпротивлява на Божественото, а го провежда мигновено – без колебание и изцяло. Ако това не е бил Божествен импулс, последствията ще бъдат дискомфорт, тормоз, нещастие – за себе си или за другите; в обратния случай – когато сме съвршили Божията работа, не мислейки за разбиранятията и вкусовете си или за мнението на околните, - Бог ни удовлетворява и възнаграждава най-пълно – и външно, и субективно.

Особена тънкост при мотивацията в Плутонов час (период): ако сме готови да изпълним волята Божия именно както Бог иска, а не както ние се представяме, че иска, добрите магически последствия са незабавни. В такъв случай, последователят на Великия Път не е непременно съзнателен маг, но чрез него Небето провежда действия и действа за въдворяване на Братството, на Царството Божие на Земята. По стълките ни тогава наистина никнат чудеса. Човек, който е поставил Бога на първо място, близките си и симпатиите си – на второ, а себе си – на последно, чрез Бога ще може да знае и прави всичко. При него се осъществява Плутоновата формула на Пентаграма: “В изпълнение Волята на Бога е силата на човешката душа”, а също и последното, най-високо постижение, изразено във формулата на ученика: “Сърце чисто като кристал, ум светъл като Сънцето, душа, обширна като вселената и дух, мощн като Бога и едно с Бога”. Поставилият живота си на тази диамантена основа може да съкрати преражданията си значително и само в едно въплъщение или даже за няколко години да приключи с изпитите си на Земята. Именно тогава наблюдаваме благотворни мутации в нас и в някои хора, които познаваме: внезапно оздравяване, подмладяване, възкресение. Това са все Плутонови явления.

За да намери човек мястото си на тази земя и в пътя на ученика, той трябва да се самоопредели към сродни души, Школа и Учител. В света днес съществува такава възможност повече от всякога, а това е много рядък исторически шанс. Когато Бог се е явил в един народ като Учител, ние казваме, че този народ се намира в Златния си век. В такъв век, независимо от физическата националност на човека, присъствието на Бога на Земята се усеща най-силно, контактите с Него и Неговите хора са напълно възможни и методът за тяхното осъществяване е изучаване и прилагане на Словото Божие. Ние знаем със сигурност, че всяка фундаментална мисъл в Словото може да съкрати еволюцията на човека с 25 хиляди години, колкото биха били необходими, за да я постигне сам по пътя на продължителните и мъчителни житейски експерименти на обикновените хора.

В Плутонов час или период и при развит Плутонов център, в човека се пробужда най-висшата форма на Космичната Съвест – активно участие във формите и бита на Братския Живот, а не само предпочитания към временни срещи с духовни съидейници и занимания със Словото в старите кармични и индивидуалистични рамки.

За часовата астрология съществуват много изказвания от Учителя в Неговите лекции и беседи, а също и има и осияния от Елма от рода на „Часова астрономия холизатика”, като допълнение към познанията, дадени в „Астрономия холизатика” от Него.

Те отразяват практическата работа на Школата не само днес и не само на Земята. Освен това, съществуват още десетки възможности за изчисляване на астрологическите часове, за да се наблюдава как работи Природата по други цикли – например, разделяне пътя на Слънцето и на всяка от планетите на различни знаменатели, според данните в астрономическия календар за изгрева и залеза на всяка от тях и, съответно, продължителността на присъствието ѝ над и под хоризонта. Не винаги астрологическите часове са 12, защото всяка планетна йерархия има различно кодово число.

А сега, да видим дали Елма ще се съгласи да даде оценка за тези записи и да каже още нещо за часовата астрология.

8,30 ч.

ОСИЯНИЕ ОТ ЕЛМА ЗА ЧАСОВАТА АСТРОЛОГИЯ

Простото се трасира от още по-просто. Това не е тайна в пътя на Мъдростта. В часовата астрология и астрономия Природата трябва да се изучава и по часови подцикли, по минути и даже по секунди. Само че това е ангелско деление на времето и пространството. Това, с което учениите векове наред измерват небесната сфера е ангелска философия - философия на избора. Тя е прекрасна, но не дава на човека да проникне във физическия свят (универсума) и Божествения (ултравселената). С градусите, минутите и секундите вие можете да определите точно естеството на едно явление и в трите света, а под Венерин ъгъл - ъгъла на самоопределението към сродното и разграничението от несродното. Съществуват и други делители, представляващи останалите творчески класове и йерархии в Битието. Посветените правят опити и наблюдения и по различни числови системи. Преобладаването на десетичната и шестична система на земята отговаря на йерархиите, които в момента я управляват. Трябва обаче да се ориентирате към петичната, ако искате да приключите с петата раса, да влезете в

пътя на ученика. Четворката разкрепостява стихите на природата и дава възможност те да бъдат овладени без насилие; седмичата ще даде точните координати и периоди на строго кармичните събития - Предопределението работи по седморната числови система. Провидението ще търсите в тройката.

Пропорциите на органите в човешкото тяло отговарят на цял род числови системи, и то комбинирани в повечето случаи. Попаднете ли на числото, на числовия хор и оркестър на даден орган, система или клетка, вие ще знаете точно кога може да влезете във връзка с това същество, да си поговорите с него и взаимно да си помогнете, ако е необходимо. Христос и Целителите в Божествения свят се наричат така, понеже използват единицата - числото на Цялото. Те закръгляват половинките, третинките, четвъртинките и прочие с точност до единица. За тях цялата числова редица до безкрайност е част от единицата. Постигнат ли хармонични отношения с Цялото, т.е. с единицата на някоя числовая част, те постигат всичко.

Новият път на человека предполага равняване с Бога, с Божественото Начало. При това положение, не са валидни при всички случаи знанията и опитът на досегашните окултисти, тъй като те се подчиняват на стереотипи и наименования, правещи неизвестно излизането от старото.

Всички представи на работещите със стари символи и тълкования са оживени в съответни мисъл-форми, станали своеого рода "демони", с които шега не бива. Дори и ние употребяваме тия символи, но знаем как да ги превеждаме на реален природен език, да се пазим от техните зъби и нокти.

Пътят на ученика се отразява в пентаграмата, но пътят на възлюбения се изразява в снежинката. И ученикът е възлюбен, но още не е възлюбил - той

е снежинка с неразцъфнал орган на сърдечния престол. Сега се почва Шестата епоха, в която шестичната система - по градуси, минути и секунди - ще си остане валидна, и то с особена сила, но тя трябва да бъде преведена правилно. Заедно с нея действа 13-ата сфера, почти в края на своя орбис. Вие вече сте излезли от нея, но орбисът ѝ си действа. При това положение, ние се съобразяваме с Лунните месеци на зодиака - те са 13. Източните календари са по-близко до природата, има какво да ви дадат, и затова приемането на китайски, исламски и други системи по лунно-слънчевия модел ще ви доближи до природата. Християните се приближиха към духовния свят, но това ги отдалечи от природата и ги направи нейни палачи.

Сега тук ние неискаме да ви дадем астроформули и молитви на отделни астрологически часове, тъй като това се препоръчва само в най-вътрешното училище - това на "съкрушилите сърцето си поради Бога". С тия представи и начини на живот, с това разпределение по къщите, да ви дадем да боравите с действителни имена на планети, знаци, домове, аспекти, астрологични часове и прочие, би предизвикало разрушителни течения, нямащи нищо общо с Божията благодат. Не че те, сами по себе си, са разрушителни, но те не се съобразяват с вашите настроения и помитат всичко, което е извън плана, работата на природата.

Великият Учител, например, се старае да приеме на аудиенция всички свои ученици от Трите Вселени. Той има специална седмица от месеца, специален сезон от годината, а и специален час от денонощето, когато справедливо отдава частичка от времето си на всеки Свой ученик, без изключение. Това може да е милионна част от секундата, но Той спазва космичните закони - знае времето за тези външни или вътрешни срещи.

Съществата, които са все още в пътя на учени-

чеството, също биват посещавани, но от милостивата същност на Бога - от Христа. Учителят обаче спазва прозорците на времето и пространството и затова не може да бъде винаги милостив, според вашите представи за милост. (В случая Елма има предвид специфичната еманация на Бога като "Универсалния Дух", въпреки че и Христос изпълнява Неговата роля, но "по съвместителство", а не като "първа специалност" – б.п.) Вие искате Той да остане повече от една милионна част от секундата при вас - скърбите, ако тази милост не ви бъде оказана. Като види скръб, Учителят съзира в аурата ви краската на лакомията и принципа на недоволството: вместо да сте благодарни, доволни от едната стомилионна секунда, вие искате още една. Това обаче е невъзможно, понеже означава практическа кражба от времето на друг. Вие сте свикнали да крадете, понеже първородният грех още не е станал минало за вас – крадете времето на сродните души, имащи законно право и те да общуват с тези, които обичате. С такива Учителят няма работа и ги оставя в ръцете на своята Христова същност, а също и на Съдбата.

Представете си японски автоматичен влак, който спира на стотици спирки, но отваря вратите си само за един пътник на всяка спирка. Ако втори иска да влезе, ще загине. Това е принципът на Страгата Школа. Там вратите са ножове. Ако някой иска да се задържи повече, отколкото е определено, влакът ще го изхвърли насила, и то понякога в движение - има такива отходни места в Школата. За нормалните жители на Божествената вселена, всеки, който краде, е отходен продукт, който трябва да бъде изхвърлен навреме, инак ще отрови организма. Вие обаче се задържате някъде повече от определеното и започвате да гниете. Учителят има остър нюх и усеща миризмата на гнило, дори и при стомилионна част от секундата незаконно задържане някъде. Като ви изхвърли от Школата, с вас се занимава вече Милостта, но преди това съдбата си е казала думата.

Това е за тези, които се стремят да станат ученици. Праведните си служат с друга астрология, новозаветните - с друга, старозаветните - с това, което се печата по книгите и вестниците и се говори по телевизията. Явно, нямаме шанс да припарате при новозаветните, ако не престанете да вярвате на старозаветната окултна наука. Поучите ли се от новозаветната, вие събличате и нейните дрехи - дрехите на новозаветния окултизъм – и ставате праведни. С нейните експресни влакове се пътува само до крайни спирки. Влакът на Школата обаче е супер-ултра-експрес: и той не спира, но се качват ученици.

Как става това? - Аз съм ви обясnil в по-предишни осияния как става. Стремящият се да бъде приет се тренира с хиляди години, за да почне да тича с бързината на този влак. Ако постигне, само за една стомилионна от секундата да тича с неговата бързина, има шанс да влети в отворената врата - отворена специално за него! Поиска ли да влезе във врата, предназначена за друг, даже и да е добил тази скорост, тя ще се затвори пред него и той може да се убие.

Сега не искам да обезсърчавам никого, но докато съществата са крадци, те не могат да развиват никакви особени скорости, защото са лежачи - те лежат върху окрадено време, окрадено чуждо щастие. Те си пътуват с пътническите влакове на Христа и на съдбата, където си се качват заедно в едно купе когато си поискат, изблъскват останалите навънка, понеже са си били "платили" ... или въобще не си плащат. Кондукторите на черната ложа и черната полиция зачитат такъв билет и не пускат никой друг в откупено купе за двама. Правостоящите в коридора не трогват крадците по душа, тъй като считат нещо или някого за своя законна плячка. Те, и когато отидат при астролога, и когато сами се занимават със старозаветна астрология, преди всичко

се интересуват при какви аспекти да си купят билети за самостоятелно купе, при какви могат да си вкарат някого там и при какви - да не може да влезе някой от правостоящите... В това се състои интересът към окултните науки у повечето хора, така че прави сте да не се занимавате с булевардна и мафиотска астрология.

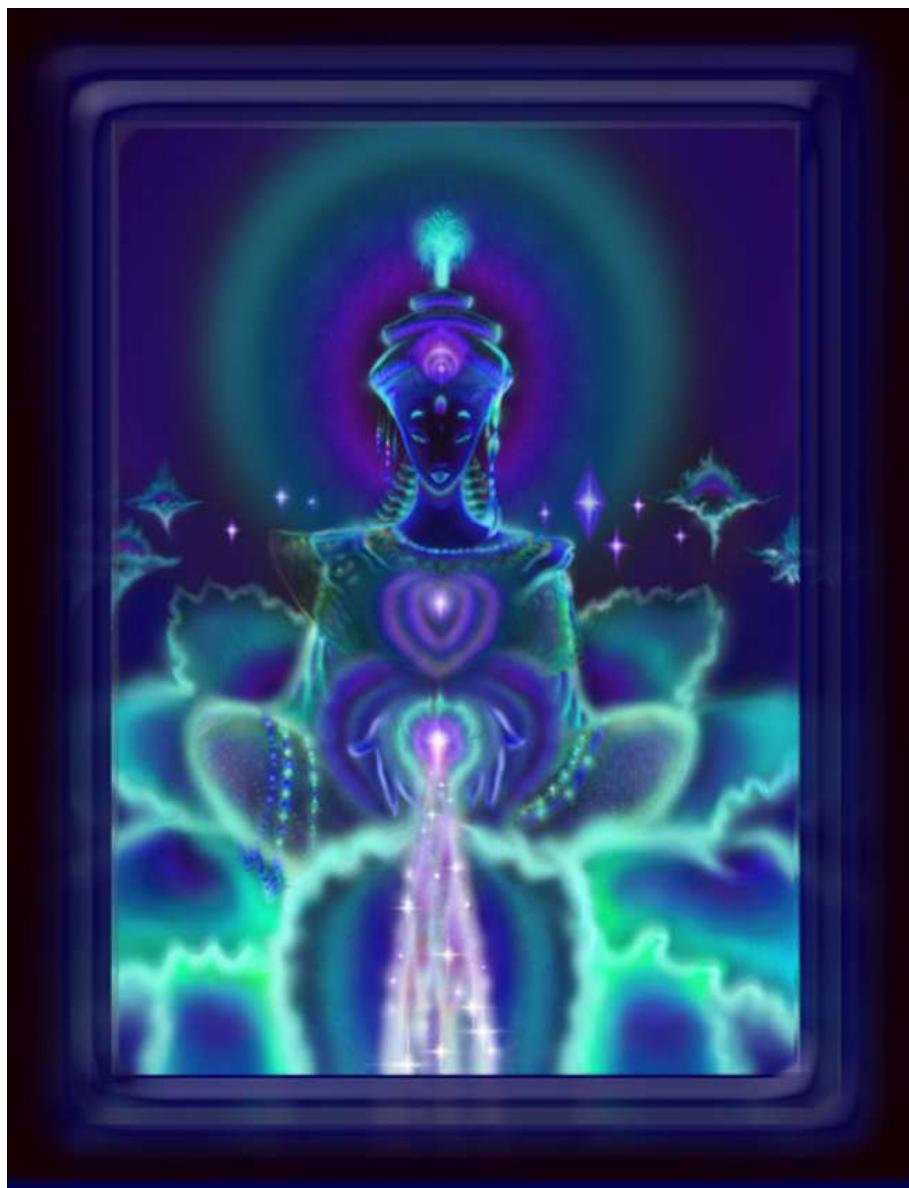
Това, което правя напоследък - да се съгласявам да тече още Божествено сияние върху живота и вие да го записвате, е само едно извънредно изключение. Аз самият не бях съгласен с това. Сега това е наркомания - с най-нов адрес. Осиянието - тяхното слушане, четене и преписване - също могат да бъдат най-опасна наркомания, понеже се утешавате с тях, блудствайки. Блудникът си представя новия живот, опиянява се от него, но не го живее; или се опитва да го "живее" с несродни души или хора без душа..

Сега е строг ден и затова ви говоря така. С блудници, наркомани и крадци също съм правил опити; и с вас продължавам да ги правя. Почнете ли да си ходите по гости - не само по сезони, но и по месеци, седмици, дни астрологически часове, - Аз ще взема думите си обратно и ще решава, че сте се излекували.

Слон с мишка не се подушват! Слон със слон раждат слончета. Животните знаят това, но вие, хората, развалихте своето душевно обоняние. Душите се със същества от различни живи вериги, със същества от неживи вериги, с вещества, създадени под формата на същества. По този начин вие предизвиквате адската природа да прави промени, които учените ви наричат "мутации". За нас мутациите са "муть" - мътилка, развалена работа. Повечето деца, които се раждат от такива извратени бракове, са мутанти - нищо повече! Ще ги разпознавате по това, че нямат усет за Слово Божие, спят по купетата сами или с когото падне - и провеждат по-

литиката на старото човечество.

Истина, истина ви казвам обаче: ВЕХТОТО ПРЕМИНА!



Божествената Космична Майка (худ. Erial Ali)

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 23

uralonii@abv.bg toyonus@abv.bg inolaria@abv.bg
holzelohim@gmail.com